तरंग
Tharangam 2013-14
തരംഗം

भाकृअनुप
ICAR

के स मा अनु सं
CMFRI

CMFRI RECREATION CLUB

Central Marine Fisheries Research Institute
Cochin - 682 018

तरंग
Tharangam 2013-14
തരംഗം

CMFRI RECREATION CLUB
Central Marine Fisheries Research Institute
Cochin - 682 018
E-mail: cmfriclub@gmail.com

Published By
Dr. A. Gopalakrishnan
Patron, CMFRI Recreation Club & Director, CMFRI

Chief Editor
Dr. Shyam. S. Salim

Editorial Board
Dr. Sandhya Sukumaran
Dr. Grinson George
Shri. Manu V. K.

Cover Design
Shri. Abhilash P. R.

Printed and Layout Design
St. Francis Press, Kochi - 18

INDEX

Patron's Message 7
President's Desk 9
Secretary's Report 11
Ithalukal 17
Activity Highlights 2013-14 21
- Charity Initiative 23
- Health Awareness camp 25
- Onam Celebrations 2013-14 27
- Welcome 2014 31
- Birthday Wishes 33
- Retirements 35
- CMFRI Foundation Day 2014 37
- Organ Donators List 39

Articles 43

മലയാള വിഭാഗം 45

ഉപബോധമനസ്സും ആത്മനിർദ്ദേശങ്ങളും... ജീവിത വിജയത്തിനായി....... 37
ഡോ. വിപിൻകുമാർ.വി.പി.

സ്വപ്നങ്ങൾ 49
ദീപ പി. എൻ.

തിര 59
ഷമീർ പി.

പുന്നപ്ര തീരത്തെ ചാകര കൊയ്ത്ത് 60

എന്നുള്ളിലെ മാലാഖ 60
അക്ഷര മോഹൻ

ജനാധിപത്യവും മാധ്യമങ്ങളും 61
പ്രീത ജി നായർ

മാതൃത്വം 62
അക്ഷര മോഹൻ

കുഞ്ഞനുറുമ്പ് 63
എലിസബത്ത് ബെൻ

സ്ത്രീ സുരക്ഷ 63
ഈ. കെ. ഉമ

തൊഴിലിലെ അധ്യാത്മികത 64
ഡോ. ഇമൽഡ ജോസഫ്

എന്റെ ഓർമയായ മഴ 66
അക്ഷര മോഹൻ

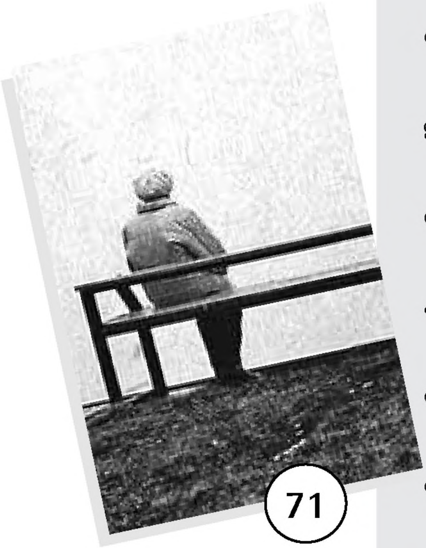

71

82

91

സരയൂ 69

സി. ആർ മോഹനൻ

ഉദ്യോഗപർവ്വം 71

ഈ. കെ. ഉമ

അടിവാരം 72

ഇ. ജെ. ജെയിംസ്

കാശ്മീരിലെ കല്ലുകൾ 73

ചിത്ര

വിധി 74

അക്ഷര മോഹൻ

യുവത 76

ഷിഹാബ് ഇസ്മായിൽ

വാർദ്ധക്യമെന്ന ദു:ഖം 77

രാധാകൃഷ്ണൻ നായർ കെ. എസ്.

ഓർമയിൽ 77

അക്ഷര നായർ

പെയ്തുതീരാത്ത മഴയുടെ ഭിന്നഭാവങ്ങൾ 78

ആതിര പി. വി.

മംഗളം 80

കെ. പി. ശാലിനി

മിഴി 82

രാധാകൃഷ്ണൻ നായർ കെ. എസ്.

ശീതളകാറ്റ് 82

രാധാകൃഷ്ണൻ നായർ കെ. എസ്.

ആ ദിവസം 83

സുനിൽ എ. ടി.

ജീവിത സായാഹ്നം 84

സന്ധ്യ എസ്. വി.

ശേഷപത്രം 85

സ്മിത കെ.

ആഴങ്ങളിൽ നിന്നും മലമുകളിലേക്ക്.... 86

ടീം ഡി.എഫ്.ഡി.

ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ് 91

ഈ. കെ. ഉമ

നിലനിൽപ്പ് 93

ബിന്ദു അന്റണി

ദേവൂട്ടി 94

ഷമീർ പി.

കണ്ണട 95
ശ്രീദേവി നന്ദകുമാർ
ഞങ്ങളും മനുഷ്യർ 96
എം. എൻ. സത്യൻ
സർക്കാരുദ്യോഗം 98
കെ. രാമദാസൻ
നഷ്ടമായ മഴ 99
ഈ. കെ. ഉമ
തീരം കാണാത്ത യാത്ര 102
ഹിൽഡ ഏലിയാസ്
യാത്രക്കിടയിൽ 105
ജി. ഗോപകുമാർ
ഞാനും എന്റെ ഓർമ്മകളും 109
കെ.കെ. സജികുമാർ

English Section 113

Meditation on Twin Hearts 115
P B Ajithkumar
Snippets on marine science 119
P. Kaladharan
The other side isn't green 121
Dr. Shyam S. Salim
Healthy Packaged Foods ? 122
Sariga
Flying fish fishing in the island 123
K. Mohammed Koya
Worship 124
S Nandakumar Rao
The Alcometer 125
John Bose
Specially For you!! Tools 130
Smitha K
Cultivating Community 130
Ten Commandments 130
Johnson, B.
Family life as depicted in 'Thirukkural' 131
G. Gopakumar
The Flame 136
Sreedevi Nandakumar
New girl in the city 137
Nivedita Shridhar

96

113

136

140

151

187

Mother Nature 139
  Jibhy D'cruz
A lot of things can happen over tea… 140
  Shyam S. Salim
A Butterfly Nightmare 143
Mom's trend setter 143
  Brighty
For a soul so far away... 144
  Rajani Jayakumar

हिन्दी विभाग 147
कला - कल और आज 149
  निम्मी एस. कुमार
कैसे बनता है इन्द्रधनुष 150
  लता खांबाडकर
बापू की सीख 151
  लता खांबाडकर
खूनी है वो कागज़ 151
  अज्ञात

Others 155
  பூமித்தாய் 157
  दृष्टि 158
  அழிவோம் நாம் 158
  மறுவாய்ப்பு 159
  நிம்மதியின் இசை 159

Paintings 161

Utilities 167
Intercom numbers of CMFRI staff 169
Birthday calendar of CMFRI staff 175
Utility telephone numbers in Cochin 181
Institute calendar 185
Tourist interests in Ernakulam 187
Calendar 2014-15 191
Notes 192
Organ donor registration form 195

Patron's Message

Recreation clubs across the institutes are moulded in similar templates, but the scope of the club is much beyond the officially defined institutional capabilities. I am part of the CMFRI recreation club since long and was a silent observer than a keen activist. The club operates on three fronts- entertainment, welfare and social commitment. An active club executive committee will be able to deliver results in all these three areas.

I believe that the club executive committee during 2013-14 played a big role in upbringing the emotional quotient of the CMFRI staff and they have supported the institutional activities such as foundation day. I take this opportunity to congratulate the club executive for their commendable work during 2013-14 and their commitment in bringing camaraderie among CMFRI staff. There were few progressive steps taken by the executive committee and I appreciate their effort. But I believe that the club should grow beyond all defined and regular activities to help the official mechanism to deliver better governance with emphasis to the welfare and development of the CMFRI staff.

'Tharangam' is always special and dear to my heart and I cherish reading the articles. Many articles reveal the situations and emotional expressions of our institutional set up and I appreciate many of them. It is a pleasure to see that 'Tharangam' provided a platform for staff from regional and research centres too. I hope that all the club members have utilized the various opportunities provided by the club. I congratulate the club executive for their efforts and wish them all the best in their ongoing activities.

14-02-2014
Kochi - 682018

(A. Gopalakrishnan)

President's Desk

"All work and no play makes Jack a dull boy", how truer can this saying get. At CMFRI, where a typical day would involve people toiling in the most meticulous way to bring about a difference to the society through science, the CRC- CMFRI Recreational Club comes like a breath of fresh air. The club facilitates doing activities which one would never be able to do, owing to hectic schedules or lack of opportunities. CRC helps the CMFRI family to unwind, to savour and be a part of arts, literature, sports and most importantly humanitarian deeds. The best part being, all these activities are carried out as one big happy family, where hierarchy does not pop its head.

Over the past one year (2013-14), CRC has been brimming with activities. The New year was celebrated with grandeur and Onam will be remembered for the fun and frolic . Eye testing camp, for the staff of CMFRI was conducted in alliance with Lawrence and Mayo. House activities for the first time with multifarious literary, sports and fun competitions brought out the hidden talents of CMFRI members. The foundation day welcomed thousand odd students from schools and colleges to get an insight on the various researches conducted at CMFRI... The club was instrumental in undertaking charity deeds such as collecting and distributing cloths to flood devastated victims post monsoon . Inspired by the club's philosophies and vision, CMFRI Recreation club has come up with a new logo which reflects these sentiments. Of all the activities executed by the club, carrying out the "Organ donation" campaign with the consent of 35 club members as cadaver donors is what tugged my heartstrings leaving me overwhelmed. The year's activities culminated with the celebration of club day, which was rejoiced by one and all.

I personally believe that nothing fodders Man's satisfaction as that of the passion he has towards life. With that said, we at CRC along with every member of CMFRI strive with passion, knowing that the best is yet to come

14-02-2014

Kochi - 682018

Shyam.S.Salim

Secretary's Report

Recreation club has been active during the last one year with several programmes for the entertainment, welfare and social commitment of the employees of CMFRI, Kochi. The club executive took charge during May 2013 and continued till date. The club executive had several meetings and the programmes were decided . The executive committee was expanded as there was scope for inclusion of the members in the vacancies due to the assessment of elected executive members to their promotional cadres. The club executive prepared a new letter head and designed a logo for the club. The recreation club wanted to promote the activities in the online form and started a new club e-mail account, face-book page, mobile sms and blog page. There was a membership campaign and new members including KVK-Njarakkal were made members of recreation club.

We celebrated the birthday of all club members with a gift and a card. The birth day list of the club members is appended in the 'Tharangam' as a ready reckoner for all. B'day messages were conveyed to the members by a team led by executive committee members.

Recreation club coordinated the retirement functions of members on the day of their superannuation. We enlarged the scope of retirement functions by presenting a certificate for the service rendered in the institute, in addition to the memento and felicitations. Since retirement day meeting was on the last working day of every month, the club executive decided to make club announcement during the function instead of having general body meeting frequently. The club was fortunate to welcome the new patron of CMFRI and bid farewell to our old patron.

An eye-camp was organized with the support of 'Lawrence & Mayo' on 31st August 2013 and nearly 100 club members utilized the opportunity. On the social front, club took initiatives to collect and distribute old/new clothes for the coastal folks suffering from monsoon and related issues on 17th July 2013. It was notable that this initiative prompted some other academic institutions also to join hands with them for helping the victims. A charity initiative for sponsoring the steel

cots for 'Evangelashram Charitable Society, Koonammavu, Ernakulam was mobilized by the club. We organized a lecture on 'organ donation' by Dr. Shenoy and initiated disbursement on 31st August 2013 and later collection of duly filled organ donation forms from staff and their family. We kept a motto of collection of forms and submission on the day of our onam celebration.

Onam was our first occasion for a major celebration and it was organized with lot of enthusiasm. We started our club programmes for the calendar year almost along with Onam celebrations on 07th Sep 2013. It was decided by the executive to have club competitions in a group mode. 'Pookalam' competitions were done division wise. A lucky draw was organized as part of Onam celebration and an Onam feast was given to all members. The presence of 'Maveli' and special guests Shri. Siddique and Shri. Dhramajan Bolgatty along with the cultural extravaganza added fervor to the Onam day celebrations. We thank the canteen committee for successfully supporting the feast provided during Onam celebrations.

Following Onam, we continued with our cultural and sports competitions. There was active participation from members. We could conduct nearly 45 events with lot of enthusiasm among the participants. Different houses Shark, Dolphin, Cobia, Coral, Pearl and Yellow-fin were formed and the competitions were organized on house-basis. The details of the competitions held, winners and points shared among groups are detailed in 'Tharangam'. Days passed swiftly and we had 'New Year celebrations' welcoming 2014 with cake cutting, distribution and message sharing by the patron.

Recreation club took an active role in coordinating the 'foundation day' of the institute on 3rd February 2014. Club executive with the help of members distributed the invitation to nearly 70 academic institutions prior to the foundation day. On the day the club executive with volunteers coordinated the welcome, registration, crowd management and refreshments for the college and school students.

Recreation club introduced vegetable selling of farm fresh horticultural products from KVK by forming temporary counters at CMFRI on 5 occasions for sale among club members. The club continued to maintain six magazines and 2 dailies for the general reading during lunch interval and on lend basis for the members. The existing recreation room facility was improved and the Table Tennis,

playing cards, caroms and other indoor game facilities were maintained and supported.

'Tharangam-2013'; our club magazine was extended to the centres by inviting articles from them too. This will act as a platform for expression of our/ our family members' vision, feelings, emotions, creativity and innovations in print form. Earnest support from various well-wishers of CMFRI in the form of sponsorship for 'Tharangam' is greatly acknowledged here.

I take this opportunity to thank the patron, president, executive and other members who made the tenure of the present executive committee memorable and effective.

14-02-2014

Kochi - 682018

(Grinson George)

ഇതളുകൾ

തൂലികാനാമ്പിൽ നിന്നും ഉതിർന്നു വീഴുന്ന പനിനീർ കണങ്ങളാണു കലാ - സാഹിത്യം; ആ സൗരഭ്യവുമേന്തിയാണ് ''തരംഗം'' എന്ന കലാസൃഷ്ടിയെ നിങ്ങളുടെ മുന്നിൽ സമർപ്പിക്കുന്നത്. ഇതിലെ ഓരോ ഇതളുകളിലും സി.എം.എഫ്.ആർ.ഐ കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങൾ തന്റെ ജീവിതത്തിലൂടെ കടന്നുപോയ രാഗാത്മക അനുഭൂതികൾ കവിതകളായും, കഥകളായും, അനുഭവങ്ങളായും, ശാസ്ത്രകണ്ടെത്തലുകളായും ചിന്തിപ്പിക്കാനും ചിരിപ്പിക്കാനും വേണ്ടി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ പനിനീരിന്റെ മാധുര്യഭാവം മാത്രമല്ല ജീവിതത്തിലെ നവരസങ്ങളുടെ സങ്കലനമാണ് 'തരംഗം'. കേന്ദ്ര സമുദ്ര മൽസ്യ ഗവേഷണ സ്ഥാപനത്തിലെ റീക്രിയേഷൻ ക്ലബ് തന്റെ കുടുംബത്തിലെ കലാകാരന്മാരെ വാർത്തെടുക്കുവാനും അവരുടെ കഴിവുകളെ പരിപോഷിപ്പിക്കുവാനും വേണ്ടി നേടി കൊടുത്ത വേദിയാണ് 'തരംഗം'. സി.എം.എഫ്.ആർ.ഐ കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ നിസീമവും നിസ്വർത്ഥവുമായ പരിശ്രമത്തിലൂടെ രൂപീകരിച്ചിട്ടുള്ള സി.എം.എഫ്.ആർ.ഐ ക്ലബ് മാഗസിൻ 'തരംഗം' 2013-14, ന്റെ നവോന്മേഷഭാവത്തെ വായനക്കാർക്കായി ഞങ്ങൾ സമർപ്പിക്കട്ടെ.

ഈ അവസരത്തിൽ ഇങ്ങനെയൊരു സംരംഭത്തിനു വേണ്ടി സദാ നിർദ്ദേശങ്ങളും നിരന്തര പ്രോൽസാഹനങ്ങളും നൽകി ഞങ്ങളെ മുന്നേറാൻ പ്രേരിപ്പിച്ച റിക്രിയേഷൻ ക്ലബിന്റെ പേട്രനും സി.എം.എഫ്.ആർ.ഐ റിക്രിയേഷൻ ക്ലബിൽ എന്നോടൊപ്പം ഭാഗഭാക്കായി പ്രവർത്തിച്ച എല്ലാ ക്ലബ് എക്സിക്യൂട്ടീവ് അംഗങ്ങൾക്കും എന്റെ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഈയൊരു സംരംഭത്തിൽ എന്റെ തോളോടു തോളു ചേർന്നു പ്രവർത്തിച്ച എഡിറ്റോറിയൽ സമിതിയിലെ അംഗങ്ങൾക്കും, ഈ മിഴിവാർന്ന സൃഷ്ടിയെ ജീവസുറ്റതാക്കാൻ സംഭാവന ചെയ്ത എല്ലാ സുമനസ്സുകൾക്കും എന്റെ കൃതജ്ഞത രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ കലാ സൃഷ്ടിയുടെ പ്രസാധനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് സാമ്പത്തിക സഹായം നൽകിയ എല്ലാ അഭ്യുദയകാംക്ഷികൾക്കും ഹൃദയം നിറഞ്ഞ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. തരംഗത്തിന്റെ ശക്തി കേന്ദ്രം എന്നത് വായനക്കാരാണ്. ആ വായനക്കാരിൽ നിന്നും വിലയേറിയ അഭിപ്രായങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും തുടർന്നും പ്രതീക്ഷിച്ചു കൊണ്ട് നമുക്കു തുടങ്ങാം.

ഡോ. ശ്യാം എസ് സലീം

ചീഫ് എഡിറ്റർ

14-02-2014

കൊച്ചി - *682018*

* ഇതിലെ അഭിപ്രായങ്ങൾ, വിചാരങ്ങൾ, കഥാപാത്രങ്ങൾ, ഇവയെല്ലാം തന്നെ തികച്ചും വ്യക്തിപരവും കാല്പനികവുമാണ്.

CMFRI Recreation Club
Office Bearers

Dr. A. Gopalakrishnan
Patron

Dr. Shyam S. Salim
President

Dr. P.U. Zacharia
Vice President

Dr. Grinson George
Secretary

Dr. Sandhya Sukumaran
Joint Secretary

Mr. M.B. Seynudeen
Treasurer

Executive Members

Dr. V.S. Basheer

Mr. S. Chinnadurai

Mrs. Deepa P.N

Mr. S. Dinesh Kumar

Mr. Gireesh P. M

Mr. C. Jayakanthan

Mr. Jestine Joy K.M

Mr. Manu V.K

Mr. Nagarajan

Mr. Rajesh Babu

Dr. Rema Madhu

Mrs. Shalini K.P.

Ms. Sheethal Mary Sunny

Mrs. Soumya Surendran

Mr. Sunil P.V

Dr. K.K. Vijayan

Activity Highlights 2013-14

Charity Initiative

"It's not how much we give but how much love we put into giving."

- Mother Teresa

Distribution of clothes to monsoon devastated households in Chellanam and Kannamaly, Ernakulam

Health Awareness Camp

Eye Checkup

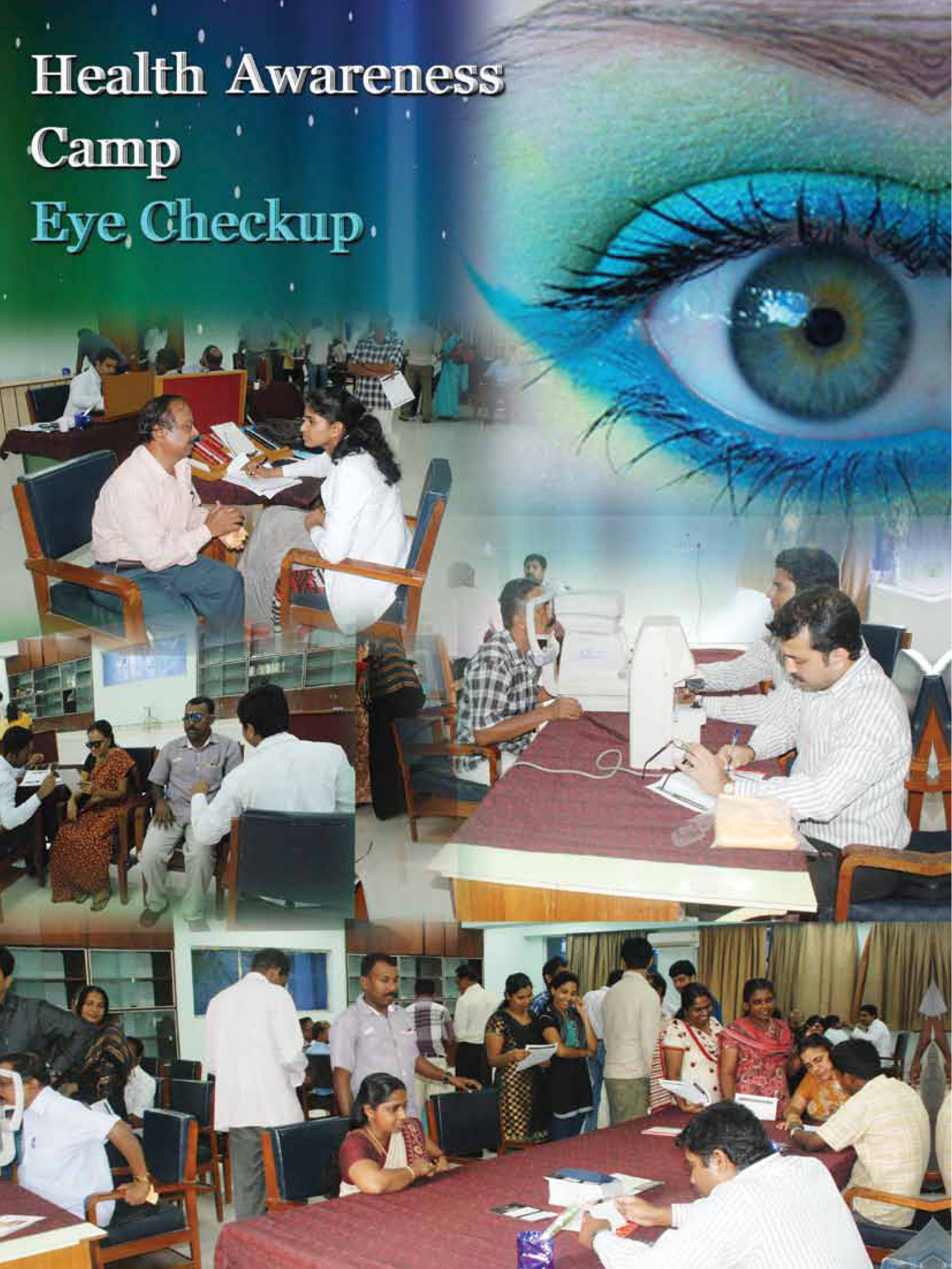

Onam Celebrations 2013

ഐശ്വര്യത്തിന്റെയും സമ്പൽ സമൃദ്ധിയുടെയും മറ്റൊരു ഓണം കൂടി...

Onam Celebrations 2013

The Fun... The Frolic...

Welcome 2014

Birthday Wishes

Retirements 2013 - 14

Saluting the glorious service

CMFRI Foundation Day 2014

An open house for the masses...

Club Day Celebrations

2013 - 14

RECREATION CLUB

CMFRI Recreation Club

Dr. A. Gopalakrishnan
Patron

Dr. Shyam S. Salim
President

Dr. P.U. Zacharia
Vice president

Dr. Grinson George
Secretary

Dr. Sandhya Sukumaran
Joint secretary

Mr. M.B. Seynudeen
Treasurer

Executive Members
Dr. V.S. Basheer
Mr. S. Chinnadurai
Mrs. Deepa P.N.
Mr. S. Dinesh Kumar
Mr. Gireesh P.M.
Mr. C. Jayakanthan
Mr. Jestine Joy K.M.
Mr. Manu V.K.
Mr. Nagarajan
Mr. Rajesh Babu
Dr. Rema Madhu
Mrs. Shalini K.P.
Ms. Sheethal Mary Sunny
Ms. Soumya Surendran
Mr. Sunil P.V.
Dr. K.K. Vijayan

Dear Club Members,

The CMFRI Recreation Club wishes to place in record its sincere gratitude for the wonderful support by the following Club members/ well wishers during the Organ Donation campaign for a noble cause .Their certificates are available with us and will be handed over in a couple of days.Meanwhile if some of you have missed the certificate after submitting the form please contact us so that we can check with the SORT officials in Kochi and get back to you.

I am sure that we will find more support from the club members sooner or later.

1. Ms.Athira P.V
2. Ms.Anusree.V.Nair
3. Ms.Aswathy Ashok
4. Mr.Arun Kumar.T.V
5. Mr.Bibin.P.X
6. Mr.Binesh.C.P
7. Mr.Bindosh Sadan
8. Mr.Jayaram Ashok
9. Mr.Jijo.C.Joseph
10. Ms.Maya Ashokan
11. Ms.Minju Joy
12. Mr.C.R.Mohanan.
13. Mr.K.P.Nikhil.
14. Ms.Nimisha .C.P
15. Mr.M.P.Paulton.
16. Ms.Preetha.K
17. Mr.K.N.Pushkaran.
18. Mr.Raghunath Ravi
19. Ms.Rajani Jayakumar
20. Mr.Rajesh Babu.T
21. Dr.Rakhy Shyam
22. Ms.Remya.B.R
23. Ms.Sandhya .S.V
24. Ms.Sandhya Sukumaran
25. Mr.M.N.Sathyan.
26. Mr.Shaamal.P
27. Mr.Shageeth kumar.C.P
28. Mr.Shihab Ismail
29. Dr.Shyam.S.Salim
30. Ms.Stephy.P.S
31. Mr.Subin C.S
32. Mr.Sunil P.V
33. Mr.V.K.Suresh .
34. Mr.Vamshi Krishna.R
35. Dr.K.K.Vijayan.
36. Dr.P.U.Zachariah.
37. Dr.Rekha.J.Nair

Sandhya

Secretary, CMFRI.RC

Articles

മലയാള വിഭാഗം

ഉപബോധമനസ്സും ആത്മനിർദ്ദേശങ്ങളും... ജീവിത വിജയത്തിനായി.......

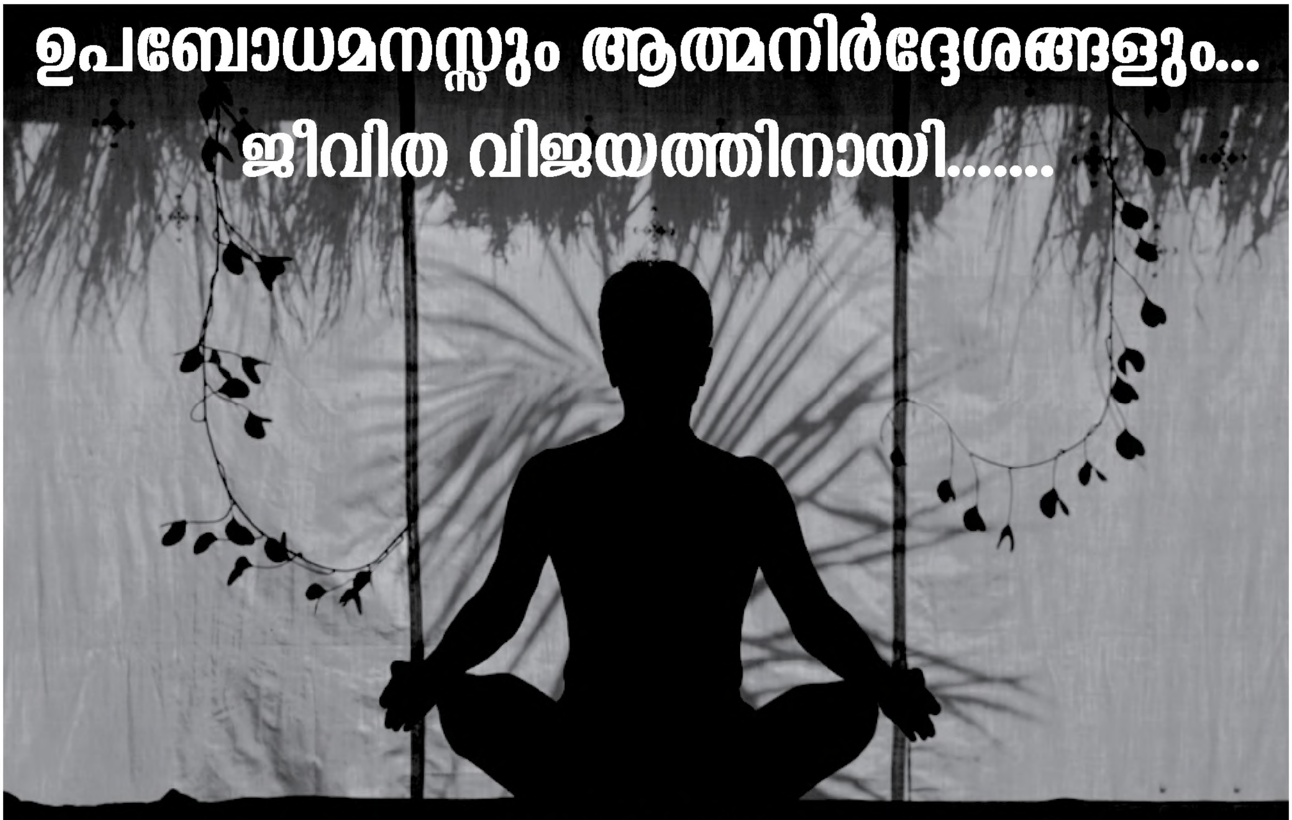

ഡോ. വിപിൻകുമാർ.വി.പി.
സീനിയർ സയിന്റിസ്റ്റ്, എസ്.ഇ.ഇ.റ്റി.റ്റി.ഡി

ജീവിതത്തിന്റെ വിജയമന്ത്രം മനുഷ്യന്റെ ഉപബോധമനസ്സിനെ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുന്ന ആത്മനിർദ്ദേശങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമാണെന്ന് സനാതനധർമ്മങ്ങളിലും ആർഷഭാരത സംസ്കൃതി ഉൾക്കൊണ്ട ഋഷിശ്വരന്മാരുടെ ഉത്കൃഷ്ടഗ്രന്ഥങ്ങളിലും മന:ശാസ്ത്രപഠനങ്ങളിലും ഇന്നത്തെ നൂതന മാനേജ്മെന്റ് പരിശീലന സംഹിതകളിലും വരെ സ്പഷ്ടമായി സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജീവിതവിജയത്തിനായി നമ്മുടെ ശീലങ്ങളെ മാറ്റിയെടുക്കുന്നതിന്റെ അടിത്തറയായി മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ വിവിധ ശാസ്ത്രീയതലങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവയിൽ ഉപബോധമനസ്സിന്റെ അനിർവ്വചനീയമായ സിദ്ധികളെക്കുറിച്ചും ക്രിയാത്മകമായ ശീലങ്ങൾ വളർത്തിയെടുക്കേണ്ട രീതികളെക്കുറിച്ചും, ഭയം, കോപം, മന:ക്ലേശം എന്നീ വികാരങ്ങളിൽ നിന്ന് മുക്തിനേടാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഫലപ്രദമായ ഒരു സാന്ത്വന വിജയമന്ത്രമായി വർത്തമാനകാലത്തിലെ ആത്മനിർദ്ദേശങ്ങൾ വഴി ഉപബോധമനസ്സിനെ ക്രിയാത്മകമായി എങ്ങനെ രൂപപ്പെടുത്താമെന്നതിനെക്കുറിച്ചും ശാസ്ത്രീയമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നതിനായി ഈ ലേഖനം ലക്ഷ്യമിടുന്നു.

എന്താണ് വിജയം ?

വിജയിക്കാൻ എല്ലാവർക്കും കഴിയം. മനുഷ്യജന്മം ഒരു വിജയം തന്നെയാണ്. മനുഷ്യന് മാത്രമെ ഭൂമിയെ സ്വർഗ്ഗമാക്കുവാനും നരകമാക്കുവാനും കഴിയുകയുള്ളു. ഓരോ മനുഷ്യനും ജനിക്കുന്നത് അനന്തസാദ്ധ്യതയുമായാണ്. മനുഷ്യൻ അത് അറിയുന്നില്ല. ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യൻ ഏഴ് മുതൽ പത്ത് ശതമാനം വരെ മാത്രമെ തന്റെ കഴിവിനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നുള്ളൂ. മഹാന്മാരായ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പോലും പതിനഞ്ച് ശതമാനം മാത്രമെ കഴിവുകൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളു. ആൽബർട്ട് ഐൻസ്റ്റീൻ പറഞ്ഞ വാക്കുകളാണിവ.

ജീവിതവിജയം ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട ചില നിയമങ്ങളുണ്ട്. അയ്യായിരത്തിൽ കൂടുതൽ ഉപജീവനമാർഗ്ഗങ്ങൾ നമ്മുടെ മുന്നിലുണ്ട്. ഇവയിൽ ഒന്നോ അതിൽ കൂടുതലോ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി ജീവിതം മെച്ചപ്പെടുത്താൻ കഴിയും.ഇന്ന് നമ്മുടെ മുന്നിൽ വിജയിച്ചവരെല്ലാം തന്നെ ധാരാളം പരാജയങ്ങളിലൂടെയും കഠിനാദ്ധ്വാനത്തിലൂടെയും സ്ഥിരോത്സാ

ഹത്തിലൂടെയുമാണ് വിജയിച്ചത്. ഒമ്പതിനായിരത്തി അഞ്ഞൂറ് തവണ പരാജയപ്പെട്ടുകൊണ്ടാണ് എഡിസൺ ബൾബ് കണ്ടുപിടിച്ചത്. ഏഴായിരം സസ്യങ്ങളെ പരീക്ഷിച്ച പ്പോഴാണ് റബ്ബർ മരം കണ്ടെത്തിയ ത്. ഇത് പോലെ നാം ഇന്ന് അനു ഭവിക്കുന്ന ധാരാളം സൗകര്യങ്ങൾ അനേകം വ്യക്തികളുടെ നിരന്തര മായ കഠിനാദ്ധ്വാനത്തിന്റെയും സ്ഥി രോത്സാഹത്തിന്റെയും ഫലമായി ഉ ണ്ടായതാണ്.

വിജയകരമായ ജീവിതം നയി ക്കാനായി ജനിച്ചവരാണ് നാമെല്ലാം. ചില പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളാണ് നമ്മെ പരാജയത്തിലേക്ക് നയിക്കു ന്നത്. ഇയാൾ വളരെ ഭാഗ്യവാനാ ണ്. അഴുക്കുതൊട്ടാലും അത് സ്വർ ണ്ണമായി മാറും. അയാൾ വളരെ നിർഭാഗ്യവാനാണ്. അയാൾ തൊടു ന്നതെല്ലാം അഴുക്കായി മാറും. സാ ധാരണ കേൾക്കുന്ന ഈ അഭിപ്രാ യപ്രകടനങ്ങൾ കൊണ്ട് ആരെയും വിലയിരുത്താനാകില്ല.

ഭാഗ്യവാന്റെയും നിർഭാഗ്യവാ ന്റെയും ജീവിതരീതികൾ അപഗ്രഥ നം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഭാഗ്യവാൻ തന്റെ ഓരോ പ്രവൃത്തിയും ശരിയാം വണ്ണം ചെയ്യുന്നതായും നിർഭാഗ്യ വാൻ തന്റെ തെറ്റുകൾ ആവർത്തി ക്കുന്നതായും കാണാൻ കഴിയും. പരിശീലനം പൂർണ്ണതയിലെത്തി ക്കുന്നില്ല. പൂർണ്ണമായ പരിശീലന മാണ് പൂർണ്ണതയിലെത്തിക്കുന്നത്. പരിശീലനം ആവർത്തിക്കുമ്പോൾ കഴിവുകൾക്ക് സ്ഥിരത ലഭിക്കുന്നു. തെറ്റുകൾ പരിശീലിക്കുമ്പോൾ അവ യ്ക്കും പൂർണ്ണത കൈവരുന്നു. അവ സ്വാഭാവികമാകുന്നു.

ശീലങ്ങളുടെ പ്രസക്തി

പ്രശസ്ത ഗ്രീക്ക് ചിന്തകനായ അരിസ്റ്റോട്ടിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

"പതിവായി നാം എന്തു ചെയ്യു ന്നുവോ അതുതന്നെയാണ് നാം. മി കവ് ഒരു പ്രവൃത്തിയില്ല ! പക്ഷേ ഒരു ശീലമാണ്".

ഒരു ശീലം വളർത്തിയെടുക്കുന്ന ത് വയൽ ഉഴുന്നതുപോലെയാണ്. രണ്ടിനും സമയം ആവശ്യമാണ്. ശീലങ്ങൾ മറ്റു ശീലങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. പ്രേരണകൊണ്ടു നാം ശ്രമം തുടങ്ങുന്നു. പ്രോത്സാഹനം കൊണ്ട് അതു തുടരുന്നു. ശീലം അതിനെ സ്വാഭാവിക ഗുണമാക്കി മാറ്റുന്നു. ക്ലേശങ്ങളെ ധൈര്യത്തോ ടെ നേരിടാനുള്ള കഴിവും, പ്രലോ ഭനങ്ങൾക്കെതിരെ ആത്മസംയമ നം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതും നിരാശയെ ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ നേരിടുന്ന തും, തടസ്സങ്ങളിൽ അവസരങ്ങൾ ദർശിക്കുന്നതും അമൂല്യമായ സ്വഭാ വഗുണങ്ങളാണ്. മാനസികവും ശാ രീരകവുമായ നിരന്തരപരിശീലനം കൊണ്ടു മാത്രമേ ഇവ സാധ്യമാകൂ. പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങളിൽ നാം പ്രതികരിക്കുന്നതും നമുക്കു ലഭിച്ച പരിശീലനത്തിനനുസൃതമായാണ്. ചെറിയ കാര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെ യ്യുമ്പോൾ ഭീരുത്വവും വഞ്ചനയുമാ ണ് പരിശീലിക്കുന്നതെങ്കിൽവലിയ കാര്യങ്ങളെയും ഫലപ്രദമായി നേ രിടാൻ കഴിയാതെ വരുന്നു.

ഒരിക്കൽ കള്ളം പറയുന്നത് ശീ ലമാക്കിയാൽ രണ്ടാമതും മൂന്നാമ തും അതു ചെയ്യുന്നത് എളുപ്പമായി തീരുകയും ഒടുവിൽ അതൊരു ശീ ലമാകുകയും ചെയ്യുന്നു. വേണ്ടത് നിലനിർത്തുകയും വേണ്ടാത്തതിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയും ചെയ്യുക എന്ന തത്ത്വശാസ്ത്രമാണ് വിജയ ത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം. ചെയ്യുന്നത് ചെയ്തു കൊണ്ടേയിരിക്കുക. അതേ സമയം നമുക്ക് ഹാനികരമായ കാ ര്യങ്ങൾ ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നത് ഒരു ശീലമായിരിക്കട്ടെ. യുക്തിചിന്തയേക്കാൾ വികാരത്തി ന് പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നവരാണ് മനുഷ്യർ. സത്യസന്ധതയും ആർ ജ്ജവവും നമ്മുടെ വിശ്വാസസംഹി തയുടെയും പരിശീലനത്തിന്റെയും ഫലമാണ്. വളരെക്കാലം നാം പരി ശീലിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ നമ്മുടെ വ്യ ക്തിത്വത്തിൽ അലിഞ്ഞുചേർന്ന് ശീ ലമായി മാറുന്നു. സത്യസന്ധനായ ഒരു മനുഷ്യൻ ആദ്യമായി കള്ളം പറയുമ്പോഴാണ് പിടിക്കപ്പെടുന്ന ത്. സത്യസന്ധനല്ലാത്തയാളാകട്ടെ, ആദ്യമായി സത്യം പറയുമ്പോഴും പിടിക്കപ്പെടുന്നു.

സത്യസന്ധതയോ വഞ്ചനയോ തന്നോടായാലും മറ്റുള്ളവരോടായാ ലും ഒരു ശീലമായി മാറുന്നു. നാം ശീലങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. ശീ ലങ്ങൾ വളരുമ്പോൾ അവ സ്വാഭാ വികമായി മാറുന്നു. നമുക്കൊരു ശീലമുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നതി നു മുൻപേ അതു നമ്മെ കീഴ്പെടു ത്തിയിരിക്കും. നമ്മുടെ ചിന്തകൾ പ്രവൃത്തികളിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. പ്രവൃത്തികൾ ശീലങ്ങളിലേക്ക് നയി ക്കുന്നു. ശീലങ്ങൾ സ്വഭാവം രൂപ പ്പെടുത്തുന്നു. സ്വഭാവമാണ് നമ്മുടെ വിധി നിർണ്ണയിക്കുന്നത്. ശരിയായി ചിന്തിക്കുന്ന ശീലമാണ് വളർത്തി യെടുക്കേണ്ടത്.

നമ്മുടെ പെരുമാറ്റം പലപ്പോഴും ശീലങ്ങൾക്കനുസരിച്ചിരിക്കും, ചി ന്തിക്കാതെ നമ്മുടെ ശീലങ്ങൾ നാം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. ശീലങ്ങളുടെ ആകെത്തുകയാണ് നമ്മുടെ സ്വഭാ വം. നല്ലശീലങ്ങളുള്ള വ്യക്തി നല്ല സ്വഭാവത്തിനുടമയാണ്. ഹിതകര മല്ലാത്ത ശീലങ്ങളുള്ളവരുടെ സ്വ ഭാവവും തൃപ്തികരമായിരിക്കില്ല. ശീലങ്ങൾക്ക് പലപ്പോഴും യുക്തിചി ന്തയേക്കാൾ ശക്തിയുണ്ട്. തുടക്ക ത്തിൽ ശീലങ്ങളുടെ സ്വാധീനം കുറ വായിരിക്കും. കാലക്രമത്തിൽ അത് ശക്തി പ്രാപിക്കുന്നു. ചഞ്ചലമായ മനസ്സിനും ഉറച്ച തീരുമാനത്തിനും ശീലങ്ങൾ വളർത്തുന്നതിൽ ഒരു പോലെ പങ്കുണ്ട്. ഏതെല്ലാം ശീലങ്ങ ളാണ് വളർത്തിയെടുക്കേണ്ടതെന്ന് നാം തീരുമാനിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഹിതക

രമല്ലാത്ത ശീലങ്ങളുള്ളവരുടെ സ്വഭാവവും തൃപ്തികരമായിരിക്കില്ല. ശീലങ്ങൾക്ക് പലപ്പോഴും യുക്തിചിന്തയേക്കാൾ ശക്തിയുണ്ട്. തുടക്കത്തിൽ ശീലങ്ങളുടെ സ്വാധീനം കുറവായിരിക്കും. കാലക്രമത്തിൽ അത് ശക്തി പ്രാപിക്കുന്നു. ചഞ്ചലമായ മനസ്സിനും ഉറച്ച തീരുമാനത്തിനും ശീലങ്ങൾ വളർത്തുന്നതിൽ ഒരുപോലെ പങ്കുണ്ട്. ഏതെല്ലാം ശീലങ്ങളാണ് വളർത്തിയെടുക്കേണ്ടതെന്ന് നാം തീരുമാനിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഹിതകരമല്ലാത്ത ശീലങ്ങളുടെ വളർച്ച തടയാനാകില്ല.

പതിവായി നാം ചെയ്യുന്നതെല്ലാം ശീലമായി മാറുന്നു. പ്രവൃത്തികളിൽ നിന്നാണ് നാം പാഠം പഠിക്കുന്നത്. ധീരതയോടെ പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ നാം ധൈര്യമെന്താണെന്ന് പഠിക്കുന്നു. സത്യസന്ധതയും ന്യായവും പരിശീലിക്കുമ്പോൾ ഈ ഗുണങ്ങൾ എന്താണെന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കുന്നു. ക്രമേണ നാം അവ പൂർണ്ണമായും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഇതുപോലെ വഞ്ചനയും അന്യായമായ പെരുമാറ്റവും അച്ചടക്കമില്ലായ്മയും പരിശീലിക്കുമ്പോൾ അവയിൽ മികവും നേടുന്നു. മനോഭാവങ്ങളാണ് ശീലങ്ങളാകുന്നത്. അവ പ്രത്യേക പെരുമാറ്റരീതികൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും ഒരു മാനസികാവസ്ഥയായി മാറി നമ്മുടെ പ്രതികരണങ്ങൾ നിർണ്ണയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മനോഭാവങ്ങളെയും മാനസികാവസ്ഥയെയും കുറിച്ചറിയണമെങ്കിൽ ആദ്യം മനസ്സിനെക്കുറിച്ച് ഒരു ശാസ്ത്രീയ വിശകലനം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്.

എന്താണ് മനസ്സ്?

മനസ്സ്-മനോഹരമായൊരു പ്രഹേളികയാണ്. മനസ്സെന്ന പ്രതിഭാസത്തെപ്പറ്റി പ്രാചീനമനുഷ്യന് അനേകം ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ശരീരഭിന്നമായ ഒരസ്തിത്വവും സ്വതന്ത്രമായ പ്രവർത്തനവുമുള്ള ഒരു ദിവ്യശക്തിയാണെന്ന് പലരും അതിനെ സംബന്ധിച്ച് വിശ്വാസം പുലർത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഹൃദയമാണ് മനസിന്റെ ഇരിപ്പിടമെന്നും അതല്ല, ഹൃദയം തന്നെയാണ് മനസ്സെന്നും ധരിപ്പിക്കുന്നതാണ് ഭാഷയിലെ പ്രയോഗം.ഹൃദയപൂർവ്വമായ സ്നേഹം, ഹൃദിസ്ഥമാക്കുക തുടങ്ങിയ ഭാഷാ പ്രയോഗങ്ങൾ ഇതാണ് വ്യക്തമാക്കുന്നത്. മനസും ഹൃദയവും വ്യത്യസ്തമാണെന്ന ബോധം വൈകിയുണ്ടായതാണ്. ജൈവശരീരത്തിന്റെ ഏകോപിത പ്രവർത്തനമാണ് അതിന്റെ നിലനിൽപിന്റെയും വളർച്ചയുടെയും അടിസ്ഥാനം. മനസ്സ് എന്ന പ്രത്യേക അവയവം ജൈവശരീരത്തിലെവിടെയും നിലനിൽക്കുന്നില്ല. മാനസിക പ്രവർത്തനങ്ങളെന്ന് വിവക്ഷിക്കുന്നത് യഥാർത്ഥത്തിൽ മസ്തിഷ്കത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളാണ്.

മസ്തിഷ്ക പ്രവർത്തനങ്ങളെയെല്ലാം പൊതുവായി ഒരു സംജ്ഞയിലൊതുക്കി വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതിനുപയോഗിക്കുന്ന ഒരു പദമാണ് മനസ്സ്. ആത്മീയവാദികളിൽ ചിലർക്കെങ്കിലും മനസ്സും ആത്മാവും വിഭിന്നമല്ല. എന്നാൽ പൗരാണിക കാലത്തും മനസ്സ് ശരീരത്തിന്റെ ഭാവമാണെന്ന് അവ്യക്തമായിട്ടാണെങ്കിലും ധരിച്ചുപോന്നവരുമുണ്ടായിരുന്നു. ബി.സി. നാലാംശതകത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നുവെന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന പതഞ്ജലി ഇക്കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധേയനായിരുന്നു. യോഗാഭ്യാസമെന്ന ശാരീരിക വ്യായാമ പദ്ധതിയിലൂടെ മനസ്സിനെ നിയന്ത്രിക്കാമെന്നദ്ദേഹം തെളിയിക്കുകയുണ്ടായി. ആരോഗ്യമുള്ള ഒരു ശരീരത്തിൽ മാത്രമേ ആരോഗ്യമുള്ള മനസ്സുണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളുവെന്നാണ് യോഗാഭ്യാസ പദ്ധതി നൽകുന്ന സൂചന.

ചില ഉപനിഷത്തുകളിലും മനസ്സ് ശരീരത്തിന്റെ ഭാഗമാണെന്ന അവ്യക്ത സൂചന നൽകുന്നുണ്ട്. ഛന്ദോഗ്യോപനിഷത്തിൽ ഭക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന അന്നത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മമായ അംശം മേലോട്ടുപൊങ്ങി മനസ്സായിത്തീരുന്നു എന്നു സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. വളരെ അവ്യക്തമാണിത്. പക്ഷെ ആത്മീയലോകം മുഴുവൻ മനസ്സ് ഏതോ അതീത ദിവ്യത്വം പുലർത്തുന്നതും ശരീരഭിന്നമാണെന്നും വിശ്വാസിച്ചിരുന്ന ഒരു കാലത്ത് അതിൽനിന്നും ഭിന്നമായി ഒരു തുരുത്തായി ഈ ആശയം ഉയർന്നു നിൽക്കുന്നു. പക്ഷെ, ഇതെല്ലാം

ജൈനബൌദ്ധചിന്തക്ക് പ്രചാരം വന്നതിനെ തുടർന്നുണ്ടായ പ്രതി ഭാസമായിരുന്നു. പ്രാചീനകാലത്ത് പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിലും മനസിനെ സംബന്ധിച്ചു ആത്മീയ സങ്കലപ്പ് ങ്ങളാണ് പ്രാമുഖ്യം വഹിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ അരിസ്റ്റോട്ടിൽ (ബി. സി. 384-322) അല്പം വ്യത്യസ്തമായി ചിന്തിച്ചിരുന്നു. ശരീരത്തിന്റെ ഒരു ധർമ്മമാണ് മനസ്സെന്ന നിഗമനമാണദ്ദേഹം പുലർത്തിയിരുന്നത്. ഇതും വളരെ അവ്യക്തമാണെന്ന് പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതില്ല.

രണ്ടായിരം സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ജീവിച്ച ഹെരാക്ലിറ്റസ്, ഹൃദയം രക്തപരിവാഹത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഒരവയവം മാത്രമാണെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹമത് ഏറെക്കുറെ തെളിയിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നിട്ടും ഹൃദയം മനസ്സിന്റെ സ്ഥാനമാണെന്ന ഭാഷാപ്രയോഗത്തിനെവിടെയും മാറ്റമൊന്നും സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. വികാരങ്ങൾ ഹൃദയത്തിലാണങ്കുരിക്കുന്നതെന്ന് ഇന്നും അഭ്യസ്തവിദ്യരിൽപോലും നല്ലൊരുഭാഗം വിശ്വസിക്കുന്നുവെന്നതാണ് പരമാർത്ഥം.

വില്യം വുണ്ട് എന്ന ഒരു അന്വേഷക ശാസ്ത്രജ്ഞൻ 1879 ൽ ലെപ്സിംഗ് സർവ്വകലാശാലയിൽ ആദ്യത്തെ മന:ശാസ്ത്രപരീക്ഷണശാല സ്ഥാപിക്കുക യുണ്ടായി. മനസിനെ സംബന്ധിച്ചു പഠിക്കുന്നതിന് നിരീക്ഷണ പരീക്ഷണങ്ങളെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയ ആദ്യത്തെ സംരംഭമായിരുന്നു അത്. അതിനും ധാരാളം പരിമിതികളുണ്ടായിരുന്നു. ബോധമണ്ഡലത്തെ സംബന്ധിച്ച വിശകലനവും പഠനവുമായി മന:ശാസ്ത്രം ഒതുങ്ങിനിന്നു എന്ന് പറയുന്നതാവും ശരിയെന്ന് തോന്നുന്നു.

മന:ശാസ്ത്രത്തിന് വസ്തുനിഷ്ഠമായ ഒരടിത്തറ ഉണ്ടായത് ഇരുപതാം ശതകത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ മാത്രമാണ്. മാനസിക പ്രവർത്തന പ്രക്രിയയിൽ വികാരവും വിചാരവുമുണ്ട്. ചില വ്യക്തികളെ വികാരം ഭരിക്കുന്നു. മറ്റു ചില വ്യക്തികളെ ഭരിക്കുന്നത് വിചാരമാണ്. അത്യന്തം വ്യത്യസ്തവും പലപ്പോഴും വിരുദ്ധവുമായ ഈ വികാരവിചാരങ്ങളുടെ പ്രഭവകേന്ദ്രവും പ്രവർത്തനകേന്ദ്രവും ഒന്നുതന്നെയാണോ? മാനസിക പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പ്രധാനകേന്ദ്രം മസ്തിഷ്കം മാത്രമല്ല ഉന്നതനാഡീവ്യൂഹവും കൂടിയാണെന്ന വസ്തുത ഇന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഏറ്റവും സങ്കീർണ്ണമായ മാനസികപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടക്കുന്നത് മനുഷ്യനിലാണ്. മാനസിക വികാസപരിണാമത്തിൽ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന മേഖലകൾ രൂപപ്പെട്ടതായും മന:ശാസ്ത്രം കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്.

മന:ശാസ്ത്രത്തെപ്പറ്റി വിവക്ഷിക്കുമ്പോൾ സാമാന്യവായനക്കാരുടെ മുമ്പിൽ ആദ്യം കയറിവരുന്നത് സിഗ്മണ്ട് ഫ്രോയ്ഡ് (1836-1939) ആണ്. ലൈംഗിക പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹം കല്പിച്ച അമിതപ്രാധാന്യമാണതിന് കാരണം. ശൈശവലൈംഗികതയെപ്പറ്റിയും സ്വപ്നവ്യാഖ്യനത്തെപ്പറ്റിയും ചിന്തിച്ച് അദ്ദേഹം ഏറെ സമയം ചെലവഴിക്കുകയുണ്ടായി. മിഥോളജിയും മനോരോഗവൈകല്യവും ലൈംഗികതയും കൂട്ടിക്കുഴച്ച ഒരു സങ്കല്പത്തെയാണദ്ദേഹം അധികം ആഗ്രഹിച്ചതും ഒരു സിദ്ധാന്തം ആവിഷ്കരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചതും. ഒരു മാനസികരോഗ ഭിഷഗ്വരൻ എന്ന ഘടകം ഇതിൽ അദ്ദേഹത്തിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിരിക്കാൻ സാധ്യതയേറെയാണ്. മനസ്സിന് മൂന്നുതലങ്ങളുണ്ടെന്നതാണ് ഫ്രോയ്ഡിയൻ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ സവിശേഷത. ബോധമനസ്സ് അഥവാ സൂപ്പർ ഈഗോ, ഉപബോധമനസ് അഥവാ ഈഗോ, അബോധമനസ് അഥവാ ഈദ്. ഇവയാണ് മൂന്നുതലങ്ങൾ.

എന്നാൽ ഫ്രോയ്ഡിനു മുമ്പുതന്നെ മനസ്സിന്റെ മൂന്നുമേഖലകളെ സംബന്ധിച്ച ചിന്ത മന:ശാസ്ത്രത്തിൽ ഉയർന്നുവരാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് ന്യൂറോളജിയുടെ ഉപജ്ഞാതവായ ഹുഗ് ളീംഗ്സ് ജാക്സനാണ് ആ പദവി ഏറെക്കുറെ അർഹിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിഗമനത്തിൽ മനസ്സ് ഉന്നതമേഖല, മധ്യമേഖല, അധോമേഖല എന്ന നിലയിൽ കണ്ടെത്താൻ കഴിയുമത്രെ.

മന:ശാസ്ത്ര മണ്ഡലത്തിൽ ഏറ്റവുമധികം സംഭാവന നൽകിയതും ഭൗതികശാസ്ത്രത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ നിരീക്ഷണപരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിയത് ഐവാൻ പെട്രോവിച്ച് പാവ്ലോവ് (1849-1936) എന്ന റഷ്യൻ ന്യൂറൊ ഫിസിയോളജിസ്റ്റ് ആയ ശാസ്ത്രജ്ഞനാണ്. ഇദ്ദേഹം ഫ്രോയ്ഡിന്റെ സമകാലീനനുമാണ്. മനസ്സ് പൂർണമായും ശരീരബദ്ധമാണെന്ന സിദ്ധാന്തം സമർത്ഥിച്ചതിൽ പാവ്ലോവിന്റെ പദവി അദ്വിതീയമാണ്. പാവ്ലോവും മാനസിക പ്രവർത്തനത്തിന് മൂന്നുമേഖലകൾ ദർശിച്ചതായി കാണുന്നു. ദ്വിതീയ സിഗ്നൽ വ്യവസ്ഥ, വ്യവസ്ഥിത റിഫ്ളെക്സുകൾ, അവ്യവസ്ഥിത റിഫ്ളെക്സുകൾ എന്നിവയാണത്. 1904 ൽ റഷ്യൻ ശരീരശാസ്ത്രത്തിനും വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിനുമുള്ള നോബൽ പുരസ്കാരം പാവ്ലോവിന് ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. 1907 ൽ റഷ്യൻ സയൻസ് അക്കാദമിയിലെയും ലണ്ടൻ റോയൽ സൊസൈറ്റിയിലെയും അംഗമായി പാവ്ലോവ് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. 20-ാം ശതകത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രഗത്ഭനും പ്രശസ്തനുമാണ് പാവ്ലോവ്. മസ്തിഷ്ക പ്രവർത്തന പ്രക്രിയയെ സംബന്ധിച്ചു അതിസൂക്ഷ്മമായ പഠനങ്ങളാണദ്ദേഹം നടത്തിയത്. ഉയർന്ന സിരാവ്യവസ്ഥയുടെ ഫിസിയോളജി എന്നാണ്

തന്റെ മസ്തിഷ്ക പഠനത്തെ അദ്ദേഹം വിശേഷിപ്പിച്ചത്.

മന:ശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ച് ഇപ്രകാരം ശാസ്ത്രീയമായി അപഗ്രഥനപഠനങ്ങൾ നടത്തിയ പ്രഗത്ഭരായ ഈ ശാസ്ത്രജ്ഞരുടെ നിഗമനങ്ങളിൽ മനസ്സിന്റെ മൂന്നു വ്യത്യസ്ത തലങ്ങളായി ബോധമനസ്സിനെയും ഉപബോധമനസ്സിനെയും അബോധമനസ്സിനെയും വിവക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണാം. മനുഷ്യന്റെ ജീവിതചക്രത്തിൽ നിർണ്ണായക സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്ന ആദ്യത്തെ രണ്ട് തലങ്ങളെ നമുക്ക് സൂക്ഷ്മമായി ഒന്നു നിരീക്ഷിക്കാം.

ബോധമനസ്സും ഉപബോധമനസ്സും

മനസ്സിനെ ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഇന്നും ശാസ്ത്രത്തിന് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അതിന്റെ ചില പ്രവർത്തനങ്ങൾ വളരെ സങ്കീർണ്ണമാണ്. നെഗറ്റീവായ ചില നിസ്സാരകാരണങ്ങൾകൊണ്ട് മനസ്സിന്റെ താളം തെറ്റുമെന്നറിയുക. ചില വാക്കുകൾ, ചില സംഭവങ്ങൾ, ചില അനുഭവങ്ങൾ, സാഹചര്യങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം മനസ്സിന്റെ താളം തെറ്റിക്കാനുള്ളവയാണ്.

മനസ്സാണ് നമുക്ക് എല്ലാം നേടിത്തരുന്നത്. മനസ്സിലൂടെയാണ് നാം ഈ ലോകത്തെ അറിയുന്നത് നന്മ, തിന്മ, ജനനം, മരണം ഇവയെല്ലാം മനസ്സാണ്. രണ്ട് തരത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന മനസ്സുണ്ട്. ബോധമനസ്സും ഉപബോധമനസ്സും. ബോധമനസ്സ് കടലിലെ തിരമാലകൾ പോലെയാണ്. ഉപബോധമനസ്സ് കടലിന്റെ ആഴത്തിലുള്ള ശാന്തത പോലെയാണ്. അവിടെയാണ് കാര്യങ്ങൾ നടക്കുന്നത്. ബോധമനസ്സ് സ്ഥിരം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളും ശീലങ്ങളും സാവകാശം ഉപബോധമനസ്സിലെത്തുകയും പിന്നീട് ഉപബോധമനസ്സ് കമ്പ്യൂട്ടർ പോലെ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ മനസ്സിനെ സൂക്ഷിച്ച് കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. മനസ്സാണ് ആത്മഹത്യ ചെയ്യുവാൻ തീരുമാനിക്കുന്നത്. ശരീരമല്ല. നിരപരാധിയായ ശരീരത്തെയും ജീവിതത്തെയും നാം നശിപ്പിക്കുന്നു. ഏതോ ഒരു പക വീട്ടലിൽ നഷ്ടം നമുക്ക് തന്നെയാണ്.

ഇന്നലെ നമ്മൾ ചിന്തിച്ചതാണ് ഇന്ന് നാം ആയിത്തീർന്നത്. ഇന്ന് ചിന്തിക്കുന്നതാണ് നാളെ ആയിത്തീരുവാൻ പോകുന്നത്. മനസ്സിൽ എപ്പോഴും സത്ചിന്തകൾ (ക്രിയാത്മകമായ ചിന്തകൾ) മാത്രമേ നിക്ഷേപിക്കുവാൻ പാടുള്ളൂ. നാം ബോധവാനല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ ചിന്താമണ്ഡലത്തിൽ നന്മയും തിന്മയും കയറി ഇറങ്ങും. മനസ്സിനെ നിരീക്ഷിക്കുവാനുള്ള പാഠമാണ് ധ്യാനം. നമ്മുടെ മനസ്സിനെ നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ, എപ്പോഴാണ് കുഴപ്പങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുക എന്ന്.

മനസ്സ് പരുവപ്പെടുന്ന അവസ്ഥ

മന:ശാസ്ത്രപരമായ ഒരു പ്രക്രിയയുടെ ഫലമായി പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ട് സംഭവിക്കുന്ന ചില പ്രത്യേക അനുഭവങ്ങളുടെ സ്വാധീനത്തെയാണ് ഇതുകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത്. പാവ്ലോവിന്റെ നായ്ക്കളാണ് പ്രസിദ്ധമായ ഒരുദാഹരണം. നായ്ക്കൾക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുമ്പോഴൊക്കെ പാവ്ലോവ് ഒരു മണിമുഴക്കുക പതിവായിരുന്നു. മണിയുടെ ശബ്ദം കേട്ട ശേഷം ഭക്ഷണം കഴിക്കുമ്പോൾ ഈ നായ്ക്കൾ ഉമിനീരൊഴുക്കുന്നത് പതിവായിരുന്നു. പിന്നീട് പാവ്ലോവ് മണിമുഴക്കിയെങ്കിലും ഭക്ഷണം നൽകിയില്ല. പക്ഷേ നായ്ക്കൾ മണിമുഴക്കം കേൾക്കുമ്പോഴൊക്കെ ഉമിനീരൊഴുക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മണിമുഴക്കത്തിനോടൊപ്പം ഭക്ഷണം പ്രതീക്ഷിക്കുവാനായി അവയുടെ മനസ്സ് പരുവപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇത്തരം പരുവപ്പെടലിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് പലപ്പോഴും നാം പെരുമാറുന്നത്. പരിത:സ്ഥിതിയും മാധ്യമങ്ങളും തുടർച്ചയായി നമ്മെ സ്വാധീനിക്കുകയും നാം യന്ത്രമനുഷ്യന്മാരെപ്പോലെയായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. ശുഭചിന്തയിലധിഷ്ഠിതമായ രീതിയിൽ മനസ്സിനെ പരുവപ്പെടുത്തേണ്ടത് നമ്മുടെ ഉത്തരവാദിത്വമാണ്. നല്ല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യണമെങ്കിൽ അവ സ്വാഭാവികമായ ശീലങ്ങളാക്കേണ്ടതുണ്ട്. പലരും ജോലിക്കയറ്റം പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടാണ് തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തി മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നത്. പക്ഷെ മികച്ച പ്രവൃത്തി ശീലമാക്കുന്നവരാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ജോലിക്കയറ്റം അർഹിക്കുന്നത്.

നല്ല ശീലങ്ങൾ വളർത്തിയെടുക്കുവാൻ പ്രയാസമുണ്ട്. പക്ഷെ അവ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമായി കഴിഞ്ഞാൽ തുടർന്നു കൊണ്ടുപോകാൻ എളുപ്പമാണ്. ദുശ്ശീലങ്ങൾ എളുപ്പത്തിൽ പഠിക്കാം. പക്ഷെ അവ ജീവിതം ദുഷ്കരമാക്കും.

നമ്മുടെ മനസ്സ് എങ്ങനെ പരുവപ്പെടുന്നു?

തുമ്പിക്കൈകൊണ്ട് ഒരു ടണ്ണിലധികം ഭാരമുയർത്തുന്ന ശക്തനായ ആനയെക്കുറിച്ച് ഒന്നോർത്തുനോക്കാം. പലപ്പോഴും ദുർബ്ബലമായൊരു കയറും കുറ്റിയുമാണ് ഇതേ ആനയെ ഒരു സ്ഥലത്ത് ബന്ധിച്ചുനിർത്തുന്നത്. എളുപ്പത്തിൽ ഈ ബന്ധനം ഉപേക്ഷിച്ചുപോകാമെങ്കിലും എന്തുകൊണ്ട് ആന അതിനുമുതിരുന്നില്ല? ഈ ആന കുട്ടിയായിരുന്നപ്പോൾ ശക്തിയേറിയ ഒരു ചങ്ങലകൊണ്ട് വലിയൊരു മരത്തിലാണ് അതിനെ ബന്ധിച്ചിരുന്നത്. എത്ര ശക്തിയോടെ വലിച്ചാലും ആ ബന്ധനത്തിൽ നിന്ന് മോചനം അസാദ്ധ്യമായിരുന്നു. ശക്തിയോടെ ചങ്ങല വലിച്ചാലും രക്ഷപ്പെടാൻ സാദ്ധ്യമല്ല എന്ന അവസ്ഥയുമായി വളരുന്ന ആനയുടെ മനസ്സ് പൊരു

ത്തപ്പെടുന്നു. ഇതുകൊണ്ടാണ് ദുർബ്ബലമായ കയറിനും കുറ്റിയ്ക്കും ശക്തനായ ആനയെ തളയ്ക്കാനാകുന്നത്.

നാം വായിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങളും, കാണുന്ന ടി.വി. പരിപാടികളും പടങ്ങളും, ശ്രവിക്കുന്ന സംഗീതവും, സുഹൃത്തുക്കളുമായുള്ള സംസർഗ്ഗവും എല്ലാം അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ നമ്മുടെ മനസ്സിനെ പരുവപ്പെടുത്തുന്നു. ജോലി സ്ഥലത്തേക്ക് കാറോടിച്ചുപോകുമ്പോൾ എന്നും കേൾക്കുന്നത് ഒരേ സംഗീതമാണെന്ന് കരുതുക. ഒരു ദിവസം ഈ സംഗീതോപകരണം കേടുവന്നാൽ ഏതുരാഗമായിരിക്കും നാം മൂളുക? ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി തന്നെ തുടർന്നു കൊണ്ടിരുന്നാൽ ലഭിക്കുന്ന ഫലത്തിലും മാറ്റമുണ്ടാകില്ല. പ്രയോജനരഹിതമായതു മറക്കുകയും അഭികാമ്യമായത് ഉൾക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുമ്പോഴേ ഒരു ശീലം മാറ്റാനാകൂ.

ഗിഗോ തത്വം

ഈ കംപ്യൂട്ടർ തത്വം (ഗാർബേജ് ഇൻ, ഗാർബേജ് ഔട്ട്) വളരെ പ്രസക്തമാണ്. നെഗറ്റിവിറ്റി ഇൻ; നെഗറ്റിവിറ്റി ഔട്ട്, പോസിറ്റിവിറ്റി ഇൻ; പോസിറ്റിവിറ്റി ഔട്ട്, ഗുഡ് ഇൻ, ഗുഡ് ഔട്ട് ഇവയെല്ലാം വ്യക്തമാക്കുന്നത് ഒരു കാര്യം മാത്രമാണ്. നമ്മുടെ പ്രവൃത്തിക്കനുസരിച്ചായിരിക്കും ലഭിക്കുന്ന പ്രതിഫലവും. മനസ്സിൽ നിറയ്ക്കുന്നതെല്ലാം ഉപബോധമനസ്സിൽ സൂക്ഷിക്കുകയും അത് നമ്മുടെ പെരുമാറ്റത്തെ സ്വാധീനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ ചിന്തയെയും സദാചാരബോധത്തെയും സംസ്കാരത്തെയും ടെലിവിഷൻ വളരെയധികം സ്വാധീനിക്കുന്നു. പ്രയോജനകരമായ വിവരങ്ങൾ നൽകുന്നതിനോടൊപ്പം തന്നെ നമ്മുടെ അഭിരുചികളുടെ നിലവാരം കുറയ്ക്കുന്നതിലും സദാചാരബോധം നശിപ്പിക്കുക വഴി ചെറുപ്പക്കാരുടെ ഇടയിലുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിലും ഈ മാധ്യമത്തിനുള്ള പങ്ക് നിസ്സാരമല്ല. പതിനെട്ടുവയസ്സാകുമ്പോഴേക്കും ഒരു കുട്ടി രണ്ടുലക്ഷത്തോളം ഭീകരദൃശ്യങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കാനിടയുണ്ടെന്നാണ് ഒരു സർവ്വേ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. തങ്ങളുടെ ശ്രോതാക്കളുടെയും കാണികളുടെയും മനസ്സ് പരുവപ്പെടുത്തുന്നതിൽ പരസ്യകലക്കാർ വിദഗ്ധരാണ്. 30 സെക്കന്റുമാത്രം നിലനിൽക്കുന്ന ഒരു പരസ്യത്തിനായി ലക്ഷങ്ങളാണ് കമ്പനികൾ ചിലവഴിക്കുന്നത്. തീർച്ചയായും അവരുദ്ദേശിക്കുന്ന ഫലവും ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു പ്രത്യേകതരം പാനീയത്തിന്റെയോ ടൂത്ത് പേസ്റ്റിന്റെയോ പരസ്യം കണ്ട് സൂപ്പർമാർക്കറ്റിൽ പോയി അതുതന്നെ നാം വാങ്ങുന്നു. പരസ്യങ്ങളോട് നമ്മുടെ മനസ്സ് പൊരുത്തപ്പെടുന്നതിന്റെ ഉദാഹരണമാണിത്. ഒരു ടി.വി. പരിപാടി കാണുകയോ റേഡിയോവിലെ പരസ്യം ശ്രവിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ ബോധമനസ്സിനേക്കാളേറെ ഉപബോധമനസ്സാണ് അവ ശ്രദ്ധിക്കുന്നത്. ഒരിക്കലും ടി.വി.യുമായി നാം വാഗ്വാദത്തിലേർപ്പെടാറില്ല. ചലച്ചിത്രങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ കഥാപാത്രങ്ങളോടൊപ്പം നാം ചിരിക്കുകയും കരയുകയും ചെയ്യുന്നു. വൈകാരികമായ നിക്ഷേപത്തിന് (ഇൻപുട്ട്) ഉടനടി പ്രതിഫലം (ഔട്ട് പുട്ട്) ലഭിക്കുന്നു. ഒന്നിനു മാറ്റം വരുമ്പോൾ സ്വഭാവികമായും മറ്റേതിനും മാറ്റം വരുന്നു. ബോധമനസ്സിന് ചിന്തിക്കാനുള്ള കഴിവുണ്ട്. അത് സ്വീകരിക്കുകയും തിരസ്ക്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പക്ഷെ ഉപബോധമനസ്സിന് സ്വീകരിക്കുവാൻ മാത്രമേ കഴിയൂ. ഭയം, സംശയം, വെറുപ്പ് എന്നീ ചിന്തകൾകൊണ്ട് മനസ്സുനിറയ്ക്കുക യാണെങ്കിൽ ആത്മനിർദ്ദേശങ്ങൾ ഇവയ്ക്ക് ശക്തിപകരുകയും അവയെ യാഥാർത്ഥ്യമാക്കി മാറ്റുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉപബോധമനസ്സ് ഒരു ഡാറ്റാബാങ്ക് പോലെയാണ്. അതൊരു വാഹനമാണെങ്കിൽ ബോധമനസ്സ് ഡ്രൈവറാണ്. ഉപബോധമനസ്സിനാണ് കൂടുതൽ ശക്തി. പക്ഷെ ബോധമനസ്സാണ് അതിനെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത്. വാഹനത്തിനു കൂടുതൽ ശക്തിയുണ്ടെങ്കിലും നിയന്ത്രണം ഡ്രൈവറുടെ കൈകളിലാണല്ലോ. ഉപബോധമനസ്സ് നമുക്ക് അനുകൂലമായോ പ്രതികൂലമായോ പ്രവർത്തിക്കാം. അതിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ യുക്തിപൂർവ്വമല്ല. നാം പരാജയം നേരിടുമ്പോൾ ഉപബോധമനസ്സിന്റെ പ്രവർത്തനം ശരിയായ രീതിയിൽ തിരിച്ചുവിടേണ്ടതാണ്.

ഉപബോധമനസ്സിനെ ഒരു പൂന്തോട്ടത്തിനോടുപമിക്കാം. നാം എന്തെല്ലാം ചെടികൾ നടുന്നു എന്ന് പൂന്തോട്ടം ചിന്തിക്കുന്നില്ല. അതിന് അതിന്റേതായ മുൻഗണനകളോ ഇഷ്ടങ്ങളോ ഇല്ല. നല്ല വിത്തുകൾ പാകിയാൽ നല്ല ചെടികൾ വളരുകയും നല്ല പൂന്തോട്ടമുണ്ടാകുകയും ചെയ്യും. അല്ലെങ്കിൽ പാഴ്ച്ചെടികൾ തഴച്ചുവളരുന്ന ഒരു കാടായി അതു മാറും. നല്ല വിത്തുകൾ പാകിയാലും ഇടയ്ക്കിടെ കള പറിച്ചു കളയേണ്ടതുണ്ട്. ഇപ്രകാരം മനുഷ്യമനസ്സിലെ കളകളും പറിച്ചുമാറ്റി ശുഭചിന്തകൾകൊണ്ട് നിറയ്ക്കുക.

മനസ്സിനെ എങ്ങനെ ക്രമപ്പെടുത്താം ?

മനസ്സിനെ ക്രമപ്പെടുത്തേണ്ടതെങ്ങനെയെന്ന് ഒരു ഉദാഹരണത്തിലൂടെ വ്യക്തമാക്കാം. ഒരു വാഹനം ഓടിക്കുവാൻ പഠിക്കുന്ന പ്രക്രിയയിൽ നാലുഘട്ടങ്ങളുണ്ട്. ആദ്യഘട്ടത്തെ ബോധമില്ലായ്മ കൊണ്ടുള്ള കഴിവില്ലായ്മ എന്നു വിളിക്കാം. ഈ ഘട്ടത്തിൽ നമുക്കറിയാത്തതെന്താണെന്ന് നാം അറിയുന്നില്ല. വാഹനം ഓടിക്കുകയെന്നാൽ എന്താണെന്നോ അതു തനിക്ക് ഓടിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നോ പഠിക്കുന്ന ആൾ അറിയുന്നില്ല.

രണ്ടാമത്തെ ഘട്ടത്തെ ബോധപൂർവ്വമുള്ള കഴിവില്ലായ്മ എന്നു വിളിക്കാം. വാഹനമോടിക്കുക എന്നാലെന്താണെന്ന് അയാൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു. പക്ഷെ അയാൾക്ക് ഓടിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല.

മൂന്നാമത്തെ ഘട്ടം ബോധപൂർവ്വമുള്ള കഴിവ് എന്നു പറയാം. അയാൾക്ക് വാഹനമോടിക്കുവാൻ കഴിയും. ബോധപൂർവ്വമുള്ള ചിന്തയും പരിശ്രമവും അയാളെ ഇതിനു സഹായിക്കുന്നു.

നാലാമത്തെ ഘട്ടത്തെ ബോധപൂർവ്വമല്ലാതെയുള്ള കഴിവ് എന്നു പറയാം. ബോധപൂർവ്വം പരിശീലിച്ചശേഷം സ്വാഭാവികമായി വലിയ പരിശ്രമം കൂടാതെ വാഹനമോടിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന അവസ്ഥയാണിത്. വാഹനമോടിക്കുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവരോട് കൈവീശി കാണിക്കുവാനും സംസാരിക്കുവാനും അയാൾക്ക് കഴിയുന്നു. ഗാഢമായി ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലാതെ വാഹനമോടിക്കുന്ന പ്രക്രിയയ്ക്കനുസരിച്ച് അയാളുടെ മനസ്സിനെ ക്രമപ്പെടുത്തി കഴിഞ്ഞ അവസ്ഥയാണിത്.

നമ്മുടെ എല്ലാ ക്രിയാത്മകമായ ശീലങ്ങളും ഈ ഘട്ടത്തിലേത്തേണ്ടതുണ്ട്. നിഷേധാത്മകമായ ചിന്തയുടെ ഏതാനും അംശങ്ങൾ ഈ ഘട്ടത്തിലും മനസ്സിൽ നിന്നും മായാതെ നിൽക്കുന്നു. ഇവയെ അതിജീവിച്ചാൽ മാത്രമേ പുരോഗതി സാദ്ധ്യമാകൂ. അർത്ഥശൂന്യങ്ങളും വ്യർത്ഥങ്ങളുമായ പ്രവൃത്തികൾ വെടിഞ്ഞ് ക്രിയാത്മകമായ പ്രവർത്തികളിൽ സമയം ചെലവഴിക്കേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യം നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒന്നും ചെയ്യാനില്ലാതെ വരുമ്പോൾ നാം ദുശ്ശീലങ്ങൾ പഠിക്കുന്നു. ശൂന്യമായ മനസ്സിനെ പ്രകൃതി വെറുക്കുന്നു. അത് ചെകുത്താന്റെ കളിയരങ്ങായി മാറുന്നു.

പുകവലിക്കാരനോടും മദ്യപനോടും ഡോക്ടർ ആ ശീലം നിർത്തുവാൻ പറയുമ്പോൾ അവർ വിസമ്മതിക്കുന്നു. എനിക്ക് നിർത്താനാകില്ല. ഞാൻ ആസ്വദിക്കുന്ന ശീലമാണിത്. ഇതാണവരുടെ വാദഗതി. വേദനയേക്കാൾ സുഖം ലഭിക്കുന്നിടത്തോളം അത് തുടർന്നുപോകുന്നു. പിന്നീട് ഗുരുതരമായ അസുഖം ബാധിക്കുമ്പോൾ ഡോക്ടർ അവരോട് പുകവലിയും മദ്യപാനവും നിർത്തുവാൻ വീണ്ടും ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ജീവിക്കണമെന്നാഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ ഇവ നിർത്തുന്നതാണ് നല്ലതെന്നു ഡോക്ടർ പറയുന്നു. മിക്കവരും നിർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

സ്വഭാവരൂപീകരണം ഒരു ശീലമായി മാറുന്നു. ആകർഷകമായ വ്യക്തിത്വം വളർത്തിയെടുക്കുവാനായി നമ്മുടെ ശീലങ്ങളെ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും ഒരവസരത്തിൽ മാത്രം ചെയ്യുന്ന തെറ്റായ പ്രവൃത്തി ചിലപ്പോൾ സ്ഥിരമായ സ്വഭാവവിശേഷമായി മാറാൻ സാദ്ധ്യതയുണ്ട്.

താഴെ പറയുന്ന ചോദ്യങ്ങൾ സ്വയം ചോദിക്കുക

1. ചെയ്യുന്ന ജോലിയുടെ ഗുണനിലവാരം കുറയുവാൻ ഞാൻ അനുവദിക്കാറുണ്ടോ ?
2. ഞാൻ കിംവദന്തികൾ പരത്താൻ ശ്രമിക്കാറുണ്ടോ ?
3. അസൂയയും അഹങ്കാരവും എന്റെ കൂടെപ്പിറപ്പുകളാണോ ?
4. തന്മയീഭാവം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ വീഴ്ച വരുത്താറുണ്ടോ ?

നാമെല്ലാം ശീലങ്ങളുടെ സൃഷ്ടികളാണ്. ചിന്തകളിൽ നിയന്ത്രണമേർപ്പെടുത്തിയാൽ ശീലങ്ങളെയും നിയന്ത്രിക്കുവാനാകും. ഉപബോധമനസ്സിന്റെ ശക്തിയേയും വേണ്ടരീതിയിൽ തിരിച്ചുവിടേണ്ടതുണ്ട്. ചെറുപ്രായത്തിൽത്തന്നെ ശുഭചിന്തകൾ വളർത്തുവാൻ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ പ്രായപൂർത്തിയാകുമ്പോഴുള്ള സ്വഭാവരൂപീകരണത്തെ അത് സഹായിക്കും. പക്ഷെ വൈകിയ വേളയിലും നല്ല ശീലങ്ങൾ വളർത്തിയെടുക്കാവുന്നതാണ്. ഒരിക്കൽ സ്വായത്തമാക്കിയാൽ ഇവ ജീവിതത്തിന് പുതിയ അർത്ഥം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു.

ശുഭാപ്തി വിശ്വാസവും വിഷാദാത്മകത്വവും ഓരോ ശീലമാണ്. ശീലങ്ങളുടെ രൂപീകരണവും വേദനയും സുഖവും തമ്മിൽ ബന്ധമുണ്ട്. വേദന ഒഴിവാക്കുവാനായും സുഖം നേടുവാനായും പലതും നാം ശീലിക്കുന്നു. പുകവലിക്കാരനോടും മദ്യപനോടും ഡോക്ടർ ആ ശീലം നിർത്തുവാൻ പറയുമ്പോൾ അവർ വിസമ്മതിക്കുന്നു. എനിക്ക് നിർത്താനാകില്ല. ഞാൻ ആസ്വദിക്കുന്ന ശീലമാണിത്. ഇതാണവരുടെ വാദഗതി. വേദനയേക്കാൾ സുഖം ലഭിക്കുന്നിടത്തോളം അത് തുടർന്നുപോകുന്നു. പിന്നീട് ഗുരുതരമായ അസുഖം ബാധിക്കുമ്പോൾ ഡോക്ടർ അവരോട് പുകവലിയും മദ്യപാനവും നിർത്തുവാൻ വീണ്ടും ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ജീവിക്കണമെന്നാഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ ഇവ നിർത്തുന്നതാണ് നല്ലതെന്നു ഡോക്ടർ പറയുന്നു. മിക്കവരും നിർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവിടെ വേദനക്ക് സുഖത്തേക്കാൾ ശക്തിയേറുന്നതാണ് കാരണം.

മാറ്റങ്ങളെ നാം എന്തുകൊണ്ടെതിർക്കുന്നു?

തങ്ങളുടെ നിഷേധാത്മകമായ ചിന്താരീതികൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞശേഷവും എന്തുകൊണ്ടാണ് ചിലർ ഒരു മാറ്റത്തിനായി ശ്രമിക്കാത്തത്? പലരും ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റെടുക്കുവാൻ മടിയുള്ളവരാണ്. പഴയ സ്ഥിതി തുടരുമ്പോൾ വേദനയേക്കാളേറെ ആനന്ദവും ലഭിക്കുന്നു. അവർക്ക്:

* മാറ്റത്തിനായുള്ള ആഗ്രഹം കുറവായിരിക്കും.
* മാറ്റത്തിനാവശ്യമായ അച്ചടക്കം ഉണ്ടാവില്ല.
* മാറ്റം സാദ്ധ്യമാണെന്നുള്ള വിശ്വാസം ഉണ്ടാകില്ല.
* മാറ്റത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി അവർ ബോധവാന്മാരാകില്ല.

ഈ ഘടകങ്ങളെല്ലാം നിഷേധാത്മകമായ ശീലങ്ങളെ അതിജീവിക്കുന്നതിന് തടസ്സമായി മാറുന്നു. നമുക്ക് രണ്ടു മാർഗ്ഗങ്ങളാണുള്ളത്. ദുശ്ശീലങ്ങൾ മാറിക്കൊള്ളുമെന്നുള്ള ധാരണയിൽ അവയെ അവഗണിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ ഉറച്ച മനസ്സോടെ അവയെ ഉപേക്ഷിക്കാം. അകാരണമായ ഭയങ്ങളെ അതിജീവിക്കുകയും സുരക്ഷിതമായ മേഖലകൾ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴാണ് പെരുമാറ്റത്തിൽ മാറ്റം വരുത്താൻ കഴിയുന്നത്. ഭയം നമ്മുടെ മനസ്സിന്റെ ഒരു സൃഷ്ടിയാണ്. അതിനെ അതിജീവിക്കാനാകും. ശീലങ്ങൾ മാറ്റാതിരിക്കാനായി താഴെ പറയുന്ന ഒഴിവുകഴിവുകൾ പലരും പറയാറുള്ളതാണ്.

1. ഞാനെപ്പോഴും അങ്ങനെതന്നെയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.
2. ഞാനൊരിക്കലും അങ്ങനെ ചെയ്തിട്ടില്ല.
3. അതെന്റെ ജോലിയല്ല.
4. അതുകൊണ്ട് ഒരു വ്യത്യാസവും വരുമെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല.

മനസ്സിന് ചെറിയ കാര്യത്തെ വലുതാക്കുവാനും വലിയ കാര്യത്തെ ചെറുതാക്കുവാനും കഴിയുന്നതാണ്, നിസ്സാര കാര്യങ്ങളാണ് ലോകത്തിൽ മഹായുദ്ധങ്ങൾ വരെ ഉണ്ടാകുവാൻ കാരണം. മനുഷ്യന്റെ എല്ലാ യുദ്ധങ്ങളുടെയും ഉത്ഭവസ്ഥാനം മനസ്സാണ്.

എങ്ങനെ ക്രിയാത്മകമായ ശീലങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്താം ?

പ്രായഭേദമെന്യേ ഒരു കാര്യം അടിവരയിട്ട് നമുക്ക് പ്രഖ്യാപിക്കാം. ആരായാലും മാറ്റത്തിന് ഒരിക്കലും വൈകിയിട്ടില്ല. നമ്മുടെ പ്രായമോ ശീലത്തിന്റെ പഴക്കമോ ഒന്നും തന്നെ പ്രസക്തമല്ല. മാറ്റത്തെപ്പറ്റി ബോധവാനായി കഴിയുമ്പോൾ ആവശ്യമായ മാർഗ്ഗങ്ങളുപയോഗിച്ച് പെരുമാറ്റം ക്രമപ്പെടുത്തുകയാണ് വേണ്ടത്. ഒരു പഴയ നായയെ പുതിയ വിദ്യകൾ അഭ്യസിപ്പിക്കാനാവില്ല എന്ന പഴമൊഴിയിൽ കഴമ്പില്ല. കൂടാതെ നാം മനുഷ്യരാണ്., നായ്ക്കളല്ല, തീർച്ചയായും ക്രിയാത്മക ശീലം വളർത്തിയെടുക്കുവാൻ സാധിക്കും.

ഏൾ നൈറ്റിംഗേൽ പറഞ്ഞതുപോലെ വിജയികളുടെ രഹസ്യം അവർ പരാജിതർ ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതും ചെയ്യാനിഷ്ടപ്പെടാത്തതുമായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു എന്നതാണ്. പരാജിതർ ചെയ്യാനിഷ്ടപ്പെടാത്ത കാര്യങ്ങൾ പലതും വിജയികളും ചെയ്യാനിഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. പക്ഷെ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ അവരതു ചെയ്യുന്നു എന്നതാണ് വ്യത്യാസം. ഉദാഹരണത്തിന് പരാജിതർ അച്ചടക്കവും കഠിനാദ്ധ്വാനവും പ്രതിജ്ഞാബദ്ധതയും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. അതിരാവിലെ എഴുന്നേറ്റ് പരിശീലനം നടത്തുവാൻ മടി തോന്നിയാലും അതു ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഒരു കായികതാരം വിജയിക്കുന്നത്. വിജയികൾ സ്വന്തം ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾ നോക്കാതെ പരിശ്രമിക്കുന്നു.

ശീലങ്ങൾ രൂപപ്പെടുന്ന ഘട്ടത്തിലാണ് പ്രയാസമനുഭവപ്പെടുന്നത്. പിന്നീടവ ഒഴിവാക്കുവാനും ബുദ്ധിമുട്ടായിരിക്കും. മനോഭാവവും ശീലങ്ങളും മാറ്റത്തിന് വിധേയമാണ്. നിഷേധാത്മകചിന്തകൾക്കുപകരം ശുഭചിന്തകൾകൊണ്ട് മനസ്സുനിറയ്ക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. ദുശ്ശീലങ്ങൾ മുളയിലെ നുള്ളിക്കളയുന്നതാണ് പിന്നീടവയെ കീഴ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനേക്കാൾ അഭികാമ്യം. പ്രലോഭനങ്ങളെ അതിജീവിക്കാൻ കഴിയുമ്പോഴേ നല്ല ശീലങ്ങൾ വളർത്താനാകൂ. സന്തോഷവും ദുഃഖവും ഓരോ ശീലമാണ്. മനോഭാവം മാറുന്നതുവരെ ബോധപൂർവ്വം ആവർത്തിക്കുന്ന പരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായാണ് വൈശിഷ്ട്യം കൈവരിക്കാനാകുന്നത്.

ഭയം, കോപം, മനഃക്ലേശം :

മനസ്സിന് ചെറിയ കാര്യത്തെ വലുതാക്കുവാനും വലിയ കാര്യത്തെ ചെറുതാക്കുവാനും കഴിയുന്നതാണ്, നിസ്സാര കാര്യങ്ങളാണ് ലോകത്തിൽ മഹായുദ്ധങ്ങൾ വരെ ഉണ്ടാകുവാൻ കാരണം. മനുഷ്യന്റെ എല്ലാ യുദ്ധങ്ങളുടെയും ഉത്ഭവസ്ഥാനം മനസ്സാണ്. ശരീരത്തിന്റെ മുറിവ് മരുന്ന് കൊണ്ട് ഉണക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്. മനസ്സിന്റെ മുറിവ് ഉണക്കാൻ മരുന്നില്ല. താൽക്കാലികമായി മയക്കുവാൻ ഉറക്കം സഹായിച്ചേക്കാം. ഓർമ്മയിൽ നിന്നും എടുത്ത് മാറ്റുവാൻ പ്രയാസമാണ്. കാലം സാവകാശം മാത്രമേ മനസ്സിന്റെ മുറിവ് ഉണക്കുകയുള്ളൂ.

മനോതത്വശാസ്ത്രത്തിന് നമ്മെ ചിലപ്പോൾ സഹായിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞേക്കാം, ഇന്നത്തെ ധൃതിപിടിച്ച് ഓടുന്ന ജീവിതത്തിൽ മനസ്സിന്റെ താളം തെറ്റുവാൻ ധാരാളം സാദ്ധ്യതകളുണ്ട്. മൃഗീയമായ മത്സരങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി നമ്മെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നു. അതിൽ എല്ലാവരും വിജയിക്കണമെന്നില്ല. കുറേപേർ ചത്തരഞ്ഞു പോകും. നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ എത്രയോ പേർ മാനസികമായി താളം തെറ്റിയവരാണ്. ബോധരഹിതമായി അബോധാവസ്ഥയിലാണ് നിത്യജീവിതം നയിക്കുന്നത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ മനുഷ്യൻ നിത്യജീവിതത്തിൽ അഭിയനയിക്കുകയാണ്. മുഖം മനസ്സിന്റെ കണ്ണാടിയാണെന്ന് അറിയാവുന്നവർക്കറിയാം. ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും വ്യഥയും മന:ക്ലേശവും മുഖത്ത് കാണാൻ കഴിയുന്നതാണ് എന്ന വസ്തുത. മനുഷ്യന്റെ സുഗമമായ ജീവിതചര്യയ്ക്ക് തടസ്സമായി വർത്തിക്കുന്ന മൂന്ന് ചെകുത്താന്മാരായി ഭയം, കോപം, മന:ക്ലേശം എന്നിവയെ ആദ്ധ്യാത്മിക ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും സ്വഭാവശാസ്ത്രപഠനങ്ങളിലും പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു. ഉപബോധമനസ്സിന്റെ ഫലപ്രദമായ പരിശീലന പ്രക്രിയയിലൂടെ 'ഭയം' എന്ന വികാരത്തിന് ഉപോത്ബലകമായ ഘടകങ്ങളെ ഒന്നൊന്നായി സ്വയം നേരിട്ടുകൊണ്ട് തന്നെ ഭയത്തെ പരിപൂർണ്ണമായി ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാൻ സാധിച്ചതായി നിരവധി അനുഭവകഥകൾ തെളിവായി നിരത്താനുണ്ട്.

അതുപോലെ 'കോപം' അഥവാ 'ദേഷ്യം' എന്ന വികാരം മറ്റുള്ളവരുടെ തെറ്റിന് നാം നമ്മെത്തന്നെ സ്വയം ശിക്ഷിക്കുന്ന അവസ്ഥയാണെന്ന അവബോധമുണ്ടാകുമ്പോൾ ഉപബോധമനസ്സിന് സമന്വയമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ കൊടുത്ത് ദേഷ്യം എന്ന വികാരത്തെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്ത് പക്വതയാർന്ന വ്യക്തിത്വം കൈമുതലാക്കിയ അനേകം അനുഭവകഥകളും ഉണ്ട്. മൂന്നാമത്തെ ചെകുത്താനായ 'മനക്ലേശം' ദേഷ്യത്തിന്റെ തന്നെ ബഹിർസ്ഫുരണമെന്നോ സന്തത സഹചാരിയെന്നോ കൂടെപ്പിറപ്പെന്നോ ഒക്കെ വിവക്ഷിക്കാം. മന:ക്ലേശം ജീവിതചര്യയിൽ നിന്ന് പരിപൂർണ്ണമായി എടുത്തുമാറ്റാൻ മനുഷ്യൻ ധ്യാനമാർഗ്ഗത്തിലൂടെ പരബ്രഹ്മാവസ്ഥയെ പുല്കേണ്ടതുണ്ടെന്നതിനാൽ തന്നെ ഇത് ക്ഷിപ്രസാദ്ധ്യമല്ല. പക്ഷേ നിരാഹാരം, ഉപവാസം എന്നിവ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതു പോലെ മന:ക്ലേശ ഉപവാസം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം അനുഷ്ഠിക്കാൻ ഉപബോധമനസ്സിനെ പരിശിലനത്തിലൂടെ പ്രാപ്തമാക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് അനുഭവപഠനങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

പ്രതിദിനം ഒരു കൃത്യസമയപരിധിയിൽ (ഉദാ:- ഒരു മണിക്കൂർ നേരം തുടക്കത്തിൽ) എന്റെ മനസ്സിനെ അലട്ടുന്ന ഒരു കാര്യവും ഞാൻ സ്വീകരിക്കുകയില്ലെന്ന് ഉപബോധമനസ്സിന് ധ്യാനമാർഗ്ഗത്തിൽ ദൃഢമായി നിർദ്ദേശം കൊടുത്തുകൊണ്ടാണ് മന:ക്ലേശ ഉപവാസമാരംഭിക്കുന്നത്. കുറെശ്ശെ ഈ സമയപരിധിയുടെ ദൈർഘ്യം വർദ്ധിപ്പിച്ച് ദിനംപ്രതി മന:ക്ലേശ ഉപവാസപരിശീലനം അനുഷ്ഠിക്കുമ്പോൾ ചുരുങ്ങിയ സമയംകൊണ്ട് അസാമാന്യ മനോധൈര്യമുള്ള വ്യക്തിത്വത്തിനുടമയായിത്തീരാമെന്നതും ഒട്ടനേകം പരിശീലനപഠനങ്ങൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

> അപകടങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരാൾ അപകടത്തിൽപ്പെടുമെന്നത് തീർച്ചയാണ്. മിക്കപ്പോഴും ജോത്സ്യന്മാർ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നത് എന്തു കൊണ്ടാണെന്ന് ശാസ്ത്രീയമായി അപഗ്രഥിക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ ചില വസ്തുതകൾ വ്യക്തമാവും.

ജീവിതവിജയം ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ബോധമനസ്സിന്റെയും ഉപബോധ മനസ്സിന്റെയും കഴിവുകളെ അറിഞ്ഞിരിക്കണം. നമ്മുടെ വിധി നിശ്ചയിക്കുന്നത് ഉപബോധ മനസ്സാണ്. ബോധമനസ്സ് കടലിലെ തിരമാലകൾ പോലെയാണ്. ചിലപ്പോൾ അത് ശക്തമായി ആഞ്ഞടിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ശാന്തമാകുന്നു. ബോധമനസ്സ് ഉപബോധമനസ്സിന്റെ പത്തിൽ ഒരു ഭാഗം മാത്രമാണ്. ഉപബോധമനസ്സിന് തെറ്റും ശരിയും തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയില്ല. നാം ആവശ്യപ്പെടുന്നത് എന്താണോ അത് നേടിത്തരുവാൻ ഉപബോധമനസ്സ് നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു.

ഉപബോധമനസ്സിന്റെ കഴിവുകളെക്കുറിച്ച് ബോധവാനായില്ലെങ്കിൽ പല അപകടങ്ങളും സംഭവിക്കാനിടയുണ്ട്. എപ്പോഴും നല്ല കാര്യങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി മാത്രമെ ഉപബോധമനസ്സിനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ പാടുള്ളൂ. അപകടങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരാൾ അപകടത്തിൽപ്പെടുമെന്നത് തീർച്ചയാണ്. മിക്കപ്പോഴും ജോത്സ്യന്മാർ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നത് എന്തു കൊണ്ടാണെന്ന് ശാസ്ത്രീയമായി അപഗ്രഥിക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ ചില വസ്തുതകൾ വ്യക്തമാവും. അവർ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ വളരെ ശ്രദ്ധയോടാണ് നാം കേൾക്കുന്നത്. പ്രത്യേകിച്ച് അവരുടെ മുറി ശാന്തമായിരിക്കും. നമ്മുടെ പ്രശ്നങ്ങളെല്ലാം തൽക്കാലത്തേക്ക് നാം മറക്കുന്നു. ജോത്സ്യന്മാർ പറയുന്നത് നേരിട്ട് ഉപബോധമനസ്സിൽ എത്തുന്നു. നല്ലതായാലും ചീത്തയായാലും ചിലതെല്ലാം സംഭവിക്കുന്നു. എപ്പോഴും നല്ലത് പറയുകയും ചിന്തിക്കു

കയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുക. നമ്മുടെ എല്ലാ ആഗ്രഹങ്ങളും എന്തുകൊണ്ടാണ് ഉപബോധമനസ്സ് നിറവേറ്റാത്തത്? സുവ്യക്തമായ ആഗ്രഹങ്ങളും കൽപ്പനകളും മാത്രമെ അത് അനുസരിക്കുകയുള്ളു. ഉദാ: കാലത്ത് അഞ്ച് മണിക്ക് ഉണരണമെന്ന് ഉപബോധമനസ്സിനോട് രാത്രി ഉറങ്ങാൻ പോകുമ്പോൾ നിർദ്ദേശംനൽകിയാൽതീർച്ചയായുംനാം ഉണർന്നിരിക്കും.

ഹിപ്നോസിസത്തിന്റെ സാദ്ധ്യതകൾ മുഴുവനും നിലകൊള്ളുന്നത് ഉപബോധമനസ്സിലാണ്. ഉദാ: ഒരു വ്യക്തിയെ ഹിപ്നോസിസത്തിന് വിധേയമാക്കി ഏതെങ്കിലുമൊരു വസ്തു മൂക്കിനരികിൽ വെച്ച് ഇത് പനിനീർപ്പൂവാണെന്ന് പറഞ്ഞാൽ ആ വ്യക്തി അത് വിശ്വസിക്കുകയും അതിന്റെ സുഗന്ധം ആസ്വദിക്കുന്നതായും കാണാം. ഇത് പോലെ ധാരാളം അത്ഭുതങ്ങൾ ഉപബോധമനസ്സിന്റെ സഹായത്താൽ കാണിക്കുന്നവരുമുണ്ട്. ജീവിത വിജയത്തിന് ഉപബോധമനസ്സിനെ എങ്ങിനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്താം എന്ന് ലക്ഷ്യമിടുന്ന ഈ ലേഖനത്തിന്റെ കാതലായ ഘടകമായ ആത്മനിർദ്ദേശം അഥവാ ഓട്ടോ സജഷനിലേക്ക് ഇനി പ്രവേശിക്കാം.

ആത്മനിർദ്ദേശം അഥവാ ഓട്ടോ സജഷൻ

എന്താണ് ആത്മനിർദ്ദേശം? നമ്മളോടു തന്നെ നമ്മളേതുതരത്തിലുള്ള വ്യക്തിയാകാനാഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്ന് വർത്തമാനകാലത്തിൽ നടത്തുന്ന ഒരു പ്രസ്താവനയാണ് ആത്മനിർദ്ദേശം. നമ്മളെപ്പറ്റി, നമ്മൾക്കുവേണ്ടി ഒരു പരസ്യചിത്രം തയ്യാറാക്കുന്നതുപോലെയാണിത്. അവ നമ്മളുടെ ബോധമനസ്സിനെയും ഉപബോധമനസ്സിനെയും സ്വാധീനിക്കുന്നു. അതേപോലെ ത്തന്നെമനോഭാവത്തെയുംപെരുമാറ്റത്തെയും.

ഉപബോധമനസ്സിനെ ക്രമപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗം കൂടിയാണ് ആത്മനിർദ്ദേശം. അവ ശുഭചിന്തയിലധിഷ്ഠിതമോ നിഷേധാത്മകമോ ആകാം.

നിഷേധാത്മകമായ ആത്മനിർദ്ദേശങ്ങളുടെ 10 ഉദാഹരണങ്ങൾ ഇവയാണ്.

* ഞാൻ ക്ഷീണിതനാണ്.
* എന്റെ ആരോഗ്യം പരിതാപകരമാണ്.
* ഞാനൊരു കായികതാരമല്ല.
* ഞാനൊരു ലോലഹൃദയനാണ്.
* എന്റെ ഓർമ്മശക്തി വളരെ ദുർബ്ബലമാണ്.
* ഞാനെന്നും പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് നടുവിലാണ്.
* ഗണിതശാസ്ത്രത്തിൽ എന്റെ പ്രകടനം മോശമാണ്.
* എനിക്ക് പെട്ടെന്ന് കോപം വരും.
* ഞാൻ പണമില്ലാത്ത ഒരു പ്രാരാബ്ധക്കാരനാണ്.
* സങ്കടം എന്റെ കൂടെപ്പിറപ്പാണ്.

നിഷേധാത്മകമായ ആത്മനിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുമ്പോൾ ഉപബോധമനസ്സ് അവ വിശ്വസിക്കുകയും അവ സ്വയം പൂർത്തീകരിക്കുന്ന പ്രവചനങ്ങളായി മാറുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉടൻതന്നെ അതുനമ്മുടെ പെരുമാറ്റത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉദാഹരണമായി എന്റെ ഓർമ്മശക്തി ദുർബ്ബലമാണ് എന്ന ആത്മനിർദ്ദേശം നൽകുന്ന ഒരു വ്യക്തി മറ്റൊരാളെ പരിചയപ്പെടുമ്പോൾ അയാളുടെ പേര് ഓർക്കാൻ പോലും ശ്രമിക്കുന്നില്ല. അടുത്ത പ്രാവശ്യം അയാളെ കാണുമ്പോഴും എന്റെ ഓർമ്മശക്തി ദുർബ്ബലമാണ് എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടേയിരിക്കും. ഇത് അവസാനിക്കാത്തൊരു പ്രക്രിയയായി മാറുന്നു - സ്വയം പൂർത്തീകരിക്കുന്ന പ്രവചനവും. ഒരു പ്രത്യേക വിശ്വാസസംഹിത ആവർത്തിച്ച് സ്വയം പ്രഖ്യാപിക്കുമ്പോൾ അത് ഉപബോധമനസ്സിൽ വേരുറപ്പിക്കുകയും യാഥാർത്ഥ്യമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. പലതവണ ആവർത്തിക്കുന്ന ഒരു കള്ളം കാലക്രമത്തിൽ സത്യമായി സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

എന്തുകൊണ്ട് ശുഭചിന്തയിലധിഷ്ഠിതമായ പ്രസ്താവനകൾക്ക് പ്രധാന്യം നൽകണം? നമ്മളെന്താകുവാനാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത് എന്നതിനെക്കുറിച്ച് മിഴിവാർന്ന ഒരു ചിത്രം സ്വയം മനസ്സിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ക്രമേണ ഈ ചിത്രം യാഥാർത്ഥ്യമായി മാറുന്നു. ആത്മനിർദ്ദേശങ്ങൾ ആവർത്തിക്കുമ്പോഴാണ് ഉദ്ദേശിച്ച ഫലം ലഭിക്കുന്നത്. എന്റെ മനസ്സ് ശാന്തമാണ്, ഞാൻ അക്ഷോഭ്യനാണ്, ഞാനെപ്പോഴും സമചിത്തത പാലിക്കും എന്ന് സ്വയം ആവർത്തിക്കുമ്പോൾ സ്വാഭാവികമായും എല്ലാ സംഭവങ്ങളോടും നമ്മുടെ പ്രതികരണവും ഇത്തരത്തിൽത്തന്നെയായിരിക്കും.

നിഷേധാത്മകമായ ഭാഷയിൽ ഒരിക്കലും ആത്മനിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകരുത്. എന്റെ ജീവിതത്തിന് ഒരു അടുക്കും ചിട്ടയുമില്ല എന്ന് പറയുന്നതിനു പകരം ഞാനെല്ലാം കാര്യങ്ങളും ക്രമത്തിൽ ചിട്ടയോടു കൂടി ചെയ്യുന്ന വ്യക്തിയാണ് എന്നു പറയുക. നെഗറ്റീവായൊരു വാക്ക് ആത്മനിർദ്ദേശത്തിൽ കടന്നുകൂടിയാൽ ഉടൻ തന്നെ നെഗറ്റീവായൊരു ചിത്രവും മനസ്സിൽ രൂപം കൊള്ളുന്നു. ചുവപ്പ് നിറത്തിലുള്ള ആനകളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കരുതെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു കേൾക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ചുവപ്പ് നിറത്തിലുള്ള ആനയുടെ ചിത്രം തെളിയാൻ സാദ്ധ്യതയുണ്ട്. വാക്കുകളല്ല, ചിത്രങ്ങളാണ് മനസ്സിൽ തെളിയുകയും സ്വാധീനം ചെലുത്തുകയും ചെയ്യുന്നത്. ഉദാഹരണത്തിന് അമ്മ എന്നു പറഞ്ഞാൽ അമ്മയുടെ ചിത്രമാണ് മനസ്സിൽ വരുന്നത്. അല്ലാതെ

അമ്മ എന്ന വാക്കല്ല.

ആത്മനിർദ്ദേശങ്ങൾ എപ്പോഴും വർത്തമാനകാലത്തിലായിരിക്കണം. നമ്മുടെ മനസ്സിന് പലപ്പോഴും യഥാർത്ഥ അനുഭവവും ഭാവനയിൽ കാണുന്ന അനുഭവവും തമ്മിൽ വേർതിരിച്ചുകാണാനാവുന്നില്ല. ഉദാഹരണമായി, അച്ഛനമ്മമാർ രാത്രി ഒമ്പതരക്ക് വരാമെന്നു പറഞ്ഞ തങ്ങളുടെ കുട്ടിയെ കാത്തിരിക്കുകയാണെന്നു കരുതുക. ഒരു മണിയായിട്ടും കുട്ടി എത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്തായിരിക്കും അവരുടെ മാനസികാവസ്ഥ? ഒരുപക്ഷേ പ്രശ്നങ്ങളൊന്നുമുണ്ടാകില്ലെന്ന് അവർ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടാകാം. അതേ സമയം അവരുടെ രക്തസമ്മർദ്ദം ഉയർന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കും. ഭാവനയിൽ കാണുന്ന പല കാര്യങ്ങളും അവരെ അസ്വസ്ഥരാക്കിയേക്കാം. യഥാർത്ഥത്തിൽ കുട്ടി ഏതെങ്കിലും പാർട്ടിയിൽ പങ്കെടുത്ത് സമയം കളയുകയായിരിക്കും.

കുട്ടി ഒമ്പതരമണിക്കു തന്നെ വീട്ടിലേക്കുവരികയായിരുന്നെങ്കിലും വഴിയിൽ അപകടത്തിൽ പെട്ടിരുന്നെങ്കിലോ? അപ്പോഴും അച്ഛനമ്മമാരുടെ രക്തസമ്മർദ്ദം ഉയർന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കും. ആദ്യത്തെ ഉദാഹരണത്തിൽ, ഭാവനയിൽ കണ്ട അനുഭവം സത്യമായിരുന്നില്ല. രണ്ടാമത്തേതിലാകട്ടെ അത് സത്യമായിരുന്നു. പക്ഷെ രണ്ടിലും ശരീരത്തിന്റെ പ്രതികരണം ഒരുപോലെയായിരുന്നു. യഥാർത്ഥസംഭവവും ഭാവനയിലെ സംഭവവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഉപബോധമനസ്സിനാകുന്നില്ല.

ആത്മീയജ്ഞാനമാർജ്ജിച്ച ത്യകാലജ്ഞാനികളായ ഋഷിശ്വരന്മാർ തപസ്യയിലൂടെ മനനം ചെയ്തെടുത്ത് രചിച്ച പൗരാണിക ആദ്ധ്യാത്മിക ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ആത്മനിർദ്ദേശങ്ങൾ അഥവാ ഓട്ടോ സജഷന്റെ പ്രസക്തി ധ്യാനമാർഗ്ഗത്തിലൂടെ പ്രാവർത്തികമാക്കാൻ ഇപ്രകാരം നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

> അതിരാവിലെയുള്ള വിമാനത്തിൽ പോകണമെങ്കിൽ ഉറങ്ങുന്നതിനുമുമ്പായി നാലുമണിക്ക് എഴുന്നേൽക്കണം എന്നു നാം ചിന്തിക്കുന്നു. പലപ്പോഴും അലാറത്തിന്റെ സഹായമില്ലാതെ നാം ഉണരുകയും ചെയ്യുന്നു. തയ്യാറാക്കപ്പെട്ട ഉപബോധമനസ്സാണ് ഇവിടെ നമുക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. മനസ്സിനെ ക്രമപ്പെടുത്തുകയും പരുവപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത് ചിന്തകളെ സ്വയം പൂർത്തീകരിക്കുന്ന പ്രവചനങ്ങളാക്കുവാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമാണ് ആത്മനിർദ്ദേശം.

"ശാന്തമായ ഒരിടത്ത് കിടക്കുകയോ ഇരിക്കുകയോ ചെയ്യുക. പത്ത് തവണയെങ്കിലും സുഖമായി ദീർഘമായി ശ്വാസോച്ഛ്വാസം ചെയ്യുക. ശരീരം മുഴുവനും പരമാവധി അയഞ്ഞിരിക്കട്ടെ. യോഗയിലെ ശവാസനം ഇതിനുപയോഗപ്പെടുത്താം. മനസ്സ് ശാന്തമായി വരുമ്പോൾ ഉപബോധമനസ്സിന് നിർദ്ദേശം നൽകുക: എനിക്ക് എന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കാൻ കഴിയും. ഞാൻ സന്തോഷവാനാണ്. ആരോഗ്യവാനാണ്. പരിഹരിക്കാൻ പറ്റാത്ത പ്രശ്നങ്ങളെ അവഗണിക്കുവാൻ എനിക്ക് കഴിയും. പത്ത് തവണയെങ്കിലും ഉപബോധമനസ്സിന് നിർദ്ദേശം നൽകുക. ബോധമനസ്സിന്റെയും ഉപബോധമനസ്സിന്റെയും കഴിവുകളെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയാൽ ആർക്കും ജീവിതത്തിൽ വിജയിക്കുവാൻ കഴിയും. സ്വർഗ്ഗവും നരകവും മനുഷ്യമനസ്സിലാണ്. നാം സ്നേഹത്തിലും വിശ്വാസത്തിലും സഹകരണത്തിലും കാരുണ്യത്തിലും ജീവിക്കുമ്പോൾ സ്വർഗ്ഗവും ദൈവവും നമ്മിലേക്ക് വരുന്നു. അഹങ്കരിച്ചും കലഹിച്ചും ക്രൂരത കാണിച്ചും കാപട്യം കാണിച്ചും ജീവിക്കുമ്പോൾ നരകവും നമ്മിലേക്ക് വരുന്നു. ലോകം മുഴുവൻ ജയിച്ചാലും തന്റെ മനസ്സിനെ ജയിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ എല്ലാം നഷ്ടമാവുന്നു എന്ന ശ്രീബുദ്ധന്റെ മൊഴികൾ സ്മരിക്കുക.'' മനസ്സിനെ സാന്ത്വനിപ്പിക്കാനുള്ള ഒരു മന്ത്രമായി അവർ ആത്മനിർദ്ദേശങ്ങളെ പരിഗണിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഉപബോധമനസ്സിനെ ക്രിയാത്മകമായി എങ്ങനെ രൂപപ്പെടുത്താം :

നെഗറ്റീവായ ചിന്തകളെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുവാനും പോസിറ്റീവായ ചിന്തകളെ വളർത്തിയെടുക്കുവാനുമായി ആത്മനിർദ്ദേശങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാം. പലപ്പോഴും ബോധപൂർവ്വമല്ലാതെ നാം ആത്മനിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിക്കാറുണ്ട്. അതിരാവിലെയുള്ള വിമാനത്തിൽ പോകണമെങ്കിൽ ഉറങ്ങുന്നതിനുമുമ്പായി നാലുമണിക്ക് എഴുന്നേൽക്കണം എന്നു നാം ചിന്തിക്കുന്നു. പലപ്പോഴും അലാറത്തിന്റെ സഹായമില്ലാതെ നാം ഉണരുകയും ചെയ്യുന്നു. തയ്യാറാക്കപ്പെട്ട ഉപബോധമനസ്സാണ് ഇവിടെ നമുക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. മനസ്സിനെ ക്രമപ്പെടുത്തുകയും പരുവപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത് ചിന്തകളെ സ്വയം പൂർത്തീകരിക്കുന്ന പ്രവചനങ്ങളാക്കുവാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമാണ് ആത്മനിർദ്ദേശം.

ആത്മനിർദ്ദേശങ്ങൾ ആവർത്തിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം തന്നെ നമ്മുടെ ചിന്തകളും വികാരങ്ങളും അതിനനുസൃതമായ രീതിയിൽ ഉണർന്നു പ്രവർത്തിക്കേതുണ്ട്. അനുയോജ്യ

മായ സങ്കല്പങ്ങളില്ലാതെ ആത്മനിർദ്ദേശങ്ങൾ യഥാർത്ഥഫലം നൽകുന്നില്ല. ആദ്യമായി ഒരു ആത്മനിർദ്ദേശം ലഭിക്കുമ്പോൾ മനസ്സ് അതിനെ തിരസ്ക്കരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ വിശ്വാസസംഹിതയ്ക്കെതിരായ വ്യത്യസ്തമായൊരു ചിന്താരീതിയാണെന്നതാണ് അതിനുകാരണം. ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ച് ഈ പ്രക്രിയ ആവർത്തിക്കുമ്പോഴാണ് ആത്മനിർദ്ദേശം കൊണ്ട് വിജയം കൈവരിക്കാനാകുന്നത്.

സങ്കല്പത്തിന്റെ പ്രസക്തി

നാം എന്തു ലഭിക്കണമെന്നോ എന്തു ചെയ്യണമെന്നോ ഏതു തരത്തിലുള്ള വ്യക്തിയായിത്തീരണമെന്നോ ഉള്ളതിനെക്കുറിച്ച് മനസ്സിൽ ഒരു ചിത്രം സൃഷ്ടിക്കുകയും അത് വ്യക്തമായി കാണുകയും ചെയ്യുന്നതിനെയാണ് ഇവിടെ സങ്കല്പം കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത്. സങ്കല്പവും ആത്മനിർദ്ദേശവും കൈകോർത്തു പോകുന്നു. സങ്കല്പങ്ങളില്ലാത്ത ആത്മനിർദ്ദേശങ്ങൾ യാന്ത്രികമായ ആവർത്തനങ്ങളാകുന്നു.-നിഷ്ഫലവും.

ഒരു കാര്യം സൂക്ഷിക്കാൻ മാനേജ്മെന്റ് വിദഗ്ദ്ധർ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ആദ്യത്തെത്തവണ നമ്മുടെ മനസ്സ് ആത്മനിർദ്ദേശങ്ങൾ നിരാകരിച്ചേക്കാം. കാരണം അവ അന്യചിന്തകളായി നമുക്കുതോന്നുന്നു. ഉദാഹരണമായി, കുറേവർഷങ്ങളായി എന്റെ ഓർമ്മ ദുർബ്ബലമാണെന്ന വിശ്വാസമാണ് എനിക്കുള്ളതെങ്കിൽ ഒറ്റ രാത്രി കൊണ്ട് അത് മാറ്റിയെടുക്കാനാവില്ല. എനിക്ക് നല്ല ഓർമ്മശക്തിയുണ്ട് എന്ന് ഞാൻ പറയുകയാണെങ്കിൽ മനസ്സ് ഇങ്ങനെ പറയും - നീ കളം പറയുന്നവനാണ്, നിന്റെ ഓർമ്മ ശക്തി ദുർബ്ബലമാണ്. ഇതാണല്ലോ ഞാനിതുവരെയും വിശ്വസിച്ചിരുന്നത്. ഈ ധാരണ മാറ്റിയെടുക്കുവാൻ ചുരുങ്ങിയത് 21 ദിവസമെങ്കിലും വേണ്ടിവരും. 21 ദിവസത്തെ ബോധപൂർവ്വമുള്ള തുടർച്ചയായ പരിശീലനം കൊണ്ടേ ഒരു ശീലം വളർത്തുവാനോ മാറ്റിയെടുക്കുവാനോ കഴിയൂ എന്ന് അനുഭവങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ മന:ശാസ്ത്രവിദ്ഗദ്ധർ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. പ്രതിജ്ഞാബദ്ധതയുള്ളവർക്കേ ഇതു ചെയ്യാനാകൂ. ആത്മനിർദ്ദേശങ്ങൾ ലളിതമായി തോന്നിയേക്കാം. എന്നാലവ അത്ര എളുപ്പമല്ല. പക്ഷെ അവയെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ നമുക്ക് കഴിയും. ആത്മനിർദ്ദേശങ്ങളെ യാഥാർത്ഥ്യമാക്കി മാറ്റുവാനുള്ള കർമ്മപദ്ധതിയായി താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ പരിശീലിക്കുവാൻ സ്വഭാവശാസ്ത്ര വിദഗ്ദ്ധർ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

ഒരു കർമ്മപദ്ധതി

പോസിറ്റീവായ ശീലങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തുവാൻ 21 ദിവസത്തെ കർമ്മപദ്ധതിയിലൂടെ ആത്മനിർദ്ദേശങ്ങളെ എങ്ങിനെ യാഥാർത്ഥ്യമാക്കിമാറ്റാം എന്നവർ ഇപ്രകാരം നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

* ആരും ശല്യപ്പെടുത്താത്ത, ശാന്തമായ ഒരു സ്ഥലത്തേക്ക് പോകുക.
* ആത്മനിർദ്ദേശങ്ങളുടെ ഒരുകുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കുക. അവയെല്ലാം വർത്തമാന കാലത്തിലുള്ള ശുഭചിന്തകളാണെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തുക.
* ചുരുങ്ങിയത് ഒരു ദിവസം രണ്ടു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും ആത്മനിർദ്ദേശങ്ങൾ ആവർത്തിക്കുക - ആദ്യം രാവിലെയും പിന്നീട് രാത്രി ഉറങ്ങുന്നതിനു മുൻപായും. രാവിലെ നമ്മുടെ മനസ്സിന് ഉണർവുണ്ടാകുകയും പുതിയ ആശയങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യും. രാത്രി ഉപബോധമനസ്സിൽ നിക്ഷേപിക്കുന്ന ശുഭചിത്രം ഉറങ്ങുമ്പോൾ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. ആത്മനിർദ്ദേശങ്ങൾ ചെറിയ കാർഡുകളിലെഴുതി വയ്ക്കാം. ഇവ എളുപ്പത്തിൽ കാണാവുന്ന സ്ഥലത്ത് (ഉദാ: കുളിമുറിയിലെ കണ്ണാടിമേൽ, കാറിന്റെ ഡാഷ്ബോർഡിൽ, നമ്മുടെ ഡയറിയിൽ) സൂക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്. പലപ്പോഴായി ഇത് കാണുന്നത് ആത്മനിർദ്ദേശങ്ങളെ ആവർത്തിച്ചുറപ്പിക്കുവാൻ സഹായിക്കും.
* ആത്മനിർദ്ദേശങ്ങളൊടൊപ്പം തന്നെ സങ്കല്പങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കുക.
* ഇതൊരു ശീലമാകുന്നതുവരെ 21 ദിവസം തുടർച്ചയായി ചെയ്യുക.

ഈ കർമ്മപദ്ധതി 21 ദിവസം അനുഷ്ഠിക്കുമ്പോഴും പ്രകടമായതും പ്രസക്തമായതുമായ ചോദ്യം ഇതാണ്. തികഞ്ഞ ആത്മാർത്ഥതയോടെയും പ്രതിജ്ഞാബദ്ധതയോടെയും നമുക്കുവേണ്ടി മാത്രം നാം സ്വയം തന്നെ ക്ഷമാപൂർവ്വം അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട ഈ കർമ്മപദ്ധതിയിലൂടെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ നിലനിൽക്കുന്ന അഭികാമ്യമായ മാറ്റങ്ങൾക്കായി 21 ദിവസത്തെ ബോധപൂർവ്വമുള്ള കഠിനാദ്ധ്വാനം ചെയ്യുന്നതല്ലേ ബുദ്ധി? ഒരിക്കലും ഇതൊരു കനത്ത വിലയാകുന്നില്ല എന്നതുതൊണ്ടുമാത്രം ഈ ജീവിത വിജയമന്ത്രം പ്രാവർത്തികമാക്കണോ വേണ്ടയോ എന്ന് നമ്മൾ തന്നെ തീരുമാനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ആധാരഗ്രന്ഥങ്ങൾ:
* Qualified Learning Systems, USA.
* Self Encounter by Tej Gyan Foundation, Pune.
* K.T. Kovoor Memorial Trust, Kozhikkode.
* Vijay Raaj Swami, Help for Making life better, Life Publications, Thalasseri
* Indian Institute of Scientific Heritage, Thrissur.

സ്വപ്നങ്ങൾ

ദീപ പി. എൻ.
എസ്റ്റാബ്ലിഷ്മെന്റ്സെക്ഷൻ

ഉറക്കത്തിനും ഉണർവ്വിനുമിടയിലെ
നൂൽ പാലങ്ങളാണ് സ്വപ്നങ്ങൾ
മോഹത്തിന്റെ മാമരത്തെ
ഒരു സ്പർശത്താൽ അടിമുടി പൂചൂടിച്ച്,
വിരഹത്തിന്റെ മരുഭൂമിയിൽ
നീർപൊഴിക്കുന്ന കാർമുകിലുകളായി,
ഭൂമിയുടെ ഗർഭത്തിൽ സുഷുപ്തിയിലാണ്ട
വിത്തിന് ഉർവ്വരതയേകി

പുതിയ ലക്ഷ്യങ്ങളും പ്രതീക്ഷകളും നിറച്ച്
അഗ്നിച്ചിറകുകൾ വിടർത്തി
അനന്തതയിലേക്ക് പറന്നുയർന്ന്
മന്വന്തരങ്ങളിലേക്കുള്ള പ്രയാണത്തിന്
പാഥേയമായി,
ഈയാം പാറ്റകളേപ്പോലെ
ചിറകുകൊഴിഞ്ഞ് മണ്ണിലമരുന്ന
നാളെയുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ

തിര

ഷമീർ പി.
പി. എഫ്. ഡി.

ഇന്ന്

തിരനുരയുന്ന തീരങ്ങൾക്ക് മുൻപിൽ
ഏകനായ് ഞാൻ
അസ്തമയ സൂര്യന്റെ നിറവർണ്ണങ്ങൾ നിറമാനമായ്
എന്നെ തഴുകിയെത്തുന്ന ഇളം കാറ്റിൽ
തേടുന്നു നിൻ നിറചിരികൾ

അന്ന്...

തിര നുരയുന്ന തീരങ്ങൾക്കെന്നും തിരയോട്
പ്രണയമെന്നു പറഞ്ഞു നീ
അലതല്ലുന്ന തീരങ്ങൾക്ക് നിൻ
കൊലുസ്സിൻ സ്വരമായിരുന്നു
നിൻ പാദ സ്പർശമേറ്റ മണൽതരിയെ പോലും
പ്രണയിച്ചിരുന്നു ഞാൻ

പുന്നപ്ര തീരത്തെ ചാകര കൊയ്ത്ത്

കാലവർഷകെടുതിയിലും ട്രോളിംഗ് നിരോധന വേളയിലും കെടുതി അനുഭവിക്കുന്ന തീരദേശ നിവാസികൾക്ക് ആശ്വാസമാണ് ജൂൺ മാസം അവസാന വാരം പുന്നപ്ര കടൽ തീരത്ത് ചാകര വന്നണഞ്ഞത്. ഏകദേശം നൂറുകണക്കിന് മോട്ടോർ വള്ളങ്ങളും ഏതാണ്ട് അതിന്റെ ഇരട്ടിയോളം തന്നെ കാരിയർ വള്ളങ്ങളും ഒരാൾ മാത്രം തുഴഞ്ഞ് പോകാവുന്ന 300-ഓളം തെർമോകോൾ വള്ളങ്ങളും ദിവസവും ഈ മത്സ്യകൊയ്ത്തിൽ പങ്കെടുത്തു കൊണ്ടിരുന്നു. എകദേശം രണ്ടാഴ്ചയോളമായി തുടരുന്ന ഈ ചാകരയിൽ വിപണിയിൽ ആവശ്യക്കാർ കൂടുതലുള്ള പൂവാലൻ ചെമ്മീനാണ് കൂടുതലായി ലഭിക്കുന്നത്. കൊഴുവ, വേളൂരി, അയല, ചാള എന്നീ മത്സ്യങ്ങളും ഇതോടൊപ്പം ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. തീരത്തുവച്ചുതന്നെയുള്ള ലേലം വിളിയിൽ പൂവാലൻ ചെമ്മീന് കിലോയ്ക്ക് ഏകദേശം 165-195 രൂപ വരെ ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. മൂന്നോ നാലോ വലകളുള്ള തെർമോക്കോൾ ബോട്ട് നാലോ അഞ്ചോതവണ പോയി മത്സ്യബന്ധനം നടത്തുന്ന രീതിയാണ് ഏറ്റവും ആകർഷണീയമായത്. കിലോ 4-5 എണ്ണം തൂക്കം വരുന്ന അയല 180-220 രൂപയ്ക്കാണ് കച്ചവടക്കാർ ലേലം ചെയ്തെടുക്കുന്നത്. കരയ്ക്കു കൊണ്ടുവരുന്ന പൂവാലൻ ചെമ്മീനൊടൊപ്പമുള്ള ചെറു മത്സ്യങ്ങളായ തോടിയും കൊഴുവയും വേളൂരിയും വേർതിരിച്ചെടുക്കുന്ന പ്രക്രിയയിൽ കൂടുതലായും തീരദേശത്തുള്ള വനിതകളാണ് പങ്കെടുക്കുന്നത്. അതു പോലെ തന്നെ മറ്റു അനുബന്ധ മേഖലയിൽ പെട്ട ഐസ്, മത്സ്യം കയറ്റികൊണ്ടു പോകുന്ന വാഹനങ്ങൾ എന്നീ മേഖലയിലും ഇത് വളരെ ആശ്വാസമേകുന്നു. പുന്നപ്ര ലാന്റിങ്ങ് സെന്ററിൽ മാത്രം ഏകദേശം 200-ഓളം ഓട്ടോ എയിഡ് എന്നീ ചെറുകിട വാഹനങ്ങളും 100 ഓളം ട്രക്ക് മിനി വാൻ തുടങ്ങിയ വലിയ വാഹനങ്ങളും ഒരു ദിവസം വന്നു പോകുന്നുണ്ട്. കാലാവസ്ഥയിൽ വലിയ മാറ്റമില്ലെങ്കിൽ ഈ ചാകര കുറച്ചു ദിവസത്തേയ്ക്കെങ്കിലും പുന്നപ്ര തീരത്ത്തന്നെ ഉറച്ചു നില്ക്കും എന്നാണ് തീരദേശ നിവാസികളുടെ പ്രതീക്ഷ. കെടുതി സമയത്ത് തീരപ്രദേശത്ത് മത്സ്യബന്ധനം നടത്തുന്നവർക്ക് കടലമ്മ നല്കുന്ന അനുഗ്രഹമാണ് ചാകര എന്ന പഴമക്കാരുടെ വിശ്വാസം ശരിവയ്ക്കുന്നതായിരുന്നു പുന്നപ്ര തീരത്തെ ചാകര കൊയ്ത്ത്.

എന്നുള്ളിലെ മാലാഖ

എങ്ങുപോണമെന്നറിയാതെ ഞാൻ
അക്ഷര പടിയിൽ ദിക്കു തെറ്റിയ പക്ഷിയെപോലെ
സ്പന്ദിച്ചുനിന്നനേരം
അമ്മയേപോലെൻ കരങ്ങൾ പിടിച്ച്
മുന്നോട്ടു നയിച്ചവൾ
അന്നു ഞാനറിഞ്ഞില്ല ആ നന്മമനസ്സിനെ
അക്ഷര പടിയിറങ്ങിയപ്പോൾ
അന്നു ഞാനറിഞ്ഞീടുന്നു ആനന്മ മനസ്സിനെ
എന്തിനെന്നെ നീ ശാസിച്ചൂ
എന്തിനെന്നെ നീ നോവിച്ചൂ
എന്നാൽ ഇന്നറിഞ്ഞീടുന്നു ഞാൻ
ഇതിനുള്ള മറുപടി
എന്നുമെൻ ഹൃദയത്തിൽ നീയൊരു
മാലാഖയായുണ്ടെന്ന സത്യം നീയറിഞ്ഞീടുവാൻ
ഇന്നു ഞാനറിഞ്ഞീടുന്നു നിൻ നന്മ മനസ്സിനെ

അക്ഷര മോഹൻ
D/o കെ. ടി. മോഹനൻ, സി.എം.എഫ്.ആർ.ഐ,
കോഴിക്കോട്

ജനാധിപത്യവും മാധ്യമങ്ങളും

പ്രീത ജി നായർ
റിസർച്ച് സ്കോളർ, എഫ്. ഇ. എം. ഡി.

ഇന്ത്യ ഒരു ജനാധിപത്യ രാജ്യമാണ്. ഇന്നത്തെ ജനജീവിതത്തിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്ന ഒന്നാണ് മാധ്യമങ്ങൾ. ജനജീവിതത്തിലെ ഒരു അവിഭാജ്യ ഘടകമാണ് മാധ്യമങ്ങൾ. പത്രം, ടെലിവിഷൻ, റേഡിയോ, ഇന്റർനെറ്റ് തുടങ്ങിയവ ഇന്നത്തെ മാധ്യമലോകത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് തന്നെ സാക്ഷരതയുടെ അഭാവം മൂലം മാധ്യമം കുറച്ചു ജനങ്ങളിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങി നില്ക്കുന്ന ഒന്നായിരുന്നു. ഇന്ന് ടെക്നോളജിയിലും സമ്പൂർണ്ണ സാക്ഷരതയും മാധ്യമങ്ങളെ സാധാരണ ജനങ്ങളിലേക്ക് എത്തിച്ചിരിക്കുന്നു.

ലോകത്തു നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങളെ വസ്തു നിഷ്ഠമായും സത്യസന്ധമായും വെളിച്ചത്തേക്ക് കൊണ്ടുവരാൻ കഴിയുന്ന ഒന്നായിരിക്കണം മാധ്യമങ്ങൾ. പക്ഷെ ഇന്നത്തെ മാധ്യമങ്ങളെ നമ്മൾ കുറെയൊക്കെ ഭയക്കുന്നു. കാരണം സ്വാർത്ഥതാത്പര്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയും, സ്വന്തം സ്ഥാപനത്തിന്റെ യശ്ശസ്സുയർത്താൻ വേണ്ടിയും സത്യത്തെ മറച്ചുവച്ചു കൊണ്ട് സംഭവങ്ങളെ കൂടുതൽ വളച്ചൊടിക്കാനാണ് അവർ നോക്കുന്നത്. നിസ്സാര സംഭവങ്ങൾപോലും മത്സരബുദ്ധിയോടെ ചർച്ചചെയ്ത് കൂടുതൽ സംഭവബഹുലങ്ങളാക്കാനാണ് ഇന്നത്തെ മാധ്യമങ്ങൾ ശ്രമിക്കാറ്.

ദോഷവശങ്ങൾ ഉള്ളതുപോലെ തന്നെ കുറേ നല്ല കാര്യങ്ങൾ കൂടിയും മാധ്യമങ്ങൾ ചെയ്തു വരുന്നുണ്ട്. മാധ്യമങ്ങളിലൂടെയാണ് പലസംഭവങ്ങളും നമ്മൾ വീട്ടിലിരുന്ന് അറിയുന്നത്. ഉദാഹരണത്തിന് രോഗബാധിതരായ ജനങ്ങൾ, പാർപ്പിടമോ വസ്ത്രമോ ഇല്ലാത്ത നിർധരരായ ജനങ്ങൾ തുടങ്ങിയ ജനസമുഹത്തിന് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നല്കി മാധ്യമങ്ങൾ സഹായിക്കാറുണ്ട്. പഠിക്കാൻ മിടുക്കരായ എന്നാൽ നിർധനരുമായ കുട്ടികൾ മാധ്യമങ്ങൾ വഴി രക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

വിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ചും, ആരോഗ്യപരിപാലനത്തെക്കുറിച്ചും, നൂതനകൃഷി രീതികളെക്കുറിച്ചു സാധാരണ ജനങ്ങൾക്ക് കാട്ടികൊടുക്കാൻ മാധ്യമങ്ങൾ ശ്രമിക്കുന്നത്. പ്രശംസാർഹമായ കാര്യങ്ങളാണ്. ഒരു പരിധി വരെ മാധ്യമങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചാണ് ഇന്നത്തെ ജനജീവിതം മുന്നോട്ടുപോകുന്നത്. ലോകത്തു നടക്കുന്ന ഓരോ പുതിയ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളും ഇന്നിവിടെ ഇരുന്നു നാം അറിയുന്നത് മാധ്യമങ്ങളിലൂടെയാണ്. ഓരോ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളുടേയും സാങ്കേതിക വശങ്ങളും, പ്രവർത്തനവും അവയുടെ പ്രാധാന്യവും മനസിലാക്കിതരുന്നത് മാധ്യമങ്ങളാണ്.

ചില മാധ്യമങ്ങൾ പരസ്യചിത്രങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നല്കുന്നു. അത് അവരുടെ സ്വന്തം സാമ്പത്തിക നേട്ടങ്ങൾക്കു വേണ്ടി മാത്രമാണ്. എല്ലാഭരണസംവിധാനങ്ങളും ഇപ്പോൾ മാധ്യമത്തിന്റെ കിഴിൽ തന്നെയാണെന്നു പറയാം. നമ്മൾ വോട്ടു ചെയ്ത് തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ഭരണാധികാരികൾ നമ്മളെ എങ്ങനെ വിഡ്ഢികളാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു എന്ന് മാധ്യമങ്ങളി

ലൂടെ മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാലും അപരാധികളെ നിപരാധികളായും, നിരപരാധികളെ അപരാധികളായി ചിത്രീകരിക്കാനും മാധ്യമങ്ങൾക്കു കഴിയും. നിയമത്തിന്റെ എല്ലാവശങ്ങളും മനസിലാക്കിയവരാണ് മാധ്യമങ്ങൾ. എവിടെയാണ് എപ്പോഴാണ് അവർ ക്യാമറയുമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുക എന്ന് പറയാൻ പറ്റില്ല. ആയതിനാൽ ഇന്നത്തെ ജനസമൂഹം മാധ്യമത്തെ ഭയക്കുന്നു.

സാധാരണജനങ്ങളെ മനസിലാക്കി അവർക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒന്നായിരിക്കണം മാധ്യമം. ഒരു പരിധിവരെ മാധ്യമങ്ങൾ അതിൽ വിജയിക്കുന്നുണ്ട് ഏന്നാണ് വിശ്വാസം. നല്ല പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്ന ജനങ്ങളെ ഈ മാധ്യമങ്ങൾ കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം കൊടുത്ത് വാർത്ത കൊടുത്താൽ അത് മറ്റുള്ള ജനങ്ങൾക്കും ഒരു പ്രചോദനമാകും. എല്ലാം നമ്മൾ കുട്ടികളിൽ നിന്നാണ് തുടങ്ങേണ്ടത്. ഇന്നത്തെ കുട്ടികളിൽ മാധ്യമങ്ങൾക്കു നല്ല സ്വാധീനമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് നല്ല ഒരു തലമുറയെ മാധ്യമത്തിലൂടെ വാർത്തെടുക്കാൻ സാധിക്കും. മാതാപിതാക്കൾ കുട്ടികളെ മാധ്യമത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ചും, അതിന്റെ നല്ലതും ദൂഷ്യവുമായ വശങ്ങളെക്കുറിച്ചും മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കണം.

ഇപ്പോൾ മിക്ക സ്ക്കൂളിലും പത്രപാരായണത്തിന് പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. ജനാധിപത്യത്തെ നശിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നാകരുത് മാധ്യമം. ജനങ്ങൾക്ക് താങ്ങും തണലും, ആശ്വാസവും നല്കുന്നതായിരിക്കണം മാധ്യമം. ഇന്നത്തെ മാധ്യമങ്ങൾ പറയുന്നത് അതുപോലെ തന്നെ വിശ്വസിക്കാൻ ജനങ്ങൾക്കു ബുദ്ധിമുട്ടാകുന്നു. ഒരു സംഭവത്തെ തന്നെ പല മാധ്യമങ്ങൾ പല തരത്തിലാണ് ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. അതിൽ നിന്നും സത്യമേത് കള്ളമേത് എന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. ഒരു സംഭവം അറിഞ്ഞാൽ അതിന്റെ സത്യത്തെക്കുറിച്ചു കൂടുതൽ അറിയുന്നതിനു മുമ്പേ ആദ്യം സ്വന്തം പത്രത്തിൽ അടിച്ചുവരാനുള്ള മത്സരബുദ്ധി പലപ്പോഴും പല മാധ്യമങ്ങളും കാണിക്കുന്നതായ അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ജനാധിപത്യജീവിതത്തെ കൂടുതൽ മെച്ചപ്പെടുത്താൻ മാധ്യമങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഭരണാധികാരികൾ ജനങ്ങളെ ഭയക്കുന്നത് മാധ്യമങ്ങളിലൂടെയാണ്. സത്യസന്ധതയോടും ആത്മാർത്ഥതയോടും കൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന മാധ്യമപ്രവർത്തകനു മാത്രമേ സ്വന്തം ജോലിയിൽ സംതൃപ്തി കിട്ടുന്നുള്ളൂ.

“സത്യമേവ ജയതേ ധർമ്മമേവ ജയതേ” ഇതായിരിക്കണം ഓരോ മാധ്യമത്തിന്റേയും മാധ്യമപ്രവർത്തകരുടേയും സൂക്തവാക്യം.

മാതൃത്വം

അക്ഷര മോഹൻ
D/o കെ. ടി. മോഹനൻ, സി.എം.എഫ്.ആർ.ഐ,
കോഴിക്കോട്

ഇന്നു ഞാൻ അമ്മതൻ താരാട്ടുപാട്ടിനായ് കതോർത്തു നിൽക്കവേ
അമ്മതൻ സ്നേഹസ്പർശത്തിനായ് എൻമനം കൊതിക്കവേ
ഇന്നു ഞാൻ അമ്മതൻ ശാസനയുടെ പൊരുൾ
ഇന്നു ഞാനറിഞ്ഞീടുന്നു
എന്തിനു നീ എന്നെ ചിറകിലൊളിപ്പിച്ചതെന്ന സത്യം
ഇന്നു ഞാനറിഞ്ഞീടുന്നു
നീയായിരുന്നെൻ നന്മയെന്ന്
അമ്മയെന്ന നന്മയെ ഇന്നുഞാനറിഞ്ഞീടവേ
എന്തിനെന്നെ നീ തനിച്ചാക്കി അകലെമാഞ്ഞു
ഇന്നു ഞാനറിഞ്ഞീടുന്നു.
നീ എനിക്കെത്ര പ്രിയമെന്ന സത്യം
ഇന്നുഞാൻ നിനക്കായ് പൊഴിച്ച കണ്ണുനീർ
അതുവെറുമൊരു നീരുറവയല്ലെന്ന സത്യം
നീ അറിഞ്ഞീടുവാൻ
ഇനിയൊരു ജന്മമുണ്ടെന്നാൽ
അതു നിൻ മകളായ് പിറക്കണമെന്നു ഞാൻ മോഹിക്കവേ

കുഞ്ഞനുറുമ്പ്

എലിസബത്ത് ബെൻ
D/o ഷോജി ജോസഫ്

ഞാനൊരു കുഞ്ഞനുറുമ്പാ
എന്റെ കൈയിൽ നിറയെ കുറുമ്പാ
വീടൊരു നാടൻ പറമ്പാ
വീട്ടിൽ നിറയെ തിരക്കാ

ആഹാരം തേടാനായ് പോകും
ഞങ്ങൾ ഒന്നിനു പിന്നാലെയൊന്നായ്
ആപത്തു തോന്നുന്ന നേരം
കൂട്ടമായ് ഞങ്ങൾ പൊരുതും

കൂട്ടകാർ ആപത്തിൽ പെട്ടാൽ
കാണാതെ പോകില്ല ഞങ്ങൾ
കുഞ്ഞിതലയിൽ ഉദിക്കും കൊച്ചു
കുറുക്കു വഴികൾ തുണയ്ക്കും

കാലിന്നടിയിൽ കടിച്ചാൽ
വേടന്റെ അമ്പു പിഴയ്ക്കും
ചെവിയിലൊന്നോടി കളിച്ചാൽ
കൊമ്പനും ശാന്തനായി മാറും

അന്തിമയങ്ങും നേരം
എല്ലാരും വീട്ടിലണഞ്ഞാൽ
വീട്ടിലൊരുത്സവമേളാ...
അത്താഴമെന്നും വിരുന്നാ...

അറിയാം... ഒറ്റക്ക് നിന്നാലലമ്പാ
കാണുന്നോരെല്ലാം കലമ്പും
കൂട്ടമായ് നിന്നാലോ ഞങ്ങൾ
ശക്തരായ് തീർന്നീടുമെന്നും

നോക്കുവിൻ നാട്ടാരെ നിങ്ങൾ
ഞങ്ങൾ തൻ വിജയരഹസ്യം
കണ്ടു പഠിക്കാൻ കഴിഞ്ഞാൽ
നാടൊരു നാകമായ് മാറ്റാം

സ്ത്രീ സുരക്ഷ

ഈ. കെ. ഉമ
ഹിന്ദി വിഭാഗം

മകൾ- അമ്മയോടു പറഞ്ഞു-
വനിതാ കമ്പാർട്ടുമെന്റിൽ ഇപ്പോൾ
പോലീസുകാരുണ്ട്. യാത്ര സുരക്ഷിതം.
ഏ സി കമ്പാർട്ടുമെന്റിൽ ടി ടി ആർ
വിളവു തിന്നാൻ ശ്രമിച്ചത് മകളറിഞ്ഞില്ല.

മകൾ - ധൈര്യവതിയായ പെൺകുട്ടി പൂവാലന്മാരെ
അടിച്ചു, മൂക്കിന്റെ പാലം തകർത്തു. മിടുക്കി.
രണ്ടു നാൾ കഴിഞ്ഞ് മിടുക്കി പ്രതിയായ വിവരം
മകളറിഞ്ഞതേയില്ല.

മകൾ - സ്ത്രീകളോട് സഭ്യമല്ലാതെ സംസാരിക്കുന്നതും
തോണ്ടുന്നതുമൊക്കെ ശിക്ഷാർഹം
നാലുചുവരുകൾക്കുള്ളിൽ സ്ത്രീയെ അസഭ്യവർഷം
ചൊരിഞ്ഞു തോണ്ടിയെറിയുന്നത് ആരുമേ അറിഞ്ഞതില്ല.

മകൾ - സ്ത്രീ സുരക്ഷയ്ക്കുള്ള ബില്ലുകളൊക്കെ
തയ്യാറായിക്കഴിഞ്ഞു. ഇനി സ്ത്രീ സുരക്ഷിത.
പ്രതിദിനം പ്രായഭേദമെന്യേ
അലമുറകളുയർന്നു കൊണ്ടേയിരുന്നു
അമ്മേ...

തൊഴിലിലെ ആദ്ധ്യാത്മികത

ഡോ. ഇമൽഡ ജോസഫ്
മാരികൾച്ചർ ഡിവിഷൻ

ഒരു വ്യക്തിയോട് ആയാളുടെ തൊഴിൽ അയാൾക്ക് ഇഷ്ടമാണോഎന്ന് ചോദിക്കേണ്ടതായി വരുന്നില്ല. കാരണം അയാളുടെ മുഖഭാവം അതിന്റെ വെളിപ്പെടുത്തലാണ്. ഏറ്റെടുത്ത ജോലിയിലുള്ള മാനസികോല്ലാസം, സ്വാഭിമാനം, പരിധികളില്ലാത്ത ഉത്സാഹം, താല്പര്യം ഇവയൊക്കെയിൽ അത് പ്രകടമാണ്.

ഒരു വ്യക്തിയുടെ ഗുണഗണങ്ങളുടെ പരീക്ഷണമാണ് അയാളുടെ തൊഴിലിലെ ആദ്ധ്യാത്മികത. അവനവന്റെ തൊഴിൽ അടിമത്തമായി കാണുകയോ, അവ സ്വന്തം ഉത്സാഹത്തെയും സ്നേഹത്തെയും പരിപോഷിപ്പിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, ആ വ്യക്തി ഒരിക്കലും ഈ ഭൂമുഖത്ത് വിജയം വരിക്കില്ല. സ്വന്തം തൊഴിലിനെ ആഹാരമാർഗ്ഗം മാത്രമായി കാണുന്നൊരാൾക്ക് അതിൽ നിന്ന് അനന്തമായ സംതൃപ്തി നേടുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. തന്റെ ജീവൻ നിലനിർത്താൻ എല്ലാവരും അധ്വാനിക്കണമെന്ന പ്രകൃതിനിയമത്തിനൊപ്പം, തൊഴിലിൽ ആത്യന്തികമായ ഒരു സൃഷ്ടികർമ്മം കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തി ചിന്തിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഒരു വ്യക്തിക്കും തൊഴിലിന്റെ മഹത്വം മനസ്സിലാക്കുവാനും സാധിക്കുകയില്ല. അതിൽ സംതൃപ്തി അടയുവാൻ കഴിയുകയില്ല.

തൊഴിൽ ചെയ്യുന്ന അനേകായിരങ്ങളും സ്വന്തം തൊഴിലിനെ ബഹുമാനിക്കുന്നില്ല. തൊഴിൽ തങ്ങളുടെ ഭക്ഷണമാർഗ്ഗവും, വസ്ത്രവും, പാർപ്പിടവും നല്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു അടിമത്തമായിട്ടല്ലാതെ, അതിനെ വ്യക്തി വികസനത്തിനുതകുന്ന ജീവിതകലാശാലയായിട്ട് കാണുവാനോ, മനസ്സിലാക്കുവാനോ ധാരാളം സ്ത്രീകൾക്കും, പുരുഷൻമാർക്കും സാധിക്കുന്നില്ല. തങ്ങളുടെ തൊഴിലിലെ ദൈവികതയെയോ, അതിലൂടെ നേടിയെടുക്കുവാൻ സാധിക്കുന്ന പരിപൂർണ്ണ വ്യക്തിത്വത്തെയോ മിക്കവരും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ഒരു തൊഴിലിലൂടെ ഓരാൾക്കു സാധ്യമാവുന്ന അയാളുടെ ചിരകാല സ്വപ്നം സാക്ഷാത്കരിക്കാമെന്നതോ, തന്റെ ഉയർച്ചയിലൂടെ ശത്രുവിനെപ്പോലും മറികടക്കാമെന്ന യാഥാർത്ഥ്യവും അയാൾ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. സൃഷ്ടാവ് അപ്പം സൃഷ്ടിക്കാതെ ധാന്യം സൃഷ്ടിച്ചതിന്റെ മഹത്വം നാ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്.

പൗരുഷത്തിന്റെയോ, സ്ത്രീത്വത്തിന്റെയോ അധ്വാനഫലമായി സ്വന്തം ഭക്ഷണം അധ്വാനിച്ചു നേടുമ്പോൾ വ്യക്തിയുടെ ബലവും, സ്വാധീനവും എത്ര മഹനീയമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. എപ്പോഴും പരിഭവവും, പരാതിയും, പരാധീനതകളും പറഞ്ഞും, സ്വയം ക്ഷമപറഞ്ഞും ജീവിക്കുന്നൊരാൾ ജീവിതത്തിൽ വിജയിക്കുന്നില്ല. അത് കേവലം ബലഹീനതകളുടെ ഏറ്റുപറച്ചിൽ മാത്രമാണ്. സൃഷ്ടിയുടെ മകുടമായി, സ്വന്തം ഛായയിലും, ഭാവത്തിലും രൂപം കൊടുത്ത രാജതുല്യനായ മനുഷ്യൻ, താൻ

ഒരു പരാജയമാണെന്നോ, തന്റെ തൊഴിൽ തനിക്കഭികാമ്യമല്ല എന്നു പറഞ്ഞോ, സ്വയം തരം താഴ്ത്തുമ്പോൾ തന്റെ സൃഷ്ടാവിനെത്തന്നെയല്ലേ അധിക്ഷേപിക്കുന്നത്?

മാറുന്ന സാഹചര്യങ്ങളോട് ഇണങ്ങിച്ചേരുവാനുള്ള ധാരാളം കഴിവുകളോടെയാണ് മനുഷ്യൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. വിവിധ സാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് മനസ്സിനെ പാകപ്പെടുത്തുവാനും മനഷ്യനു സാധിക്കും. എന്നാൽ എല്ലായ്പ്പോഴും തന്റെ തൊഴിൽ തനിക്കു തൃപ്തികരമല്ലാന്നു തോന്നുകയും, അതിനെ ഒരു ഭാരമായി കണക്കാക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അയാളുടെ മാനസിക സാഹചര്യങ്ങൾ സഹായകരമാവുകയില്ല. ഏതു പ്രവൃത്തി ചെയ്യുമ്പോഴും പൂർണ്ണമായ സമർപ്പണ ബോധത്തോടെ ചെയ്യുകയും, ഒരു അടിമയായിട്ടല്ലാ, മറിച്ച്, ഒരു ജേതാവിനെപ്പോലെ ആവുകയും, അതിൽ നിന്ന് അവാച്യമായൊരു ശക്തി നേടിയെടുക്കുകയും, ഒരു മഹത്തായ പാഠം അഭ്യസിച്ചെടുക്കുകയും കൂടി ചെയ്താൽ ഒരു വ്യക്തി മഹാനായി മാറുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഏർപ്പെടുന്ന തൊഴിലിനെ പരിശുദ്ധമായികണ്ട്, അതിലേക്കു ദൈവികമായ ഒരു പരിവേഷം പകർന്നു നല്കുകയും ചെയ്താൽ ഏറ്റവും നന്ന്. ചെയ്യുന്ന പ്രവൃർത്തി ലളിതമോ, അപ്രധാനമോ ആണെന്നിരിക്കട്ടെ, എന്നിരുന്നാലും തന്നിലെ ആത്മാർത്ഥത അതിനെ ഉജ്വലവിജയമാക്കും. ഒരു വ്യത്യാസം അനുഭവപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ബാക്കിയുള്ളവർ എന്തും ചെയ്യട്ടെ, പക്ഷെ സ്വന്തം പ്രവൃത്തികൾ അത്യുത്തമമാക്കുവാൻ കഴിയുന്നത്ര പരിശ്രമിക്കുക. ആ നിലവാരം ഒരു സാഹചര്യത്തിലും താഴ്ന്നു പോവാൻ ഇടയാവാതിരിക്കട്ടെ.

പ്രവൃത്തിയോട് ഒരാൾക്കുള്ള സമീപനം, അതാണ് എല്ലാറ്റിനും അടിസ്ഥാനം. ഒരാൾ ചെയ്യുന്ന തൊഴിൽ അയാളുടെ ഒരു ഭാഗമാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ, അയാളുടെ പ്രവൃത്തി അയാളെത്തന്നെ പരസ്യപ്പെടുത്തുകയാണ്. നമ്മുടെ തൊഴിൽ നമ്മുടെ സ്വപ്നങ്ങളുടെയും ജീവിതമൂല്യങ്ങളുടെ തന്നെയും ഒരു ചിത്രീകരണം തന്നെയാണ്. ഒരാളുടെ പ്രവൃത്തി അയാളെതന്നെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന പ്രധാന ഘടകങ്ങളിലൊന്നാണ്.

സ്വന്തം കർത്തവ്യങ്ങളെ പാതിമനസ്സോടെ ചെയ്യുകയോ, ചെയ്യാതിരിക്കുകയോ, ചെയ്യുന്ന ഓരാൾക്ക് സ്വയം ബഹുമാന്യനായി കരുതുവാനോ ഉന്നതസ്ഥാനീയനായി സങ്കൽപ്പിക്കുവാനോ സാധിക്കുകയില്ല. സ്വന്തം നിലവാരത്തിനനുസരിച്ചോ, അതിനല്പം മുകളിലോ, പ്രവൃത്തികൾ നിറവേറ്റുന്നവൻ മാത്രമേ സ്വന്തം ദൃഷ്ടിയിൽ പോലും അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ.

ഏതു തൊഴിലും, എത്ര നീരസം നിറഞ്ഞതാണെങ്കിലും തൃപ്തിയോടെ ഏറ്റെടുത്തു ചെയ്യുക. അല്ലെങ്കിൽ അത് നന്മയായി പരിണമിക്കുകയില്ല. മറിച്ച്, വെറുമൊരു സമയനഷ്ടത്തിനുപാധിയായിത്തിരും. എത്ര താല്പര്യമില്ലാത്ത തൊഴിലായാലും ചുറ്റുപാടുകൾ അനുകൂലമല്ലാ എന്നു തോന്നിയാലും, സ്വന്തം ഊർജ്ജവും, പ്രസന്നതയും, ആത്മാർത്ഥതയും പകർന്ന് ആ സാഹചര്യങ്ങൾ മാറ്റിയെടുക്കുവാൻ സാധിക്കണം. അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ പ്രത്യക്ഷമായ ഒരനുകൂല സാഹചര്യം ഉടലെടുക്കാൻ സാഹചര്യമുണ്ടാവുന്നു.

നമ്മുടെ നിലനില്പ് മാത്രം കാംക്ഷിക്കുകയും, യാന്ത്രികമായി പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെ തൊഴിലിലേർപ്പെടുമ്പോൾ നമ്മുടെ മനസ്സും, ശരീരവും രണ്ടു വഴിക്കായിരിക്കും. തൊഴിലിലൂടെ അദ്ധ്യാത്മികമോ, ഭൗതീകമോ, ആയ ഉയർച്ചയോ ലക്ഷ്യമോ, നേടുവാൻ സാധിക്കാതെ നാം വെറുതെ നില നിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടെന്തു പ്രയോജനം? ഒരു തൊഴിലും വെറും സാധാരണമായി കാണരുത്. എല്ലാ തൊഴിലിലും ഒരാത്മാവും, ഒരു ജീവനുമുണ്ട്. അത് മനസ്സിലാക്കിയാൽ നമുക്ക് തൊഴിൽ ഒരു സൃഷ്ടിയായും കലയായും, കൗതുകമായും മാറും. അതിന് ആധ്യാത്മികതയും കൈവരും.

ചില വ്യക്തികൾ ഒന്നിലും സൗന്ദര്യം ദർശിക്കാത്തവരാണ്. അവർക്ക് സൗന്ദര്യാസ്വദനത്തിനുള്ള ആത്മാവുമില്ല. ചിലരാണെങ്കിൽ, കൃഷിപ്പണിപോലും, മനോഹരമായ ഒരു കരകൗശലം പോലെ കാണുന്നു. ഏത്ര എളിയ തൊഴിൽ ആയാലും അതിൽ സൗന്ദര്യം കണ്ടെത്തി, സർഗ്ഗപ്രതിഭ തൂകിയാൽ മനോഹരമായ സംഗീതം പോലെ ആസ്വാദ്യകരമായിത്തിരും. ചെയ്യുന്ന എല്ലപ്രവൃത്തികളും പൂർണ്ണമനസ്സോടെ ചെയ്യുന്നയാൾക്ക്, ആ ഓരോ പ്രവൃത്തിയും സ്വന്തം കൈമുദ്ര പതിച്ച ഓരോ അനുഭവങ്ങളും വ്യക്തിത്വ പ്രഭാവവും ആയിത്തീരും.

നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിയുടെ ഗുണം നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഗുണങ്ങളെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. പ്രവൃത്തികൾ ഗുണം താഴ്ന്നതെങ്കിൽ, സ്വഭാവവും നിലവാരവും ജീവിതമൂല്യങ്ങളും താഴ്ന്നനിലവാരമായിരിക്കും. ഏതു പ്രവൃത്തിയിലും, ഉയർന്ന നിലവാരം കാംക്ഷിക്കുകയും, അതിനുവേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുകയും, താഴ്മയെ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, ആവ്യക്തിയുടെ നിലവാരത്തെയും അതുയർത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. കൂടാതെ, പരാജയമോ, നിലവാരത്താഴ്ച്ചയോ, നമ്മിൽ നിന്ന് അകന്നു പോവുകയും ചെയ്യും. നാം ഏറ്റവും നന്നായി ചെയ്യുകയും,

അത് ആനന്ദത്തോടെയും, ഉത്സാഹത്തോടെയും. ഊർജ്ജത്തോടെയും ചെയ്യുമ്പോൾ വളരുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. തൊഴിലിൽ മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ വ്യക്തിത്വത്തിലും കാഴ്ചപ്പാടിലുമെല്ലാം അതുകൊണ്ട് ഔന്നത്യം ഉണ്ടാവും.

പ്രവൃത്തിയിൽ സത്യസന്ധതയില്ലെങ്കിൽ, നമുക്ക് ഒരിക്കലും ഏറ്റവും നന്നായി ഒരു കാര്യം ചെയ്തു എന്ന് ചിന്തിക്കുവാൻ സാധിക്കില്ല. ആത്മവിശ്വാസം നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ ഒന്നും അതിന് പകരമാവില്ല. സത്യസന്ധതയില്ലെങ്കിൽ ആത്മവിശ്വാസം നേടാനും സാധിക്കില്ല. ജീവിതമാർഗ്ഗമെന്നതിലുപരി സ്വന്തം തൊഴിൽ ഒരു ഉൾവിജയത്തിനും വ്യക്തിത്വവികസനത്തിനുമുള്ള കാര്യം തന്നെയാണ്. അവകാശബോധം, ഏറ്റവും നന്നായി ചെയ്യണമെന്ന ഉൾവിളി, നമ്മിലെ ഏറ്റവും നല്ലത് പുറത്തു കൊണ്ടുവരിക, എന്നിവയെല്ലാം ഒരു തൊഴിലിലൂടെ സാധ്യമാവേണ്ടതാണ്.

വിരമിയ്ക്കൽ മാത്രം ലക്ഷ്യം വെച്ച് തൊഴിൽ ചെയ്യുന്ന എത്രയോ പേർ നമ്മുടെ ചുറ്റുപാടുമുണ്ട്! അവർ ലക്ഷ്യബോധമില്ലാതെയോ, അർദ്ധബോധത്തോടെയോ, വിരസമായി തൊഴിൽ തുടരുകയാണ്. ഇതൊരു ഭീരുത്വം മാത്രമെന്നേ നമുക്കനുമാനിക്കാനാവൂ.

നമ്മുടെ തൊഴിലിനെ ചിത്രകാരന്റെ മുന്നിലെ ക്യാൻവാസായി ദർശിക്കുക. അതിൽ നിന്നൊരു മാസ്റ്റർ പീസ് എന്തുകൊണ്ടായിക്കൂടാ? പാറക്കല്ലുകളിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ദേവശില്പങ്ങളും, വജ്രവുമൊക്കെ എത്രയധികം അധ്വാനത്തിന്റെ ഫലമായാണ് പുറത്തുവരുന്നത്? ഓരോ തൊഴിലിലും. അമൂല്യമായ ശില്പമോ, രത്നങ്ങളോ ഒക്കെ ഉണ്ടാവാം. അതുകണ്ടെത്തേണ്ടത് തൊഴിൽ ചെയ്യുന്ന വ്യക്തിയെന്ന ശില്പിയാണ്. ആ ശില്പങ്ങളോരോന്നും നമ്മുടെ കരവിരുതിന്റെ കൈയൊപ്പാവുമ്പോൾ തൊഴിലും അമൂല്യമാവുന്നു!!

നിസ്സംഗതയും, ആത്മാർത്ഥതയില്ലായ്മയും പലപ്പോഴും, പലവ്യക്തികളെയും, ദുഷിച്ച തൊഴിൽ സാഹചര്യങ്ങളിൽ കൊണ്ടെത്തിക്കാറുണ്ട്. ശമ്പളം മാത്രമാവരുത് തൊഴിലിന്റെ ലക്ഷ്യം. ലഭിക്കുന്ന ശമ്പളത്തിന് പ്രതിഫലമായി കുറഞ്ഞത് മൂന്നിരട്ടി എങ്കിലും തിരിച്ചുനല്കുമ്പോൾ, അത് ന്യായീകരിക്കാം. തൊഴിലിലേക്ക് ഈശ്വരസാന്നിധ്യം കൊണ്ടുവരണം. മാന്യതയും, വിശുദ്ധിയും, സത്യസന്ധതയും ഇഴചേരുമ്പോൾ തൊഴിലും, തൊഴിൽ സ്ഥലവും ദേവാലയതുല്യമാവുന്നു. അവിടെ നാം ഭക്തരും, നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികൾ പ്രാർത്ഥനയും ആയിത്തീരുന്നു. തൊഴിലിന്റെ അർത്ഥം വിശാലവും, ആഴമേറിയതും, വിശുദ്ധിനിറഞ്ഞതുമാണ്. കാരണം, തൊഴിൽ ഒരു വ്യക്തിക്ക് അർഥവും, അറിവും, അനുഭവവും, പേരും, അഭിവൃദ്ധിയും നേടിക്കൊടുക്കുന്നു. ഓരോരുത്തരുടെയും തൊഴിൽ ഒരു പ്രാർത്ഥനയാവണം, അതൊരു നല്ല ശീലവും, മറ്റുള്ളവർക്ക് പ്രചോദനം നല്കുന്നതും, മനോഹരവും, സന്തോഷപ്രദവുമായിരിക്കണം. ഒരാളുടെ എല്ലാപ്രവൃത്തികളും സംഭാഷണങ്ങളും, ചിന്തകളും, ഓരോ മനോഹരശില്പ സൃഷ്ടിയിൽ സംഭവിക്കുന്ന ഉളിയുടെ തട്ടും കൊട്ടും, ആയിരിക്കട്ടെ. ആവന്തികമായി അയാൾ തീർക്കുന്ന മനോഹരശില്പത്തിന്റെ പൂർണ്ണമായ ദൃശ്യത്തിൽ, ദൈവികതയുടെയും, ആധ്യാത്മികതയുടെയും, ശബ്ദം മാത്രം മുഴങ്ങട്ടെ. അങ്ങനെ കർത്തവ്യബോധത്തോടെ നാം ചെയ്യുന്ന ഓരോ പ്രവൃത്തിയും നമ്മുടെ തൊഴിലിന്റെ ആധ്യാത്മികതയിൽ പരിപൂർണ്ണമാക്കാം.

എന്റെ ഓർമയായ മഴ

അക്ഷര മോഹൻ
D/o കെ. ടി. മോഹനൻ, സി.എം.എഫ്.ആർ.ഐ,
കോഴിക്കോട്

എങ്ങു നിന്നോ എവിടെനിന്നോ
ഇരുണ്ടകാർമേഘമായ് പാഞ്ഞുവന്നീടുന്നു നീ...
എന്റെ ദുഃഖത്തിലലിഞ്ഞീടുവാൻ
എൻ ഉല്ലാസത്തിൽ മുഴങ്ങീടുവാൻ
എങ്ങുനിന്നോ എവിടെനിന്നോ
പാഞ്ഞുവന്നീടുന്നു നീ...
എൻ കൺപോളകളിൽ നിൻ തുള്ളികൾ
മുത്തമിടുമ്പോൾ
എങ്ങുനിന്നോ എൻമുഖത്ത് പുഞ്ചിരി വന്നീടുന്നു...
പിന്നീടെൻ ഹൃദയത്തിൽ നിൻതുള്ളികൾ
ഇറ്റീടുമ്പോൾ
അന്നു ഞാൻ നിന്നിലേക്കലിഞ്ഞീടുന്നു...

With Best Compliments From

Joseph Mathew

ARCHANA CONSTRUCTIONS

With Best Compliments From

JOSEPH ISAAC

CPWD CONTRACTOR

Rose Cottage, Thalayazham PO, Vaikom, Kottayam

സരയൂ

സി. ആർ മോഹനൻ
എം. ബി. ഡി.

മരുഭൂമിയും, മഹാസമുദ്രവും, മാമലകളും ഒരുമിക്കുന്ന മറ്റൊരു ത്രിവേണി. നിരത്തുകളിൽ ഇടതടവില്ലാതെ ഒഴുകുന്ന പലവർണ്ണങ്ങളിലുള്ള ചെറുതും വലുതുമായ വാഹനങ്ങൾ. ഒരിക്കലും അവസാനിക്കാത്തയാത്രകൾ. ശനിയാഴ്ചയല്ലേ സ്ഥിരം ജോലിക്കാരൊക്കെ 4 മണിയാകാൻ കാത്തിരിക്കും. പിന്നെ ഒരു ഓട്ടമാണ്. എവിടെയോ എത്തിപ്പെടാനുള്ള നെട്ടോട്ടം. ഭൂമിയുടെ മടിത്തട്ടിൽ സന്ധ്യ ഉറങ്ങുവാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പകലിനേറെ പ്രകാശം കുറഞ്ഞു വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒന്നിനെ മറ്റൊന്ന് മറക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുപോലെ. നിരത്തിന്റെ ഓരത്തുകൂടി കുറച്ചുനേരം സംശയിച്ചു നടന്നു. നിരത്തുമുറിച്ചു കടക്കുമ്പോഴേ ഞാൻ അവളെ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. ഒരു പരിചയക്കുറവുപോലെ എനിക്ക് തോന്നിതുടങ്ങി. ലക്ഷ്യബോധമില്ലാതെ, അതിനെ മറച്ചുവയ്ക്കാനുള്ള വെമ്പൽ ഇതെല്ലാം അവളുടെ നടത്തത്തിലുണ്ട്. മാംസളമായ ദേഹം. ഇറക്കമില്ലാതെ ഉടുത്തിരിക്കുന്ന വിലകുറഞ്ഞസാരി. നരച്ചു തുടങ്ങിയ ബ്ലൗസ്. ഒരു പക്ഷേ നഗരത്തിലേക്കു വരുമ്പോൾ ഉടുക്കുവാൻ വച്ചിരിക്കുന്ന നല്ല സാരിയും ബ്ലൗസുമാകാം. പരിചയമില്ലാത്ത ഈ നഗരത്തിൽ അവൾ എന്തിനായിരിക്കും അവൾ വന്നത്.

പെൺവാണിഭം, സ്ത്രീപീഢനം ഒരു ചുവടുപിഴച്ചാൽ മതി അവൾ ചെന്നെത്തുക ഏതെങ്കിലും ചുവന്നതെരുവിലായിരിക്കും. അതുപോലെയുള്ള വൃത്തികെട്ട കഥകളാണ് ഇന്ന് സമൂഹത്തിൽ നിത്യവും കേൾക്കുന്നത്. പുറം കാഴ്ചയിൽ തന്നെ ഹരം പിടിപ്പിക്കുന്ന ഒരു മുഴുത്ത പെണ്ണ്. നടത്തത്തിൽ അവളുടെ പിൻഭാഗം ഉലയുന്നുണ്ടോ. ഒരു പക്ഷേ എനിക്കു തോന്നിയതായിരിക്കാം. അവളുടെ മാംസളതയിൽ ഇറുകി ചേർന്നു കിടക്കുന്ന ബ്ലൗസിനുള്ളിൽ. ഉയർന്നു നില്ക്കുന്ന ചന്തിയിൽ മാംസളമായ ചെറുപ്പമുള്ള ദേഹത്തിൽ നഗരത്തിലെ കഴുകൻമാരുടെ കണ്ണിൽപ്പെട്ടുകാണും. അവളുടെ നഗ്നതയുടെ പൊക്കിളിനു ചുറ്റും പാറി നടക്കുന്ന യൗവ്വനത്തിന്റെ തുമ്പി. ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ അവളെ കണ്ടാൽ ചേറിൽ നില്ക്കുന്ന താമരപ്പോലെ തോന്നിപ്പോകും. ഞാനൊന്നും ചിന്തിച്ചില്ല അവളെ പിൻതുടർന്നു നടന്നു.

ഒരു മരത്തണലിൽ അവൾ വിശ്രമിക്കുവാൻ നിന്നു. അവളുടെ തുടുത്ത കവിൾത്തടത്തിൽ നോക്കി. മെല്ലെ മന്ദഹസിച്ചു. തിരിച്ച് അവളും. എന്തെന്നില്ലാത്ത ഒരനുഭൂതി അനുഭവപ്പെട്ടു. മൗനം സമ്മതത്തോടെ ഞാൻ ചോദിച്ചു. നിന്റെ പേരെന്താ പെണ്ണേ. അല്പം പോലും കൂസലില്ലാതെ മറുപടി നൽകി ''സരയൂ''. നല്ലപേരാണ്, ഇഷ്ടമായി. അന്നേരം തുള്ളിച്ചാടുന്ന ഹൃദയമായിരുന്നു അവൾക്ക്. തണുപ്പുള്ള പ്രഭാതങ്ങളിൽ പുതപ്പിനുള്ളിൽ പുതച്ചുമൂടി കിടക്കുന്ന കൊച്ചുകുട്ടിയെപ്പോലെ തോന്നിപ്പോയി. ഒരു നിഴൽ മുന്നിൽ കൂടി കടന്നുപോയി. ഇത്രയും സംസാരിച്ചിട്ടുപോലും മുഖത്തെ പേശികൾ പോലും ചലിച്ചുകണ്ടില്ല. അവളുടെ മുഖത്തെ വേദന തനിക്കൊരു കണ്ണാടിയിലെന്നപോലെ കാണാമായിരുന്നു.

പകലിന്റെ വിടവാങ്ങലിൽ കിട്ടിയ ചുംബനത്തിന്റെ ചൂടോർത്ത് കവിളിൽ അരുണിമ പകർന്നു നില്ക്കുന്ന സന്ധ്യ. സന്ധ്യക്കു ശവമഞ്ചവും പേറി ഇനിയിപ്പോൾ ഇരുളെത്തും. രാത്രി എന്ന സുന്ദരിയുടെ ചുണ്ടിലുണർന്ന പുഞ്ചിരിപ്പോലെയുള്ള നിലാവ്. എന്നെയേറെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു. പറഞ്ഞുതീരാത്ത ഏതോ നൊമ്പരങ്ങൾ അവളുടെ മനസ്സിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ടെന്ന് അവളുടെ മുഖത്തുനോക്കിയാൽ അറിയാം. അവളുടെ കണ്ണിന്റെ കോണിൽ നനവൂറിയോ. നമ്മൾക്ക് വീട്ടിലേക്കുപോയാലോയെന്നു ചോദിച്ചു. അവൾ സമ്മതം മൂളി. ഇനിയും താമസിച്ചാൽ ജീവിതം തന്നെ താറുമാറാകുമായിരിക്കാം.

ഓട്ടോയിൽ കയറി ഞങ്ങൾ കോമ്പാറയിലുള്ള ഫ്ളാറ്റിലേക്കു പോന്നു. ശനിയാഴ്ചയല്ലേ ഫ്ളാറ്റിൽ ആരും കാണുകയില്ല. ഭാഗ്യം ആരും കണ്ടില്ലെന്നു തോന്നണം. ഞാൻ തനിച്ചാണ് താമസം. ഭാര്യ

വസുമതി കോഴിക്കോട് ഓഫീസിൽ വർക്കുചെയ്യുന്നു. പിന്നെ രണ്ടുമക്കൾ ജയന്തിയും രമയും കോട്ടയത്തിലെ ഹോസ്റ്റലിൽ നിന്നും ഡിഗ്രിക്ക് പഠിക്കുന്നു. മൂന്നുപേരും വല്ലപ്പോഴുമൊക്കെ വരും. പിറ്റെദിവസം മടങ്ങിപോകും. എന്റെ ജീവിതത്തെപറ്റി യാതൊരു വിചാരവും അവർക്കില്ല. ഞാനും ഗവ: ഉദ്യോഗസ്ഥനല്ലേ. എനിക്കുമില്ലേ വികാരവും വിചാരവും. ഇത്രയും പറഞ്ഞു കേട്ടപ്പോൾ അവൾക്ക് സഹതാപം തോന്നി. പാവം രാമൻ സാർ. പണം ഉണ്ടായിട്ട് എന്തു ഫലം. സ്വസ്ഥതമായി മനുഷ്യനെപ്പോലെ ജീവിക്കാൻ പറ്റുന്നില്ലല്ലോ. ഇതും ഒരു ജീവിതം. സരയൂവിന് വിശക്കുന്നുണ്ടോയെന്നു ചോദിച്ചു തീരുന്നതിനുമുമ്പേ അടുക്കളയിൽ കയറി കാപ്പിയും പലഹാരവും തയ്യാറാക്കി തന്നു. പ്രവൃത്തിയും, പെരുമാറ്റവും കണ്ടപ്പോൾ അതിശയം തോന്നി. മുൻപരിചയമുള്ളതുപോലെ. കാപ്പി കഴിച്ചതിനുശേഷം സ്വസ്തമായി കാര്യങ്ങൾ തിരക്കി. വെളിച്ചത്തിലേക്ക് പറന്നുവീഴുന്ന ശലഭങ്ങളെപ്പോലെ വാതോരാതെ പരഞ്ഞുതുടങ്ങി.

ജോസേട്ടന്റെയും എന്റെയും പ്രേമവിവാഹമായിരുന്നു. ജാതിയും മതവും നോക്കാതെ രജിസ്റ്റർ വിവാഹം ചെയ്തു. സമൂഹത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന വ്യക്തിയായിരുന്നു. താമസിയാതെ രണ്ടുമക്കളുടെ അമ്മയായി. മക്കൾ പിറന്നതിനുശേഷം ഏട്ടന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ പലമാറ്റങ്ങളും വന്നു തുടങ്ങി. വല്ലപ്പോഴുമൊക്കെ മദ്യപിച്ചിരുന്നു. ആൾസ്ഥിരം മദ്യപാനിയായി മാറി. മദ്യപാനി ഒരിക്കലും ധനവാനാകില്ലയെന്ന ക്രിസ്തുദേവന്റെ കല്പന ശരിയാണെന്നു തോന്നി. പിന്നെ പിന്നെ വേലയ്ക്കു പോകാതായി. ഒരു സുപ്രഭാതത്തിൽ കൂട്ടുകാരന്റെ ഫോൺ വിളിവന്നു. ഏട്ടൻ വഴിയരികിൽ മരണപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നു. സങ്കടമോ സഹതാപമോ ഒന്നും തോന്നിയില്ല. എല്ലാം ദൈവ നിശ്ചയമെന്നോർത്തു സമാധാനിച്ചു. ഏട്ടന്റെ മരണശേഷം ജീവിതം കീറാമുട്ടിയായി. കടം വാങ്ങിയതുകയും ചോദിച്ചുകൊണ്ട് പലരും വന്നു തുടങ്ങി. പ്രായപൂർത്തിയായ രണ്ടു പെൺമക്കളുടെ അമ്മമാർക്ക് സുഖമായി കിടന്നുറങ്ങുവാൻ സാധിക്കുമോ? സ്വന്തമായെന്നു പറയാൻ 3 സെന്റ് സ്ഥലവും അതിൽ ഓടുപാകിയ പുരയുമായിരുന്നു. കടം വാങ്ങിയവരുടെ ശല്യം കൂടിയപ്പോൾ അത് വിൽക്കേണ്ടിവന്നു. 4 ലക്ഷത്തോളം രൂപകൊടുത്തുതീർക്കുവാൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതെല്ലാം കൊടുത്തു തീർത്തു. ഇനി മക്കളെ പ്പറ്റിയോർക്കുമ്പോൾ മനസ്സിൽ തീയ്യാണ്.

പൊട്ടിപൊളിഞ്ഞ ചുമരുകൾക്കിടയിലൂടെ തരിച്ച് ഇറങ്ങുന്ന വെട്ടത്തിനൊപ്പം മനസ്സിൽ തറച്ചു കയറുന്ന നാളയെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകൾ. തന്റെയും മക്കളുടെയും അരവയർ ഒരു നേരമെങ്കിലും എങ്ങിനെ നിറയ്ക്കണമെന്ന് ചിന്തിച്ചാൽ എനിക്ക് ഒട്ടും കണ്ണടക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. കീറിയ ടാർപ്പോളിൻ മേഞ്ഞ കൂരയും പഴകി പൊളിഞ്ഞ ടാർപ്പായചുറ്റിയ അടച്ചുറപ്പില്ലാത്ത ഒരു കൊച്ചുഷെഡ്ഡാണ്. ഇതിനെ വീടെന്നുപോലും വിളിക്കാൻ പറ്റുകയില്ല. കൂലി വേലചെയ്താണ് ഉപജീവന മാർഗ്ഗം തേടുന്നത്. പണിയില്ലാത്ത ദിവസം അടുപ്പ് പുകയാറില്ല. ചോരുന്ന കിടപ്പാടമാണെങ്കിലും അന്യമാകാതിരിക്കാനായി മുട്ടാത്ത വാതിലുകളില്ല. തോരാത്ത കണ്ണീരുമായ് നെട്ടോട്ടമോടുന്ന ഒരു പാവം കുടുംബമാണ് എന്റേത്.

കുറ്റിക്കാടുകൾ വളർന്നു നില്ക്കുന്ന, ആരും താമസിക്കാത്ത പുറമ്പോക്ക് സ്ഥലത്താണ് ഞാനും മക്കളും നിത്യവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നത്. മക്കൾക്ക് നല്ലൊരു വിദ്യാഭ്യാസം കൊടുക്കുവാനോ, നല്ല ഭക്ഷണം വസ്ത്രം എന്നിവ വാങ്ങി കൊടുക്കുവാനുള്ള സാമ്പത്തിക ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ആരോട് പറയാൻ. എല്ലാവരുടെയും ജീവിതങ്ങൾ ട്രയിൻ പാഞ്ഞുപോകുന്നതിനേക്കാൾ വേഗത്തിൽ കുതിച്ചുപായുകയാണ്. ആർക്കും നിൽക്കുവാനോ ഇരിക്കുവാനോ സമയമില്ല. മറ്റുള്ളവരുടെ പട്ടിണിയും പരിവട്ടവും കാണാൻ ആർക്കും നേരമില്ല. കണ്ടാൽ തന്നെ തിരിഞ്ഞു നോക്കില്ല. ഇത്രയും കേട്ടപ്പോൾ ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചരീതിയിലുള്ള ആളല്ലായെന്നും തോന്നി. നീ എന്തിനാണ് പരിചയമില്ലാത്ത നഗരത്തിൽ വന്നത്. കൂട്ടുകാരി പറഞ്ഞിട്ടു വന്നതാണ്. നഗരത്തിൽ ചെന്നാൽ നിനക്ക് എന്തെങ്കിലും ജോലികിട്ടുമെന്നു പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് വന്നതാണ്. മുകളിൽ തൂക്കിയിട്ടിരിക്കുന്ന താക്കോൽ കൂട്ടമെടുത്ത് അലമാര തുറന്നുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു. പെണ്ണേ നിനക്കിഷ്ടമുള്ള പണം ഇതിൽ നിന്നും എടുത്തോളൂ. യാതൊരുകൂസലുമില്ലാതെ ഒരു കെട്ട് നോട്ടുകൾ അവൾ എടുത്തു. ബ്ലൗസിനുള്ളിൽ തിരുകി. ഇത്രയും മതിയോ? അവൾ തലയാട്ടി. നേരം വളരെയേറെ ഇരുട്ടിയിരിക്കുന്നു. നിന്നെ ഞാൻ വീട്ടിൽ വിടാം. കാർ സ്റ്റാർട്ടാക്കി ഡോർ തുറന്നു. മുൻസീറ്റിൽ തന്നെ ഇരിപ്പുറപ്പിച്ചു. ദൈവമേ ഇതാണോ ജീവിതം. കാർ വീടിനടുത്തുള്ള ഇടവഴിയിലെത്തിയപ്പോൾ കാർ നിർത്തുവാൻ പറഞ്ഞു. കാർ ബ്രേക്കിട്ട് നിർത്തിയിട്ടു പറഞ്ഞു ഇതാ എന്റെ മൊബൈൽ നമ്പർ. പണത്തിനാവശ്യമുള്ളപ്പോൾ വിളിക്കണം. സന്തോഷം കൊണ്ട് അവളുടെ കണ്ണുകൾ ഈറനണയുന്നത് കാണാമായിരുന്നു. കൂരിരുട്ടത്തും എന്നെ നോക്കി അവൾ നടന്നു പോയി. എനിക്കൊരു വേദവാക്യം മനസ്സിൽ അലയടിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ധർമ്മതോ, രക്ഷതി, രക്ഷിതാഹ (ധർമ്മത്തെ നമ്മൾ രക്ഷിച്ചാൽ ധർമ്മം നമ്മളെ രക്ഷിക്കും)

ഉദ്യോഗപർവ്വം

ഈ. കെ. ഉമ
ഹിന്ദി വിഭാഗം

സംവത്സരങ്ങൾ മുപ്പതുകഴിഞ്ഞു.
സമയമായിനിപടികളിറങ്ങുവാൻ
സർക്കാർ സേവനമിതാ തീരുകയായ്
സമ്പാദ്യങ്ങളേറെയൊന്നുമില്ലാതാനും.

കാംക്ഷിയ്ക്കുന്നേറെ ഉദ്വേഗമോടെ
മത്സരിയ്ക്കുന്നേറെ ഉത്സാഹമോടെ
മക്കളും മരുമക്കളുമെതിരേൽക്കാനച്ഛനെ
മൂന്നു പതിറ്റാണ്ടുകൾതൻ സമ്പാദ്യമേറ്റുവാങ്ങുവാൻ

ആഗ്രഹിച്ചുദ്യോഗം ലഭിച്ചയുടൻ
വേണമൊരു വീടുമല്പംതൊടിയും
നിറവേറ്റിയുടൻ തന്നെയാ മോഹവും
കടമെടുത്താണെങ്കിലും ഭംഗിയായ്.

പുറകെയായുടലെടുത്തടുത്ത ആശയു-
മതിലേറെ ആവശ്യവുമെന്നാൽ
വേണം ഗൃഹത്തിനൊരു പൊൻവിളക്ക്
വിവാഹവും കഴിഞ്ഞൊട്ടും താമസമന്യേ

ഏറുകയായ് കുടുംബഭാരങ്ങളുമൊപ്പം
മുറുകുകയായ് കടക്കെണിതൻ കെട്ടു കഴുത്തിൽ
എങ്കിലുമോ ജീവിയ്ക്കേണ്ടതില്ലേ
ഏവർക്കും മുമ്പിൽ കേമത്തമോടെ.

കാലമറിഞ്ഞില്ല, വളർന്നു വലുതായി മക്കൾ
ആരുമറിഞ്ഞില്ല ചിലവുകളേറിയതും
മാറാപ്പിലേറിയ ഭാരങ്ങളൊക്കെയും
മറ്റാരുമറിയാതെ സൂക്ഷിച്ചു ഉള്ളത്തിൽ

ഒട്ടേറെ ഖിന്നനായ് തീർത്തേറെ ഭാരങ്ങൾ
ഭാരിച്ച ഫീസുകൾ മക്കൾക്കുവേണ്ടിയും
ശേഷിച്ച പണമോ തികയാതെയായി
ഏറെയും ക്ലേശിച്ചു മാസാന്ത്യമെത്തുവാൻ

പത്നിയറിഞ്ഞില്ല പതിയുടെ വേദന
മക്കളറിഞ്ഞില്ലയച്ഛന്റെ നൊമ്പരം
ബന്ധുക്കളോ കൂട്ടുകാരോ ഒട്ടുമറിഞ്ഞില്ല.
തന്നുടൻ ഭാരങ്ങൾ തന്റേതു മാത്രമായി.

ഇന്നിതായേവരും കാത്തിരിക്കുന്നു.
അത്യന്തമാശയും മോഹങ്ങളുമായി.
ഇത്രയും വർഷത്തെ ഭർത്താവിൻ സമ്പാദ്യം
ഇത്രയും നാളത്തെ അച്ഛന്റെ ചെക്കുകൾ

കടബാധ്യതകൾ കൂട്ടിക്കിഴിച്ച്
ശേഷിച്ച അക്കങ്ങളാർക്കൊക്കെയെത്ര
വീതിച്ചു നല്കുമെന്നോർത്തനേരം
വാർന്നു പോകുന്നു ചേതനയത്രയും

ഇന്നിതാ അർപ്പിയ്ക്കുന്നു ഞാനെൻ
ശേഷപത്രമെല്ലാർക്കും മുന്നിൽ
അല്പമാത്രമായ പണക്കിഴിയും
ശേഷിച്ച കാലത്തിൻ സർക്കാരിൻ പെൻഷനും

സഹധർമ്മിണീ സമർപ്പിക്കുന്നു
സ്വമക്കളേ, ഞാനർപ്പിക്കുന്നു
ആണ്ടുകളായേറെ ഭാരമോടെ
കൊണ്ടു നടന്നൊരീ ശേഷപത്രം

ചെറുകഥ

അടിവാരം

ഇ. ജെ. ജെയിംസ്
ലൈബ്രറി വിഭാഗം

മകരമാസത്തിലെ മരം കോച്ചുന്ന തണുപ്പ്. മരങ്ങൾപോലും വിറയ്ക്കുന്നു.

സ്ക്കറിയാ ചേട്ടനും ഏലി ചേടത്തിയും കൂടി പറക്കമുറ്റാത്ത നാല് കുട്ടികളേയും കൊണ്ട് മലകേറുകയാണ്, നാട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സ്ഥലം കടം കൊണ്ട് തുച്ഛമായ വിലയ്ക്കു വിറ്റു. കൈയ്യിൽ ഉള്ള പണംകൊണ്ട് ഒന്നിന് തികയുകയില്ല, അങ്ങിനെ ഒരു ദിവസം സ്ക്കറിയ ചേട്ടൻ, കിഴക്കൻ മലകളിൽ കൂടികേറി താമസിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. കൈയ്യിൽ ഉള്ള പണം കൊണ്ട് ഒരു കുടിലു കെട്ടണം. സ്ക്കറിയ ചേട്ടനും ഏലി ചേടത്തിയ്ക്കും കൂടി നാലുമക്കളാണ്. 3 പെണ്ണ്, 1 ആണ്, മൂത്തമകൾ ജാസ്മിൻ 10 ൽ പഠിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്തെമകൾ ജെസി 7ൽ പഠിക്കുന്നു. മൂന്നാമത്തെ മകൾ ജാൻസി 4ൽ പഠിക്കുന്നു. ഏറ്റവും ഇളയത് മകൻ ജോസ് 2ൽ പഠിക്കുന്നു. പറക്കമുറ്റാത്ത ഈ മക്കളേയും കൊണ്ട് സ്ക്കറിയ ചേട്ടൻ മലമുകളിലേക്ക് പോയി. കുറച്ചു പണം മുടക്കി സ്ഥലം വാങ്ങി. ബാക്കിയുള്ളതുകൊണ്ട് ഒരു ചെറിയ വീടു വച്ചു. 2 മുറിയുള്ള ഒരു ഓല വീട്, താമസം തുടങ്ങി മാസങ്ങളായി. ബാക്കി കൈയ്യിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പണവും തീർന്നു.

നാട്ടുകാരുടെ സഹായം കൊണ്ട് ഏലി ചേടത്തിക്ക് അടിവാരം സഹകരണബാങ്കിൽ ഒരു തൂപ്പുകാരിയായി ജോലി കിട്ടി. മണിക്കുറോളം നടന്നാൽ മാത്രമാണ് അടിവാരം ഉള്ള ബാങ്കിൽ ചെന്നെത്തുന്നത്. കൂടെ സ്ക്കറിയ ചേട്ടനും ഉണ്ടാകും. ചേട്ടന് അടിവാരത്തിൽ എന്നും എന്തെങ്കിലും കൂലിപ്പണി കിട്ടും. മൂത്ത രണ്ടു പെൺമക്കൾ അടിവാരം പള്ളിവക സ്കൂളിൽ പഠിക്കുന്നു. ബാക്കിയുള്ള രണ്ടുപേർ മുകളിലുള്ള ബാലമന്ദിരം സ്കൂളിൽ പഠിക്കുന്നു. കൂലിവേല ചെയ്തു കിട്ടുന്നതുകൊണ്ട് കഷ്ടപ്പാടുകൾ കൂടാതെ കുടുംബം കഴിഞ്ഞുപോകുന്നു. ആ സമയത്താണ് സ്ക്കറിയചേട്ടന് മലമ്പനിപിടിപെട്ടത്. മാസങ്ങളോളം മരുന്നുകൾ മാറിമാറികഴിച്ചു. യാതൊരു കുറവുമില്ല. ഒരു രാത്രി സ്ക്കറിയാ ചേട്ടൻ ഭാര്യയെയും മക്കളെയും വിട്ട് ലോകത്തോട് യാത്ര പറഞ്ഞു പോയി. സ്ക്കറിയചേട്ടന്റെ മരണത്തോടെ 2 പെൺകുട്ടികൾ പഠിത്തം നിർത്തി. ബാങ്കിൽ നിന്നുകിട്ടുന്നതുകൊണ്ട് ഏലി ചേടത്തിക്ക് പിടിച്ചുനിൽക്കാൻ സാധിക്കാതെയായി, ബാങ്കിലേക്കുള്ള യാത്ര ചേടത്തിയുടെ കാലുകൾ ചെറിയ വേദനയായി തുടങ്ങി.

കുട്ടികളുടെ കാര്യമോർത്ത് ചേടത്തി വീണ്ടും കഷ്ടപ്പെട്ടു ജോലിയ്ക്കുപോയി തുടങ്ങി.

ഒരുദിവസം രാവിലെ ജോലിക്കുപോയ ഏലി ചേടത്തി പിന്നീട് ഒരിക്കലും തിരികെ വന്നില്ല. പിറ്റേ ദിവസം രാവിലെ മക്കൾ തിരി വിളക്കിൻ മുമ്പിൽ അമ്മയേ നോക്കി കാത്തിരുന്നു

വീണ്ടും നാലുമക്കൾ അനാഥരായി...

കാശ്മീരിലെ കല്ലുകൾ

ചിത്ര
W/o വികാസ് പി. എ., കെ. വി. കെ.

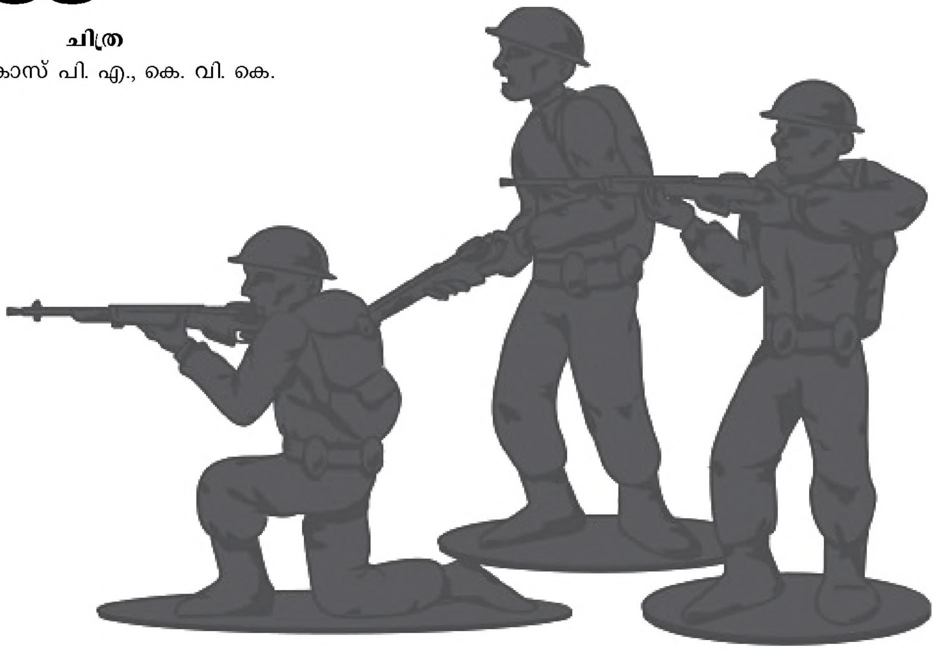

കുളത്തിൽ കല്ലിട്ടു കളിച്ച രണ്ടു കുട്ടികൾ
ഇന്ന് മുതിർന്നിരിക്കുന്നു
നരകയറിയിട്ടും
അവർ കളി തുടർന്നു കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു.
കുളത്തിനു മടുത്തു കാണണം
അതിലെ ജീവികൾക്ക്
കല്ലേറ് കൊണ്ട് കൊണ്ട് മുറിവേറ്റിരിക്കണം
പൊറുതി കെട്ടവർ തിരികെയെറിയുന്നത്
കുളത്തിന്റെ വയറ്റിലെ കല്ലുകൾ തന്നെ
രക്തത്തിന്റെ സുഗന്ധവും
മാംസത്തിന്റെ മാർദ്ദവവുമുള്ള കല്ലുകൾ
കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ പോലെ
തിളക്കമുള്ള കല്ലുകൾ.

പടവാളിനേക്കാൾ,
തൂലികയെക്കാൾ മൂർച്ച
കല്ലുകൾക്കെന്നവർ
കണ്ണിൽ കരിങ്കല്ലിന്റെ
തണുപ്പ് കൊത്തുന്നവർ
അവരുടെ കൈകൾ ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നു
വായ്മൂടിക്കെട്ടിയിരിക്കുന്നു.
അവർക്ക് കല്ല് ഒരു പ്രതീകമാണ്
ഒരു ഭാഷയും.
അവർ കല്ലുകൾ കൊണ്ട് സംസാരിക്കുന്നു.
അതിന്റെ കൂർത്ത അറ്റങ്ങൾ കൊണ്ട്
അവർ കോറിയിടുന്നു, മഞ്ഞണിഞ്ഞ
ജലാശയങ്ങളിലെ കനലുകളുടെ ചരിത്രം
അവർ, മറ്റാരെക്കാളും
ഭൂമിയിൽ കാലുറച്ച് നിൽക്കുന്നു.
മഞ്ഞിലലിയേണ്ട പാദുകങ്ങൾ പോലും
അവരുടെ കയ്യിൽ
മുഴുത്ത കല്ലുകളായ് തീരുന്നു.

മറ്റാരായാലും മലയാളികളല്ല അവർ;
നാളും നേരവും കുറിച്ച് കല്ലെറിയുകയല്ല
അവരുടെ ഒരു രീതി

ഒരു ജീവിത കഥ

വിധി

അക്ഷര മോഹൻ
D/o കെ. ടി. മോഹനൻ, സി.എം.എഫ്.ആർ.ഐ,
കോഴിക്കോട്

+2 കാലം സൗഹൃദം പ്രണയം ഇതിനെല്ലാം പ്രാധാന്യം നൽകുന്ന സമയം. ചെറുപ്പത്തിന്റെ ആവേശം. നല്ല മാർക്കോടെ +2 ജയിച്ചു. ഈ കഥയിലെ നായകൻ ശബീർ. ശബീർ തന്റെ ഒഴിവു സമയം ചിലവഴിച്ചത്കമ്പ്യൂട്ടർ ക്ലാസിൽ പോയിട്ടായിരുന്നു. ഈ ശീലം തുടങ്ങിയത് വീട്ടുകാരുടെ അഭ്യർത്ഥനപ്രകാരമായിരുന്നു. അന്ന് കമ്പ്യൂട്ടർ ക്ലാസിന്റെ വരാന്തയിൽ വെച്ചു കണ്ട പെൺകുട്ടിയെ കണ്ടോണ്ടിരിക്കാനും പരിചയപ്പെടാനും വേണ്ടിയായിരുന്നു. പൈയ്യാനത്ത്, എന്തുകൊണ്ടാണ് ശബീറിന്റെ മനസ്സിലേക്ക് അവൾ കടന്നു വന്നത്. അവൾ മറ്റു പെൺകുട്ടികളിൽനിന്നും ഏറെ വ്യത്യസ്തയായിരുന്നു. ആ നാട്ടിലെ പ്രമാണിയുടെ മകൾ, അതിന്റെ യാതൊരു തരത്തിലുള്ള പൊങ്ങച്ചവും ആഡംബരവും ഒന്നും തന്നെയുണ്ടയിരുന്നില്ല. മിതത്വം അത് അവളെ മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തയാക്കി. എന്നാൽ ശബീർ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല പൈയ്യാനത്ത് അവിടുത്തെ പ്രമാണിയുടെ മകളായിരുന്നുവെന്ന്. ഏറെ നാൾ വേണ്ടിവന്നില്ല അവർ നല്ല സുഹൃത്തുക്കളായി. പീന്നീട് ഒരു ദിവസം ശബീർ തന്റെ പ്രണയം പൈയ്യാനത്തിനെ അറിയിച്ചു. അവൾ പ്രത്യേകിച്ച് എതിർപ്പൊന്നും കാണിച്ചില്ല. അവർ പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുകയും മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു. സമൂഹത്തിൽ നിന്നും കുടുംബത്തിൽ നിന്നും ഒരെതിർപ്പ്. അതിന് വളരെ പ്രയാസമായിരുന്നു. ഒരേ മതം.

എന്നാൽ ജീവിതം, അത് നാം കാണിച്ച വഴിയിലൂടെ പോകണമെന്നില്ല. അതിന്റെ വഴിയിലൂടെ നാം നടന്നു നീങ്ങണം. ഒരു ദിവസം ശബീർ പൈയ്യാനത്തിനെയും അവളുടെ അനുജത്തിയെയും വഴിയിൽ വച്ചു കാണാനിടയായി. അന്ന് അവർ ഒരുപാടു നേരം സംസാരിച്ചു. പിന്നീട് പൈയാനത്ത് ശബീറിനോടുള്ള സംസാരം ക്രമേണ കുറയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. അത് ശബീറിനെ ഒരുപാടു തളർത്തി. പിന്നീട് ശബീർ അറിഞ്ഞു. അന്നുകൂടെയുണ്ടായിരുന്ന അവളുടെ അനുജത്തിക്ക് ശബീറിനോടുള്ള പ്രണയം. ആർക്കും ആരോടുവേണമെങ്കിലും പ്രണയം തോന്നാം. എന്നാൽ അത് രണ്ടു വശവും അംഗീകരിക്കുമ്പോഴേ പ്രണയമാകൂ. അനുജത്തി ശബീറിനെ സ്വന്തമാക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. അതു കൊണ്ട് പൈയ്യാനത്തിന്റെ അടുത്ത് ശബീറിന്റെ കുറ്റവും കുറവും ഉള്ളതും ഇല്ലാത്തതും പ

റഞ്ഞിരുന്നു. ഈ കാരണം കൊണ്ട് പൈയാനത്ത് ശബീറിൽ നിന്നും അകന്നു. എന്നാൽ ഒന്നിനുവേണ്ടി യും തന്റെ പ്രണയത്തെ ബലികൊ ടുക്കാൻ ശബീർ തയ്യാറായിരുന്നില്ല. അതിനുശേഷം ഒരുപാടുകാലം തമ്മിൽ കണ്ടില്ല. മാസങ്ങളല്ല, വർ ഷങ്ങൾ എടുത്തു. എന്നാൽ എന്നും ഒരുവഴിപാട് എന്ന പോലെ വിടിന ടുത്തുള്ള ഇടവഴിയിൽ കാത്തുനി ൽക്കും. എന്നാൽ ഒരിക്കൽപോലും അവളെ കണ്ടില്ല.

തമാശക്ക് അല്ലെങ്കിൽ അവളു ടെ അഹങ്കാരം കുറക്കാൻ എന്തി നോ? ശബീർ വീട്ടിനടുത്തുള്ള ഒരു പെൺകുട്ടിയുമായ് പ്രണയത്തി ലായ്. ശബീർ അവളെ കണ്ടത്. മനസ്സിലാക്കിയത്. അവളുടെ നോ ട്ടത്തിൽ നിന്നും സംസാരത്തിൽ നിന്നും നടത്തത്തിൽ നിന്നുമായി രുന്നു. കൃഷ്ണപ്രിയ, അവളെ പെ ട്ടെന്നൊരാൾക്കും മനസ്സിലാവില്ല. അടുത്തറിയണം. എന്നാൽ അവ ളുടെ വസ്ത്രധാരണവും നടപ്പും ഇന്നത്തെ പുതിയ തലമുറയുടെതാ യിരുന്നു. പൈയ്യാനത്തിൽ നിന്നും ഒരുപാട് അകലെ. എന്നാൽ അവളെ ക്കാൾ നല്ല സ്വഭാവമായിരുന്നുവെന്ന് ശബീർ മനസ്സിലാക്കിയില്ല. എന്നാൽ അതിനു ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. കൃഷ്ണയുടെ പിറകെ ഒരുപാടു നട ന്നു. പക്വതകുറവും ചെറുപ്പത്തിന്റെ എടുത്തുചാട്ടവും. പെട്ടന്നുതന്നെ തന്റെ ഉള്ളിലെ പ്രണയം തുറന്നു പറഞ്ഞു. തന്റെ ഉള്ളിലുണ്ടായിരു ന്നത്. പ്രണയമായിരുന്നോ അതോ ഈ പ്രായത്തിൽ തോന്നുന്ന അടുപ്പ മോ. ഒന്നും തന്നെ നോക്കിയില്ല. ആ അടുപ്പത്തെ കൃഷ്ണയുടെ പക്വത കുറവ് പ്രണയമായി കണ്ടു. അതും വിശ്വപ്രണയമായി കണ്ടു. കൃഷ്ണ, അവൾക്ക് ആരെയും പറ്റിക്കാനോ ചതിക്കാനോ അറിയില്ലായിരുന്നു. ഒരു പാട് സംസാരിക്കാനും കഥ കേൾക്കാനും ഇഷ്ടമുള്ള കൃഷ്ണ ക്ക് ശബീർ തന്റെ ആദ്യ പ്രണയത്തി ന്റെ കഥയും പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. ആ കഥക്കൊപ്പം കൂട്ടിചേർത്തത് യാ ദൃശ്ചികമായി കണ്ടുമുട്ടിയ കൃഷ്ണ യുടെ പ്രണയത്തെപറ്റിയായിരുന്നു. ആദ്യം കുറേ കരയാനേ കൃഷ്ണ യ്ക്ക് കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. തന്നെ മനസ്സി ലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്ന സങ്ക ടവും. കൃഷ്ണ ഒരിക്കലും തന്റെ സ്വഭാവം ഇങ്ങനെയാണ് എന്ന് ഒരി ക്കലും പറയാൻ പോവാറില്ല. തന്നെ പ്പറ്റി എന്താണോ കരുതിയിരിക്കുന്ന ത് അതുമതി. എന്നാൽ ഒരിക്കലും കൃഷ്ണ ശബീറിൽ നിന്ന് തന്റെ പ്രണയത്തെ പിടിച്ച് വാങ്ങാൻ ശ്രമി ച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല.

എന്നാൽ യാദൃശ്ചികമെന്നെ പറയാൻ കഴിയൂ. ശബീർ വീണ്ടും രണ്ടുവർഷത്തിനു ശേഷം പൈയാ നത്തിനെ കാണാനിടയായി. അന്ന് അവൾക്കൊപ്പമൊരുചെറുപ്പക്കാരനു മുണ്ടായിരുന്നു. അന്ന് അവൾ ശബീ റിനെ കാണാനിടയായി. പിന്നീടും കാണാനിടയായി. അന്നും ആ ചെ റുപ്പക്കാരനുണ്ടായിരുന്നു. അന്ന് ശബീറിന് പൈയാനത്തുമായി സംസാരിക്കാനവസരം കിട്ടി. കൂ ടെയുണ്ടായിരുന്ന ചെറുപ്പക്കാര നാരായിരുന്നുവെന്ന ശബീറിന്റെ ചോദ്യത്തിനുള്ള മറുപടി കൂട്ടു കാരൻ എന്നായിരുന്നു. അന്ന് ശബീർ പൈയാനത്തിനെ മറക്കാൻ കഴി യില്ല എന്ന സത്യം അവളുമായി പങ്കുവെച്ചു.

ആഘോഷത്തിന്റെ പൂത്തിരി വി രിഞ്ഞനാൾ, സന്തോഷം അലതല്ലി യിരുന്ന നിമിഷം. ഒരുപാട് സന്തോഷ ത്തോടെ പുഞ്ചിരിമായാത്ത ചുണ്ടു കളുമായ് ശബീറിന്റെ അടുത്തേക്ക്. ഓടിവന്ന കൃഷ്ണ എന്തുപറയണം എന്ന് അമ്പരന്ന് നിന്ന സമയം ശബീർ പൈയാനത്തിനെ കണ്ടു എന്ന കാ ര്യം പറഞ്ഞതും മുഖത്തെ പുഞ്ചിരി മായാതെ ഹൃദയം കീറിമുറിക്കുന്ന വേദനയുമായ് അവനുമുന്നിലവൾ എല്ലാം കേട്ടുനിന്നു. എന്നാൽ അന്ന് കൃഷ്ണ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്ന ആ വേദന ആഴ്ചകൾക്കുള്ളിൽ ശബീർ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നു. ആ വാർ ത്ത മുഖത്തെ പുഞ്ചിരിമായാതെ, ഹൃദയം കീറിമുറിക്കുന്ന വേദന യുമായ് കേട്ടുനിൽക്കേണ്ടി വന്നു. പൈയാനത്തിന്റെ വിവാഹം ഉറപ്പി ച്ചു. ഈ വിവരം അറിഞ്ഞ കൃഷ്ണ യ്ക്ക് സന്തോഷിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. കാരണം ഈ ദു:ഖം മാറ്റാൻ ശബീർ കണ്ടുപിടിച്ച മാർഗ്ഗം മദ്യമായിരുന്നു. അത് കൃഷ്ണയെ ഒരുപാട് വേദനി പ്പിച്ചു.

വീണ്ടും കൃഷ്ണ ശബീറിനെ വിശ്വസിച്ചു. ഒരുപാടു ദിവസം കാ ണാതെ. ശബ്ദത്തിന്റെ ലോകത്ത് കഴിഞ്ഞു. ആ ശബ്ദവും ഒരുപാടു നാൾ നീണ്ടുനിന്നില്ല. ക്രമേണ അതു കുറഞ്ഞു തുടങ്ങി. അന്ന് അവൾക്ക് മനസ്സിലായില്ല. അല്ലെ ങ്കിൽ അങ്ങനെ കരുതാൻ അവൾ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല, തന്നെ പറ്റി ക്കുകയായിരുന്നുവെന്ന്. പിന്നീട് അതായിരുന്നു ശരിയെന്ന് ഉറപ്പി ക്കേണ്ടി വന്നു. കൃഷ്ണയുടെ പ്ര ിയപ്പെട്ട സുഹൃത്ത് വീണ അവളു ടെ എല്ലാം അറിയാവുന്ന കൂട്ടുകാ രിയാണ്. വീണ യാദൃശ്ചികമായി ഒരു ദിവസം ശബീറിനെ കണ്ടു. അന്ന് അവൻ കൃഷ്ണയെ കണ്ട തും അവളുടെ മറവിൽ നിന്നും ഒരു കൂട്ടുകാരന്റെ മറവിലേക്ക് മറഞ്ഞു നിന്നു. അന്ന് അവൾക്ക് ശബീറി നോട് തോന്നിയത് സഹതാപമാ യിരുന്നു. ശബീറിനെ വെറുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നഓരോനിമിഷവുംഅവൾ അവനെ പ്രണയിച്ചു പോവുക യായിരുന്നു. ഒരുപാട് അവൾ ശബീ റിൽ നിന്ന് അകലാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ അതിലേറെ അവളുടെ ഹൃ ദയം അവനെ ആഗ്രഹിച്ചു. എല്ലാ നിസ്സാരമായി കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്ന അവൾക്ക് പലതും നിസാരമായി കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതാവണം

യുവത

ഷിഹാബ് ഇസ്മായിൽ
എം.ബി.റ്റി.ഡി

ഉറങ്ങുമീ യൗവ്വനം എന്തിനു പാരിതിൽ
ഉണരുക ഉയരുക ഉയർത്തെണീറ്റീടുക
ഉലകം നടുങ്ങുമീ ഉന്മാദ താണ്ഡവം
ഉടച്ച് എറിഞ്ഞീടുവാൻ ഉണരുക നാമിനി.
കണ്ണടച്ചിരുട്ടാക്കി നാം കണ്ടില്ലയൊന്നുമേ
കൺമുമ്പിലാടുമീ കഥന കഥകളെ...
കാണുക നാമിനി കൺമുമ്പിലാടുമീ
കലിയുഗപ്പിറവിതൻ വൈകൃത വെറികളെ
കൺമുമ്പിലമ്മതൻ ഉടയാട ഉരിയുന്ന പൗരുഷ
കാമത്തിൻ ക്രൗര്യ മുഖങ്ങളെ...
കമ്പോള വീഥിയിൽ മകളെ അയച്ചൊരു
കാട്ടാളനച്ഛന്റെ കാമവെറികളെ.
ഒന്നര വയസ്സുള്ളോരോമന ബാല്യത്തെ
തച്ചു തകർത്തൊരാ കാമാന്ധ ബാലനെ
അന്ത കാമന്റെ ബലിഷ്ടകരങ്ങളിൽ
ചിറകറ്റു വീണൊരെൻ പെങ്ങളാം സൗമ്യയെ
ഒരു ചാൺവയറിന്നുൾവിളി മാറ്റുവാൻ
തെരുവിലലയുന്ന പിഞ്ചു പൈതങ്ങളെ
വൃദ്ധ സദനത്തിൻ ഉമ്മറപടികളിൽ
വിതുമ്പി നില്ക്കുന്നൊരു വൃദ്ധ മാതാവിനെ...
ഇനിയുമീ കാഴ്ചകൾ കണ്ടില്ലയെങ്കിൽ നാം
എന്തിനു പേറണം യൗവ്വനം എന്ന പേർ
മലിനസംസ്കാരാർബുദേ നീക്കുവാൻ
യുവത വഹിക്കുമീ ദുഷ്പേര് നീക്കുവാൻ
യുവതെ തുറക്കുക മനസാം നയനങ്ങൾ
പൊരുതാനുറയ്ക്കുക മനസ്സിൽ അചഞ്ചലം

പിന്നീട് അവളുടെ ഈ അവസ്ഥയ്ക്ക് കാരണം.

ദിവസങ്ങൾ ഓടിമറഞ്ഞു. കൃഷ്ണ തന്റെ ആത്മാർത്ഥമായ പ്രണയം ശബീറിനോട് പറയുന്നത് അവളുടെ അച്ഛൻ കാണാൻ ഇടയായതും, കൃഷ്ണ ശബീറിനെ സ്നേഹിക്കുന്ന വിവരം അച്ഛനോട് പറഞ്ഞതും അന്നുതന്നെ അവളെ നാടുകടത്തിയതും. പിന്നീട് ജയിലറയിലെ നാളുകൾ. അവിടെ നിന്നു നെയ്തുണ്ടാക്കിയ മധുരമേറുന്ന സ്വപ്നങ്ങൾ മാസങ്ങൾ അത് പെട്ടെന്നു തന്നെ ഓടി മറഞ്ഞു. തിരിച്ച് വീട്ടിലേക്കുള്ള യാത്ര. അത് അവളെ സംബന്ധിച്ച് സന്തോഷത്തിന്റെയും തന്റെ സ്വപ്നകൊട്ടാരത്തിന്റെ സാക്ഷാൽക്കാരത്തിന്റേതുമായിരുന്നു. വീട്ടിലെത്തിയ കൃഷ്ണ പുറത്തിറങ്ങാൻ തുടങ്ങുമ്പോഴാണ് ശബീറിനെ കാണാൻ സ്വപ്നത്തിലെന്നപോലെ വീണ പുറത്തുപോവാൻ ക്ഷണിച്ചത്. ഏറ്റവും മനോഹരിയായി ഒരുങ്ങി, മനോഹരമായ വസ്തം ധരിച്ച് പുറത്തിറങ്ങിയ കൃഷ്ണ; തനിക്കുവേണ്ടി പ്രകൃതി ഒരുങ്ങി നിൽക്കുന്നതുപോലെ ഏഴ് വർണ്ണങ്ങളോടുകൂടിയ ആകാശം. മുടിയെ തഴുകുന്ന ഇളംകാറ്റ്. റോഡരികിൽ നിറയെ ആൾകൂട്ടം. അവരുടെ സന്തോഷത്തിന്റെ ആർപ്പുവിളിയും അവിടേക്ക് കൃഷ്ണയുടെ കണ്ണുകൾ പാഞ്ഞു. ആ നോട്ടത്തിന്റെ ദൈർഘ്യം അധികനേരം നീണ്ടു നിന്നില്ല. പെട്ടന്നുതന്നെ കൃഷ്ണയുടെ സ്വപ്നകൊട്ടാരം ഇടിഞ്ഞുവീണു. പിന്നെ കാണുന്നത് ഒരു വലിയ മുറി. കൃഷ്ണയുടെ കട്ടിലിനുചുറ്റും ഒരുപാട് പേർ. കണ്ണുകൾ തുറന്ന അവൾ അവർക്കുനേരെ ഒരു ചെറുപുഞ്ചിരി പൊഴിച്ചു. കഥകൾ കേൾക്കാൻ ഇഷ്ടമുള്ള കൃഷ്ണയ്ക്ക് ഞാൻ എങ്ങനെയാണ് ഈ ഭ്രാന്താശുപത്രിയിൽ എത്തിയത് എന്ന കഥപറഞ്ഞു കൊടുത്തു. അവളുടെ കണ്ണുകൾ പോയത് ഒരു വിവാഹചടങ്ങിലേക്കായിരുന്നു. അവിടെ വരന്റെ സ്ഥാനത്ത് ശബീർ. അയാളുടെ മുഖത്ത് സന്തോഷത്തിന്റേതല്ലാതെ കുറ്റബോധത്തിന്റെ ഒരു ചെറുനാളം പോലുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അന്നും കൃഷ്ണ പറഞ്ഞത് എന്റെ വിധി എന്നായിരുന്നു.

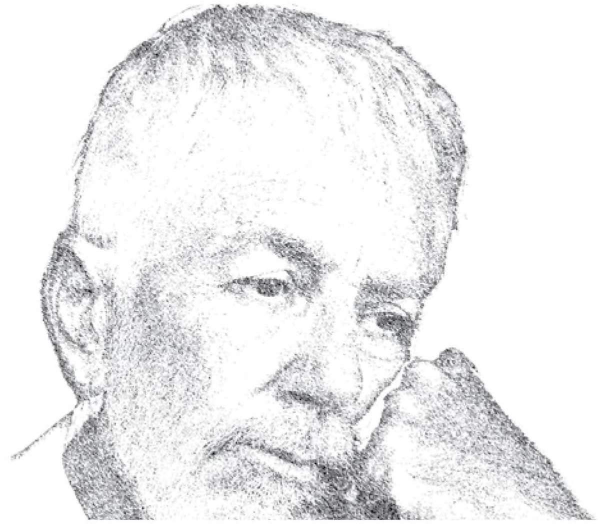

വാർദ്ധക്യമെന്ന ദുഃഖം

രാധാകൃഷ്ണൻ നായർ കെ എസ്
വഞ്ചിയൂർ, തിരുവനന്തപുരം
F/o രമ്യ ആർ. എം. എഫ്. ഡി

എന്നിലേക്കു വിരുന്നുവന്ന വാർദ്ധക്യമേ
എന്നെ നീയിന്നൊരു വൃദ്ധനാക്കി
ജീവിത സാഗരത്തിനിക്കിരെ നിന്നു
മൃതിയുടെ തീരമാം അക്കരെക്കെത്തുവാൻ
മനമുരുകി കരളുരുകി പ്രാർത്ഥിച്ചിടുന്ന
വിധിയുടെ മുന്നിലെ പാഴ്മരമാണു ഞാൻ
പഴയ പ്രതാപത്തിൻ സമാരകമാണു ഞാൻ
പണം കൊണ്ടു നേടാമെല്ലാമെന്നാശിച്ച്
പഴുതുകൾ പൊട്ടി പാടേ വീണുപോയീടവേ
മക്കൾ തളിർത്തു വന്മരങ്ങളായ് മാറുമ്പോൾ
തണൽ നൽകിയൊരച്ഛനെ അവർക്കിനിവേണ്ട
തണലാകില്ല അവരെനിക്കെന്നുമറിഞ്ഞു ഞാൻ
സുഖം തന്നെയോ അച്ഛാ എന്ന ഫോൺമണി
നാദത്തിലെല്ലാമൊതുങ്ങുന്നു കടമകൾ തീരുന്നു
ഓർക്കുന്നു ഞാനെന്റെ സുവർണ്ണകാലം
പിച്ചവെച്ചു നടത്തിയ ശൈശവം ഒക്കെ
യോർത്തു വിതുമ്പിനിന്നീടുമ്പോൾ
എനിക്കു കിട്ടുന്നു വാർദ്ധക്യത്തിലനാഥത്വം
എന്തു പ്രതീക്ഷകൾ, എന്തെന്തു സ്വപ്നങ്ങൾ
മക്കളെ കാണാൻ കൊതിയാണെനിക്കിന്ന്
പരിചാരിക എന്നെ വിട്ടുപോയിടുമ്പോൾ
പൊൻമക്കൾ വൃദ്ധസദനത്തിൽ ഏല്പിച്ചിടുമൊരുനാൾ
മനസ്സിനെയതിനായി പാകപ്പെടുത്തി ഞാൻ
നിങ്ങളും നാളെയീയവസ്ഥയിലെത്തുമ്പോൾ തളരരുതേ
മക്കളേ... ഒന്നു ചിന്തിച്ചു നോക്കൂ... ഇതു ശരിതന്നെയോ?

ഓർമ്മയിൽ

അക്ഷര നായർ
D/o **രേഖ ജെ. നായർ**

ഓർമയിൽ ഒരു കൊച്ചു മരംപോലെ ഞാ-
ൻ വളർന്നുവെന്നാരാണോ എൻ മനസ്സിൽ ഓർമ്മ വിതറിയത്
ഒരു പുഴയായി, കാടായി, തിരയായി മലയായി
വെറുതെ ഒന്നങ്ങിനെ നിന്നു, വെറുതെ ഒന്നങ്ങിനെ നിന്നു
മലകളും തിരകളും, ചെടികളുമൊരുമിക്കും
ഗ്രാമത്തിലുണ്ടൊരു വീട്, ഗ്രാമത്തിൽ നടുവിലെ വീട്
കുളത്തിലെ അരയന്ന കുഞ്ഞുങ്ങൾ
വെറുതെ കലപില കൂട്ടുമ്പോഴൊക്കെ
ഒരു സ്നേഹത്തിൻ സ്പർശത്താൽ
നനവു തുടച്ചു ഞാൻ സ്നേഹിച്ചു
സ്നേഹിച്ചു തീർക്കും, ഒരുമിച്ചു രാവും പകലും
ഓർമ്മയിൽ ഒരു കൊച്ചു മരംപോലെ ഞാൻ
.... വളർന്നുവെന്നാരാണോ
എൻ മനസ്സിൽ ഓർമ്മ വിതറിയത്.

പെയ്തുതീരാത്ത മഴയുടെ ഭിന്നഭാവങ്ങൾ

ആതിര പി. വി.
എസ്. ഇ.ഇ. റ്റി.റ്റി.ഡി

തുലാവർഷം അതിന്റെ ശക്തിയും വീര്യവും ആർജ്ജിച്ചിരിക്കുന്നു. മഴ അങ്ങനെ പെയ്യുകയാണ്. എങ്ങും ചീവീടുകളുടെയും തവളകളുടേയും ശബ്ദം മുഴങ്ങികേൾക്കാം. സന്ധ്യാസമയമായതുകൊണ്ട് പക്ഷികളെല്ലാം കൂട്ടിൽ ചേക്കാറാനുള്ള തിടുക്കത്തിലാണ്. മഴത്തുള്ളികളുടെ ശക്തി ഇലകളെയും പൂക്കളേയും എന്തിന് വൻമരങ്ങളേപ്പോലും തളർത്തിയിരിക്കുന്നു. കാർമേഘങ്ങൾ ആർത്തുചിരിച്ചുകൊണ്ട് എവിടെനിന്നോ പാഞ്ഞെത്തികൊണ്ടിരുന്നു, പിന്നാലെ വാദ്യഘോഷത്തോടെ ഇടിയും മിന്നലും. ആകാശത്തെ നക്ഷത്രം എവിടെയോ പോയി മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

അടച്ചിട്ട ആ വാതിൽ മെല്ലെ തുറന്നു. മഴയുടെ ആർത്തിരമ്പലിൽ പഴകിയ വിജാഗിരിയുടെ ഞെരിപിരികൊള്ളൽ അപ്പാടെ മറഞ്ഞു. മധ്യവയസ്കയായ ഒരു സ്ത്രീ ആ വാതിലിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അലസമായി ഉടുത്ത സാരിയും, കെട്ടഴിഞ്ഞ തലമുടിയും കണ്ണുകളിൽ തുലാവർഷത്തെ വെല്ലുന്ന പേമാരിയും. അവളുടെ തീരാദു:ഖത്തെ വിളിച്ചുകാട്ടുകയാണ്. വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പുണ്ടായ ആ മരണത്തിന്റെ മണമുള്ള, നഷ്ടങ്ങൾ മാത്രം സമ്മാനിച്ച ആ ദിനവും ഒരു തുലാവർഷത്തിൽ തന്നെ. തന്റെ പൊന്നോമനയേ എന്നിൽ നിന്നകറ്റിയ തുലാവർഷമഴയെ ആ അമ്മ ഇന്നും വെറുക്കുകയും ശപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവരുടെ ചോദ്യങ്ങൾ മഴയിലും, കാറ്റിലും മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടേയിരുന്നു, കാറ്റിന്റെയും ഇടിയുടേയും ശബ്ദം എന്തെന്നില്ലാതെ താഴ്ന്നിരുന്നു. വീണ്ടും വീണ്ടും നിറമിഴികളോടെ ആ അമ്മ ''എന്തിനാണ് ഈ ആഘോഷം അതും ഈ മുറ്റത്ത്! എന്റെ കുട്ടി, അവന്റെ പാദം പതിഞ്ഞതും, അവന്റെ ഗന്ധം പേറുന്നതുമായ ഈ മണ്ണിനെ കഴുകി നശിപ്പിക്കുകയാണോ? പോകൂ... മതിയായില്ലേ നിനക്ക് എങ്കിൽ എടുത്തോളൂ ഈ ജീവച്ഛവത്തേയും, നിന്റെ ക്രൂരതയുടെ ജീവിക്കുന്ന സ്മാരകമായി എന്നെ മാത്രം എന്തിന് വെറുതെവിട്ടിരിക്കുന്നു. പൊട്ടിപൊട്ടി കരഞ്ഞുകൊണ്ട് അവർ നിലത്തേക്ക് തളർന്നു വീണു. ഒരു വാടിയ പൂവുപോലെ.

തണുത്ത കാറ്റ് വീശിത്തുടങ്ങി ''കാറ്റും കോളും ഉണ്ട്. ഇന്ന് മഴ ഉറപ്പാ, കളിമതിയാക്കി വരൂ അപ്പൂ. വായിൽ പല്ലില്ല എങ്കിലും തന്റെ പേരക്കുട്ടിക്ക് മഴയുടെ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുകയാണ് ആ മുത്തച്ഛൻ. പുറകിലെ തൊടിയിൽ കൂട്ടുകാരുമൊത്ത് കളിക്കുകയാണ് അപ്പു. മഴയെത്തുമെന്നറിഞ്ഞതോടെ അപ്പുവിനും കൂട്ടുകാർക്കും വലിയ സന്തോഷമായി. മഴയിൽ ഒന്ന് നനയണമെന്ന് എല്ലാവരുടെയും മനസ്സിൽ ഒരാഗ്രഹം. ദാ! മഴപെയ്തുകഴിഞ്ഞു. എല്ലാവരും കളിതുടങ്ങി എന്താരസം, എല്ലാവരും നല്ലതുപോലെ ആഘോഷിക്കുകയാണ് മഴ. അപ്പു വിചാരിച്ചു. ഭാഗ്യം ഇടിവെട്ടില്ലാല്ലോ, വേണ്ട എനിക്ക് പേടിയാ,'' പെട്ടന്നാണ് അവൻ അത് ശ്രദ്ധിച്ചത് അയലത്തെ കണ്ണനുണ്ണീടെ ശബ്ദമാണ് അതെന്ന് അവന് മനസ്സിലായി. അയ്യോ ഓടിക്കോ, അപ്പുവിന്റെ അമ്മ വടിയുമായി വരുന്നുണ്ട്. കുട്ടിപ്പട്ടാളങ്ങൾ നാലുപാടും ഓടി. അമ്മ കയ്യിൽ കുടയും വടിയുമായി പാഞ്ഞെത്തി. അസത്തേ... കൊടുത്തു ഒരെണ്ണം, കുരുത്തക്കേട് കാണിക്കുന്നോ നീ. അച്ഛനിങ്ങോട്ട് വന്നോട്ടെ. വഴക്കിട്ടുകൊണ്ട് വീട്ടിലെ

ത്തി തോർത്തെടുത്ത് തലതോർത്തിക്കൊണ്ട് മുത്തച്ഛനോട് സംഭവങ്ങൾ വിവരിച്ചു. സമയം സന്ധ്യയായപ്പോൾ അപ്പുവിന്റെ അച്ഛൻ വീട്ടിലെത്തി. അപ്പു ചെവി വട്ടം പിടിച്ചു നില്ക്കുകയാണ്. അമ്മ അച്ഛനോട് തന്റെ കാര്യം പറയുന്നുണ്ടോ എന്ന് കേൾക്കാൻ. അമ്മ അച്ഛനോട് കാര്യം പറഞ്ഞു. അപ്പൂന് അൽപ്പം പേടിയായി. അച്ഛൻ വിളിച്ചു, അപ്പൂ. അപ്പു പരുങ്ങലോടെ അടുത്തെത്തി. അച്ഛൻ വാത്സല്യത്തോടെ അപ്പൂനെ എടുത്തു മുറിയിലേയ്ക്ക് പോയി. അപ്പു അച്ഛന്റെ നെഞ്ചത്ത് കിടക്കുകയാണ്. അച്ഛൻ ചോദിച്ചു “എന്തിനാ എന്റെ അപ്പു മഴയത്തു കളിച്ചത്, പനിവരില്ലേ മോനേ. നല്ല രസമാണ് അച്ഛാ മഴ നനയാൻ അച്ഛനിഷ്ടമാണോ മഴ നനയാൻ? അച്ഛൻ തന്റെ ബാല്യകാലത്തെക്കുറിച്ച് പറയാൻ തുടങ്ങി. കളിവള്ളം ഉണ്ടാക്കി മഴവെള്ളത്തിലൊഴുക്കിയതും മഴയത്ത് ചേമ്പില ചൂടി നടന്നതും, മഴ നനഞ്ഞതിന് അപ്പൂപ്പൻ തല്ലിയതും. അങ്ങനെ പറഞ്ഞു പറഞ്ഞു അച്ഛനുറങ്ങി. അപ്പുവിന് ഇതെല്ലാം കേട്ടതോടെ മഴയോട് വലിയ ഇഷ്ടംതോന്നി. അവൻ അച്ഛന്റെ കൈ എടുത്തുമാറ്റി കട്ടിലിൽ നിന്നും ഇറങ്ങി ജനാലയിൽ പിടിച്ചുനിന്നു. മഴയോടോരോ കിന്നാരങ്ങൾ പറയാൻ തുടങ്ങി അപ്പു. “നാളെയും വരോതൊടിയിൽ കളിക്കുമ്പോൾ, തീർച്ചയായും വരണേ..., ഇടിവെട്ടാണ്ടാട്ടോ എനിക്ക് പേടിയാ”. അങ്ങനെ മഴ അപ്പുവിന്റെ ഉറ്റ ചങ്ങാതിയായി മാറി. പിന്നെ അപ്പുവിന്റെ കിന്നാരങ്ങൾ കേൾക്കുന്ന ചങ്ങാതിയായി എന്നും ആ മഴ അവനോട് ഒപ്പം കൂടി.

വേനൽ ശക്തമായി തന്നെ തുടർന്നു. ഗ്രാമത്തിലെ പ്രധാന ജലസ്രോതസുകളെല്ലാം വറ്റി വരണ്ടു. വയലുകളും പറമ്പുകളും കരിഞ്ഞ പുൽനാമ്പുകളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ കൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരിന്നു. ചൂട് തീരെ സഹിക്കാനാവാതെ മുറ്റത്തെ മാവിൻ ചുട്ടിലിരുന്ന് കയ്യിലെ തോർത്തു മുണ്ടുകൊണ്ട് വിയർപ്പകറ്റുകയാണ് ആ കർഷകൻ. കയ്യിൽ വെള്ളവുമായി എത്തിയ ഭാര്യ വെള്ളം നൽകികൊണ്ട് ആരാഞ്ഞു. വല്ലാത്ത ചൂടല്ലേ? മഴയുടെ ലക്ഷണമൊന്നും തന്നെ കാണുന്നില്ലല്ലോ? മനസ്സിൽ എന്തോകണക്കുകൂട്ടി കൊണ്ട് അയാൾ പറഞ്ഞു. തുലാം തീരാനിനി ഏതാനം ദിവങ്ങൾ കൂടിയേ ഉള്ളൂ. ഇനിയും മഴകിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ ഈ വർഷം മുഴുവൻ പട്ടിണിയാ. അയ്യോ ഇനിയും അങ്ങനെ ഒരവസ്ഥ ഓർക്കാനേ വയ്യ. മൂന്നുകൊല്ലം മുമ്പല്ലേ ഇതുപോലൊരുണക്ക് വന്നത്. മുഴുപട്ടിണിയിൽ ആയിപ്പോയില്ലേ ആ കൊല്ലം. എത്രമാസം പട്ടിണിയും പരിവട്ടവുമായി കഴിഞ്ഞു. എനിക്കീ കുട്ടികളെ ഓർക്കുമ്പോഴാ, നെടുവീർപ്പോടെ ആ കർഷക പത്നി ഓർത്തു. വിശക്കുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞെത്തിയ മക്കളെയുമായി അവർ അകത്തേക്കു പോയി. തന്റെ മക്കളേയും ഭാര്യയേയും കുറിച്ചോർത്തപ്പോൾ അയാളുടെ കണ്ണുനിറഞ്ഞു. മനസ്സിൽ തന്റെ കൊച്ചുകുടുംബം മാത്രം. അയാൾ എഴുന്നേറ്റു നിന്ന് കണ്ണടച്ചു. കൈകൾ കൂപ്പി ആകാശത്തേക്ക് നോക്കി എന്തോ പ്രാർത്ഥിച്ചു. കണ്ണുതുറന്നപ്പോൾ രണ്ടുതുള്ളി കണ്ണുനീർ ഭൂമിയിലേക്ക് പതിച്ചു. ആ കുടുംബം ഒരു മഴയ്ക്കായി വീണ്ടു കാത്തിരുന്നു. പ്രതീക്ഷ കൈവിടാതെ...

ആ സുന്ദരി ആസ്വദിക്കയാണ്. മഴത്തുള്ളികൾ മണ്ണിനെ ചുംബിച്ചു കൊണ്ട് മണ്ണോടലിഞ്ഞ് ചേരുന്നത് കാണാൻ എന്ത് രസമാണ്. മണ്ണിനെ പുണരാൻ കൊതിക്കുന്ന കാമുകിയെപ്പോലെ മഴ ആകാശത്തിന്റെ അനന്തതയിൽ നിന്നും കോരിച്ചൊരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. മനസ്സിൽ പ്രണയത്തിന്റെ പ്രകാശം കെടാതെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്ന

അവൾക്ക് തന്റെ പ്രിയതമന്റെ വരവിനെയും അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകളേയും തൊട്ടുണർത്തുന്ന ഒന്നായി മാറി ആ മഴ. ആ മഴത്തുള്ളികൾ മണ്ണിലല്ല അവളുടെ മനസ്സിലാണ് പെയ്തിറങ്ങിയത്. പ്രണയത്തിന്റെ താളവും ഈണവും മാധുര്യവുമോടെ ആ മഴ അവൾക്ക് മുന്നിൽ പെയ്യുകയാണ്. അവൾ ഇപ്പോഴും ആ മഴ ആസ്വദിച്ചു തന്നെ നിൽക്കുകയാണ്.

നമുക്കെല്ലാം സുപരിചിതമാണല്ലോ മഴ. മഴകാണാത്തവരായോ, മഴയിൽ ഒരിക്കലെങ്കിലും നനയാത്തവരായോ ആരും തന്നെ ഉണ്ടാവില്ല. മഴയുടെ വിവിധ ഭാവങ്ങൾ വ്യക്തികളിൽ നിന്നും വ്യക്തികളിലേക്കു പോകുമ്പോൾ വ്യതിയാനപ്പെടുന്നു. ചിലർക്ക് മഴയോട് പ്രണയമാണ്. ചിലർക്ക് കൗതുകമോ, ആരാധനയോ, ഭയമോ ആണ്. അങ്ങനെ എത്ര എത്ര വികാരങ്ങളാണ് നമുക്ക് മഴയോടുള്ളത്! എങ്കിലും സ്നേഹത്തിന്റെയും വാത്സല്യത്തിന്റെയും പ്രണയത്തിന്റെയും പ്രതീക്ഷയുടേയും മഴ ഒരിക്കലും തോരാതെ പെയ്യുകയാണ് ഇന്നും എന്നും.

മംഗളം

കെ. പി. ശാലിനി
എസ്. ഇ.ഇ. റ്റിറ്റിഡി

അന്ന് അമാവാസി ആയിരുന്നു. അവൾ ഓടി വന്ന് ഫോണെടുത്തു. വളരെ ധൃതിയിൽ പറക്കമുറ്റാത്ത കുഞ്ഞിനെ തോളിൽ കിടത്തി, അത്യാവശ്യം വേണ്ട വസ്ത്രങ്ങൾ ഒരു ചെറിയ ബാഗിലാക്കി വീടും പൂട്ടി അവൾ നടന്നു നീങ്ങി. അവളുടെ കണ്ണിന് എന്തെന്നില്ലാത്ത പ്രകാശമുണ്ടായിരുന്നു. ലക്ഷ്യസ്ഥാനം മാത്രമയാരുന്നു ആ ഉറച്ച കാൽ വെയ്പ്പിന്റെ ശക്തി.

ചീവീടുകളുടെ കലപില ബഹളം കാതിൽ തുളച്ചു കയറുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇടവഴിയിലെ വേലിപ്പത്തിലിന്റെ കൊമ്പിലിരുന്ന് മൂങ്ങ ഇര പിടിക്കാൻ തയ്യാറെടുക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആകാശത്ത് ഒറ്റ നക്ഷത്രം പോലുമില്ലായിരുന്നു. മഴക്കാറ് മൂടികെട്ടി നിന്നിരുന്നതുകൊണ്ടാവും. എന്നാലും പ്രകൃതിയും അവളുടെ ഈ തീരുമാനത്തിന് പച്ചക്കൊടി കാണിയ്ക്കുന്ന മട്ടിൽ, പനിനീരു വീശുന്നതുപോലെ ചെറുചാറ്റൽ മഴ ഇടയ്ക്കിടെ ചാറുന്നുണ്ടായിരുന്നു. കൈയ്യിലെ മൊബൈൽ ടോർച്ച് വെളിച്ചത്തിൽ ചെളിയും മണ്ണും കുഴഞ്ഞ നാട്ടുവഴിയിലൂടെ അവൾ വേഗം നടന്നു.

അമ്പലമുറ്റത്തോട് ചേർന്ന് നിന്നിരുന്ന അരയാലിന്റെ ചുവട്ടിൽ തെല്ലു നേരം അവൾ നിന്നു. കൈയ്യിലെ ബാഗ് താഴെ വച്ചു മോളെയും താഴെ നിർത്തി ബാഗിൽ നിന്നു കുടനിവർത്തി മകളുടെ കൈയ്യിൽ കൊടുത്തു. ''മുറുക്കെ പിടിയ്ക്കണേ മോളെ'' എന്ന് പറഞ്ഞു. അമ്പലക്കുളക്കരയിലും പറമ്പിലും പട്ടികൾ അന്യോന്യം മുട്ടി ഉരുമ്മി ശൃംഗാര ചേഷ്ടകൾ കാട്ടി കളിയ്ക്കുന്നതും നോക്കി മകൾ രസത്തോടെ നിന്നു.

''അമ്മേ നമ്മളെങ്ങോട്ടാ പോകുന്നേ''?

''അച്ഛനെ കാണാൻ''.

''എന്താമ്മേ അച്ഛൻ ഇപ്പോ നമ്മുടെ വീട്ടിലേയ്ക്ക് വരാത്തേ''

''അച്ഛമ്മയ്ക്ക് സുഖോല്ല, അതുകൊണ്ടാ.''

''ആരാമ്മേ ഈ അച്ഛാമ്മ''?

അന്നുവരെ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു പേരായിരുന്നു അച്ഛാമ്മ.

കിതപ്പു വകവയ്ക്കാതെ കുഞ്ഞിന്റെ ഓരോ ചോദ്യത്തിനും അവൾ ക്ഷമാപൂർവ്വം മറുപടി പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അച്ഛന്റെ അമ്മ, അച്ഛാമ്മ'' മോൾക്ക് നാളെ അച്ഛാമ്മയെ കാണാമല്ലോ''!

അഞ്ചുവർഷം മുമ്പ് ഇതുപോലെയൊരു ദിവസം താൻ വീട് വിട്ട് ഒരു ജോഡി ഡ്രസ്സും, സർട്ടിഫിക്കറ്റുമായി രാഘവേട്ടന്റെ കൂടെ ഇറങ്ങിയതാണ്. അവളുടെ ഓർമ്മകൾ ഊളിയിട്ട് ഭൂതകാലത്തിലേയ്ക്ക് പോയി. കാവിലെ താലപ്പൊലിക്ക് കളമെഴുത്തു പാട്ടിനും വന്ന തീയ്യാട്ടുണ്ണിയെ കണ്ട് കലയോടുള്ള ആദരവ് പതുക്കെ പതുക്കെ കലാകാരനിലേക്ക് വളർന്നു. ആ പരിചയം സാവധാനം പറയാൻ പറ്റാത്ത, പിരിയാൻ പറ്റാത്ത തരത്തിലായി. ഒരു ദിവസം കച്ചേരിയ്ക്ക് പാടുമ്പോൾ അതാ സ്റ്റേജിന്റെ താഴത്ത് മുൻനിരയിൽ രാഘവേട്ടനിരിക്കുന്നു. അതു കഴിഞ്ഞ് വന്ന് തന്നെ ശരിയ്ക്കും ആത്മാർത്ഥത തുളുമ്പുന്ന സ്വരത്തിൽ അഭിനന്ദിച്ചു ''നന്നായിരുന്നു''. അനുരാഗം പരസ്പരം പങ്കുവച്ചില്ല എങ്കിലും കണ്ണുകളിലെ നോട്ടത്തിലൂടെ, നിശബ്ദതയിലെ മൗനത്തിലൂടെ രണ്ടുപേരുടെയും ഹൃദയവികാരങ്ങൾ എന്തൊക്കെയൊ സംവദിച്ചിരുന്നു.

എകദേശം രണ്ടു വർഷം കഴിഞ്ഞുകാണും; അച്ഛനോട് താൻ തന്നെ തന്റെ ആഗ്രഹത്തെക്കുറിച്ച് സൂചിപ്പിച്ചു. അച്ഛനും ആളെ നന്നായി അടുത്തറിയാം എങ്കിലും ജാതി ചിന്ത അച്ഛനേയും ഒന്നു വിഷമിപ്പിച്ചു. സാമ്പത്തികമായി പരാധീനതയുള്ള തന്റെ മകൾക്ക് സ്വന്തം കുലത്തിൽ നിന്നും നല്ലൊരു ബന്ധം ഒത്തു വരാത്ത ക്ലേശകരമാണെന്ന തിരിച്ചറിവും ആ അച്ഛനുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ചിറ്റമ്മ പൊട്ടിത്തെറിച്ചു. തറവാടിന്റെ സൽപ്പേരും മഹിമയും കളഞ്ഞ് കുളിയ്ക്കാൻ ഞാൻ സമ്മതിക്കൂല; ഇവളുടെ താഴെയുള്ളവരെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് ഒന്ന് ചിന്തിച്ചു കൂടെ മനുഷ്യാ''...

രാഘവേട്ടന്റെ വീട്ടിൽ പ്രശ്നം കുറച്ചുകൂടി ഗൗരവത്തിലായിരുന്നു. കാരണം വാര്യത്തെ ഒരേയൊരു ആൺതരി. പാരമ്പര്യമായി തീയ്യാട്ടു നടത്തിയിരുന്നത് ഈ കുടുംബമായിരുന്നു. ഇനി തീയ്യാട്ടു മു

ടങ്ങിയാൽ ഭഗവതിയുടെ കോപമുണ്ടാകുമോ എന്ന അങ്കലാപ്പും ആ അമ്മയെ അലട്ടി. അച്ഛനില്ലാതെ വളർത്തികൊണ്ടുവന്ന മകൻ ജീവിതത്തിൽ ഒരു സന്തോഷവും ഇന്നേവരെ അനുഭവിച്ചിട്ടില്ല. കുടുംബക്കാരെയും നാട്ടുകാരേയും ഭയക്കുന്ന ആ അമ്മ ഈ ബന്ധത്തിനെ എതിർത്തു.

രണ്ടു കല്പിച്ച് ഉറച്ച കാൽവെയ്പ്പോടെ ഒരു ദിവസം രാഘവേട്ടന്റെ കൂടെ ഇറങ്ങി. കുട്ടികളെ പാട്ടുപഠിപ്പിച്ചും ട്യൂഷൻ എടുത്തും ഭർത്താവിനെ സഹായിച്ചു. വർഷം 5 കഴിഞ്ഞു. മകൾക്ക് 3 വയസ്സാകാറായി. രാഘവേട്ടന്റെ അമ്മയ്ക്ക് സുഖമില്ലാതായതിനാൽ കഴിഞ്ഞ ഒരു മാസമായി അദ്ദേഹം ഇവിടേയ്ക്ക് വന്നിട്ട്. അദ്ദേഹവും സഹോദരിയുമാണ് അമ്മയെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നത്. ഓരോന്നു ചിന്തിച്ച് നടക്കുന്നതിനിടയിൽ റയിൽവേസ്റ്റേഷൻ എത്തിയത് അറഞ്ഞില്ല. സമയം 10:10 ആയി. ട്രയിൻ വരാൻ ഇനിയും മുക്കാൽ മണിക്കൂറുണ്ട്. സുഖമായി ഉറങ്ങുന്ന മകളെ ബെഞ്ചിൽ കിടത്തി, ട്രയിൻ കാത്തിരുന്നു.

ഏതാണ്ട് 6 മണിയോടെ ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്ത് എത്തി. എന്തെന്നില്ലാത്ത ഒരു ആവേശം അവളുടെ മുഖത്തുണ്ടായിരുന്നു. ചായക്കാരുടേയും പോർട്ടർമാരുടേയും ബഹളം ഒരു വശത്ത്. ഉറ്റവരെ കൂട്ടികൊണ്ടു പോകാനും മറ്റുചിലരെ യാത്രയയ്ക്കാനും മറ്റുമായി ബന്ധുമിത്രാദികൾ ഒരു വിധത്തിൽ തിങ്ങിഞ്ഞെരുങ്ങി അവൾ സ്റ്റേഷന്റെ പുറത്തെത്തി. ഓട്ടോ പിടിച്ച് ബസ്സ്സ്റ്റാന്റിലും അവിടെ നിന്നും മരുത്തം പള്ളിയിലേക്കുള്ള ബസ്സിൽ കയറി 9 മണിയോടെ രാഘവേട്ടന്റെ വിട്ടിലെത്തി.

ചെറുതായൊരു വിറയൽ കാലുകൾക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടു. കോളിങ് ബെല്ലടിച്ചു. സാവിത്രിയേടത്തി വന്ന് വാതിൽ തുറന്നു. ഒരു വിടർന്ന പുഞ്ചിരിയോടെ സ്വാഗതം ചെയ്ത് മകളെ വാരിയെടുത്തു ഉമ്മവച്ചു.

''കേറിവരൂ, രഘു അമ്മേടെയടുത്തുണ്ട്, എന്ത്യേ അവനെ വിളിച്ചില്ല''

മൊബൈലിൽ ചാർജ്ജ് തീർന്നുപോയി, ട്രയിനിൽ സോക്കറ്റും ഇല്ലായിരുന്നു.

''ശബ്ദം കേട്ട് രാഘവേട്ടൻ ഓടിയെത്തി.''

''എത്രപ്രാവിശ്യം ഞാൻ വിളിച്ചു, ഫോൺ സ്വിച്ച് ഓഫ് എന്ന് പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു.''

അവൾ മറുപടി പറയും മുമ്പേ സാവിത്രിയേടത്തി മറുപടി പറഞ്ഞു കൊണ്ട് മോളെയും കൊണ്ട് അമ്മയുടെ മുറിയിലേക്ക് കേറി.

''അമ്മേ ദേ രഘൂന്റെ മോളും ചൈത്രയും''

കൈകൊണ്ട് ആംഗ്യം കാണിച്ച് ആ അമ്മ അവളോട് കട്ടിലിനരികിലിരിയ്ക്കാനാവിശ്യപ്പെട്ടു. വിളറിയ പുഞ്ചിരിയോടെ അവളെ നോക്കി, കൈകൊണ്ട് തലോടി. ''മോള് ചെറുപ്പമല്ലേ, എന്തിനാ ഈ കിഴവിയ്ക്കു വേണ്ടി ഇത്രയും നാൾ ഈ വീട്ടിൽ കയറ്റാതിരുന്ന എനിയ്ക്കുവേണ്ടി ഇങ്ങനെയൊരു തീരുമാനം എടുത്തത്''? ഉള്ളിലെ തേങ്ങൽ വിതുമ്പലായി പുറത്തുവന്നു. വീണ്ടും അവർ തുടർന്നു ''എനിക്ക് ജീവിക്കാൻ വലിയ മോഹമില്ല്യ, മോൾടെ കാലുകഴുകിയ വെള്ളം കുടിക്കാനുള്ള യോഗ്യത പോലും എനിയ്ക്കില്ല.''

അടുത്തയിടയ്ക്കാണ് കിഡ്നി തകരാറുണ്ടെന്ന് അറിഞ്ഞത്. ഡയബറ്റീസിന് കഴിക്കുന്ന മരുന്നിന്റെ സൈഡ് ഇഫക്റ്റ് ആയിരിക്കും. ഒരു കിഡ്നിയെങ്കിലും മാറ്റിവച്ചില്ലെങ്കിൽ 3 മാസത്തിൽകൂടുതൽ ജീവൻ നിലനിർത്താൻ ആവില്ലെന്ന് ഡോക്ടർമാർ പറഞ്ഞപ്പോൾ രാഘവേട്ടൻ അന്ധാളിച്ചുപോയി. വീട്ടിൽ വന്ന് തന്നോട് ഈ വിവരം പറഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു നിമിഷം എന്തുചെയ്യണമെന്നറിയാതെ അവളും പകച്ചുപോയി. അപ്പോൾ തന്നെ 'SORT' എന്ന സംഘടനയിലെ തന്റെ അംഗത്വത്തെക്കുറിക്കുന്ന സർട്ടിഫിക്കറ്റിന്റെ കോപ്പിയെടുത്തു രാഘവേട്ടന് കൊടുത്തു. പിറ്റേദിവസം തന്നെ അടുത്തുള്ള ആശുപത്രിയിൽ പോയി tissue ഉം cell concentration ഒക്കെ പരിശോധിപ്പിച്ചു റിസൽറ്റു വാങ്ങി കോപ്പി രാഘവേട്ടന്റെ കൈയ്യിൽ കൊടുത്തു. പക്ഷേ അദ്ദേഹം ഒട്ടു തന്നെ അവളുടെ തീരുമാനത്തെ അനുകൂലിച്ചില്ല. ഒടുവിൽ അമ്മയ്ക്ക് രോഗം വീണ്ടും മൂർച്ഛിച്ചപ്പോൾ മറ്റുമാർഗ്ഗമില്ല എന്ന് വന്നതുകൊണ്ട് അവളുടെ result ന്റെ കോപ്പി അമ്മയെ പരിശോധിക്കുന്ന ഡോക്ടറേ കാണിച്ചത്.

കുട്ടികൾക്ക് വൈകുന്നേരം 8 മണിവരെ ട്യൂഷൻ എടുക്കുക പതിവാണ്. ആ സമയത്താണ് രാഘവേട്ടന്റെ ഫോൺ വന്നത്. ഇന്നേവരെ താൻ നേടാത്തതെന്തിനെയോ നേടിയ സന്തോഷം അവളുടെ ഉള്ളിൽ സന്തോഷത്തിന്റെ ഒരു കടലിരമ്പുന്നുണ്ടായിരുന്നു. വേഗത്തിൽ വീട്ടിലേ ജോലി ഒതുക്കി ട്യൂഷൻ എടുക്കുന്ന കുട്ടികളുടെ വീട്ടിലേയ്ക്ക് 2 ആഴ്ചത്തേയ്ക്ക് ട്യൂഷൻ ഇല്ലെന്ന് വിളിച്ചുപറഞ്ഞ് മോളെ പുറപ്പെടുവിച്ചു. എല്ലാം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സമയം 9 മണി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ''പരോപകാരമിതം ശരീരം'' പഞ്ചഭൂതങ്ങളിൽ നിന്നുമുത്ഭുവിച്ച് പഞ്ചഭൂതങ്ങളെ ആശ്രയിച്ച് ജീവിച്ച്, പഞ്ചഭൂതങ്ങളിലേക്ക് വിലയം പ്രാപിക്കുന്ന ഈ മലമൂത്രപാത്രമായ ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതമെന്ന യാത്രയിൽ നമുക്കോരോരുത്തർക്കും ഓരോ ചൈത്രയാകാൻ സാധിക്കണം. തന്റെ ഒരു കിഡ്നി ദാനം ചെയ്യാൻ തയ്യാറായ ചൈത്രയെ അവൻ എന്തെന്നില്ലാത്ത ആവേശത്തോടെ മനസ്സുകൊണ്ട് മംഗളം നേർന്നു.

മിഴി

രാധാകൃഷ്ണൻ നായർ കെ എസ്
F/o രമ്യ ആർ. എം.എഫ്.ഡി.

ചിങ്ങത്തിൽ ചിരിതൂകി നിൽക്കുന്ന ചിത്തിര പെണ്ണല്ലേ നീ
കന്നിയിൽ കിന്നാരം ചൊല്ലുന്ന തത്തമ്മേ കിളിയല്ലേ നീ
തുലാവർഷരാവുകളിൽ ചേക്കേറും രാക്കിളിയല്ലേ നീ
വൃശ്ചികമാം നാളുകളിൽ മഞ്ഞിൻ കുളിരേകും രാവുകളല്ലേ
ധനുമാസപകലുകളിൽ ചൂടേറ്റു കരിഞ്ഞവണ്ടുകളേ
മകരമാം മഞ്ഞിൽ നനഞ്ഞു കുതിർന്ന കതിരുകളേ
കുംഭത്തിൽ കുപ്പേലും നെല്ലാണേന്നു പറയുന്ന മാനവരേ
മീനചൂടേറ്റ് വാടി കരിഞ്ഞു പോയ പുൽമേടുകളേ
മേടം പത്തിനു മോടികൂട്ടുന്ന മേട പെണ്ണല്ലേ നീ
ഇടവപ്പാതിയിൽ പെയ്തിറങ്ങിയ കുളിരല്ലേ നീ
മിഥുന രാശിയിൽ പൊരുത്തം നോക്കുന്ന മാടപ്രാവല്ലേ നീ
കർക്കിടകമാം പഞ്ഞമാസത്തിൽ പടിയിറങ്ങുന്ന കുരുവിയല്ലേ നീ
മാരിവില്ലിന്റെ ചാരുതയിൽ ചാലിച്ചെടുത്ത മനസ്സുള്ളവളല്ലേ നീ
മനതാരിൽ എന്നുമെന്നും പൂനിലാവിൻരാവാണ് നീ
മാടപ്രാവിൻ മനസ്സല്ലേ മനസ്സുരുകും മിഴിയല്ലേ നീ
മനസ്സാകും മായാഹൃദയത്തിൽ സിന്ദൂര പൂക്കളാണ് നീ
കരകാണാതെ കരയുന്ന കിളിമകളേ നീയെന്നും
സത്യത്തിൻ നിഴലായ് സഞ്ചരിക്കും പറവയല്ലേ നീയെന്നും
നിത്യവും എന്നെ കാണാൻ വിതുമ്പുന്ന മനസ്സല്ലേ നീ
എൻ പ്രണയമുത്തങ്ങളേ ഓർക്കുക എന്നെങ്കിലും നീ
എൻ ഓമന പൂത്തിങ്കളല്ലേ ഒരിക്കലും എന്നെ മറക്കല്ലേ നീ

ശീതളകാറ്റ്

രാധാകൃഷ്ണൻ നായർ കെ എസ്
F/o രമ്യ ആർ. എം.എഫ്.ഡി.

വൈകിയെത്തിയ വസന്തമേ
വൈശാഖമാസത്തിൻ സ്വപ്നമേ
കൂരിരുൾ വിടർന്ന സന്ധ്യയിൽ
പൂവണിയുന്ന സ്വപ്നങ്ങൾ
മനസ്സിനുള്ളറയിൽ വിടുമ്പോൾ
ആനന്ദലഹരിയിൽ പീലിവിടർത്തി
ചാഞ്ചാടുവാൻ വെമ്പൽകൊള്ളുന്ന
മനസ്സിനെ താളം തെറ്റാതെ കാത്തിടുവാൻ
മൂളിപാട്ടുമായി മന്ദമന്ദം പറന്നുവരുന്ന മന്ദമാരുതാ,
നീയെൻ സ്വപ്നങ്ങൾക്കു നിറമേകുവാൻ
ശീതളകാറ്റായി എന്നെ തട്ടിതഴുകിടുമ്പോൾ
എന്നിൽ വിടരുന്ന സ്വപ്നങ്ങൾ സഫലീകരിച്ചിടുമോ
കാലത്തിൻ നീർചൂളയിൽ
കരിഞ്ഞുണങ്ങിയയെൻ ജീവിതത്തിൽ
ആശയുടെ കിരണങ്ങളേകിയെൻ മനസ്സിനെ
പാകപ്പെടുത്തിയതാര്?
കരിഞ്ഞുതീർന്ന വിറകിൻ കൊള്ളിയിൽ
തീക്കനൽ കരിക്കട്ടയായി മാറിയാൽ
പ്രകാശം വറ്റിയപ്രതലത്തിൽ
ഇനിയൊരു പ്രകാശം വന്നിടുമോ?
ജീവിക്കാനായി ആത്മാവ് മോഹിച്ചപ്പോൾ
കുത്തൊഴുക്കിൽപ്പെട്ട എൻജീവിതമാടിയുലഞ്ഞപ്പോൾ
ഒരു പിടിവള്ളിയായി എൻ ജീവിതത്തിന്
ഉത്തേജനം നല്കി അത്താണിയായി മാറിയ
ആ കൂരിരുൾ നിറഞ്ഞ സന്ധ്യയെ
നിന്നെ ഞാൻ സ്മരിക്കുന്നു.

ആ ദിവസം

സുനിൽ എ. ടി.
എസ്റ്റാബ്ലിഷ്മെന്റ് വിഭാഗം

എന്റെ ചന്ദ്രേട്ടനെക്കുറിച്ചോർക്കുമ്പോൾ ഇന്നും ആ ദിവസം എനിക്ക് മറക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. വിതുമ്പലടക്കാൻ ഞാൻ എന്റെ സഞ്ചൂട്ടനെ മാറോടു ചേർത്തു. അന്നൊരു കറുത്ത വാവായിരുന്നു. ബലിയിടാനായി ചന്ദ്രേട്ടൻ രാവിലെ അഞ്ചു മണിക്ക് വീട്ടിൽ നിന്ന് ആലുവാ മണപ്പുറത്തേയ്ക്ക് പുറപ്പെട്ടു. ബലിയെല്ലാം ഇട്ടതിന് ശേഷം എന്നെ വിളിച്ചിരുന്നു. ഓഫിസിൽ ഉച്ചയ്ക്കേ പോകുന്നുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് സഞ്ചൂട്ടനെ സ്കൂളിൽ അയക്കുവാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ മാത്രം ചെയ്താൽ മതിയെന്ന് പറഞ്ഞു.

പിന്നെയെല്ലാം പെട്ടന്നായിരുന്നു. ചന്ദ്രേട്ടൻ വരുന്ന ബസ്സ് നിയന്ത്രണം വിട്ട് പാലത്തിൽ നിന്ന് മറിഞ്ഞുവീണു. പുഴയിലേക്കാണ് വീണത്. ബസ്സിലുണ്ടായിരുന്ന 60 ഓളം യാത്രക്കാർ വെള്ളത്തിൽ വീണു. അതിൽ നാല് ചെറിയ കുഞ്ഞുങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. വെള്ളത്തിൽ വീണ യാത്രക്കാരെല്ലാം രക്ഷപെട്ടു. നീന്തലറിയുന്ന ചന്ദ്രേട്ടൻ എങ്ങനെ ഞങ്ങളിൽ നിന്ന് വിടപറഞ്ഞു എന്ന് എനിക്ക് എത്ര ആലോചിച്ചിട്ടും മനസ്സിലാവുന്നില്ല.

യാത്രക്കാരിൽ നിന്ന് ഞാൻ അറിഞ്ഞത് ചന്ദ്രേട്ടൻ നാല് കുഞ്ഞുങ്ങളെയും രക്ഷപെടുത്താനായി തന്റെ ജീവൻ ത്യജിച്ചു എന്നാണ്. തനിക്ക് സ്വന്തം കാര്യം നോക്കി രക്ഷപെടാമായിരുന്നിട്ടും ചന്ദ്രേട്ടൻ സ്വന്തം ജീവൻ പണയംവെച്ച് ആ നാലു കുഞ്ഞുങ്ങളെയും രക്ഷപെടുത്തുകയായിരുന്നു. അവരുടെ മാതാപിതാക്കൾ നന്ദിയോടെ ചന്ദ്രേട്ടനെക്കുറിച്ച് എന്നോട് പറഞ്ഞു.

എല്ലാവരും രക്ഷപ്പെട്ടിട്ടും എന്റെ ചന്ദ്രേട്ടൻ എനിക്ക് നഷ്ടമായല്ലോ എന്നോർക്കുമ്പോൾ എനിക്ക് സഹിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. സഞ്ചൂട്ടന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കുമ്പോൾ അവന്റെ അച്ഛനെ അവന് ഇനി ഒരിക്കലും കാണാൻ പറ്റിയില്ലല്ലോ എന്ന് ഞാനെങ്ങനെ അവനോട് പറയും. അച്ഛനെ കാണാതെ അവൻ ഉറങ്ങാറില്ല. എന്നും അച്ഛൻ താരാട്ടു പാടിയുറക്കണം. ചന്ദ്രേട്ടൻ ഞങ്ങളെ വിട്ടു പോയി. എന്ന കാര്യം ഞാൻ അവനെ അറിയിച്ചിട്ടില്ല. അച്ഛനെന്തേ വരാത്തത് എന്ന് അവൻ എന്നും ചോദിക്കും. അച്ഛൻ മോന് ഒരുപാട് കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ വാങ്ങാൻ ആയി കൊൽക്കത്തയ്ക്ക് പോയിരിക്കുകയാണ് എന്ന് ഞാൻ പറയും. കൊൽക്കത്തയിലാണ് നല്ലയിനം കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ കിട്ടുകയെന്ന് അച്ഛൻ അവനോട് പറയാറുണ്ട്. ജോലി ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ചന്ദ്രേട്ടൻ കൊൽക്കത്തയിൽ പോകാറുണ്ട്. വരുമ്പോൾ അവന് ഇഷ്ടപ്പെട്ട കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ വാങ്ങി വരാറുണ്ട്. അതു കൊണ്ടാണ് ഞാൻ അവനോട് അങ്ങനെ പറഞ്ഞത്.

ചന്ദ്രേട്ടന് എത്ര ജോലിത്തിരക്കാണെങ്കിലും സഞ്ചൂട്ടനുവേണ്ടു

സമയം കണ്ടെത്താറുണ്ട്. എന്നും വീട്ടിൽ വരുമ്പോൾ സഞ്ചൂട്ടൻ ഓരോ കളിപ്പാട്ടം വേണമെന്ന് പറഞ്ഞു ശാഠ്യം പിടിക്കും. എന്ന് വണ്ടിയെടുത്ത് പോയി അവൻ പറഞ്ഞ കളിപ്പാട്ടം വാങ്ങണം. ഒന്ന് വാങ്ങുമ്പോൾ വേറൊന്ന് അവൻ നോട്ടമിട്ടിരിക്കും. പിറ്റേന്ന് അത് വാങ്ങാൻപോകും. ഈ സമയത്താണ് ഞാൻ വീട്ടിലെ ജോലിയെല്ലാം ചെയ്തുതീർക്കുക. കാരണം അവൻ വീട്ടിലുണ്ടെങ്കിൽ ഒന്നും ചെയ്യാൻ പറ്റില്ല. ഇത്രയധികം കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതിനോട് ഞാൻ ചന്ദ്രേട്ടനോട് വിയോജിപ്പ് പ്രകടിപ്പിക്കാറുണ്ട്. അപ്പോൾ ചന്ദ്രേട്ടൻ പറയും നമ്മൾ ജീവിക്കുന്നതു തന്നെ അവനുവേണ്ടിയല്ലേ. അങ്ങനെയുള്ള ചന്ദ്രേട്ടനാണ് ഞങ്ങളെ വിട്ടു പോയത്.

എന്നെ ചന്ദ്രേട്ടൻ വിവാഹം കഴിച്ചത് ഒരു നിബന്ധനയുമില്ലാതെയാണ്. വെറും പത്തുദിവസം കൊണ്ടാണ് കല്യാണം നടന്നത്. സ്ത്രീധനമൊന്നും ചോദിച്ചില്ല. സ്ത്രീധനം കൊടുക്കുകയും വാങ്ങുകയും ചെയ്യരുത് എന്ന ഒരു നിർബന്ധം ജീവിതത്തിൽ ചന്ദ്രേട്ടനുണ്ടായിരുന്നു. ഇതു പോലെ പലകാര്യങ്ങളും ഒരു മാതൃകയായിരുന്നു ചന്ദ്രേട്ടൻ. വീട്ടിൽ നിന്നു ഒരു സ്വത്തും വാങ്ങാതെയാണ് അദ്ദേഹം വീടു വെച്ചത്. സഞ്ചൂട്ടനും വലുതാകുമ്പോൾ ഇങ്ങനെയായിരിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം എന്നോട് പറയാറുണ്ട്. അദ്ദേഹം വീട്ടിലുള്ളവർക്കും പുറത്തുള്ളവർക്കും ബഹുമാന്യനായ വ്യക്തിയായിരുന്നു. ആരെന്തുസഹായം ചോദിച്ചാലും ചെയ്തുകൊടുക്കുമായിരുന്നു. അതിന്റെ ബുദ്ധിമുട്ട് വീട്ടിലുണ്ടാകാറുണ്ട്.

ഇന്നും ആദിവസം വരുമ്പോൾ നാട്ടിലുള്ള എല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തെ ഓർക്കുന്നു. രക്ഷപ്പെട്ട കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളും ബന്ധുക്കളും ഞങ്ങളെ ആ ദിവസം കാണാൻ വരാറുണ്ട്.

ആ ദിവസം വരുമ്പോൾ വൈകിട്ട് ഞങ്ങൾ അമ്പലത്തിൽ പോകാറുണ്ട്. അമ്പലത്തിൽ പോയി തൊഴുത ശേഷം അമ്പലപരിസരത്ത് ഞങ്ങൾ കുറേ നേരം ഇരിക്കും. ചന്ദ്രേട്ടനോടൊത്ത് ഞാൻ ഇവിടെ എല്ലാ ഞായറാഴ്ചയും വരാറുണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ കുറേനേരം അവിടെയിരിക്കും.

ഇന്ന് സഞ്ചൂട്ടനോടൊത്ത് ഇരിക്കുമ്പോൾ എനിക്ക് ഈ ദിവസം എല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടല്ലോ എന്ന ദു:ഖം സഹിക്കാനാവുന്നില്ല. നല്ല നിലാവുണ്ടായിരുന്നു. എന്നിട്ടും എനിക്ക് വല്ലാത്ത ഇരുട്ട് തോന്നി. ദു:ഖം സഹിക്കാൻ പറ്റാത്തതു കൊണ്ടായിരിക്കും. എനിക്ക് ഇനി ഒന്നും തിരിച്ചുകിട്ടിയില്ലല്ലോ എന്നോർത്ത് ഞാൻ സഞ്ചൂട്ടനേയും കൊണ്ട് അമ്പലത്തിൽ നിന്നും തിരിച്ചു നടന്നു.

ജീവിത സായാഹ്നം

സന്ധ്യ എസ്. വി.
എം. ബി. റ്റി. ഡി.

ഇന്ന് ഈ ജീവിത സായം സന്ധ്യയിൽ
ഏകാന്തമാം എൻ നിമിഷങ്ങളിൽ
ആരോട് ഞാൻ പങ്കുവയ്ക്കേണ്ടൂ
നിറംമങ്ങിയ എൻ ജീവിത സ്വപ്നങ്ങൾ
പാതിയിലേറെ പിന്നിട്ട ജീവിതയാത്രയിൽ
ഓർമ്മതൻ ചക്രങ്ങൾ പുറകോട്ട് തിരിയുമ്പോൾ
അറിയാതെ മിഴിയിണ നിറയ്ക്കുന്നു
ആ ശേഷപത്രത്തിൽ ഓർമ്മകുറിപ്പുകൾ
ഓർമ്മകളിൽ ഇന്നും ഓമനിക്കുന്നു.
എത്രയോസ്നേഹിച്ചു ലാളിച്ച ആ മുഖങ്ങൾ
എല്ലാം അവർക്കായ് ഞാൻ പങ്കുവെച്ചു
എൻ ജീവിതം സ്വപ്നങ്ങൾ എല്ലാമെല്ലാം
ഇന്ന് എന്റെയെല്ലാം അവർ പങ്കിട്ടെടുത്തു
പങ്കിട്ടെടുക്കാൻ മറന്നതായ ഒന്നുമാത്രം
അവർക്കായ് കരുതിയ എൻ സ്നേഹംമാത്രം
ഒരമ്മയുടെ അമ്മൂമ്മയുടെ സ്നേഹം മാത്രം...

ശേഷപത്രം

സ്മിത കെ.
ഓഡിറ്റ്

എൻ മാതാപിതാക്കൾ തൻ പാദയുഗളത്തിൽ
സമർപ്പിക്കുന്നതെൻ കൃതജ്ഞതതൻ അശ്രുക്കൾ
എത്ര തീർത്താലും തീരാക്കടപ്പാട്
അറിയാതെ ഓർത്തീടുന്നിതല്ലോ!
എൻ താതൻ തീർത്തൊരു ശേഷപത്രത്തെ
സമർപിച്ചീടുന്നു ഞാൻ നന്ദിയോടെ
മകളെ! നിനക്കായ് കരുതിവച്ചല്ലൊ!
നിലാവിൻ കുളിർമയും, പാലൊളി വെട്ടവും.
മകളെ! നിനക്കല്ലൊ മുറ്റത്തെ തൃണനാമ്പിൽ
തൂങ്ങിത്തിളങ്ങുന്ന താരകവും, പിന്നെയീ-
മുറ്റത്തുലയുന്ന കുഞ്ഞോലത്തുമ്പിൽ-
നിന്നിറ്റിറ്റു വീഴുന്ന നീർ തുള്ളികളും.
നിനക്കായല്ലോ പാരിജാതത്തിൽ സുഗന്ധവും പേറി,
വാരിപ്പുണരുമീ നൽക്കുളിർക്കാറ്റും
എൻ മകളെ! എന്നും നിനക്കായി കാത്തു ഞാൻ
പുഞ്ചനെൽപ്പാടവും പൊൻ കതിരുകളും.
നിനക്കായിമാത്രമൂഞ്ഞാലാടീടുവാൻ
മുറ്റത്തെ തേൻമാവും വരിക്കപ്ലാവും.
നിൻ കൺകൾക്കുളിർക്കെ കുളിർക്കുവാൻ
മുറ്റത്തു നട്ടൊരുപിച്ചിയും, നൽതെച്ചിയും.
നൽപ്പൂവിൻ ഗന്ധത്താൽ നിന്നെ പുതച്ചീടാൻ
അല്ലൊ! മുറ്റത്തെ മുല്ലയും ചെമ്പകവും.
പാൽപുഞ്ചിരി നിൻ ചുണ്ടിൽ തൂകിടാനല്ലോ!
കരുതിവച്ചൂ ഞാനീ ചിത്രശലഭത്തെയും
അയ്യോ! നിൻ പിഞ്ചു കാൽ മതിയായല്ലോ!
നൽകറുക വിരിച്ചയീ പുൽമെത്തകളും.
മകളെ! നിനക്കായ് പാത്തുവച്ചല്ലൊ!
കാവുകളും നല്ല നീരുറവകളും.
തീർത്തൂ, നിനക്കായി ! ആമ്പൽക്കുളങ്ങളും
അതിൽത്തുടിച്ചീടുന്ന കുഞ്ഞു മീനുകളും.
മകളെ! നിനക്കായ് സൂക്ഷിച്ചു വച്ചല്ലോ!
സ്നേഹം നിറച്ച നീർച്ചോലകളും.
എന്നെങ്ങു വിതറുന്ന സൂര്യകിരണം പോൽ
കത്തെട്ടെ നിന്നുള്ളിൽ എന്നൊളിയും.
എന്നെന്നും വറ്റാതെ വരളാതെ നോക്കണം,
കൈമാറീടണം പിൻതലമുറയ്ക്കായ്.
എന്നും നിറഞ്ഞൊഴുകുമെൻ സ്നേഹത്തെ
പകർന്നീടണം നീ എനിക്കു വേണ്ടി.

ആഴങ്ങളിൽ നിന്നും മലമുകളിലേക്ക്....

ടീം ഡി.എഫ്.ഡി.

തിരക്കുപിടിച്ച ജീവിതത്തിലും മനസ്സിൽ സൂക്ഷിക്കാൻ ഒരുപിടി മനോഹരമായ ഓർമ്മകൾ നൽകിയ ഒരുയാത്രയായിരുന്നു അത്. ഔദ്യോഗിക തിരക്കുകളിൽ നിന്നെല്ലാം മാറി ഒരു ഏകദിന ടൂർ ഡിവിഷനിലെ സ്റ്റാഫും അവരുടെ കുടുംബാംഗങ്ങളും കൂടി സംഘടിപ്പിച്ചുകൂടെയെന്ന് സക്കറിയ സാർ ചോദിച്ചപ്പോൾ അത് എവിടേക്കാവണമെന്ന് ഒരുപാട് വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടായി. ആദ്യമായി എല്ലാർക്കും സ്വീകാര്യമായ ഒരു ദിവസം തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. ഒടുവിൽ ജനുവരി 19 തിരഞ്ഞെടുത്തു. വളരെ വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു എന്നാൽ നമ്മളിൽ പലരും കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതുമായ ഒരു സ്ഥലം തിരഞ്ഞെടുക്കണമെന്ന് നിർദേശം വന്നപ്പോൾ അത് ആനക്കുളമായാലോ എന്ന് നിർദ്ദേശിച്ചത് അമ്പിളിയാണ്. എവിടെയാണ് ആനക്കുളം എന്ന് നെറ്റിൽ പരതിയപ്പോൾ എറണാകുളത്ത് നിന്ന് 140 കി.മി. ദൂരെ ഇടുക്കി ജില്ലയിലെ അടിമാലിയോട് ചേർന്നാണ് ആനക്കുളം എന്ന പ്രദേശം എന്ന് അറിയാൻ കഴിഞ്ഞു. ആനക്കുളത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഫോട്ടോ കണ്ടപ്പോൾ തന്നെ എല്ലാവർക്കും വളരെയിഷ്ടമായി. ഒരുപാടു വെള്ളച്ചാട്ടങ്ങളും, അരുവികളും, മലകളും വന്യമൃഗങ്ങളുമൊക്കെയുള്ള മനോഹരമായ ഒരു പ്രദേശം.

ഈ യാത്രയ്ക്ക് വേണ്ടിയുള്ള എല്ലാ തയ്യാറെടുപ്പുകളും നടത്തുവാനായി ഞങ്ങൾ മൂന്നുപേരുള്ള ഒരു കമ്മിറ്റി രൂപികരിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിലൊരാൾ അതിനൊരു പേരും നൽകി ഉത്സവ കമ്മിറ്റി. ഉത്സവ കമ്മിറ്റി പ്രസിഡന്റ് ആയത് അമ്പിളിയും, സെക്രട്ടറിയായത് സുരാജും ഖജാൻജിയാകാനുള്ള ഭാഗ്യം കിട്ടിയത് ദിനേശിനുമായിരുന്നു. ടൂറിന്റെ കാര്യങ്ങൾ ഏകദേശം തീരുമാനമായപ്പോൾ ഇതറിഞ്ഞ് കലാധരൻ സാറിനും ഭാര്യയ്ക്കും ഞങ്ങളുടെ കൂടെ വരാൻ താൽപര്യമുണ്ടെന്നറിയിച്ചു. 25 സീറ്റുള്ള മിനിബസാണ് ഞങ്ങൾ ബുക്കു ചെയ്തത്. അവസാന നിമിഷം ചിലർ പിൻമാറിയെങ്കിലും 22 പേരോടെ ഞങ്ങൾ യാത്രയ്ക്കുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ നടത്തി.

പറഞ്ഞുറപ്പിച്ചതുപോലെ ജനുവരി 19-ാം തീയതി വെളുപ്പിന് 5.15ഓടെ ശിവയാണ് ആദ്യം എത്തിയത്. കുറച്ച് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തന്നെ സക്കറിയാസാറും കുടുംബവും, നജ്മുദീൻ സാറും മകളും എത്തിച്ചേർന്നു. എല്ലാവർക്കും പേടി എന്നും വൈകി വരുന്ന അതും ടിക്കറ്റ് റിസർവ്വ് ചെയ്തതിനുശേഷം റെയിൽവ്വേ സ്റ്റേഷനിൽ പോലും ട്രെയിൻ പോയതിനുശേഷം എത്തിയ ചരിത്രമുള്ള സജനയുടെ കാര്യത്തിലായിരുന്നു. എന്നാൽ എല്ലാവരെയും അത്ഭുതപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് സജനയും കുടുംബവും നേരത്തെ തന്നെ എത്തിയിരുന്നു. എന്നാൽ വൈകിയെത്തിയത് വേറെയാരുമായിരുന്നില്ല, ഈ യാത്ര പ്ലാൻ ചെയ്ത ഉത്സവകമ്മറ്റി പ്രസിഡന്റായിരുന്നു. അങ്ങനെയെല്ലാവരും 5.30ന് യാത്ര തുടങ്ങേണ്ടിയിരുന്ന ഞങ്ങൾ അങ്ങനെ 5.45ന് യാത്ര തുടങ്ങി. ഇടപ്പിള്ളി-കാക്കനാട് - പെരുമ്പാവൂർ വഴിയാണ് പോയത്. തുടക്കത്തിൽ എല്ലാവരും നിദ്രാലസ്യത്തിലായിരുന്നു.

ബസ്സിൽ ഞങ്ങൾ കുറച്ച് സ്നാക്

സും, തണ്ണിമത്തനുമൊക്കെ കരുതിയിരുന്നു. ബസ് കുറച്ച് എത്തിയതും ഒരു വളവിൽ വച്ച് തണ്ണിമത്തനെല്ലാം ഉരുണ്ടു താഴെവീണു. അതിലൊന്ന് പൊട്ടുകയും ചെയ്തു. ഭാഗ്യം ആരുടെയും തലയിൽ വീണില്ല. വയറു കത്തിയിരുന്ന കൂട്ടുകാരിൽ ചിലർ അത് അപ്പോൾ തന്നെ ആരും കാണാതെ അകത്താക്കി. വെറും വയറ്റിൽ തണ്ണിമത്തൻ അടിച്ചു കയറ്റിയത് ഒരു ചെറുവാളിൽ കലാശിക്കുമെന്ന് അവർ തന്നെ കരുതിയിട്ടുണ്ടാവില്ല. 8 മണിയോടെ ഞങ്ങൾ കോതമംഗലത്തെത്തി. രാവിലെ ഒരു ചായപോലും കുടിക്കാതെയിറങ്ങിയതല്ലെ? ഒരുചായയാവാം എന്നു കരുതി. അങ്ങിനെ അവിടെയുള്ള ഒരു ചെറിയ ഹോട്ടലിനരികെ വണ്ടി നിർത്തി. ഹോട്ടലിന്റെ മുൻപിൽ തന്നെ വെള്ളയപ്പം ചുട്ടുവയ്ക്കുന്നു. ചായമാത്രം കുടിയ്ക്കാൻ ദൃഢ പ്രതിജ്ഞയെടുത്ത് ഇറങ്ങിയവർ തന്നെ അപ്പവും മത്സരിച്ചുകഴിച്ചു. ഒടുവിൽ 48 അപ്പവും 25 ചായയും! ഖജാൻജി ഒന്നു ഞെട്ടി. ഇതൊന്നും ഉത്സവകമ്മിറ്റി പ്രോഗാമിലില്ലാത്ത ചിലവായിരുന്നു. അവിടെ നിന്ന് ഞങ്ങൾ വീണ്ടും യാത്രയായി. 9 മണിയായപ്പോഴെക്കും അടിമാലിയിലെ മറ്റൊരു ഹോട്ടലിൽ നിന്ന് കാര്യമായ ഒരു പ്രാതൽ. യാത്രയാണെങ്കിലും ഭക്ഷണത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഒരു വിട്ടുവീഴ്ചയുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

രാവിലത്തെ ഭക്ഷണം കഴിച്ചതിൽ പിന്നെയാണ് കാര്യങ്ങൾ ഉഷാറായത്. എല്ലാവരും പരസ്പരം പരിചയപ്പെട്ടു. പാട്ടുപാടിയ കുട്ടികൾക്കെല്ലാം സക്കറിയ സാർ വക ചോക്ലേറ്റ്സ് സമ്മാനം കിട്ടി. അന്താക്ഷരിയായിരുന്നു ആദ്യത്തെ പരിപാടി. ഒടുവിൽ ഇല്ലാത്ത ഏതോ ഒരു പാട്ടുപാടി. സക്കറിയ സാറിന്റെ ടീം ജയിച്ചു. അത് കഴിഞ്ഞ് എല്ലാവരും നൃത്തചുവടുകൾ വയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. പ്രകൃതിരമണീയമായ മലഞ്ചെരുവിലൂടെ ബസ് നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ചുറ്റും അംബരചുംബികളായ മല നിരകൾ. വഴി പറഞ്ഞുതരാൻ ഞങ്ങളുടെ സുഹൃത്തും ഗൈഡുമായ സാബു ഇടയ്ക്ക് വച്ച് ഞങ്ങളോടൊപ്പം ചേർന്നു. ബസ് കല്ലാറിലെത്തിയപ്പോൾ മാങ്കുളമെന്ന സ്ഥലത്തേയ്ക്കുള്ള വഴിയിലേയ്ക്ക് തിരിയണമെന്ന് സാബു നിർദ്ദേശിച്ചു. അതിസാഹസികമായ വഴികളായിരുന്നു അതൊക്കെ. ബസ് ഡ്രൈവർ കുഞ്ഞുമോൻ എന്നുപേരുള്ള ഒരു വലിയ മനുഷ്യൻ അതിസൂക്ഷ്മമായി വണ്ടി ഓടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇതിനിടെ വാളുവയ്ക്കാതിരിക്കാൻ കലാധരൻ സാറിന്റെ വകയായി നല്ല അസ്സൽ കയ്പ്പുള്ള പാവയ്ക്ക കൊണ്ടാട്ടവും. മലഞ്ചെരുവിൽ പൂത്തുനിൽക്കുന്ന കാപ്പി തോട്ടങ്ങൾക്കും, കിളിർത്തു നിൽക്കുന്ന തേയിലകൾക്കും, സുഗന്ധം പരത്തുന്ന ഏലത്തോട്ടങ്ങൾക്കുമിടയിലൂടെ ഞങ്ങളുടെ ബസ് നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പോഴാണ് ഒട്ടും പ്രതീക്ഷിക്കാതെ രണ്ടാമത്തെ വാളുവരുന്നത്. അത് വേറെ ആരുമായിരുന്നില്ല. ഒരിക്കലും യാത്രകളിൽ വാളുവയ്ക്കാത്ത നമ്മുടെ ഖജാൻജി. ഒരു മുൻകരുതൽ എന്നോണം ഞങ്ങൾ എല്ലാവരുടെയും സീറ്റിൽ പ്ലാസ്റ്റിക് തൂക്കിയിട്ടിരുന്നു അതെന്തായാലും നന്നായി ഇതിനിടെ ഏറ്റവും നന്നായി വാളുവെച്ച് പെർഫോം ചെയ്യുന്ന ആൾക്ക് സക്കറിയ സാറിന്റെ വക സമ്മാനവും ഉണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞു. ഇതു കേട്ടതും ഖജാൻജി അടുത്ത പെർഫോമൻസ് കാഴ്ച വച്ചു. അതോടെ അയാൾക്ക് പൊതുവാളെന്നും, ഇളയവാളുപതി എന്നും പേരു നൽകി.

പതിനൊന്നു മണിയായപ്പോഴേയ്ക്കും ഞങ്ങൾ പെരുമൺകുന്നിലെത്തി. അവിടെ വണ്ടി നിർത്തിയ ശേഷം ഞങ്ങൾ ഒരൽപ്പം നടന്നു നീങ്ങിയപ്പോൾ പഴകിദ്രവിച്ച ഒരു തൂക്കുപാലം കണ്ടു. അത് രണ്ടേരണ്ട് ദ്രവിച്ചൊടിഞ്ഞ പലകകൾ കൊണ്ടുള്ള ഏകദേശം 25 മീ. നീളമുള്ള പാലമായിരുന്നു അത്. അധികം ബലമില്ലാത്ത തുരുമ്പിച്ച കുറച്ചു കമ്പികൾ അതിനു താങ്ങായി നിന്നിരുന്നു. അതിനടിയിൽ വലുതും ചെറുതുമായ പാറകൂട്ടങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ ഒഴുകുന്ന ഒരുകൊച്ചരുവി. അരുവിയിലെ ജലത്തിന് നല്ല ഒഴുക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങളോരോരുത്തരായി ആ തൂക്കുപാലത്തിലൂടെ പതുക്കെ അപ്പുറത്തേക്കു കടന്നു. ഓരോ അടി വയ്ക്കുമ്പോഴും പാലം നന്നായി കുലുങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഭയത്താൽ ഞങ്ങളിൽ പലരുടെയും കാൽ മുട്ടുകൾ വിറയ്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. (പ്രത്യേകിച്ചും മുതിർന്നവരുടെ) കുട്ടികളെല്ലാം അനായാസമായി പാലം കടന്നു. പാലമിറങ്ങി ചെല്ലുമ്പോൾ അപ്പുറത്ത് ഒരു കുറ്റികാടായിരുന്നു. അതിനിടെ അവിടെയുള്ളവരിൽ ചിലർ അവിടെയടുത്തുള്ള പള്ളിയിൽ പോകുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങളിൽ ചിലർ അവരോട് കുശലം ചോദിച്ചു. കലാധരൻ സാറിന് കുറ്റിക്കാട്ടിൽ നിന്ന് ഒരു മുള്ളൻ പന്നിയുടെ മുള്ള് കിട്ടി. സാർ അത് നിയമോൾക്ക് സമ്മാനിച്ചു. അത് കണ്ട ഇഷമോൾ തനിക്കും അതുപോലൊന്ന് വേണമെന്ന് പറഞ്ഞു വാശിപിടിച്ചു. മകളെ സമാധാനിപ്പിക്കാൻ നജിമുദ്ദീൻ സാർ നന്നെ പാടുപെട്ടു. തിരിച്ചുപോകുന്നതിനുമുമ്പ് ആനക്കുളത്തു ചെന്നിട്ട് ഒരാനക്കൊമ്പ് വാങ്ങിച്ച് തരാമെന്നു പറഞ്ഞു സമാധാനിപ്പിച്ചു. പാലത്തിലൂടെ എല്ലാവരും തിരിച്ചിറങ്ങുമ്പോൾ രാജേന്ദ്രൻ ചേട്ടനും കുടുംബവും മുളവടിയും കുത്തിപ്പിടിച്ച് അരുവിക്ക് കുറുകെ കടന്ന് മറുവശം എത്തിച്ചേർന്നു. വേറെയാരും ആ സാഹസത്തിന് മുതിർന്നില്ല. അവിടെ നിന്ന് തിരിച്ച് ബസ് നിർത്തിയിട്ടിരുന്നിടത്തേയ്ക്ക് ഞങ്ങൾ നടന്നു. ബസിൽ കയറി വീണ്ടും യാത്ര തുടങ്ങി.

തീരെ വീതികുറഞ്ഞ വഴിയായിരുന്നു അവിടെയെല്ലാം. ബസ് വളയുമ്പോഴൊക്കെ ഭയം തോന്നുമായിരുന്നു. താഴെ അതി ഗാഢമായ മലയുടെ ചരിവ്. ബസ് ഡ്രൈവറെ സമ്മതിക്കാതെ വയ്യ. മനോഹരമായ സീനറികൾ ക്യാമറയിൽ ഒപ്പിയെടുത്ത് കൊണ്ട് ഞങ്ങൾ യാത്ര തുടർന്നു. കുറച്ച് കൂടി മുകളിലേയ്ക്ക് ചെന്നശേഷം ഞങ്ങൾ ബസിൽ നിന്നുമിറങ്ങി. അവിടെ കാടിനകത്തേയ്ക്ക് കയറുന്നത് വറ്റിയ അരുവിയുടെ കുറുകെയുള്ള പാലത്തിലൂടെയായിരുന്നു. ബ്രിട്ടിഷുകാർ പണിത തൂണുകളാണത്രെ. ഈ ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ ഒരു കാര്യമേ - എത്ര കാട്ടുമുക്കിൽ പോലും അവർ പാലം പണിയും. ജീപ്പ് അവിടെ നിർത്തി ഞങ്ങളെല്ലാവരും നടന്നു. അതിമനോഹരമായ ഒരു വെള്ളച്ചാട്ടം കാണുവാനായിരുന്നു അത്. അത് കാണുവാൻ കുത്തനെയുള്ള ഒരു മലയുടെ അരികിലൂടെ ഇറങ്ങുവാനായി പടവുകളൊന്നുമില്ലാരുന്നു. അവിടെയുള്ള മരങ്ങളുടെ ചില്ലകളിലും ഞങ്ങളുടെ കൂടെ വഴികാട്ടികളായി വന്നവരുടെയും കൈപിടിച്ചിറങ്ങി. എങ്ങാനും വീണുപോയാൽ ഗാഢമായ കൊക്കയാണ് ഒരു വശത്ത്. വരിവരിയായി ഇറങ്ങുന്നതിനിടയിൽ എന്തോ വീഴുന്ന ശബ്ദം കേട്ടു ഞങ്ങളെല്ലാവരും ഞെട്ടി. ആരെങ്കിലും വീണോ ആവോ? ഭാഗ്യം കൂട്ടത്തിലൊരാൾ കല്ലെടുത്തിട്ടതാണ്. വളരെ സൂക്ഷിച്ച് ഞങ്ങളിറങ്ങി വെള്ളച്ചാട്ടത്തിനടുത്തെത്തി. വലിയ പരന്ന പാറക്കൂട്ടങ്ങൾ അതിലൊന്ന് ഉയരത്തിൽ എഴുന്നേറ്റുനിൽക്കുന്നു. അതിന്റെ മുകളിൽ നിന്നും പതഞ്ഞു വീഴുന്ന തണുത്ത ശുദ്ധമായ ജലം. ഞങ്ങളെല്ലാവരും ആ തണുത്ത വെള്ളത്തിൽ മുഖമൊക്കെ കഴുകി ഒന്ന് ഫ്രഷ് ആയി. വെള്ളച്ചാട്ടത്തിൽ നിന്നും നിലത്തു പതിക്കുന്ന വെള്ളത്തിന് ഒരായിരം കൊലുസുകൾ ഒരുമിച്ചു കിലുങ്ങുന്നതുപോലെയുള്ള ശബ്ദമായി തോന്നു. ആ ജലം അതിന്റെ ഗതിമാറ്റി പരന്നു കിടക്കുന്നത് ആ പാറക്കൂട്ടത്തിന്റെ അറ്റത്തേക്കൊഴുകുന്നു. അതിന്റെ താഴേക്കു നോക്കിയാൽ കണ്ണെത്താദൂരത്തോളം താഴ്ചയിലേക്ക് മറ്റൊരു വലിയ വെള്ളച്ചാട്ടം. അതിന്റെ താഴ്‌വാരത്തിൽ ആകെ പച്ചപ്പ് വിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ആരെയും ആകർഷിക്കും വിധം ആ പച്ചപ്പ് വെള്ളച്ചാട്ടത്തെ പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഹോ? കണ്ടിട്ടു കൊതിയാകുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആഴങ്ങളിലേക്കിറങ്ങിചെന്ന് ആ ഹരിതവനിയിൽ ഒന്ന് മുങ്ങിയിട്ട് തിരിച്ചുവരാൻ തോന്നും. ഞങ്ങളുടെ സുഹൃത്തുക്കളിൽ പലരും അതിന്റെ അരികിൽ നിന്നും ഫോട്ടോകൾ എടുത്തു കൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു കാലടി പുറകോട്ടു നീങ്ങിയാൽ പൊടി പോലും കിട്ടില്ല കണ്ടുപിടിക്കാൻ.

പ്രകൃതിയുടെ സൗന്ദര്യം നമ്മുടെ വർണ്ണനകൾക്കുമൊക്കെ അതീതമാണ്. വാക്കുകൾ കൊണ്ടെന്നും പറഞ്ഞറിയിക്കാനാവാത്തവിധം അനുഭൂതിയാണ്. വെള്ളച്ചാട്ടത്തിൽ കുറച്ചുസമയം ചിലവിട്ടശേഷം ഞങ്ങൾ ജീപ്പിൽ കയറി. കുറത്തിക്കുടി ആദിവാസി കേന്ദ്രത്തിലൂടെയാണ് ഞങ്ങൾ കടന്നുപോകുന്നത് ഈറ്റകൾ നിറഞ്ഞ കാട്ടിലൂടെയാണ് യാത്ര ഇരുവശവും ഈറ്റ തിങ്ങിനിൽക്കുന്നു. നേർത്ത ഒരു പാതയാണ് കാട്ടിനകത്ത് നയിക്കുന്നത്. വഴി നിറയെ വലിയ ഉരുളൻ പാറക്കല്ലുകൾ വിരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ മുകളിലൂടെ ജീപ്പു പോകുമ്പോൾ ആകെ ഇളകിമറിയും. കുത്തനെയുള്ള ഇടുങ്ങിയ വഴിയിലൂടെ ഡ്രൈവർ ജീപ്പ് വളരെ നിസാരമായി ഓടിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ ഒരു സുഹൃത്ത് ജീപ്പിന്റെ പിറകിലുള്ള സ്റ്റെപ്പിനി ടയറിന്റെ മുകളിലായിരുന്നു ഫോട്ടോകൾ എടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. കാടിന്റെ അകത്തുനിന്നും വിവിധ വസ്തുക്കൾ നിർമ്മിക്കുന്നിനായി ഈറ്റ വെട്ടിയിട്ടിരിക്കുന്നു. ആന വന്നതിന്റെ ചില സൂചനകളൊക്കെ അവിടെ കാണാമായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ വഴികാട്ടിയായ അനീഷ് ഇളകിമറിയുന്ന ജീപ്പിന്റെ മുമ്പിൽ നിസ്സാരമായിരിക്കുന്നത് ഞങ്ങളെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി. ജീപ്പിനകത്തുനിന്ന് എത്തിനോക്കിയപ്പോൾ ഒരല്പം ഉയരമുള്ള പാറയിൽ അവിടുത്തുകാരുടെ വീടുകണ്ടു. കാട്ടിലും ആളുകൾ ജീവിക്കുന്നല്ലോ നഗരത്തിൽ കഴിയുന്ന നമുക്ക് ഇതൊക്കെ അത്ഭുതം തന്നെയല്ലെ? ജീപ്പ് കുറച്ചധികം ദൂരം പോയശേഷം ഞങ്ങളുടെ ഡ്രൈവർ ഒരരുവിക്ക് കുറുകെ ജീപ്പോടിച്ചു. ചില സുഹൃത്തുക്കൾ അതിലൂടെ നടന്നു നീങ്ങി. വെള്ളം നിത്യമായി ഒഴുകുന്നതുകൊണ്ട് അരുവിയിലെ പാറകളിൽ വഴുക്കലുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു തന്നെ പ്രിയയുടെ ബാഗും മൊബൈലുമൊക്കെ വെള്ളത്തിലായി. അരുവിയുടെ അക്കരെ ഞങ്ങളൊന്നിറങ്ങിയ ശേഷം കുറച്ചു ദൂരം കൂടി ജീപ്പിൽ യാത്ര ചെയ്തു. ഇടയ്ക്ക് ഒരുവലിയ പാമ്പ് റോഡരികിലൂടെ പോകുന്നത് കണ്ടു. പാമ്പുകൾ അവിടെ നിത്യകാഴ്ചയാണെന്ന് വഴികാട്ടി അനീഷ് പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ വിശാലമായി പരന്നുകിടക്കുന്ന കുറേ പാറക്കൂട്ടങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ ഒഴുകുന്ന ഒരു കൊച്ചരുവി ഉണ്ടായിരുന്നു. അരുവിയുടെ അപ്പുറത്ത് കാടായിരുന്നു. അരുവിയുടെ കൊലുസുകിലുങ്ങുന്നതുപോലെയുള്ള ശബ്ദം പതുക്കെ കാതിൽ പതിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇതു കൂടാതെ കാടിനകത്തും നിന്നും ഉറക്കെ മറ്റെന്തൊ ശബ്ദം ഉയർന്നു വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. കാതുകളിൽ അലയടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ ശബ്ദത്തിന്റെ തീവ്രത കൂടി കൂടി വന്നു. ഒരു പാട് ഉയരത്തിൽ നിന്നും വെള്ളം വന്നു വീഴുന്നതുപോലെയുള്ള ശബ്ദമായിരുന്നു അത്. ഞങ്ങളിൽ ചിലർ ആദ്യമൊക്കെ ഒന്നു പകച്ചു നിന്നു.

കാറ്റ് മുളം കാട്ടിൽ തട്ടുന്ന എന്തോ ശബ്ദമാണോ? അത് അപ്പോൾ സാറാണ് പറഞ്ഞത് അത് ചീവിടുകൾ കരയുന്ന ശബ്ദമാണ്. ലക്ഷകണക്കിനു ചീവിടുകൾ കരയുന്ന ശബ്ദമാണ്. ലക്ഷകണക്കിനു ചീവിടുകൾ കരയുന്ന ശബ്ദം. ആദ്യമായൊരനുഭവമായിരുന്നു അത്. കുറെ നേരം തുടർച്ചയായി ആ ശബ്ദം കേൾക്കുമ്പോൾ ചിലരുടെ ചെവി കൊട്ടിയടയുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

സുഹൃത്തുക്കളിൽ പലരും പുഴയിലെ പാറക്കെട്ടുകൾക്കിടയിലെ ആഴമുള്ള വെള്ളത്തിലേക്കു ചാടി. പലരും പലയിടത്തായി ഒഴുകുന്ന വെള്ളത്തിലായിരുന്നു സമയം ചെലവിട്ടു. സുഹൃത്തുക്കൾ മുങ്ങാംകുളിയിട്ടും, നീന്തിക്കളിച്ചുമൊക്കെ ആസ്വദിച്ചു. അതിനിടയിൽ കിഷോറും, ഷിയാസും, അംബ്രോസും അവരുടെ മസിൽ ഷോ നടത്തുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ക്യാമറാമാനായി നമ്മുടെ ധനീഷും. മറ്റൊരുവശത്ത് സക്കറിയാസാറിന്റെ മുണ്ട് ഒഴുകിപ്പോയത് അന്വേഷിക്കുകയായിരുന്നു. ഒടുവിൽ സാറുതന്നെ അതു കണ്ടുപിടിച്ചു. അതിനിടയിൽ സാറും കുട്ടികളും കൂടെ ഒരു മുങ്ങൽ നീന്തൽ മത്സരം തന്നെ നടത്തി. പക്ഷെ സാറിനെ കടത്തിവെട്ടിക്കാൻ പയ്യൻസുകൾ ആർക്കും തന്നെ കഴിഞ്ഞില്ല. നൂറ്റാണ്ടുകളോളമുള്ള വെള്ളത്തിന്റെ ഒഴുക്കിൽ പെട്ട് അതിനടയിൽ ഒളിച്ചിരുന്ന കൊച്ചു കൊച്ചു പാറക്കൂട്ടങ്ങൾ മെഴുക് പോലെ മിനുസമുള്ളതായി മാറിയിരിക്കുന്നു. കാലുകൾ ഉറപ്പിച്ചു കുത്തിയില്ലെങ്കിൽ തെന്നി വീഴുമെന്നതു തീർച്ച. ചുറ്റുമുള്ള പടുക്കുറ്റൻ മരങ്ങൾക്കിടയിൽ പുറംലോകമറിയാത്ത ഏതോ ഒരു നിഗൂഢസത്യം ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു പോലെ തോന്നി. എല്ലാവരും അരുവിയിലെ തണുത്തവെള്ളത്തിൽ ഒരു കുളി പാസാക്കി. ആഹാരം റെഡിയായി എന്നു കേട്ടപ്പോൾ 2.45-ാടെ മനസ്സില്ലാ മനസ്സുമായി ഞങ്ങൾ അവിടം വിട്ടു. അധികം ദൂരെയല്ലാത്ത ഒരിടത്തായിരുന്നു ഭക്ഷണം ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നത്. പാറകൾക്കു മുകളിലിരുന്നു കഴിക്കണം. അതി സുഭിക്ഷമായ ഒരു സദ്യതന്നെയാണ് ഞങ്ങൾക്കായി അവിടുത്തെ സുഹൃത്തുക്കൾ ഒരുക്കിയിരുന്നത്.

കപ്പയും, മീൻകറിയും, കുത്തരിച്ചോറും, കോഴിക്കറിയും, പുഴമീൻ വറുത്തതും, മോരും, പപ്പടവും ഹെ! ഗംഭീരൻ നോൺ വെജ് സദ്യ. വിശപ്പുകാരണം എല്ലാവരും തകർത്തടിച്ചു. ആ ഭക്ഷണത്തിനു രുചികൂട്ടുന്ന വസ്തുത അതെല്ലാം കാടിനു നടുവിൽ ഓപ്പൺ എയറിൽ തീകൂട്ടി പാചകം ചെയ്തതാണെന്നായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ഉത്സവ കമ്മിറ്റി പ്രസിഡന്റിന്റെ ജന്മദിനമായിരുന്നു അന്ന്. അതിനിടയിൽ ജന്മദിനമായതുകൊണ്ടാണോ പ്രസിഡന്റ് ഈ ദിവസം തന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തതെന്നു പലർക്കും സംശയം. ആ കാട്ടിൽ വച്ചു ഞങ്ങൾ കേക്കുമുറിച്ചും, സമ്മാനം കൈമാറിയും ജന്മദിനമാഘോഷിച്ചു. ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞ് എല്ലാവരും മനസ്സിന്റെ ഭാരമൊക്കെ വെടിഞ്ഞ് ഒന്നിരുന്നു. ആനുക്കുളത്തേക്കാണ് ഇനി പോകാനുള്ളത്. അതിനിടയിൽ അവിടെ ഒരു മുളയിൽ മുമ്പു വന്നിരുന്നവർ തൂക്കിയിട്ടിരുന്ന വസ്ത്രം മാറ്റിയിട്ട് ഒരു ഡിസ്പോസബിൾ പ്ലേറ്റിൽ CMFRI DFD എന്ന് ആലേഖനം ചെയ്ത് ഞങ്ങളുടെ സന്ദർശനത്തിന്റെ സ്മരണയ്ക്കായി മൂന്നു സാറുമാരും കൂടെ അവിടെ ഒരു കൊടി ഉയർത്തൽ തന്നെ നടത്തി. അവിടെ ആനയിറങ്ങാൻ ഏകദേശം വൈകുന്നേരം 6 മണികഴിയുമെന്ന് ജീപ്പ് ഡ്രൈവർ പറഞ്ഞു. ഇത് ഞങ്ങളിൽ തെല്ലൊന്നു നിരാശ ഉണ്ടാക്കി. അപ്പോഴേയ്ക്കും അവിടുത്തെ ഒരു സുഹൃത്തിന്റെ മൊബൈലിലേക്ക് കോൾ വന്നു. ആനക്കുളത്ത് ആനയിറങ്ങിയെന്ന്. സമയം 3.45 ഞങ്ങളെല്ലാവരും ഓടി ജീപ്പിൽ കയറി. അവിടെ നിന്നും 5 മിനിറ്റ് ദൂരം മാത്രമേ ആനക്കുളത്തേയ്ക്കുള്ളു. അവിടുത്തു തെങ്ങിന്റെ പുറം തോൽ ആന ഉലച്ചു വച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ ആന നിത്യസംഭവമായതിനാൽ അവിടമാകെ മുൾവേലിയും മറ്റും കെട്ടിയിരുന്നു.

ഒടുവിൽ ഞങ്ങൾ ആനക്കുളത്തെത്തി. ഉറവയുള്ള സ്ഥലമായതിനാൽ ആനകൾ അവിടുത്തെ വെള്ളം കുടിക്കുകയുള്ളൂ. ആസ്ഥലത്തിന് ആനക്കുളം എന്ന പേര് വന്നതും ഇതുകാരണവുമാണ്. ഞങ്ങൾ അവിടെ എത്തുമ്പോൾ തന്നെ ആന വന്നിരുന്നു. ഡ്രൈവർ വണ്ടി ഉടൻ തന്നെ ഓഫ് ചെയ്തു. ഞങ്ങളൊടൊക്കെ നിശബ്ദരായിരിക്കാൻ നിർദ്ദേശം നൽകി. നാലാനകൾ ഒരു കുഞ്ഞിക്കൊമ്പനും മൂന്നിപിടിയാനയും വെള്ളം കുടിക്കുകയായിരുന്നു. പിടിയാനകളിൽ ഒന്ന് വളരെ ചെറുത് ഞങ്ങൾ നിൽക്കുന്നിടത്തു നിന്നും ഒട്ടും ദൂരെയല്ല, ഏകദേശം 30 മീറ്റർ മാത്രം. എങ്കിലും ഞങ്ങളെല്ലാവരും ആകാംക്ഷയോടെയും ഒരൽപ്പം ഭയത്തോടുകൂടിയും നിന്നു. കുറച്ചു സമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പിടിയാന കുഞ്ഞുമായി കയറി. തിരിഞ്ഞുനിന്ന് തന്റെ കൂടെയുള്ളവരെ വിളിച്ചു ഇതു കേൾക്കേണ്ട താമസം വെള്ളംകുടിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന കുട്ടിക്കൊമ്പൻ ഓടിക്കയറി എന്നാൽ മുതിർന്ന പിടിയാന എന്തോ മറുപടി എന്നോണം ചിഹ്നം വിളിച്ചു കൊണ്ട് കയറി. തിരിഞ്ഞു നിന്ന് ഞങ്ങളെ ഒന്നു നോക്കി. ഇത് കണ്ട് നമ്മുടെ ദിവ്യപേടിച്ച് കൂടെ നിന്നയാളുടെ കൈ മാന്തിപൊട്ടിച്ചു. ദിവ്യയുടെ പേടിച്ചരണ്ട മുഖം ഇപ്പോഴും നെജ്മുദ്ദീൻ സാറിന്റെ മൊബൈലിൽ മായാതെ കിടപ്പുണ്ട്. ആനകൾ കാട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചുകയറിയെന്നാണ് ഞങ്ങൾ കരുതിയത്. എന്നാൽ അവർ ഒരു പത്തൊമ്പതെണ്ണത്തിന്റെ

കൂട്ടം തന്നെയായിരുന്നു. ആ കൂട്ടത്തിൽ രണ്ടോ, മൂന്നോ മാസം മാത്രം പ്രായമുള്ളതും കാണും. അതിനെ ഒരു നോക്കു കാണാൻ പോലും തരാതെ അവർ അതിനെ വിദഗ്ധമായി സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആളുകളുടെ തിരക്കുകണ്ടിട്ടാണോ എന്നറിയില്ല ആനകൾ വെള്ളം കുടിക്കാനായി താഴേക്കിറങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരുപാടു നേരം മണ്ണുവാരി എറിഞ്ഞു അവിടെവിടെ മാറിനിന്നു സമയം പാഴാക്കി. അതിനിടയിൽ മണ്ണുവാരിയിടുന്നതിനെ സോപ്പു തേക്കുന്നതാണെന്ന ചില കമന്റ്സും കേട്ടു. ഒടുവിൽ ഒരു കുട്ടികൊമ്പനും പിടിയാനയും കൂടി അടിവെച്ചടിവെച്ച് ഒരു പ്രത്യേക പാതയിലൂടെ വെള്ളത്തിലേക്കിറങ്ങി. ഇതിനു പുറമേ ബാക്കിയുള്ള 15 ആനകൾ അതേ പാത പിന്തുടർന്നിറങ്ങി. അവർ ഉറവതേടി നടക്കുന്നത് രസകരമായ കാഴ്ചയാണ്. അതിന്റെ തൂണുകൾ പോലുള്ള കാലുകൾ കൊണ്ട് പാറക്കല്ലുകൾ തട്ടിമാറ്റി ഉറവ തേടുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീടതിൽ നിന്നും തുമ്പിക്കൈ നിറയെ വെള്ളമെടുത്തു കുടിക്കും. 19 എണ്ണത്തിൽ ബാക്കിയുണ്ടായിരുന്ന നാലുപേർ കുറച്ചു കഴിഞ്ഞാണ് ഇറങ്ങിയത്. അവരെ മറ്റുള്ളവരുടെ കൂട്ടത്തിലേക്കു കൂട്ടുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ വഴക്കടിച്ചു രണ്ടു കുടുംബത്തെ പോലെ മാറിനിന്നു. കൂട്ടത്തിൽ ഏറ്റവും ചെറുതിനെ വെള്ളത്തിൽ മുഴുവനായി അവർ കുളിപ്പിച്ചെടുത്തു. ഒരുപാടു തവണ ഫോട്ടോ എടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും കുട്ടിയാന ക്യാമറകൾക്കു പിടികൊടുത്തില്ല. ഇതിനിടയിൽ അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ആൾക്കൂട്ടം വലുതായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കൂട്ടത്തിൽ കുറച്ചു വിദേശികളേയും ഞങ്ങൾക്കു കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞു. നാട്ടുകാരിൽ പലരും ഇതിനിടെ ഫോണിൽ ആന ഇറങ്ങി എന്നു സുഹൃത്തുക്കളെ വിളിച്ചറിയിച്ചിരുന്നു. ഇതാദ്യമായാണ് ഇത്ര നേരത്തെ ആന ഇറങ്ങുന്നത്. അത് ഞങ്ങളുടെ ഭാഗ്യം.

ഒന്നരമണിക്കൂറോളം അവിടെ സമയം ചിലവഴിച്ച ശേഷം അടുത്തുള്ള ഒരു കൊച്ചു ചായക്കടയിൽ നിന്നും ഞങ്ങൾ ചായകുടിച്ചു. സമയം ആറു മണി കഴിഞ്ഞു. അതിനിടെ ഒരു കുലയോളം, ഞാലിപ്പൂവനും അക്കത്താക്കിയതും ഞങ്ങൾ തന്നെ അറിയാതെയായിരുന്നു. ബസ്സു കിടന്നിരുന്ന പെരുമൻകുത്തിലേക്ക് ഞങ്ങൾ ജീപ്പിൽ യാത്രയായി. തീരെ വീതി കുറഞ്ഞ അപകടം നിറഞ്ഞ പാതയിലൂടെ ആയിരുന്നു യാത്ര. വഴിയുടെ ഒരു വശത്തു പാറയിൽ മാതാവിന്റെ ഒരു പ്രതിമയും, അതിനോടു ചേർന്നൊരു ഗുഹയുമുണ്ടായിരുന്നു. ആ ഗുഹയുടെ അകത്ത് ഒരു പള്ളിയുണ്ടായിരുന്നു. അതിനകത്തേക്ക് കുറച്ചധികം ദൂരം നടന്നാൽ മാത്രമേ പള്ളി എത്തുകയുള്ളു. വൈദ്യുതി വിളക്കുകളൊന്നും ഇല്ലാത്തതിനാൽ അതിനകത്തേക്കു കയറാൻ ടോർച്ച് വേണമായിരുന്നു. പാറയുടെ അകവും, മലയുടെ ഒരു വശവുമായിന്നു. പാറയുടെ അകവും മലയുടെ ഒരുവശവുമായിരുന്നത് കൊണ്ട് നല്ല തണുപ്പായിരുന്നു. ആയതിനാൽ അതിനകത്തു പാമ്പുകളുമുണ്ടെന്നു ഡ്രൈവർ പറഞ്ഞു.

ജീപ്പ് കുറച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ കോൺക്രീറ്റ് വിരിച്ച പാതയിലെത്തി പിന്നീട് ഞങ്ങൾ പെരുകുത്തിലെത്തി. ബസിൽ കയറുന്നതിനു മുമ്പ് ഒരിക്കലും മറക്കാനാവാത്ത ഒരുപാടോർമകളും, ഇനിയും കാണാൻ ഒരുപാടു കാഴ്ചകൾ ബാക്കി നിർത്തിയ സങ്കടവും നൽകിയ ആ മനോഹരമായ യാത്രയ്ക്ക് നന്ദി പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ യാത്രയായി. ബസ് വീണ്ടും വളവുകളുള്ള ഇറക്കത്തിലേക്ക് നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവിടെ കുറച്ച് സ്ഥലം വാങ്ങി അവധിക്കാലം ചിലവഴിച്ചാലോ എന്ന ചില അഭിപ്രായങ്ങളും ചിലർ ഉയർത്തി. കുറച്ചുനേരം എല്ലാവരും ഒന്നു ഇരുന്ന ശേഷം വീണ്ടും പാട്ടും, ഡാൻസും ഒക്കെയായി അടിച്ചുപൊളിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. ഇതിനിടെ ഉറക്കമായ പലർക്കും ബുദ്ധിമുട്ട് അനുഭവപ്പെട്ടു. വണ്ടി ചീയപ്പാറയിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഡ്രൈവർ വണ്ടിനിർത്തിയതും അഞ്ച് പേര് ഓടിപോയി നിരന്നുനിന്ന് വാളുവച്ചു. സ്വന്തം വാളുപോലും വകവയ്ക്കാതെ അതിലൊരുവൾ വാളുവയ്ക്കുന്ന സഹപ്രവർത്തകന്റെ പുറം തടവി കൊടുക്കുന്ന കാഴ്ച വർണ്ണനകൾക്കതീതമായിരുന്നു. എല്ലാവരും അവിടെ റോഡരികിൽ കുറച്ചു വിശ്രമിച്ചു. അപ്പോഴേക്കും സക്കറിയ സാറും, കലാധരൻ സാറും കൂടി ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ട ഡിന്നർ റെഡിയാക്കുവാനായി കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന പൈനാപ്പിളും, തണ്ണിമത്തനും കൂടെ ഒരുപച്ചക്കറി വിൽപനതട്ടിൽ വെച്ചു ഭംഗിയായി മുറിച്ച് പ്ലേറ്റുകളിൽ നിരത്തിയിരുന്നു. ഭാഗ്യത്തിന് അവിടെ ഒരു ഷെഡും ഉണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാവരും അവിടെ ഇരുന്ന് ഭക്ഷണം കഴിച്ച് തിരികെ ബസിൽകയറി യാത്ര തിരിച്ചു.

12 മണിയോടെ സി.എം.എഫ്.ആർ. ഐയിൽ തിരിച്ചെത്തി നിറഞ്ഞ മനസോടെ ഞങ്ങളെല്ലാവരും യാത്രപറഞ്ഞു വീടുകളിലേക്കു മടങ്ങി. തിരക്കുപിടിച്ച ദിനചര്യകളിലേക്കു അടുത്ത പ്രഭാതമുണരുമ്പോളും മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ഒരു യാത്ര അതിനേക്കുറിച്ച് പറയാൻ ഓഫീസിലേക്ക് ഓടിയെത്താൻ തിരക്കായിരുന്നു. ഒരു പക്ഷേ ഞങ്ങൾക്ക് ഈ യാത്ര ഇത്ര ആസ്വദിക്കാൻ അവസരം ലഭിച്ചത് ഞങ്ങളുടെ ഡിവിഷൻ ഹെഡ് സക്കറിയാ സാർ ഞങ്ങളെ സ്വതന്ത്രമായി വിട്ടതിനാലാകാം. സർ ഒരായിരം നന്ദിയോടെ ഞങ്ങൾ ഈ യാത്ര നെഞ്ചിലേറ്റുന്നു.

ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പ്

ഈ. കെ. ഉമ
ഹിന്ദി വിഭാഗം

പാലിയേറ്റീവ് കെയർ ഹോസ്പിറ്റലിന്റെ സ്റ്റോപ്പിൽ പാർവ്വതി ഇറങ്ങി. ഇനി ഏറെ നടക്കാനുണ്ട്. സാരമില്ല. നല്ല തണലുള്ള വഴിയാണ്. തെങ്ങിൻ തലപ്പുകൾ ചാഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ചെറിയ റോഡിലൂടെ അവൾ നടന്നു. അധികം തിരക്കില്ലാത്ത റോഡിലൂടെ ഇടയ്ക്ക് ഓരോ ഓട്ടോ റിക്ഷകൾ രോഗികളെ കാണാൻ വരുന്നവരുമായി വന്നും പോയുമിരുന്നു.

മുറിയിൽ നല്ല തിരക്കുണ്ടായിരുന്നു. അവധി ദിവസമായതിനാൽ കുറേ പേർ വന്നിട്ടുണ്ട്. മുറിയ്ക്കു പുറത്ത് വരാന്തയിൽ ഒതുങ്ങിയ സ്ഥലത്ത് പാർവ്വതി നിന്നു. അകത്തു നിന്നും ഉച്ചത്തിൽ സംസാരം കേൾക്കുന്നുണ്ട്. സാന്ത്വന ചികിൽസാ കേന്ദ്രമായതിനാൽ 'നിശബ്ദത' പാലിക്കുക എന്ന ബോർഡ് പലിടത്തും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കുറേ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തിരക്കെല്ലാം കുറഞ്ഞു. വന്നവരെല്ലാം തിരിച്ചു പോകാനുള്ള തിരക്കുകൂട്ടലാണ്. ചിലർ മുറിയ്ക്കു പുറത്തിറങ്ങി അവളെ ഒന്നു തിരിഞ്ഞു നോക്കി, മറ്റുചിലർ നേരെപോയി. ആളൊഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ മുറിയിലേയ്ക്കു കയറി, കട്ടിലിന്റെ ഒരു ഓരത്തിരുന്നു. നാത്തൂൻമാർ രണ്ടുപേരുണ്ടായിരുന്നു. അമ്മയ്ക്കെങ്ങനെ എന്ന ചോദ്യം അസ്ഥാനത്തായിരുന്നു. എല്ലാ ചികിൽസകളും കഴിഞ്ഞ് ഇനി സാന്ത്വനം മാത്രമാണു വേണ്ടത്. ഒരു ജന്മം തീരാറാകുന്ന അവസ്ഥ. എത്രനാൾ??

സമയം സന്ധ്യയോടടുത്തപ്പോൾ മൂത്ത നാത്തൂൻ ചോദിച്ചു. പാർവ്വതി പോകുന്നില്ലേ? ഇവിടെ ഞങ്ങൾ രണ്ടു പേരുണ്ട്. മാത്രമല്ല, സ്ഥലസൗകര്യവും കുറവാണ്. പാർവ്വതി പറഞ്ഞു - 'ഇല്ല ചേച്ചി ഇന്നേതായാലും ഞാൻ നിൽക്കാം. നിങ്ങൾക്ക് അല്പം ആശ്വാസമാകുമല്ലോ, ആരും ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. പാർവ്വതി ചിന്തിച്ചു. എന്താണ് തന്നോടെല്ലാവരും ഇങ്ങനെ? രണ്ടുനാൾമുമ്പ് ഇളയ നാത്തൂൻ ഫോൺചെയ്തു പറഞ്ഞു. ചേട്ടത്തി, അമ്മയ്ക്ക് വിശേഷമൊന്നുമില്ല. ഇങ്ങോട്ടു വരണമെന്നൊന്നുമില്ല. ചിലപ്പോൾ ചേട്ടനതിഷ്ടമാവില്ല. എല്ലാവർക്കും വേണ്ടത് ചേട്ടനെയായിരുന്നു. ചേട്ടന്റേയും പെങ്ങന്മാരുടേയും ഇടയിൽ മറ്റൊരു തടസ്സമുണ്ടാകരുത്. എങ്കിലും രണ്ടും കല്പിച്ച് ഇന്നിതാ താനെത്തിയിരിക്കുന്നു. ആരെങ്കിലും തടഞ്ഞാൽ ചോദിയ്ക്കാം 'ഞാനെന്തു തെറ്റാണു ചെയ്തത്?' പക്ഷെ, ആർക്കും ആ ചോദ്യത്തിന് ഇതിനു മുമ്പും ഉത്തരമില്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും പാർവ്വതി അകന്നുമാത്രം നിന്നാൽ മതി.

രാത്രി ആസ്പത്രിയിൽ നിന്നും എല്ലാവർക്കും ഭക്ഷണം തരും. അതു കഴിച്ച് വീണ്ടും മുറിയിലേയ്ക്കുവന്നു. സാവധാനത്തിൽ ചേതനയ

റ്റുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശരീരം ഇടയ്ക്കിടെ ചരിച്ചു കിടത്തി. ഇപ്പോഴും അമ്മയുടെ ശരീരത്തിന് ഉടവു പറ്റിയിട്ടില്ല. പാർവ്വതി തുളസിവെള്ളം അല്പമെടുത്ത് അമ്മയുടെ ചുണ്ടു നനച്ചു കൊടുത്തു. തലചരിച്ച് അമ്മ അവളെ നോക്കി. എന്തൊക്കെയോ പറയണമെന്നുണ്ടാകും. പക്ഷെ, സാധിയ്ക്കുന്നില്ല. കുട്ടികളുടെ ശബ്ദം കേൾക്കുമ്പോൾ ആ കണ്ണുകളിൽ തിളക്കം കൂടുന്നതു കാണാമായിരുന്നു.

നാത്തൂൻമാർ രണ്ടുപേരും അടുത്ത കട്ടിലിൽ ഒന്നു ചാഞ്ഞു. പാർവ്വതിയ്ക്കുറക്കം വന്നില്ല. അമ്മയുടെ ശരീരം തടവിക്കൊണ്ട് അവളിരുന്നു. ഇടയ്ക്കിടെ തുളസി വെള്ളം കൊണ്ടു വരണ്ട ചുണ്ടുകൾ നനച്ചു കൊടുത്തു. മരുന്നിന്റെ മയക്കത്തിലും അമ്മ ഇടയ്ക്കിടെ ഞരങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നു. വിശാലമായ ആസ്പത്രി പറമ്പിലെ മരങ്ങളിലിരുന്ന് രാത്രി പക്ഷികൾ പല വിധ ശബ്ദങ്ങളുണ്ടാക്കി.

ഏതാണ്ടു രണ്ടു മണി ആയിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാമത്തെ നാത്തൂൻ എണീറ്റു. രണ്ടു പേരും കൂടി അമ്മയെ ചരിച്ചു കിടത്തി. ദൂരെ ഒരു മരത്തിൽ നിന്നും കുത്തിച്ചൂടാൻ എന്നു നാട്ടിൻ പുറത്തുകാർ വിളിക്കുന്ന പക്ഷി കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. അടുത്തു തന്നെയുള്ള ഏതോ മരത്തിലിരുന്നു നത്തു കരയുന്നതും കേട്ടു. നാത്തുൻ പറഞ്ഞു. രാത്രിയായാൽ പിന്നെ അപശബ്ദങ്ങളാണ്. പാർവ്വതി സ്പൂണിൽ അല്പം വെള്ളമെടുത്ത് അമ്മയുടെ വായിൽ ഒഴിച്ചു. പക്ഷെ, ശരിയ്ക്കും ഇറങ്ങുന്നില്ല. അല്പം തുറന്ന വായിൽ ഒരു വശത്ത് നാക്ക് തളർന്നു വീണു കിടക്കുന്നു. നാത്തൂൻ പറഞ്ഞു 'നാവു വീണെന്നാതോന്നുന്നത്' പാർവ്വതി ചിന്തിച്ചു. 'എത്രയേറെ സംസാരിച്ച നാക്കാണ്. ഇപ്പോഴിതാ നിശ്ചലമായി. വെള്ള മൊഴിയ്ക്കുന്നത് ഒരുവശത്തു കൂടെ ഒലിച്ചിറങ്ങി. നേരം വെളുക്കാറായപ്പോൾ പാർവ്വതി ഒന്നു മയങ്ങി.

ആസ്പത്രിയിലെ ഓരോ ദിവസവും വേഗം പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഇടയ്ക്ക് മൂത്ത നാത്തൂൻ പറഞ്ഞു. എത്ര ആളുകളേയാണ് ഇവിടെ വന്നു മരിച്ചു തിരിച്ചു കൊണ്ടുപോയത്. അമ്മയുടെ ആയുസ്സ് എത്രയാണാവോ? പാർവ്വതി ചോദിച്ചു. ''ചേച്ചി, ചിലപ്പോൾ വീട്ടിൽ കിടന്നു മരിയ്ക്കാനായിരിക്കും അമ്മയുടെ ആഗ്രഹം.'' പറഞ്ഞു തീരുന്നതിനുമുമ്പേ നാത്തുൻ ഇടപെട്ടു. ഏയ് അല്ലല്ല. അവിടെ കൊണ്ടു പോയാൽ ഇത്ര ശ്രദ്ധയൊന്നും കിട്ടില്ല. പാർവ്വതി പിന്നീടൊന്നും മിണ്ടിയില്ല. വെയിൽ താണപ്പോൾ പാർവ്വതി തിരിച്ചു പോരാനൊരുങ്ങി. വരാന്തയിൽ നിന്നും അവൾ കേട്ടു. ഏതെങ്കിലും ഓട്ടോ റിട്ടേൺ പോകുന്നുണ്ടാകും. അവളൊന്നും പറയാതെ നടന്നു. മുറ്റത്തു കാറുകിടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അതു സ്വന്തം സഹോദരിമാർക്കും ബന്ധുക്കൾക്കും വേണ്ടിയാണ് ഇവിടെ ഇട്ടിരിയ്ക്കുന്നത്.

വീട്ടിൽ എത്തിയപ്പോൾ രാത്രിയായി. മകൾ പറഞ്ഞു 'അമ്മേ, എന്തിനാണ് ഇത്ര വിഷമിയ്ക്കുന്നത്? അവിടെ അമ്മയെ ആർക്കും വേണ്ട. പിന്നെ എന്തിനാണ് കഷ്ടപ്പെട്ടു യാത്ര ചെയ്യുന്നത്. ദേ, എന്റെ പരീക്ഷ അടുത്തുവരുന്നു.' പാർവ്വതി പറഞ്ഞു. സാരമില്ല മോളെ, നമ്മൾ ചെയ്യേണ്ടതു ചെയ്യേണ്ടേ? ആരു വിളിച്ചില്ലെങ്കിലും പോകണം. ഇനിയെത്രനാൾ? വീണ്ടും വീണ്ടും കുറ്റാരോപണങ്ങൾ മാത്രമാണ് അവൾക്കു കേൾക്കേണ്ടിവന്നത്. പക്ഷെ, ആരുടെ കുറ്റപ്പെടുത്തലും അവളുടെ മനസ്സിലേക്ക് ഏറ്റതേയില്ല. വർഷമെത്രയായി കേൾക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ട്. 'ഒന്നിനും കൊള്ളാത്തവൾ. എന്റെ പെങ്ങമാരെ കണ്ടു പഠിയ്ക്ക്'. എല്ലാം ശീലമായിപ്പോയി.

വിവാഹം കഴിഞ്ഞ് ഒരുവർഷമായപ്പോഴാണ് പാർവ്വതിയുടെ കാൽക്കീഴിലെ മണ്ണ് ആദ്യമായി ഒലിച്ചു പോയത്. ഒരുനാൾ ചേരി തിരിഞ്ഞ് ഭർത്താവ് അവളോടു ചോദിച്ചു. ഒരു കൊല്ലമായില്ലേ നീയെന്താ പ്രസവിക്കാത്തത്? ആ കാലഘട്ടത്തിൽ ശാസ്ത്രം വളരേ പുരോഗമിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ അന്ധകാരം പൂണ്ട മനസ്സിൽ മാറ്റങ്ങളുണ്ടാക്കുക എളുപ്പമല്ല. മൂന്നാം വർഷം പാർവ്വതിക്ക് കുഞ്ഞു പിറന്നു. പക്ഷെ, ഓപ്പറേഷനായിരുന്നു. വീണ്ടും അവൾ കേട്ടു. 'പെണ്ണായാൽ പ്രസവിയ്ക്കണം എന്റെ പെങ്ങമാരെ കണ്ടുപഠിയ്ക്ക്'. കൈയ്യിലിരുന്ന കുഞ്ഞിനെ അവൾ മാറോടു ചേർത്തു പിടിച്ചു. 'ഈശ്വരാ...' മറ്റൊന്നും അവൾ ചിന്തിച്ചില്ല. ആ കുഞ്ഞിന്റെ മുഖം അവൾക്കാശ്വാസം നേർന്നു. മൂന്നു വർഷത്തിനു ശേഷം അടുത്ത പ്രസവത്തിനായി അവളെ ആസ്പത്രിയിലാക്കി. പാതിരായ്ക്കാണു വേദന വന്നത്. നേരം വെളുത്ത് പച്ച ഗൗണിട്ട് മുഖം മൂടി ധരിച്ച് ഡോക്ടർ കത്രികയുമായി നിൽക്കുന്നത് പാർവ്വതിയ്ക്കോർമ്മയുണ്ട്. പുളയുന്ന വേദനയിൽ അവൾ ബോധം കെട്ടു പോയി. ഉണർന്നപ്പോൾ അവളുടെ കൈ അറിയാതെ വയറിന്മേൽ സ്പർശിച്ചു. ഡോക്ടർ മകളെ കാണിച്ചിട്ടു പറഞ്ഞു- 'ഓപ്പറേഷൻ വേണ്ടിവന്നില്ല. കുഞ്ഞ് തിരക്കുപിടിച്ചിങ്ങു പോന്നു.' ആ ക്ഷീണത്തിലും അവൾ ചിരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. താൻ പ്രസവിച്ചല്ലോ. കുട്ടികൾ വളർന്നു കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നിട്ടും തീർന്നില്ല. ''രണ്ടിനേയും വളർത്തി വഷളാക്കി. രാവിലെ നാലുമണിയ്ക്കെണീറ്റു പഠിയ്ക്കുന്നുണ്ടോ? ഞങ്ങളുടെ കാലത്ത് അങ്ങനെയായിരുന്നു, ഇങ്ങനെയായിരുന്നു.'' പാർവ്വതി ഒന്നിനും ചെവി കൊടുത്തില്ല. ഓരോ വീഴ്ചയിലും കൂടുതൽ ശക്തിയോടെ അവൾ എണീറ്റു.

ഇന്നിപ്പോൾ മക്കൾ രണ്ടും പാർവ്വതിയ്ക്കിരുവശത്തുമുണ്ട് ഒന്നു

കൊണ്ടും വിഷമിയ്ക്കേണ്ട. ഒരമ്മയ്ക്ക് ഇതിൽപരം എന്തു വേണം? ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പാർവ്വതി വീണ്ടും ആസ്പത്രിയിൽ പോയി. അമ്മയെ വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുകയാണ്. ഇത്രയും നാളായില്ലേ. അവൾ വേഗം പണികൾ തീർത്തുവച്ച് യാത്രയായി. ആസ്പത്രിയിലെത്തിയപ്പോൾ എല്ലാം ഒരുക്കിവച്ച് അമ്മയെ കാറിൽ കയറ്റാറായി. നാത്തുന്മാരുടെ മടിയിലേക്ക് പതുക്കെ അമ്മയെ കിടത്തി. സ്വന്തം എന്നു കരുതിയിരുന്ന കാറിൽ ഒരു അധികപ്പറ്റു പോലെ അവൾ കയറിയിരുന്നു.

വീട്ടിലെത്തി അമ്മയെ കിടത്തി. എല്ലാ ഒരുക്കങ്ങളും കഴിഞ്ഞ് സന്ധ്യയ്ക്ക് മുമ്പ് അവൾ മടങ്ങി. അന്നുതന്നെ രാത്രി അമ്മ യാത്രയായി. സ്വന്തം വീട്ടിലെത്താൻ വേണ്ടി മാത്രം ആ ആത്മാവു കാത്തു കാത്തു കിടന്നു, എത്രയോ നാളുകൾ. പിന്നീടുള്ള ദിവസങ്ങൾ മോളേയും കൊണ്ട് പാർവ്വതി അവിടെത്തന്നെ കഴിഞ്ഞു. ചടങ്ങുകളൊക്കെ തീരണമല്ലോ. എന്നും ആൾക്കാർ വന്നും പോയുമിരുന്നു. ആ വലിയ വീട്ടിൽ അധികമാരും ശ്രദ്ധിയ്ക്കപ്പെടാതെ പാർവ്വതി ഒതുങ്ങി കൂടാൻ ശ്രമിച്ചു. മുൻവശത്ത് തിരക്കിട്ട ചർച്ചകളും കാര്യങ്ങളുമെല്ലാം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിലൊന്നും അവൾക്കു പങ്കില്ലല്ലോ. മകൾ അധികവും അവളുടെ അടുത്തു വന്ന് അവൾക്കു കൂട്ടിരുന്നു, പണികളിൽ അവളെ സഹായിച്ചു.

പത്തു നാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ചടങ്ങുകളെല്ലാം കഴിഞ്ഞു. പാർവ്വതീ, സുഖമാണോ? നീയും ഞങ്ങളോടൊപ്പം വാ. ആരും അവളോടു മൊഴിഞ്ഞില്ല. ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. സാരമില്ല. അത് ഒരു പതനത്തിനുമുമ്പുള്ള ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപായി മാത്രം അവൾ കണ്ടു. ഇടയ്ക്കു മകൾ വന്നു പറഞ്ഞു "അമ്മേ എനിയ്ക്കു മോഡൽ എക്സാം തുടങ്ങാറായി". അവൾ മകളെ സാന്ത്വനിപ്പിച്ചു. "സാരമില്ല മോളെ, ഇന്ന് ചടങ്ങെല്ലാം കഴിഞ്ഞ് എത്ര വൈകിയാലും നമുക്കു പോകാം." മകൾ സന്തോഷവതിയായി. അവൾക്കും മടുത്തിരിയ്ക്കുന്നു.

മരണവീട്ടിലെ എല്ലാ ചടങ്ങുകളും കഴിഞ്ഞ് രാത്രിയായെങ്കിലും അവൾ മകളേയും കൂട്ടി തിരിച്ചു പോന്നു. ഇരുട്ട് അധികമായിട്ടുണ്ട്. കറുത്തവാവാണോ എന്നൊന്നും അറിയില്ല. കുറച്ചു നാളായി അവളുടെ മനസ്സ് ശൂന്യമായിരുന്നു. മകളുടെ കൈപിടിച്ച് പുതിയൊരുണർവ്വോടെ അവൾ നടന്നു. ഈ വളർന്നു വരുന്ന കുട്ടിയും ഇനിയുമെത്ര ദൂരം താണ്ടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇനിയുമെത്ര കാണേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. രാത്രിയുടെ ഇരുട്ടിനെ അവൾ ഭയന്നില്ല. പിടിച്ച കൈയിലൂടെ മകൾക്കു ധൈര്യം പകർന്ന് ഇരുട്ടിനെ മുറിച്ച് പാർവ്വതി മുന്നോട്ടു നടന്നു.

നിലനിൽപ്പ്

ബിന്ദു ആന്റണി
എസ്.ഇ.ഇ.റ്റി.റ്റി.ഡി.

മരത്തിൻ ശാഖയിൽ നിന്ന്
കൊഴിഞ്ഞുവീണ ഇലയ്ക്കിന്ന് ജീവനില്ല
തണ്ടിൽനിന്ന് ഉരിഞ്ഞുപോയ
ശാഖയ്ക്ക് നിലനിൽപ്പില്ല
സ്നേഹത്തിൽ നിന്ന് അകന്നുപോയ
പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഫലമേകില്ല
പ്രകാശത്തിന് പുറം തിരിഞ്ഞുനിന്നവന്
അന്ധകാരം മാറുന്നില്ല
വാക്കിൽ നിന്ന് വിട്ടുമാറികിടക്കുന്ന
അക്ഷരത്തിന് അർത്ഥമില്ല
നന്മയിൽ നിന്ന് അകന്നു നിൽക്കുന്നവന്റെ
ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് നന്മ കാണുന്നില്ല
ജീവന്റെ ആദ്യനാളുകൾ പരാശ്രയം
പിന്നീട് സ്വാശ്രയം, ഇനിയുമുണ്ടാകേണ്ടതോ
പരസ്പരാശ്രയം

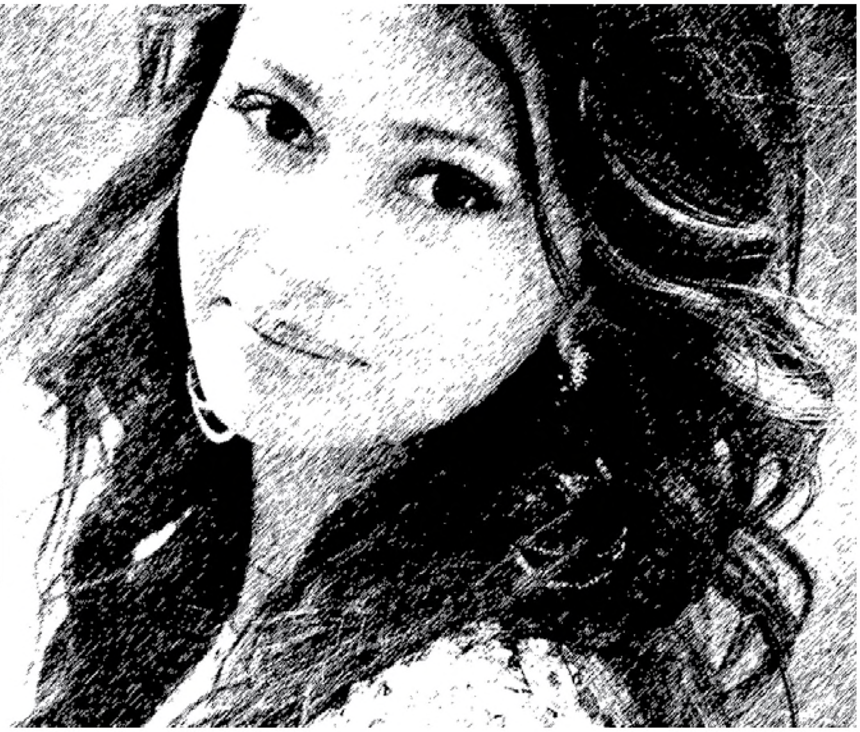

ദേവൂട്ടി

ഷമീർ പി.
പി. എഫ്. ഡി.)

എന്തായിരുന്നു അവളിലേക്ക് എന്നെ വല്ലാതെ ആകർഷിച്ചത് പെട്ടെന്ന് ആരോടും പൊട്ടിത്തെറിക്കുന്ന സ്വഭാവം ഉള്ളതുകൊണ്ടോ അതോ ആരേയും പിടിച്ചു നിർത്താൻ കഴിയുന്ന മധുരസ്വരമോ? അല്ല, തുളസിക്കതിരിന്റെ നൈർമല്യം, ഒരു ഗ്രാമവിശുദ്ധി, ആ മുഖത്തുമാത്രമേ എനിക്ക് കാണാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളു.

ക്ലാസിൽ അവൾ ആദ്യമായ് കയറി വന്ന നിമിഷം ഇന്നും ഞാനോർക്കുന്നു. നീല ദാവണി ഉടുത്ത് നെറ്റിയിലെ ചന്ദനക്കുറിയും മുടിയിൽ തുളസിക്കതിരുമായി അവൾ കയറിവന്നപ്പോൾ കാച്ചിയ എണ്ണയുടെ മഥിക്കുന്ന ഗന്ധമായിരുന്നു ക്ലാസ്സിൽ മുഴുവൻ. പിന്നീടങ്ങോട്ട് ഓരോ കാര്യങ്ങളിലും ഞാനവളെ ശ്രദ്ധിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു.

“ഹേയ് ജോൺ!!”പിന്നിൽ നിന്നും പെട്ടെന്ന് ആ മധുരശബ്ദം കേട്ടപ്പോൾ ഞാനൊന്നു ഞെട്ടിയോ? ഒരുപാട് നാളായ് സംസാരിക്കണമെന്ന് വളരെ ആഗ്രഹിച്ച ആൾ തൊട്ടടുത്ത് നിൽക്കുന്നു. എന്തിനെന്നറിയാതെ മനസ്സ് വല്ലാതെ പെരുമ്പറ കൊട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു,

“നിന്റെ സുവോളജി റെക്കോർഡ് വരച്ചുതീർന്നെങ്കിൽ ഇന്നെനിക്ക് തന്നുവിടുമോ” ഏതോ സ്വപ്നത്തിലെന്നപോലെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന റെക്കോർഡ് ബുക്ക് അവൾക്കുനീട്ടി. ക്ലാസ്സിലെ മൂക ജീവിയായ എന്നോടുതന്നെ അവൾ ഇത് ചോദിച്ചതെന്തിനാണാവോ. പിന്നീടങ്ങോട്ട് എന്തുകാര്യവും ചോദിക്കാനവൾ എന്റെയടുത്ത് വന്നു. പിന്നെ പിന്നെ രണ്ടുപേരുടേയും ഇടയിൽ വല്ലാത്തൊരു ആത്മബന്ധം വളർന്നുവരാൻ തുടങ്ങി. വൈകീട്ട് കാന്റീനിൽ ഒന്നിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ എന്തോ ഓർത്തിട്ടെന്നപ്പോലെ അവൾ പറഞ്ഞു. “ഡാ ജോൺ നിന്നെ ഫ്രണ്ട് ആയി കിട്ടിയപ്പോ ജീവിതത്തിൽ എനിക്ക് ആത്മാർത്ഥ സുഹൃത്തിനെ കിട്ടിയത്പോലെ...” “ജീവിതത്തിൽ എന്നും നിന്നോടൊപ്പം ഉണ്ടാവാൻ ഞാൻ ഒരുപാട് ആഗ്രഹിക്കുന്നു.” എന്ന് പറയാൻ കൊതിച്ചത്, പകരം പുറത്തേക്ക് വന്നത് മറ്റൊന്നായിരുന്നു. “എനിക്ക് നിന്റെ നല്ലൊരു സുഹൃത്ത് ആവാൻ കഴിയുമോ” മറുപടിയായി അവൾ കൊലുസ് കിലുങ്ങുംപോലെ ഒന്നു ചിരിച്ചു.

ദിവസങ്ങൾ ആഴ്ചകളായും മാസങ്ങളായും പെട്ടെന്ന് കടന്നുപോയി. ബിരുദ പഠനത്തിന്റെ അവസാന വർഷത്തിലേക്ക് എത്തിയത് വളരെ പെട്ടെന്നായിരുന്നു. ഇതിനിടയിൽ ദേവുവുമായ് സംസാരിക്കാത്തത് ഒരു ദിവസം പോലും ചിന്തിക്കാൻ എനിക്ക് കഴിയുമായിരുന്നില്ല. ഞാനറിയാതെ, അവളറിയാതെ എന്റെ മനസ്സിലും പ്രണയം തളിർത്തു തുടങ്ങിയിരുന്നു. “ദേവൂട്ടി. എനിക്കു നിന്നെ ഒരുപാട് ഇഷ്ടമാണ്” മനസ്സ് നൂറുവട്ടം അവളോട് ഇത് പറഞ്ഞു. എന്നന്നേക്കും നഷ്ടപ്പെടുമോ എന്ന ഭയം കാരണം എല്ലാം മനസ്സിൽ അടക്കിവെച്ചു.

ഹായ് ജോൺ!! ഇന്നൊരു ഹാ

പ്പി ന്യൂസ് ഉണ്ട്. പെട്ടെന്ന് ദേവു അങ്ങനെ പറഞ്ഞപ്പോൾ മനസ്സ് വല്ലാതൊന്നു പിടഞ്ഞു. ‘‘നാളെ എന്നെ കാണാൻ ഒരാൾ വരുന്നുണ്ട്. മിക്കവാറും ഈ കല്ല്യാണം ഉറപ്പിക്കാനാണ് വീട്ടിൽ പ്ലാൻ’’. ഹൃദയം നുറുങ്ങുന്ന വേദന അത് കണ്ണീരായ് പുറത്തു വരാതിരിക്കാൻ ഞാൻ ഒരുപാട് കഷ്ടപ്പെട്ടു. മുഖത്ത് നിറ ചിരി വരുത്തി ഞാൻ സന്തോഷം അഭിനയിച്ചു. മനസ്സ് നൂറുവട്ടം അവളോട് പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു എനിക്ക് നിന്നെ ഒരുപാട് ഇഷ്ടമാണ്, നീ എന്നും എന്റേതാവില്ലേ.?

ഈ ഒരു സംഭവത്തിനു ശേഷം കൂടുതൽ മൗനിയായി ഞാൻ. പിന്നീടുള്ള ദിവസങ്ങൾ എന്തെന്നറിയാതെ എന്നെ വേട്ടയാടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഒടുവിൽ ആഴ്ചകൾക്കു ശേഷം അവളുടെ കല്ല്യാണക്കുറി കയ്യിലേക്ക് തന്നപ്പോൾ മനസ്സ് വിങ്ങിപ്പൊട്ടുകയായിരുന്നു. തകർന്ന ഹൃദയം ഒരുപാട് തവണ അവളോട് ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു ദേവൂ... നിനക്കെന്നെ ഇഷ്ടമായിരുന്നില്ലേ? എന്തിന് നിന്റെ മാസ്മരിക വലയത്തിലേക്ക് നീയെന്നെ വലിച്ചടുപ്പിച്ചു. ഉത്തരമില്ലാത്ത കുറേ ചോദ്യങ്ങൾ ബാക്കി വെച്ച് എന്തിന് എന്റെ ജീവിതത്തിലേക്ക് നീ കടന്നുവന്നു.? എന്റെ ഹൃദയം കീറിമുറിക്കാനായിരുന്നോ. ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ സമാധാനിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ‘‘ഒരിക്കൽ പോലും മനസ്സിലെ പ്രണയം തുറന്നു പറയാത്ത നീ എന്തിന് സങ്കടപ്പെടണം?.’’ അതല്ലേ സത്യം ഒരു ഭീരു ആവുകയായിരുന്നില്ലേ ഞാൻ.

‘‘ജോൺ, നിനക്ക് എന്തുപറ്റിയെടാ? ആകെ മൂഡ് ഔട്ട് ആണല്ലോ. ആ മധുരശബ്ദം എന്നെ ചിന്തകളിൽ നിന്നും ഉണർത്തി. ‘‘അടുത്ത മാസം കല്ല്യാണമാണ് നീ വരാതിരിക്കരുത്’’. എന്തേ ഇവൾ എന്റെ മനസ്സിനെ കുത്തിക്കീറാൻ ഇത്രയേറെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്. ദിവസങ്ങൾ കടിഞ്ഞാണില്ലാത്ത കുതിരയെപ്പോലെ ഓടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഒടുവിൽ ദേവൂവിന്റെ കല്ല്യാണ ദിവസം ആയി.

കൂട്ടുകാരോടൊന്നിച്ച് ഹാളിൽ എത്തുമ്പോൾ താലികെട്ട് കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അഗ്നികുണ്ഡത്തിന് വലം വെക്കുമ്പോൾ അവൾ ആളുകൾക്കിടയിൽ ആരെയോ തിരയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആ കണ്ണുകളിൽ ഇതുവരെ കാണാത്ത വിഷാദം തളംകെട്ടിയിരുന്നു. നിറഞ്ഞ കണ്ണുകൾ എന്നിലേക്ക് ഉടക്കിയപ്പോൾ ആ കണ്ണുകൾ എന്നോട് ‘‘ഇഷ്ടമായിരുന്നു നിന്നെ ഒരുപാട്’’ എന്ന് പറയുന്നത് പോലെ തോന്നി. ഹാളിൽ നിന്നും പുറത്തേക്കിറങ്ങുമ്പോൾ ദേവൂട്ടിയുടെ കണ്ണുകൾ എന്നെ വല്ലാതെ വേദനിപ്പിച്ചു. ദേവു എന്നെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നോ? പ്രണയം തുറന്നുപറയാൻ അവൾ എന്തിനെയൊക്കെയോ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നോ? അറിയില്ല മതങ്ങളുടെ വേലിക്കെട്ടുകളായിരുന്നോ അവളെ തടഞ്ഞു നിർത്തിയത്. ഉത്തരമില്ലാത്ത കുറേ ചോദ്യങ്ങളുമായ് എന്റെ സ്വന്തം ദാവണിക്കാരി എങ്ങോ ഓടിയൊളിച്ചു. നിറഞ്ഞു വന്ന കണ്ണീർ തുള്ളികൾ ആരും കാണാതെ തുടച്ചുമാറ്റുമ്പോൾ കൈകളിൽ തടഞ്ഞത് രക്തകണങ്ങളായിരുന്നു.

കണ്ണട

ശ്രീദേവി നന്ദകുമാർ
D/o കെ. പി. ശാലിനി - എസ്.ഇ.ഇ.റ്റി.റ്റി.ഡി,

നാളുകൾക്ക് ശേഷം കിട്ടിയ ഒരു അവധി, ഒറ്റക്കായിട്ട് വർഷങ്ങളായി. വീട് ഉപേക്ഷിച്ച് കെട്ടി പെറുക്കി ഇങ്ങു പോന്നിട്ട് ഒക്കെ അവിടവിടെ അങ്ങിനെ ഇരിക്കുന്നു. ഞാൻ എല്ലാം ഒന്ന് ഒതുക്കി പൊടി തട്ടി വെക്കാൻ തുടങ്ങി. അമ്മയോട് ജോലിക്കാരിയെ വെക്കാൻ ലാഘവത്തോടെ പറഞ്ഞിരുന്ന ഞാൻ സ്വയം വരുമാനം കണ്ടെത്താൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ, അമ്മ എന്തുകൊണ്ട് വിലക്കി എന്നു തിരിച്ചറഞ്ഞു. പക്ഷേ എന്നിലെ മാറ്റം കാണാൻ ഇന്ന് എന്റെ അമ്മ കൂടെയില്ല. അച്ഛനെ പിശുക്കൻ എന്ന് ഒളിഞ്ഞു തെളിഞ്ഞും വിളിച്ചിരുന്ന ഞാൻ വിഢ്ഢിയാണെന്ന് ഇന്നറിയുന്നു. അച്ഛന്റെ വാക്കുകൾ ചെവികൊള്ളാതെ നേടിയെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിച്ച എന്റെ പ്രണയം, മാസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ പൊരുത്തക്കേടുകളുടെ, പരാധീനതകളുടെ മൂർച്ചയേറിയ ആയുധം കൊണ്ട് താലി അറത്ത് എന്നിൽ നിന്നും അകന്നു. എന്റെ തീരുമാനം തെറ്റായിരുന്നു. എനിക്കതിൽ ദുഃഖമുണ്ട്, പക്ഷേ എനിക്ക് കെട്ടിപിടിച്ച് പൊട്ടി കരയുവാനും മാപ്പിരക്കാനും അച്ഛൻ ഈ ഭൂമിയിൽ അവശേഷിക്കുന്നില്ല. മാറി വരുന്ന കാലത്തിനു അനുസരിച്ച എന്നു പറഞ്ഞ് ദിനം പ്രതിയുള്ള എന്റെ കോലം കെട്ടലുകളിൽ എനിക്കു ചുറ്റുമുള്ള ഒരുപാടുപേരെ പല പോരായ്മകൾ പറഞ്ഞ് ഞാൻ പരിഹസിച്ചു. ഇന്ന് കോലം കെട്ടലുകളോ കോലാഹലങ്ങളോ ഇല്ല എനിക്ക്. കൂട്ടുകൂടാൻ കൂടപ്പിറപ്പുകൾ ഒന്നും കൂടെ ഇല്ല. മുറിച്ചു കളഞ്ഞ ബന്ധങ്ങൾ ആണ് എന്റെ തീരാ നഷ്ടം. പൊടിപിടിച്ച വസ്തുക്കൾക്കിടയിൽ പൊടിയിൽ പൊതിഞ്ഞു കിടന്നിരുന്ന വർഷങ്ങൾ പഴകിയ അച്ഛന്റെ പഴയ കണ്ണട, എന്റെ മിഴികളെ നനയിച്ചു. ആ കണ്ണടയ്ക്കു പിന്നിൽ എന്നെ നോക്കി അരുതെന്ന് വിലക്കാൻ മിഴികൾ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ തിരിച്ചറിയാതെ പോയി ഞാൻ അവയെ...

ഞങ്ങളും മനുഷ്യർ

എം. എൻ. സത്യൻ
വെഹിക്കൾ സെക്ഷൻ

ബസ്സിൽ നിന്നും വെപ്രാളത്തോടെ ഇറങ്ങുവാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ ആളുകളുടെ ശകാരം... ഇറങ്ങിയതാണോ... അതോ... ആളുകൾ ഇറക്കിയതാണോ.... എന്തായാലും... ഭൂമിയിൽ എത്തിയല്ലോ.... ഭാഗ്യം.... റോഡു മുറിച്ചു കടക്കുമ്പോൾ പാഞ്ഞുവന്ന വണ്ടിയുടെ ബ്രേക്കിന്റെ ശബ്ദം ഒപ്പം... ഒരു പരിചയവുമില്ലാത്ത അയാളുടെ വായിൽ നിന്നും കേട്ടു.. കേട്ടില്ലാ.. ആ ഭാവത്തിൽ തിടുക്കത്തിൽ നടക്കാൻ ശ്രമിക്കവേ... കൈയ്യിലുള്ള ചെറിയ പെട്ടിയിൽ നിന്നും നേർത്ത ഒരു ഞെരക്കം... മ്യാവൂ... മ്യാവൂ... ശരി... നീയും പറഞ്ഞോ... ഇനി നീ മാത്രമായിട്ട് പറയാതിരിക്കണ്ട...

ബസ്സിൽ വെച്ച്.. ഈ ശബ്ദമാണ് എന്നെ നാണം കെടുത്തിയത്... അയാൾ എന്നെ അങ്ങിനെ കളിയാക്കേണ്ട കാര്യമുണ്ടായിരുന്നോ... അയാളോട് അപ്പോൾ ദേഷ്യം തോന്നിയത് നേരാണ്. പക്ഷേ.. എങ്ങിനെയാണ് കുടയുടെ സ്വിച്ച് ഓണായതെന്ന് എനിക്കറിയില്ല. കുടയുടെ പിടി അയാളുടെ മൂക്കിന്റെ പാലം തകർത്തെന്നു തോന്നുന്നു. പിന്നീടയാൾ കമാ.. എന്നൊരക്ഷരം ഉരിയാടിയിട്ടില്ല.. ഹോ.. ദൈവമേ... അപ്പോഴേയ്ക്കും എന്റെ സ്റ്റോപ്പ് എത്തിയത്, അയാളുടെ ഭാഗ്യം. അല്ലെങ്കിൽ അയാളുടെ കൈക്ക് വെറുതെ പണിയാകുമായിരുന്നു.

കുന്നിറങ്ങുമ്പോൾ തന്നോടൊപ്പം ചാഞ്ഞിറങ്ങുന്ന മഴ..... എന്തൊരു തല്ലിപ്പൊളി ദിവസമാണിന്ന്. ആരെയാണാവോ... കണികണ്ടത്. എന്തായാലും രാവിലെ എഴുന്നേറ്റു വരുമ്പോഴുള്ള കണ്ണാടിനോട്ടം നാളെമുതൽ നിർത്തണം...

വീടിന്റെ ഉമ്മറത്ത് കയറുമ്പോഴേക്കും കുട്ടികൾ പെട്ടി തട്ടിപ്പറിച്ച് തുറന്നിരുന്നു. ഹായ് നല്ല സുന്ദരൻ പൂച്ചക്കുട്ടി... കുട്ടികൾ ആഹ്ലാദം കൊണ്ട് തുള്ളി ചാടുകയാണ്. ഈ സമയം പൂച്ചക്കുട്ടി പെട്ടിയിൽ നിന്നും ചാടി മുറിക്കുള്ളിൽ കട്ടിലിന്റെ അടിയിൽ എവിടെയോ ഒളിച്ചു.

അടുക്കളയിൽ നിന്നും പാത്രങ്ങൾ മറിഞ്ഞു വീഴുന്ന ശബ്ദം.. അല്ലെങ്കിലും അവൾ അങ്ങിനെയാണ്. അവൾക്കിഷ്ടമില്ലാത്തത് എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടായാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള അപശബ്ദങ്ങൾ ഇടക്കിടയ്ക്ക് കേട്ടുകൊണ്ടേയിരിക്കും... മഴയോടൊപ്പം കാറ്റും ഇടിയും...

പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഇളയമകൾ പുസ്തകം മടക്കിവെച്ചിട്ട് ഓടി വന്നു പറഞ്ഞു. അച്ഛാ നമ്മുടെ ഈ പൂച്ചക്കുട്ടിക്ക് താന്തിയാ തോപ്പി എന്നു പേരിടാം....

ദൈവമേ.. ഇവൾ ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യസമരം വായിച്ചത് നന്നായി, ലോകമഹായുദ്ധം വല്ലതുമാണ് വായിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ വായിൽ കൊള്ളാത്ത വല്ല പേരും ഇടേണ്ടി വന്നേനേ... ഈശ്വരാ...

എന്റെ ശ്രീമതി ഒഴിച്ച് വീട്ടിലെ ബാക്കി എല്ലാവരുടെയും മനസ്സിലേക്ക് താന്തിയാതോപ്പി വളരെ പെട്ടെന്നാണ് കയറി പറ്റിയത്. ഞാൻ ഓഫീസിൽ പോകാൻ നേരം അവൻ എന്നോടൊപ്പം വീടും, തൊടിയും കടന്ന്, കശുമാവിൽ തോപ്പിലെത്തിയാൽ അവിടെ തലകുത്തിമറിഞ്ഞ് കളിക്കലായി... ഓടി മരത്തിൽ ചാടി കയറുന്നതിനു മുമ്പായി കൈകൾ കൊണ്ട് മാവ് തള്ളി മറിക്കാൻ പറ്റുമോ.. എന്ന് പരിശോധിക്കും... അതിനു ശേഷം ഓരോ കൈകൾ മാറി മാറി അതിൽ മാന്തും... അതോടൊപ്പം തന്നെ നടു വളക്കുകയും ചെയ്യും.. ഒരു പക്ഷേ ഈ മാവിൻ തോപ്പ് അവന്റെ ജിംനേഷ്യം ക്ലബ്ബോ മറ്റോ ആയിരിക്കാം.. പിന്നീട് മാവിന്റെ കൊമ്പു

കളിൽ നിന്നും, കൊമ്പുകളിലേക്ക് ചാടികൊണ്ടേയിരിക്കും...

ഇടക്കിടയ്ക്ക് ഇതൊക്കെ ഞാൻ കാണുന്നുണ്ടോ എന്ന് ഒളികണ്ണിട്ട് നോക്കുന്നുമുണ്ടാവും. വൈകീട്ട് തിരികെ വരുമ്പോഴും അവൻ ആ ഭാഗത്ത് എവിടെയെങ്കിലും ചാടിതുള്ളി കളിക്കുന്നുണ്ടാവും.. ഞാൻ വിചാരിച്ചതുപോലെ എന്നെ കാണാനുള്ള ആകാംക്ഷയല്ല അത് ഞാൻ കൊണ്ടുവരുന്ന മീനിനായുള്ള കാത്തിരിപ്പാണെന്ന് പിന്നീടെനിക്കു മനസ്സിലായി.

ദിവസങ്ങൾ കടന്നുപോയി പെട്ടെന്നാണ് കാര്യങ്ങൾ മാറി മറഞ്ഞത്. അന്നൊരു ഞായറാഴ്ച യായിരുന്നു. മഴയ്ക്ക് യാതൊരു ശമനവുമില്ല.. ഊണും കഴിഞ്ഞുള്ള ഉച്ചമയക്കത്തിലായിരുന്നു ഞാൻ. അടുത്ത വീട്ടിലെ കോഴിയെ താന്തിയാതോപ്പി ഓടിച്ചിട്ടതും അത് കിണറ്റിൽ ചാടിയതും.. അതിനെ എടുക്കുവാനായ് ശ്രീമതി ബക്കറ്റ് ഇറക്കിയതും കയറ് കയ്യിൽ നിന്നും വഴുതി ബക്കറ്റ് കോഴിയുടെ തലയിൽ വീണ് കോഴി ചത്തതും... ഈ സമയം താന്തിയാതോപ്പി മുറിയിൽ അപ്പി ഇട്ടതും ഞാനറിഞ്ഞില്ല.. ഒരലർച്ചയോടൊപ്പം പാത്രങ്ങൾ നിലത്തു വീണുടയുന്ന ശബ്ദം കേട്ട് ഞെട്ടി ഉണർന്നു. ഇതിന്റെ പേര് താന്തിയ തോപ്പി എന്നല്ല.. തോന്നിയിടത്ത് അപ്പി എന്നാണ്.. ഇടിയോടുകൂടിയ മഴയും... തൊഴിയോടുകൂടിയ ഇടിയും... ഉറക്കച്ചടവോടെ നോക്കുമ്പോൾ പാഞ്ചാലി മുടിയഴിച്ചിട്ട പോലെ... അവൾ... ദൈവമേ... പണിപാളിയോ... ഘോരമായ എന്തെങ്കിലും പ്രതിജ്ഞ എടുക്കുവാൻ തുനിയുകയാണോ.. അല്ല.. താഴെ പോയ വാർമുടി തിരയുകയാണ്. തിടുക്കത്തിൽ അതെടുത്ത് മുടിയിൽ കൂട്ടിവെച്ച് മേലേയ്ക്ക് കെട്ടിവെച്ചു.

ഈ...ശ്വരാ... സമാധാനം... വേണമെങ്കിൽ തോപ്പിയേ.. ഏതെങ്കിലും തോപ്പിൽ കൊണ്ടേ കളയാം...

നീ സമാധാനമായിരിക്ക്...

താന്തിയാ തോപ്പിയെ ചാക്കിലാക്കി നടക്കുമ്പോൾ കുട്ടികളുടെ കരച്ചിൽ ഉച്ചത്തിൽ കേൾക്കാം... പിന്നീട്.. കാതിൽ... മനസ്സിൽ ഇരുട്ടു നിറയുകയാണ്. കാലുകൾ കുഴയുകയാണ്, കശുമാവിൻ തോപ്പിലെത്തിയപ്പോൾ ഒരു നിമിഷം നിന്നു. കണ്ണീർകണങ്ങൾ മഴയിൽ അലിയുകയാണ്... മഴയുടെ ശക്തി കൂടുകയാണ്. ഇരുട്ടിന്റെയും.. അകലെ നിന്നുമുള്ള വെളിച്ചം അടുത്തെത്തിയപ്പോൾ അത് ഒരു ഓട്ടോറിക്ഷയാണെന്നറിഞ്ഞു. കൈകാണിച്ചതും അതിൽ കയറിയതും... ഓട്ടോ എവിടെ എത്ര ദൂരം ഓടി എന്നതും ഞാനറിഞ്ഞില്ല... ഭൂതകാലത്തിലെ ഓർമ്മകളിൽ പൂച്ച കാടുകയറുകയാണ്... ഒരു വളവ് തിരിഞ്ഞ് ഓട്ടോറിക്ഷ നിന്നു. ചേട്ടാ ഞാനിവിടെ വരെ ഉള്ളു... ഞാൻ കൊടുത്ത പൈസയിൽ തൃപ്തനായി അയാൾ പോയികഴിഞ്ഞു. മഴയിൽ നനഞ്ഞ് ചാക്കിന്റെ കെട്ട് അഴിച്ചതും താന്തിയാ തോപ്പി ചാടി ഓടിയതും ഒരുമിച്ചായിരുന്നു. ഇനി എങ്ങോട്ടാണ് പോകേണ്ടത്. പരിചയമില്ലാത്ത സ്ഥലം. കുറച്ചു ദൂരം നടന്നപ്പോൾ കണ്ടു ഒരു പീടിക. അതിന്റെ മുന്നിലിട്ടിരിക്കുന്ന ബെഞ്ചിൽ കയറി കുത്തിയിരുന്നു. ഉറക്കം കണ്ണുകളെ മെല്ലെ തഴുകുകയാണ്. സ്വപനത്തിൽ താന്തിയാ തോപ്പി കശുമാവിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ നിന്ന് കൊമ്പുകളിലേക്ക് ചാടിക്കൊണ്ടേയിരുന്നു...

വെളുപ്പിനുള്ള ബാങ്കുവിളി കേട്ട് ഞെട്ടി ഉണർന്നു. താന്തിയാ തോപ്പി ഇവിടെ എവിടെയെങ്കിലും ഉണ്ടോ.... ഇല്ല അവൻ ഇവിടെ എവിടെയുമില്ല... അവനെ കണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ...

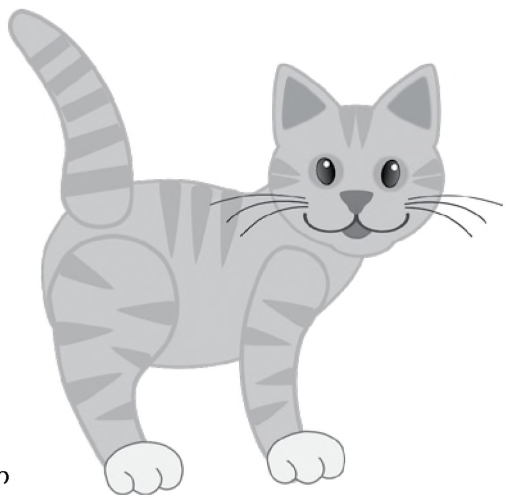

വീട്ടിൽ എന്തൊക്കെ പ്രശ്നം ഉണ്ടായാലും... ഞാനവനെ കൊണ്ടുപോകുമായിരുന്നു. പക്ഷേ...

മറ്റൊരു ഓട്ടോയിൽ കയറി. വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ ഉമ്മറത്ത് എല്ലാവരും ഉറങ്ങാതെ എന്നെ കാത്തു നിൽക്കുകയാണ്.

രാവിലെ കട്ടൻ ചായ കുടിക്കുന്ന പതിവുള്ളതിനാൽ ശ്രീമതി അടുക്കളയിലേക്കു പാഞ്ഞു.

ഉമ്മറത്തെ ചാരു കസേരയിൽ കിടന്ന് കൊണ്ട് കുട്ടികളോട് നടന്ന കാര്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കേ.. അടുക്കളയിൽ നിന്നും പരിഹാസത്തോടെ ശ്രീമതി വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

''വഴിതെറ്റി പോയെന്നോ... കഷ്ടം എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് ആ താന്തിയാ തോപ്പിയുടെ പിറകെ പോന്നാൽ പോരായിരുന്നോ. ഈ സമയം അകത്തു നിന്നും ഒരു പാറ്റയേയും കടിച്ചെടുത്ത് ഉമ്മറത്തേക്ക് ചാടി വീണു താന്തിയാ തോപ്പി..

ഞാനവന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി അവന് എന്നോട് ദേഷ്യം വല്ലതുമുണ്ടോ എന്ന്. ഇല്ല അവന്റെ മുഖത്ത് യാതൊരു ഭാവവ്യത്യാസവുമില്ല ക്ഷമിക്കു മോനേ... ഞങ്ങൾ മനുഷ്യരാണ്...

മനുഷ്യത്വം തീരെ ഇല്ലാത്ത മനുഷ്യർ...

സർക്കാരുദ്യോഗം

കെ. രാമദാസൻ
വിജിലൻസ് വിഭാഗം

സർക്കാർ ജോലി വളർന്നുവരുന്ന എല്ലാ ചെറുപ്പക്കാരുടെയും ഒരു സ്വപ്നമാണ്. അതിലൂടെ ലഭ്യമാകുന്ന ഭാവി സുരക്ഷ തന്നെയാണ് മുഖ്യ ആകർഷണം. തൊഴിൽ ലഭ്യമാകാവുന്ന തന്റെ വയസ്സിന്റെ നിശ്ചിത പരിധി വരെ അതിനു ശ്രമിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. വളരെ ചെറിയൊരു ശതമാനം പേർക്കു മാത്രമെ സർക്കാർ ജോലിക്കുള്ള ഭാഗ്യം ലഭിക്കുന്നുള്ളു എന്നുള്ളതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ 122 കോടിയിൽപ്പരം വരുന്ന ജനസംഖ്യയിൽ 2 ശതമാനംപോലും സർക്കാർ ജീവനക്കാരുണ്ടാകില്ല.

സ്വന്തം രാജ്യത്തോടും സമൂഹത്തോടുമുള്ള കടപ്പാട് ഒരു സർക്കാർ ജീവനക്കാരന് മറ്റുള്ളവരെ അപേക്ഷിച്ച് കൂടുതലാണ്. തന്നിലർപ്പിച്ച ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ ശരിയായി നിറവേറ്റുന്നതിലൂടെ രാജ്യത്തിന്റെ പുരോഗതിയിൽ ഭാഗഭാക്കാകുവാൻ കഴിയുന്നു എന്നത് വലിയ കാര്യമാണ്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ ജനസംഖ്യയിൽ എൺപതു ശതമാനവും പാവപ്പെട്ടവരായതിനാൽ അവരുടെ ഉന്നമനത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള സർക്കാരിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കാളിയാകേണ്ട ഉത്തരവാദിത്വം സർക്കാർ ജീവനക്കാരനുണ്ട്. ദേശസ്നേഹത്തിലും ആത്മത്യാഗത്തിലും അടിയുറച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്ന, നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ കാത്തുരക്ഷിക്കുന്ന, അടിയന്തിര ഘട്ടങ്ങളിൽ സേവന പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും മുന്നിട്ടിറങ്ങുന്ന സേനാവിഭാഗങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മാതൃകയാക്കേണ്ടതുണ്ട്.

സർക്കാർ സേവന മേഖലയിൽ നിന്നും പിൻമാറുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ സമൂഹത്തിൽ പലതരത്തിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇതിന്റെ ഭാഗമായി ജീവനക്കാരുടെ എണ്ണവും കുറച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടിങ്ങനെ ഒരു നിലപാട് എടുക്കാൻ സർക്കാർ നിർബന്ധിതമാകുന്നു എന്നതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നത് ഈ സാഹചര്യത്തിൽ ഉചിതമായിരിക്കും.

കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിൽ വിപ്ലവത്തിലൂടെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഭരണകൂടം നിലവിൽ വന്ന സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ ഭരണപരമായതും അല്ലാത്തതുമായ എല്ലാ സ്ഥാപനങ്ങളും സർക്കാരിനു കീഴിൽ കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. യുവാക്കളിൽ രാജ്യസ്നേഹം ഊട്ടി ഉറപ്പിക്കാൻ നിർബന്ധിത സൈനിക സേവനമടക്കം നടപ്പാക്കി. ലോകത്തിലെ ഒരു പ്രബലശക്തിയായി വളർന്ന ആ രാജ്യം പിന്നീട് തകർന്നടിയുന്നതാണ് കണ്ടത്. സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ നിരുത്തരവാദപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളും അഴിമതിയും ആ രാജ്യത്തിന്റെ തകർച്ചക്കുള്ള ഒരു കാരണമായി പറയപ്പെടുന്നു.

ആഗോളവത്ക്കരണത്തിന്റെ ഫലമായി നമ്മുടെ രാജ്യവും കമ്പോളസമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയിലേക്ക് നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണല്ലോ. സ്വകാര്യമേഖലക്ക് ഊന്നൽ നൽകികൊണ്ടുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ കാണാൻ കഴിയും. സ്ഥിരം ജീവനക്കാരുടെ എണ്ണം കുറച്ചുകൊണ്ട് പുറംകരാർ നിയമനം വഴി സർക്കാരിന്റെ ബാധ്യത കുറച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലമായി തൊഴിലെടുക്കുന്നവരുടെയും സുരക്ഷിതത്വം ഇല്ലാതാകുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല, ചൂഷണത്തിനു വിധേയമാവുകയും ചെയ്യുന്നു.

ലാഭത്തിലധിഷ്ഠിതമായ കമ്പോള വ്യവസ്ഥ സമൂഹത്തിലും അതിന്റേതായ ചലനങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ ഭരണഘടന ഉറപ്പു നൽകുന്ന സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമൂഹം തന്നെ ഇല്ലാതാക്കുകയും മുതലാളിത്തത്തിനു കരുത്തേകുകയും ചെയ്യുന്നു. മാനുഷിക മൂല്യങ്ങൾ വരെ നിരാകരിക്കപ്പെടുന്നു. കൂടാതെ തൊഴിലില്ലായ്മ പെരുകുകുയും പാവപ്പെട്ടവരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കമ്പോള സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥ പിൻതുടരുന്ന യൂറോപ്പിലും അമേരിക്കയിലും ഇതു കാണാൻ കഴിയും.

സ്വന്തം കടമയും ഉത്തരവാദിത്വവും മറന്നുകൊണ്ട് അവകാശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മാത്രം നിലകൊള്ളുന്ന ജീവനക്കാർ പരോക്ഷമായി സർക്കാരിന്റെ സ്വകാര്യവത്ക്കരണ പ്രക്രിയകൾക്ക് ആക്കം കൂട്ടുന്നു. ഇത്തരം പ്രവൃത്തികൾ ഭാവി തലമുറക്ക് ദോഷകരമായി മാറുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്ഥിരതയില്ലാത്ത തൊഴിലും കുറഞ്ഞ വേതനവും സമൂഹത്തിൽ പലവിധ പ്രശ്നങ്ങൾക്കിടയാകും.

ഉത്തരവാദിത്വപൂർണ്ണവും അർപ്പണമനോഭാവത്തോടെയുമുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ സാമൂഹ്യപുരോഗതിക്ക് അത്യാവശ്യമാണ്. അതുവഴി സമത്വസുന്ദരമായ ഒരു ഭാരതം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിൽ സർക്കാർ ജീവനക്കാരനുള്ള പങ്ക് വളരെ വലുതാണ്. ഇത്തരത്തിലുള്ള കൂട്ടായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നമ്മുടെ നാടിന്റെ ഭാവി ഐശ്വര്യപൂർണ്ണമാക്കുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല.

നഷ്ടമായ മഴ

ഈ. കെ. ഉമ
ഹിന്ദി വിഭാഗം

കഴിഞ്ഞ കാലവർഷത്തിൽ മഴ തീരെ കുറവായിരുന്നു. പക്ഷെ, മേടത്തിൽ വിഷുവിനും അതിനടുത്ത ദിവസങ്ങളിലും നന്നായി മഴ പെയ്തു. ഇടവമായപ്പോഴേക്കും ചൂടു കൂടിവന്നു. ഇന്നു പെയ്യും, നാളെ പെയ്യും എന്ന് എല്ലാവരും വേഴാമ്പലിനെപ്പോലെ കൊതിച്ചു. എങ്ങോ പെയ്യാനായി കൂട്ടം കൂട്ടമായി തിരക്കിട്ടു പോകുന്ന കാർമേഘങ്ങളെ നോക്കി കർഷകർ നെടുവീർപ്പിട്ടു.

ഇടവവും മിഥുനവും കഴിഞ്ഞു കർക്കിടകം വന്നു. എന്നിട്ടും ആകാശം ഇരുണ്ടില്ല. എങ്കിലുമൊരു പ്രതീക്ഷ, അല്പം വൈകിയാലും, മഴ പെയ്യും, ആ പ്രതീക്ഷയിൽ ഞാൻ ഓരോ ദിവസവും രാവിലെ മാനത്തു നോക്കും. കാർമേഘമുണ്ടോ? സ്കൂൾ കുട്ടികൾ പുത്തൻ യൂണിഫോമിട്ട് പുത്തൻകുടയുമായി ഇറങ്ങാൻ നേരത്ത് മഴ പതിവുള്ളതാണല്ലോ. മഴ വൈകുന്നതുകണ്ട് നാടും, നാട്ടാരും, സർക്കാരും വേവലാതി കൂട്ടുവാൻ തുടങ്ങി. കുറച്ചു നാളത്തേക്ക് ചർച്ചകൾക്കും സെമിനാറുകൾക്കുമുള്ള വിഷയം കിട്ടി. 'കാലാവസ്ഥ വ്യതിയാനം' എന്തൊക്കെയായലും പ്രകൃതി കനിഞ്ഞാലല്ലേ മഴ കിട്ടൂ.

ആയിടയ്ക്ക് ഒരു ദിവസം വൈകീട്ട് ഭർത്താവു ജോലി കഴിഞ്ഞു വന്നു വിശ്രമിക്കുന്ന സമയത്തു പറഞ്ഞു 'ഇത്തവണ ബാങ്കിന്റെ ടൂർ മൂന്നു വിദേശ രാജ്യങ്ങളിലേക്കാണ്. താല്പര്യമുണ്ടെങ്കിൽ പോകാം.' ഞാനത്ര കാര്യമായി എടുത്തില്ല. രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞ് അദ്ദേഹം വീണ്ടും പറഞ്ഞു. 'പെട്ടെന്ന് തീരുമാനമെടുക്കണം, എങ്കിലേ ഇത്തവണത്തെ ട്രിപ്പിൽ പോകാൻ സാധിക്കൂ. മോളതുകേട്ടു തുള്ളിച്ചാടി. അവൾക്കു പോകണമെന്നു നിർബന്ധം. മകനോട് അഭിപ്രായം ചോദിച്ചപ്പോൾ അവനു വിമുഖത. അവൻ പറഞ്ഞു. 'അതു ശരിയാവില്ല, എന്തെങ്കിലും ചെറിയ കാര്യത്തിന് അച്ഛൻ വഴക്കുപറയാൻ തുടങ്ങും. പട്ടാളച്ചിട്ടയിൽ ടൂർ പോയാൽ ഒരു രസവുമുണ്ടാവില്ല. മോളതു കേട്ടു നിരാശയായി. അവൾ അച്ഛനോട് യാത്രയെക്കുറിച്ചുള്ള കൂടുതൽ വിവരങ്ങളറിഞ്ഞുവന്ന് ചേട്ടനോട് പറഞ്ഞു. 'ചേട്ടാ, നമ്മൾ മാത്രമല്ല, വേറെ ഏഴു ഫാമിലി ഉണ്ടെന്ന്. നമുക്ക് കമ്പനി കിട്ടും. പ്ലീസ് ചേട്ടാ' അതു കേട്ടപ്പോൾ അവനു സമ്മതമായി. പിന്നെ പോകാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ ധൃതിയിൽ നടന്നു. ഓണം വെക്കേഷനായതുകൊണ്ട് മക്കൾക്ക് അധികം ക്ലാസ്സ് നഷ്ടമാവുകയുമില്ല. ഓരോരോ ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്ത് ദിവസങ്ങൾ വേഗം കടന്നുപോയി.

ഒരുനാൾ അതിരാവിലെ ഞങ്ങൾ യാത്ര പുറപ്പെട്ടു. ആദ്യം ദില്ലി. അവിടെ ടൂർ ഓപ്പറേറ്റർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം യാത്രയുടെ വിവരങ്ങൾ തന്നു. ആദ്യം തായ്‌ലന്റ്, അവിടെ അഞ്ചുദിവസം. പിന്നെ മലേഷ്യയിൽ നാലു ദിവസം. അവസാനം സിംഗപ്പൂരിൽ രണ്ടു ദിവസം. ഞങ്ങൾ ആകെ ഇരുപത്തിമൂന്നു പേർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ കുട്ടികളും യുവമിഥുനങ്ങളും റിട്ടയർമെന്റ് അടുത്തവരുമൊക്കെയുണ്ട്. മക്കൾക്ക് അവരുടെ പ്രായത്തിലുള്ളവരെ കൂട്ടു കിട്ടി.

തായ്‌ലന്റിൽ വൈകീട്ടു നാലുമണിയായപ്പോൾ ഞങ്ങളെത്തി. അവിടെ ഞങ്ങളെ സ്വീകരിക്കാൻ വിശാലമായ ചിരിയുമായി ഒരു ഗൈഡ് ഉണ്ടായിരുന്നു. സാം. താമസസ്ഥലത്ത് അവരവർക്കുള്ള മുറി സാം കാണിച്ചു തന്നു. പിറ്റേന്നു രാവിലെ ചില്ലുകൂടു പോലെയുള്ള ബസുമായി സാം എത്തി. സമയം വൈകാതെ ഞങ്ങൾ യാത്ര ആരംഭിച്ചു. അധികവും ബുദ്ധക്ഷേത്രങ്ങളും ഷോപ്പിംഗ് മാളുകളുമായിരുന്നു. രണ്ടു ദിവസവും ഇതു തന്നെ തുടർന്നപ്പോൾ ഞാൻ സാമിനോട് ചോദിച്ചു. ഇവിടുത്തെ ഗ്രാമങ്ങളും കൃഷിരീതിക

ളുമൊക്കെ ഞങ്ങൾക്കു കാണാൻ സാധിക്കുമോ? നിറഞ്ഞ ചിരിയുടെ സാം ഉത്തരം തന്നു. അതൊന്നും ടൂർ പാക്കേജിലില്ല. ഇടയ്ക്കിടെ പ്രകൃതിക്ഷോഭമുണ്ടാകുന്ന ഈ കൊച്ചു ദ്വീപിൽ വിനോദസഞ്ചാരമാണ് പ്രധാനവരുമാനം. അന്നത്തെ ചുറ്റിക്കറങ്ങൽ കഴിഞ്ഞ് രാത്രി ഭക്ഷണവും കഴിഞ്ഞ് താമസ സ്ഥലത്തേക്ക് വരും വഴി സാം ഒരു കാര്യം കൂടി വ്യക്തമാക്കി. രാത്രി ഒമ്പതു മണി കഴിഞ്ഞാൻ ആണുങ്ങളാരും, പ്രത്യേകിച്ച് പതിനെട്ടു വയസ്സു കഴിഞ്ഞവർ പുറത്തിറങ്ങരുതെന്ന്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നേരെ തിരിച്ചും. അതു കേട്ട് എല്ലാവരും ആശ്ചര്യത്തോടെ മുഖത്തോടു മുഖം നോക്കി. പക്ഷെ, ബസ്സിനു പുറത്തു നോക്കിയപ്പോൾ കടൽത്തീരത്തെ മരച്ചുവടുകളിലും ബഞ്ചുകളിലും ധാരാളം യക്ഷികളെ ഞങ്ങൾക്ക് കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. സാമിന്റെ മുഖത്ത് ഒരു വിളർത്ത ചിരി പ്രത്യക്ഷമായി.

തായ്‌ലന്റിലെ നാലു ദിവസം പൂർത്തിയാക്കി ഞങ്ങൾ മലേഷ്യയ്ക്കു തിരിച്ചു. അവിടെ രാത്രിയോടെ എത്തിയെങ്കിലും കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന റഹ്മാന്റെ ബാഗു കിട്ടാൻ വൈകിയതിനാൽ പന്ത്രണ്ടുമണിയോടടുത്താണ് ഞങ്ങൾക്കു താമസസ്ഥലത്തെത്താൻ സാധിച്ചത്. ആ രാത്രിയിലും പുതിയ ഗൈഡ്-പരമേശ്വരി കൃത്രിമ ചിരിയുമായി ഞങ്ങളെ സ്വീകരിച്ച്ചു. രാവിലെ അഞ്ചുമണിയ്ക്കെത്താമെന്നു പറഞ്ഞ് പരമേശ്വരി പോയി.

പറഞ്ഞതുപോലെ പിറ്റേന്നു രാവിലെ അഞ്ചുമണിയ്ക്കു തന്നെ എല്ലാവരും പരമേശ്വരി കൊണ്ടുവന്ന ബസ്സിൽ കയറി. വീട്ടിൽ തമിഴ് സംസാരിക്കുന്ന അവർ മലേഷ്യയിലെ ഭാരതീയരുടെ നാലാം തലമുറക്കാരിയാണ്. എങ്കിലും അവർ ഭാരതത്തിലേക്കു വരുവാൻ തന്നെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ലത്രെ. പരമേശ്വരി മലേഷ്യയുടെ ചരിത്രവും രാജ്യഭരണ കാര്യങ്ങളും ചുരുക്കത്തിൽ വിവരിച്ചു. അതിനിടെ ബസ്സ് അതിപുരാതന ഗുഹാക്ഷേത്രത്തിനടുത്തെത്തി. ക്ഷേത്രത്തിനു മുന്നിൽ മുരുകന്റെ സ്വർണ്ണം പൂശിയ അതികായ പ്രതിമയുണ്ട്. ക്ഷേത്രദർശനം കഴിഞ്ഞ് വീണ്ടും യാത്ര. അവിടെയും വലിയ കൊട്ടാരങ്ങളും, അംബരചുംബികളായ കെട്ടിടങ്ങളും ഷോപ്പിംഗ് സ്ഥലങ്ങളും പരമേശ്വരി കാട്ടിത്തന്നു. മലനിരകളിലൂടെ തൂക്കുകാറിലൂടെയുള്ള യാത്ര രസകരമായിരുന്നെങ്കിലും ഒരു വനമേഖല കാണാമെന്നു മോഹിച്ചുപോയ ഞാൻ കണ്ടത് നക്ഷത്ര ഹോട്ടലുകളും തീം പാർക്കുകളും കാസിനോവകളുമായിരുന്നു. ചുരുക്കം പറഞ്ഞാൽ എനിയ്ക്കു മടുപ്പു തോന്നിത്തുടങ്ങി.

പിറ്റേന്ന് മലേഷ്യയോടു ഞങ്ങൾ വിടവാങ്ങുകയാണ്. ആറു മണിക്കൂർ ബസ് യാത്ര. അതു കഴിഞ്ഞ് ഒരു പാലം കടന്നുകഴിഞ്ഞാൽ സിംഗപ്പൂർ ആയി. അതിരാവിലെ പുറപ്പെടണമെന്നു പരമേശ്വരി മുന്നറിയിപ്പു തന്നു. അതനുസരിച്ച് എല്ലാവരും കൃത്യസമയത്തു തന്നെ ഇറങ്ങി. ഞങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന ഏറ്റവും മുതിർന്ന രാജേശ്വരി ചേച്ചി കസവു സാരി ഉടുത്ത് എല്ലാവർക്കും കായ ഉപ്പേരി വിതരണം ചെയ്തു. അപ്പോഴാണ് അന്നു തിരുവോണമാണെന്ന് അറിഞ്ഞതു തന്നെ. വൈകാതെ തന്നെ ബസ്സ് പുറപ്പെട്ടു. യാത്രക്കിടയിൽ ഭർത്താവു പറഞ്ഞു - 'ഞാനിപ്പോൾ അനിയനെ വിളിച്ചിരുന്നു. നാട്ടിൽ രണ്ടു മൂന്നു ദിവസമായി മഴ തകർത്തു പെയ്യുകയാണത്രെ!. എനിക്കു വല്ലാത്ത നഷ്ടബോധം തോന്നി. നമ്മൾ തിരിച്ചെത്തുമ്പോഴേക്കും മഴ തീരുമോ എന്തോ. ഇക്കൊല്ലം ഒരു നല്ല മഴ ആസ്വദിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. ശീതീകരിച്ച ബസ്സിലെ ആറു മണിക്കൂർ യാത്രക്കിടയിൽ ഞാൻ നാട്ടിലെ മഴയുടെ തണുപ്പറിയാൻ ശ്രമിച്ചു.

ഇടയ്ക്കൊരു സ്ഥലത്ത് ഭക്ഷണം കഴിക്കുവാനായി വണ്ടി നിർത്തി. അരമണിക്കൂർ വിശ്രമിച്ച ശേഷം വീണ്ടും യാത്ര തുടർന്നു. സന്ധ്യ കഴിഞ്ഞ് ഒരു വലിയ പാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഞങ്ങൾ അടുത്ത രാജ്യത്തേക്കു കടന്നു. പണ്ടുകാലത്ത് സിംഹങ്ങൾ ധാരാളമായി ഉണ്ടായിരുന്ന ഈ കൊച്ചു രാജ്യം പിന്നീട് അധിനിവേശക്കാരെല്ലാം ചേർന്ന് സിംഗപ്പൂർ ആയി മാറി. കൂടുതലൊന്നും പറയാൻ പരമേശ്വരി തയ്യാറായില്ല. അവർ ഞങ്ങളെ അടുത്ത ഗൈഡ്-ഹർഹാൻസിനു കൈമാറി അതേ ബസ്സിൽ തന്നെ തിരിച്ചു പോയി. എഴുപതു കഴിഞ്ഞിട്ടും ഹർബാൻസിന്റെ ചുറുചുറുക്കും ഉത്സാഹവും കണ്ടപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ യാത്രാക്ഷീണം മാറി. ഏതാണ്ട് അർദ്ധരാത്രി വരെ ഷോപ്പിംഗ് നടത്തി എല്ലാവരും സമയം ചെലവഴിച്ചു. ആധുനികതയിലേക്കുള്ള മനുഷ്യന്റെ അടങ്ങാത്ത ആവേശവും വ്യഗ്രതയുമൊക്കെ ആ നഗരത്തിൽ പ്രകടമായിരുന്നു.

താമസവും ഭക്ഷണവും അത്യന്തം ചിലവേറിയതിനാൽ അവിടെ രണ്ടുദിവസമേ കഴിയേണ്ടി വന്നുള്ളു. നന്നായി. അത്രയും വേഗം നാട്ടിലെത്താമല്ലോ എന്നു ഞാനും കരുതി. എനിയ്ക്കു മടുത്തു. എങ്കിലും കുട്ടികളെല്ലാം നിരാശരായിരുന്നു. അത്രയ്ക്കും അവർ ആഹ്ലാദിച്ച് യാത്ര രസകരമാക്കിയിരുന്നു. തിരിച്ചു പോകാറായി എന്നു കേട്ടപ്പോൾ മുതൽ അവരുടെ ഉത്സാഹമെല്ലാം മങ്ങി.

പിറ്റേന്നു ഞങ്ങൾ ചെന്നൈ വഴി നാട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തി. അപ്പോഴേക്കും മഴ പെയ്തു തീർന്നിരുന്നു. എങ്കിലും ചട്ടിയിൽ ഞാൻ നട്ടിരുന്ന മുല്ലയും പച്ചമുളകിൻ തൈകളും കറിവേപ്പുമൊന്നും വാടിയിട്ടില്ലായിരുന്നു. ആ ഞായറാഴ്ച ഞങ്ങൾ രണ്ടു പേ

രുടേയും പ്രായമായ അമ്മമാരെ കാണാൻ പോകാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഓണത്തിനു പോകാൻ കഴിഞ്ഞില്ലല്ലോ. അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ ആദ്യം ഭർത്തൃഗൃഹത്തിലെത്തി. വീടിനു കിഴക്കു ഭാഗത്ത് വിശാലമായി കിടക്കുന്ന പാടത്ത് അപ്പോഴും ഓണത്തിനും പെയ്ത മഴവെള്ളം കെട്ടിക്കിടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. മഴയിൽ ഒഴുകി വന്ന മീനുകളെ പിടിയ്ക്കാനായി ധാരാളം കൊക്കുകളുമുണ്ടായിരുന്നു. ആ വിശാലമായ പാടത്ത് ഓരോ ഋതുഭേദങ്ങളും നന്നായി ആസ്വദിക്കാൻ പറ്റുമായിരുന്നു. മഴക്കാലത്ത് വെള്ളം നിറഞ്ഞ് കായൽ പരപ്പുപോലെ ഇളകിക്കളിക്കുന്ന ഭംഗി. മഞ്ഞുകാലമായല്ലോ, വെളുപ്പിന് മഞ്ഞിന്റെ തിരശ്ശീല നീക്കി പതിയെ മടിച്ചു മടിച്ചു പുറത്തു വരുന്ന സൂര്യബിംബം. വേനലിൽ കടുത്ത ചൂടിലും വീശിയടിക്കുന്ന പുഞ്ചക്കാറ്റിന്റെ ആശ്വാസം. കൂടാതെ പാടത്തിന്റെ അതിരുകളിലുള്ള ഇല്ലിക്കാടുകളിൽ തണൽ തേടിയെത്തുന്ന കിളികളുടെ കലപിലയുമായാൽ നല്ല രസം തോന്നും.

അനിയന്റെ ഭാര്യയോടു ഞാൻ ഓണ വിശേഷങ്ങൾ തിരക്കി. മഴകാരണം ഓണക്കളികളുടെ രസത്തിമിർപ്പൊന്നുമുണ്ടായില്ല. മഴ മാറിയപ്പോഴേക്കും ഓണത്തിരക്കു കഴിഞ്ഞ് എല്ലാവരും പതിവു തിരക്കുകളിൽ മുഴുകുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ മകൻ മണിക്കുട്ടൻ പറഞ്ഞു. 'വല്ല്യമ്മേ, മൂന്നു ദിവസം കല്ല്യാണിയേയും നന്ദിനിയേയും തൊഴുത്തിൽ നിന്നും ഇറക്കിയിട്ടേ ഇല്ല. ഞങ്ങളും കളിക്കാൻ പറ്റാതെ വീട്ടിലിരുന്നു മടുത്തു. പക്ഷെ, അവയ്ക്ക് ഞങ്ങളുടെ യാത്രയുടെ വിവരങ്ങളറിയാനായിരുന്നു തിടുക്കം. അതൊക്കെ അച്ഛനും മക്കളും ഉമ്മറത്തിരുന്നു വേണ്ടത്ര വിവരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ പാടത്ത് മഴ ബാക്കി നിർത്തിയ വെള്ളം നോക്കാനായി കിഴക്കോട്ടു നടന്നു. കുറേ സമയം അവിടെ ചെലവിട്ട് ഞങ്ങളിറങ്ങി.

വെയിൽ താഴും മുമ്പേ ഞങ്ങൾ എന്റെ ഗ്രാമത്തിലെത്തി. അമ്മ ഞങ്ങളെ ഒട്ടും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ലായിരുന്നു. സന്തോഷത്തോടെ അമ്മ ചോദിച്ചു. 'നിങ്ങളുടെ യാത്രയൊക്കെ എങ്ങനെയുണ്ടായിരുന്നു? തിരിച്ചു ഞാൻ അമ്മയോട് ഓണവിശേഷം ചോദിച്ചപ്പോൾ അമ്മയ്ക്കും മഴയെക്കുറിച്ച് മാത്രമേ പറയാനുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. നല്ല തണുത്ത മഴ. ഓണം നനഞ്ഞാലെന്താ ഒരു നല്ല മഴ കിട്ടി. ഇനി ഇങ്ങനെയൊരു മഴ എന്താണാവോ. ശരിയാണ്. ഇനി ഇതുപോലുള്ള നല്ല മഴയും അപൂർവ്വമായിത്തീരുമോ? എനിക്കു കിട്ടാതെ പോയ ആ മഴയുടെ നഷ്ടബോധത്തിൽ അവിടെ നിന്നും ഞങ്ങൾ തിരിച്ചു പോന്നു.

With Best Compliments From

Associated Scientific Company

39/874, Anjiparambil Building, Anand Bazar
South Railway Station Road, Kochi - 682 016
Ph : 0484 2376378 / 2376718 / 4016378

Authorised Dealers for

Borosil HIMEDIA MERCK GeNei FINAR Finar Limited BIOHIT Innovating for Health TARSONS Spectrum KEMI

E-mail : sales@associatedkochi.com, Web : www.associatedkochi.com

തീരം കാണാത്ത യാത്ര

ഹിൽഡ ഏലിയാസ്
D/o ലിസ്സി വർഗ്ഗീസ്
സി.എം.എഫ്.ആർ.ഐ
കോ. ഓപ്പറേറ്റീവ് സൊസൈറ്റി

പടിഞ്ഞാറേ ചക്രവാളത്തിൽ കാർമേഘങ്ങൾ നിരനിരയായ് നിറഞ്ഞിരുന്നു. പ്രകാശം ചോർന്നു പോയ പ്രകൃതിയുടെ വിഷാദഭാവം. ആർത്തിരമ്പുന്ന ആഴിത്തിരമാലകളുടെ ശബ്ദം അവളുടെ ചിന്തകളെ തൊട്ടുണർത്തി. 'പാറക്കെട്ടുകളിൽ തട്ടി കടലിലേക്കൊഴുകുന്ന തിരകൾക്കൊപ്പം തന്റെ ദുഃഖങ്ങൾ കൂടി ഒഴുകിയിരുന്നെങ്കിൽ! തീരം തേടാൻ വെമ്പുന്ന തിരകൾക്കൊപ്പം കണ്ണുകൾ തുടച്ച് അവൾ നിന്നു... മീനു...

ഓർമ്മകളിൽ നിന്നും വിട്ടുമാറാത്ത ആ ഭീകരരാത്രി... പാതിരാത്രിയുടെ മറവിൽ മദ്യപിച്ച് വീട്ടിലേക്കു കയറിവന്ന അച്ഛൻ. അച്ഛന്റെ വരവ് മീനുവിനെന്നും മടുപ്പുണർത്തുന്നതായിരുന്നു. അന്നും അതാവർത്തിച്ചു. ഒരു കലഹത്തിന് സാക്ഷിയാതാകെ അവൾ കിടക്കയിൽ കണ്ണടച്ചു കിടന്നു. പക്ഷെ അമ്മയുടെ കരച്ചിൽ അവളെ അതിനനുവദിച്ചില്ല. എഴുന്നേറ്റ് മുറ്റത്തെത്തുമ്പോൾ മദ്യത്തിന്റെ ലഹരിയിൽ അച്ഛന്റെ കൈകൾ അമ്മയുടെ കഴുത്തിൽ പിടുത്തമിട്ടിരുന്നു. ആ കരാള ഹസ്തങ്ങളിൽ അമ്മ ഞെരിഞ്ഞമർന്നു. ഭ്രാന്തു പിടിച്ചു നിൽക്കുന്ന അച്ഛൻ അമ്മയുടെ ജീവൻ കവർന്നെടുത്തിരുന്നു.

പാറക്കെട്ടുകളിൽ ആഞ്ഞടിച്ച തിരകൾ മീനുവിന്റെ മുഖത്ത് തട്ടിയപ്പോൾ, അവൾ ഓർമ്മകളിൽ നിന്നും തിരികെയെത്തി. ഇനിയൊന്നും ഓർക്കുകയില്ലെന്ന് മനസ്സിൽ ഉറപ്പിച്ചതാണ്. പക്ഷെ... നൊന്ത് പ്രസവിച്ച അമ്മയുടെ പ്രാണൻ പിടയുന്ന ആ നിലവിളി, അവളുടെ കാതിൽ മുഴങ്ങുകയാണ്, തീരംതല്ലിത്തകർക്കുന്ന തിരകളുടെ ആരവം ആ മനസ്സിനെ വല്ലാതെ ഉലച്ചു കളഞ്ഞു. സ്നേഹത്തിനായ് ഒരു സാന്ത്വനത്തിനായി ആ കുഞ്ഞുമനസ്സ് തേങ്ങി.

കൂടണയാൻ പറന്നകലുന്ന പക്ഷിക്കൂട്ടങ്ങൾ... തിരകൾ വീണ്ടും പാറക്കൂട്ടങ്ങളെ ലക്ഷ്യമാക്കി വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അവളുടെ മുഖത്ത് എന്തോ തീരുമാനമെടുത്ത ഭാവമായിരുന്നു. പാറക്കെട്ടുകളിൽ നിന്നും താഴെയിറങ്ങി അവൾ മുന്നോട്ട് നടന്നു. ആഴിയുടെ ആഴങ്ങളിൽ നിന്നും ആരോ തന്നെ മാടിവിളിക്കുന്നതായി അവൾക്ക് തോന്നി. കടൽ തന്റെ തിരകളുയർത്തി ആ യാത്രയെ തടസ്സപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നെങ്കിലും അവളതൊന്നും ശ്രദ്ധിക്കാതെ മരണത്തിലേക്ക് നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ധീരനായ ഒരു പോരാളിയെപ്പോലെ.

''മോളേ... മോളേ മീനു... അരുത് ഈ അച്ഛനെവിട്ട് പോകരുതേ''

താൻ കേൾക്കാൻ കൊതിച്ച സ്നേഹസാന്ത്വനം, ഒരു നിമിഷം അവൾ തിരിഞ്ഞുനോക്കി. തന്റെ അച്ഛൻ ആദ്യമായി തന്നെ 'മോളേ' എന്ന് വിളിച്ചിരിക്കുന്നു. അയാൾ തന്റെ തെറ്റ് മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. അയാളുടെ പശ്ചാത്താപം കണ്ണീർകണങ്ങളായി കവിൾത്തടങ്ങളിലൂടെ ഒഴുകുകയാണ്,

''അച്ഛാ...'' താൻ കേൾക്കാൻ കാത്തിരുന്ന സ്നേഹത്തിന്റെ തലോടൽ തന്റെ അച്ഛനിൽ നിന്നും സ്വീകരിക്കാൻ അവൾ കൊതിച്ചു. കരയെ ലക്ഷ്യമാക്കി അവൾ തിരിഞ്ഞുനടന്നു. പക്ഷെ... അപ്പോഴേക്കും കടൽ തന്റെ വിശ്വരൂപം പുറത്തെടുത്തിരുന്നു. ആഞ്ഞടിച്ച വൻതിരമാലകളിൽ അവൾ യാത്രയായി.

തീരം കാണാത്ത യാത്രയായി....

With Best Complimence from

GS TELETECH

39/2571A, Alamanar Complex,M.G.Road,Kochi-682 016
Ph: 2383375,2363368 Fax : 2367519
Email: sales@gsteletech.in, www.gsteletech.in

TOTAL TECHNOLOGY SOLUTION PROVIDERS

*ISDN /IP EPABX SYSTEM
*VOICE &DATA SOLUTIONS
*AUDIO &VIDEO CONFERENCING SOLUTIONS
*BOARD ROOM SOLUTIONS
*SURVEILLANCE SYSTEMS, PA SYSTEMS, LCD PROJECTORS, UPS
*CUSTOMIZED TOUCH SCREEN DISPLAYS,

With Best Complimence from

PA SS

PA STAR SECURITY SERVICES

Office No. 4, Devaswom Shopping Complex,
Pazhaveedu P.O., PIN: 688 009, Alappuzha, Kerala, India

An Outfit Managed By Retired Army Officers to Enlarge Employment Opportunities for Ex Serviceman

With Best Compliments From

BIO VISION

612 B, POICKATTUSSERY, CHENGAMANADU P.O. , NEDUMBASSERY

KOCHI, KERALA - 683578

E-mail: biokochi@yahoo.com

ചെറുകഥ

യാത്രയ്ക്കിടയിൽ

ജി. ഗോപകുമാർ
സി.എം.എഫ്.ഐ., മണ്ഡപം റീജിയണൽ സെന്റർ

തീവണ്ടി പുറപ്പെടുന്നതിന് തൊട്ടുമുൻപാണ് റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ എത്തിയത്. ഔദ്യോഗിക കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ചെന്നൈയിൽ വന്നതാണ്. ജോലി പൂർത്തിയാക്കി റിപ്പോർട്ടും നൽകിയ ശേഷം വൈകിയാണ് സ്റ്റേഷനിലേക്ക് തിരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞത്. വൈകുന്നേരത്തെ ചെന്നൈ നഗരത്തിലെ തിരക്കിലൂടെ വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടാണ് ഓഫീസ് ഡ്രൈവർ കൃത്യസമയത്ത് സ്റ്റേഷനിൽ കൊണ്ടെത്തിച്ചത്.

രാമേശ്വരം എക്സ്പ്രസ്സിന്റെ രണ്ടാം ക്ലാസ്സ് എ.സി. കോച്ച് നിറഞ്ഞിരുന്നു. തത്ക്കാൽ വിഭാഗത്തിലാണ് സീറ്റ് തരപ്പെടുത്തിയത്. കോച്ചിന്റെ ഒരറ്റത്തായിരുന്നു സീറ്റ്. ലോവർ ബർത്തു തന്നെ കിട്ടുകയും ചെയ്തു. സ്യൂട്ട് കേസും ബാഗും സീറ്റിനടിയിലേക്ക് വച്ചശേഷം ഇരുന്നതേയുള്ളൂ, തീവണ്ടി നീങ്ങിത്തുടങ്ങി. ഔദ്യോഗിക യാത്രകളുടെ വിരസതയിൽ മുഴുകി വെറുതേ പുറത്തേക്കു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഭ്രാന്തമായ തിരക്കിൽപ്പെട്ട് യന്ത്രത്തെപ്പോലെ പ്രവൃത്തിച്ചുക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചെന്നൈ നഗരത്തെ പിന്നിലാക്കി തീവണ്ടി കുതിക്കുന്നു. അലസമായി വെളിയിലേക്കു തന്നെ നോക്കിയിരുന്നു. നഗരത്തിന്റെ കോലാഹലം മാറി മൊട്ടക്കുന്നുകളും മുൾച്ചെടികളും നിറഞ്ഞ തമിഴ്നാട്ടിലെ സ്ഥിരം പ്രകൃതി ദൃശ്യങ്ങൾ. ക്രമേണ പകൽ വെളിച്ചം മങ്ങി ഇരുട്ട് കടന്നുവന്നു. അപ്പോഴാണ് ഞാൻ ട്രെയിനിനകത്തേക്ക് ശ്രദ്ധിച്ചത്. ഒരറ്റത്തെ ബർത്തായിരുന്നതിനാൽ എതിർവശത്ത് ആരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്റെ ബർത്തിന്റെ മുകളിലുള്ള ബർത്തിൽ ആരോ കിടന്നുറങ്ങുന്നു.

സൈഡ് ബർത്തിന്റെ മുകളിലും താഴെയുമുണ്ടായിരുന്നവരും കിടന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

വിരസത ഒഴിവാക്കാൻ വേണ്ടി പോക്കറ്റിൽ നിന്ന് മൊബൈൽ ഫോണെടുത്ത് അതിൽ ശേഖരിച്ചിരുന്ന പഴയ മലയാള സിനിമാഗാനങ്ങൾക്ക് കാതോർത്തു.

‘കാവ്യപുസ്തകമല്ലോ ജീവിതം
ഒരു കാവ്യപുസ്തകമല്ലോ ജീവിതം
ഇതിൽ...
ഇന്നോ നാളെയോ വിളിക്കുകെടും
പിന്നെയോ ശൂന്യമാം അന്ധകാരം...

ജീവിതമാകുന്ന കാവ്യപുസ്തകത്തിൽ കൂട്ടുകയും കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്ത് ചീട്ടുകൊട്ടാരങ്ങൾ കെട്ടുകയും ഒടുവിൽ കൂട്ടലും കുറയ്ക്കലും പിഴയ്ക്കുമ്പൾ തകർന്നുവീഴുന്ന ചീട്ടുകൊട്ടാരങ്ങൾ കണ്ടു മനസ്സു തകർന്നുപോകുന്ന മനുഷ്യന്റെ ചിത്രം മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞു വന്നു.

പെട്ടെന്നാണ് ആരോ അടുത്തു വരുന്ന കാലൊച്ചയും തുടർന്ന് ഒരു പെൺശബ്ദം.

‘എക്സ്ക്യൂസ് മീ’

ഞാൻ മുഖമുയർത്തി നോക്കി. ഒത്ത പൊക്കവും കണ്ടാൽ ആരും നോക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ശരീരവടിവും ഉള്ള ഒരു സ്ത്രീ. ഏകദേശം അൻപതു വയസ്സു തോന്നിയ്ക്കും. ഇരുനിറം.. വളരെ ഭംഗിയായി വസ്ത്രധാരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പ്രായത്തിനു കീഴടങ്ങാൻ മടിക്കുന്ന

ശരീരപ്രകൃതി. നെറ്റിയിൽ വലിയ സിന്ദൂരപ്പൊട്ടും, വെള്ളി വരകൾ അവിടവിടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന മുടിക്കെട്ടിൽ മുല്ലപ്പൂ ചൂടിയിരിക്കുന്നു. ആകപ്പാടെ ഒരു പ്രൗഢയായ തമിഴത്തിയുടെ രൂപം.

ഞാൻ ജിജ്ഞാസയോടെ അവരുടെ മുഖത്തേക്കു നോക്കി. അവർ തമിഴും ഇംഗ്ലീഷും ഇടകലർത്തി പറഞ്ഞു.

'ഉങ്കളുക്ക് പ്രോബ്ലമില്ലാച്ചാ, എനക്ക് ഉങ്കളുടെ ലോവർ ബർത്ത് അഡ്ജസ്റ്റ് പണ്ണമുടിയുമാ?

'നിങ്ങളുടെ ബർത്ത് എവിടെയാണ്?' കംപാർട്ടുമെന്റിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗത്തേക്കു വിരൽ ചൂണ്ടി അവർ പറഞ്ഞു.

'അങ്കെ, അപ്പർ ബർത്താണ്.'

എനിയ്ക്ക് പെട്ടെന്ന് ചെറിയ നീരസമാണ് തോന്നിയത്. സാധാരണ തീവണ്ടി യാത്രക്കിടയിൽ ലോവർ ബർത്തു കിട്ടിയാൽ വയസ്സായവർക്കോ, അസുഖമുള്ളവർക്കോ വേണ്ടി മാറി കൊടുക്കുന്നതിൽ എനിക്ക് വിഷമമുണ്ടാവാറില്ല. എന്നാൽ ഈ സ്ത്രീക്ക് എന്റെയത്ര പോലും പ്രായം തോന്നുന്നില്ല.

എന്തെങ്കിലും അസുഖമുള്ളതായും തോന്നുന്നില്ല. ഒരുപക്ഷേ വെറുതേ അവരുടെ ഒരു സൗകര്യത്തിനു വേണ്ടി മാത്രം എന്നെ അപ്പർബർത്തിലേക്കു മാറ്റുന്നതിനായി ശ്രമിക്കുന്നതുപോലെ എനിക്കു തോന്നി. ഞാൻ മുഖത്തെ വെറുപ്പ് മറച്ചുവെക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് യാന്ത്രികമായി പറഞ്ഞു.

'നോക്കട്ടെ'

സോറി. എക്സ്ക്യൂസ് മീ ഫോർ ട്രബ്ലിംഗ് യു'

അവർ പ്രത്യേക നീരസമൊന്നും പ്രകടിപ്പിക്കാതെ മടങ്ങിപ്പോയി.

എന്റെ മനസ്സിന്റെ ഒരു കോണിൽ ചെറിയ ഒരു വിഷാദം അനുഭവപ്പെട്ടു. ഒരു രാത്രിയിലേക്കുവേണ്ടി ലോവർ ബർത്ത് അവർക്ക് കൊടുത്തുകൊണ്ട് എനിക്കു പ്രത്യേകിച്ചൊരു നഷ്ടവും സംഭവിക്കുന്നില്ല. ഒരുപക്ഷേ അവർക്കത് വളരെ സന്തോഷം നൽകുമായിരുന്നു. അവരുടെ പ്രത്യേകിച്ച് ഒരു നീരസവും പ്രകടിപ്പിക്കാതെയുള്ള പ്രതികരണമാണ് എന്റെ മനസ്സിനെ ചലിപ്പിച്ചതെന്നെനിക്കു തോന്നി.

കുറച്ചു നേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ടെയിനിൽ നിന്ന് വാങ്ങിയ അത്താഴം കഴിച്ച് ഞാൻ കിടക്കാൻ ഒരുക്കമായി. പെട്ടെന്ന് ആ സ്ത്രീക്ക് ഈ ബർത്ത് കൊടുത്താലോ എന്ന് എനിക്ക് തോന്നി. ഞാൻ അവരുടെ ബർത്തിലേക്കു ചെന്നു.

എന്നെ കണ്ടപ്പോൾ ആ സ്ത്രീയുടെ മുഖത്തു ഒരു പരിചയഭാവം നിഴലിച്ചു. അവർ എന്റെ മുഖത്തേയ്ക്കു നോക്കി. ഞാൻ പറഞ്ഞു

'എന്റെ ബർത്തു എടുത്തുകൊള്ളു. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അപ്പർ ബർത്തിൽ കിടന്നോളാം.'

'വേണ്ട സാർ, ഉങ്കളക്കു പ്രോബ്ലമാകും.'

'എനിക്കു കുഴപ്പമില്ല, നിങ്ങൾ അവിടെ കിടന്നുകൊള്ളു.'

'എനിക്കല്ല സാർ, എന്നുടയ ഹസ്ബന്റിനാണ്. അവരുടയ ഉടമ്പ് സരിയല്ല.'

അവരുടെ സീറ്റിനെതിരെ സൈഡ് സീറ്റിലിരുന്ന ഭർത്താവിനെ അവർ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. കാഴ്ചയിൽ സുമുഖൻ, എന്റെയത്ര തന്നെ പ്രായമുണ്ടാകും. പാന്റും ഷർട്ടും ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. മുഖത്ത് നിസ്സംഗമായ ഒരു സൗമ്യഭാവം. അദ്ദേഹത്തിന് എന്തെങ്കിലും അസുഖമുണ്ടെന്ന് എനിക്കു തോന്നിയില്ല. ആ സ്ത്രീ അവരുടെ ഒരു ബാഗുമെടുത്ത് എന്റെ ബർത്തിലേക്കു പോയി. ഞാൻ അവിടെയിരുന്നു. എന്നിട്ടും എഴുന്നേറ്റ് എന്റെ അടുത്തു വന്നിരുന്നു. എന്റെ എതിരെയുള്ള സീറ്റിലിരുന്നത് ഏതാണ്ട് തൊണ്ണൂറിനടുത്തെത്തിയ ഒരു വൃദ്ധനായിരുന്നു.

വെറുതെ ഞാൻ ആ സ്ത്രീയുടെ ഭർത്താവിനോട് ചോദിച്ചു.

'ഉങ്കളുക്ക് എന്ന ഹെൽത്ത് പ്രോബ്ലം?'

'എന്നുടയ ബോൺ മാരോ കേടായിപ്പോച്ച്' ബ്ലെഡ്ഡിൽ സെൽ കൗണ്ട് വ്യത്യാസമായിരുക്ക്' പെട്ടെന്ന് എന്റെയുള്ളിൽ ഒരു ശക്തമായ മിന്നൽപിണർ - ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ നിസ്സംഗമായ ഈ പ്രതികരണത്തിൽ രക്താർബുദത്തിന്റെ നീരാളിയാണോ, ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

അദ്ദേഹം തുടർന്നു

'അടിക്കടി ബ്ലഡ് ട്രാൻസ്ഫ്യൂഷൻ വേണ്ടിയിരുക്ക്, അടുത്ത് തടവുക്ക് ഇന്നും നാലു നാൾ ഇറുക്ക്. അതുക്ക് മുന്നാലേ തിരുമ്പി പോണം.'

എന്റെ മനസ്സ് ആർദ്രമായി. ആ സ്ത്രീയുടെ സൗമ്യഭാവത്തിലും ഈ മനുഷ്യന്റെ നിസ്സംഗതയിലും ഒരു ദുഃഖസാഗരം ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി തോന്നുകയേ ഇല്ല. അവരോട് എത്രയോ നാളത്തെ ഒരു സൗഹൃദം എനിക്കനുഭവപ്പെട്ടു.

അയാളുടെ പേര് രംഗസ്വാമി. ഭാര്യ ശിവകാമി. അയാൾ സെൻട്രൽ ഇന്റലിജൻസിൽ ജോലി നോക്കുന്നു. ഹൈദരാബാദിലാണ് സ്ഥിരതാമസം. അച്ഛൻ തമിഴ്നാട്ടിലെ ദേവി പട്ടണം സ്വദേശി. റെയിൽവേ ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നു. അതാണ് ഞാനിരിക്കുന്നതിന്റെ എതിരെയിരിക്കുന്ന തൊണ്ണൂറു വയസ്സിനടുത്തെത്തിയ വൃദ്ധൻ പളനിചാമി. ഞാൻ വൃദ്ധനെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്ത് ഇത്രമാത്രമുള്ള ജീവിതം ജീവിച്ചതിന്റെ ഒരു സന്തോഷഭാവം അലയടിച്ചിരുന്നു. എന്റെ മുഖത്തേക്കു നോക്കി പളനിചാമി ചിരിച്ചു. സന്തോഷം നിറഞ്ഞ ഒരു നിഷ്കളങ്കമായ ചിരി. അയാൾ

എന്നോട് സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി. റെയിൽവേയിൽ നിന്ന് റിട്ടയറായിട്ട് ഏതാണ്ട് മുപ്പതു വർഷം കഴിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ മകന്റെ കൂടെ ഹൈദരാബാദിൽ കഴിയുന്നു. കഴിഞ്ഞവർഷം ഭാര്യ അയാളോട് വിടപറഞ്ഞു. ഈ ലോകം വിട്ടകാര്യം പറഞ്ഞപ്പോൾ ആ തെളിഞ്ഞ മുഖാകാശത്തിലൂടെ ദുഃഖത്തിന്റെ ഒരു കാർമേഘശകലം പെട്ടെന്നു കടന്നുപോയ പോലെ തോന്നി.

'ഉങ്കളുടെ വാഴ്കയിൽ എന്നതെല്ലാം അനുഭവിക്കവേണ്ടിയിരിക്കേ, അതെല്ലാം സന്തോഷമായി അനുഭവിച്ചാൽ പോതും. ഉങ്കളുടെ മനസ്സാച്ചിക്ക് ശരിയെന്നു നിനക്കറതെല്ലാം ചെയ്തിടുങ്കെ. അതു താൻ ഇന്ത ലൈഫിനുടയ മീനിംഗ്. ഇന്ത വയസ്സിലും എന്നുടയ സന്തോഷം അതു താൻ.

വൃദ്ധൻ പറഞ്ഞുനിർത്തി.

വണ്ടി ഏതോ പാലത്തിലൂടെ പാഞ്ഞു പോകുന്നതിന്റെ അസുഖകരമായ ശബ്ദം.

ഞാൻ വീണ്ടും രംഗസ്വാമിയുടെ മുഖത്തേക്കു നോക്കി. 'ഇന്ത വയസ്സിലും ബോൺമാരോ ട്രാൻസ്പ്ലാന്റേഷൻ റൊമ്പ റിസ്കി. മരുന്ത് റെഗുലറായിട്ട് കഴിച്ചിട്ടിരുക്ക് എവ്വളവുനാൾ പോയിടുമെന്ന് തെരിയല'.

രംഗസ്വാമിക്കും ശിവകാമിക്കും രണ്ടു പെൺമക്കളാണ്. രണ്ടുപേരുടെയും കല്ല്യാണം കഴിഞ്ഞു. രംഗസ്വാമിക്ക് റിട്ടയർ ചെയ്യാൻ ഇനി ഒരു കൊല്ലമുണ്ട്, സുഹൃത്തുക്കളും ബന്ധുക്കളും പറയുന്ന എല്ലാ ചികിത്സാരീതികളും അയാൾ ചെയ്യുന്നു. ഒരാൾ പ്രാണായാമം നല്ലതാണെന്നു പറഞ്ഞതിനാൽ ഇപ്പോൾ അതും തുടങ്ങി. ചിലർ സിദ്ധമരുന്നുകൾ നല്ലതാണെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അതും പരീക്ഷിക്കുന്നു. ഇനി ആരെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും ചികിത്സകൾ പറഞ്ഞാൽ അതും ഉടൻ ചെയ്യാനായി രംഗസ്വാമി ഒരുങ്ങിയിരുന്നു.

എന്റെ മനസ്സിൽ വീണ്ടുമൊരു മിന്നൽപിണർ മുങ്ങിത്താഴാൻ പോകുന്നവന്റെ മനശാസ്ത്രമല്ലേ ഇത്?

ഇപ്പോൾ എങ്ങോട്ടു പോകുന്നെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ പളനിചാമിയാണ് മറുപടി പറഞ്ഞത്. ഏതെങ്കിലും പുതിയ ചികിത്സയ്ക്ക് പോകുകയാണെന്നായിരുന്നു എന്റെ ധാരണ. അവർ ജനിച്ചു വളർന്ന സ്വന്തം നാട്ടിലേക്ക് പോവുകയാണ്. ദേവീപട്ടണത്തിലേക്ക്. അവിടെയെത്തി കുടുംബദേവതയെ പ്രീതിപ്പെടുത്തണം. കുലദേവതയായ അമ്മനെ വന്ന് വണങ്ങി പൂജകൾ ചെയ്യണമെന്ന് പലതവണ പറഞ്ഞിട്ടും മകൻ കേട്ടില്ലെന്ന് വൃദ്ധൻ പറഞ്ഞു.

'റൊമ്പ പവർഫുൾ ഗോഡ്സു. ഇപ്പത്താൻ ഇവനുക്ക് പുരിഞ്ചത്'

വൃദ്ധൻ മകനെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു.

ജീവിത തിരക്കുകൾ കാരണം വരാൻ സാധിച്ചില്ലെന്നും ഇപ്പോഴാണ് അതിനുള്ള ഒരു ഉൾവിളി ഉണ്ടായതെന്നും രംഗസ്വാമി പറഞ്ഞു.

'ഇതു താൻ എന്നുടയ ലാസ്റ്റ് എൽ.ടി.സി. ലൈഫിലെ ഇന്നും മുടിക്കാത്ത വേലകളെല്ലാമേ പാത്തിട്ടിരുക്ക്. ഇന്നും എത്രനാളെന്ന് തെരിയലേ'

കുലദേവതയായ അമ്മനുടെ ശക്തിയെക്കുറിച്ചും പലർക്കുമുണ്ടായ അനുഭവങ്ങളെ പറ്റിയും വൃദ്ധൻ വാചാലനായി. പുലർച്ചെയാകുമ്പോൾ ദേവിയുടെ സന്നിധാനത്തെത്തുമെന്ന ചിന്ത വൃദ്ധനെ ഉന്മേഷവാനാക്കി. അദ്ദേഹം തന്റെ മുഴുവൻ കൃത്രിമ പല്ലുകളും പുറത്തുകാട്ടി നിഷ്കളങ്കമായി ചിരിച്ചു.

പാഞ്ഞുപോകുന്ന തീവണ്ടിയുടെ ദീർഘമായ ചൂളംവിളി. ശിവകാമി തിരിച്ചു വന്നു. അവർ ഹാന്റ്ബാഗ് തുറന്ന് ഭർത്താവിന് കൊടുക്കേണ്ട ഗുളികകളും മരുന്നും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം എടുത്തുകൊടുത്തു.

'തൂങ്കറതുക്ക് സമയമാച്ച്, വാങ്കേ' ശിവകാമി ഭർത്താവിനേയും പിടിച്ച് ഞാൻ കൊടുത്ത ലോവർ ബർത്തിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു. ഞാൻ പറഞ്ഞു.

'ഉങ്കളുടെ കുലദൈവം ഒടമ്പ് ശരിയാക്കറതുക്ക് നാനും പ്രേപണ്ണറേൻ. ഉങ്കളുക്ക് എല്ലാം നോർമൽ ആകട്ടും. ഗുഡ് നൈറ്റ്'

രംഗസ്വാമി കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം എന്നെ നോക്കി. ശിവകാമി അദ്ദേഹത്തെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി.

വൃദ്ധൻ ഒരു ഉറക്കഗുളികയുടെ പകുതി കഴിച്ചിട്ട് താഴത്തെ സൈഡ് ബർത്തിൽ കിടന്നു.

എന്റെ മനസ്സ് അസ്വസ്ഥമായിരുന്നു. ഉറക്കം വന്നതേയില്ല. ഞാൻ യാന്ത്രികമായി മുകളിലത്തെ ബർത്തിൽ

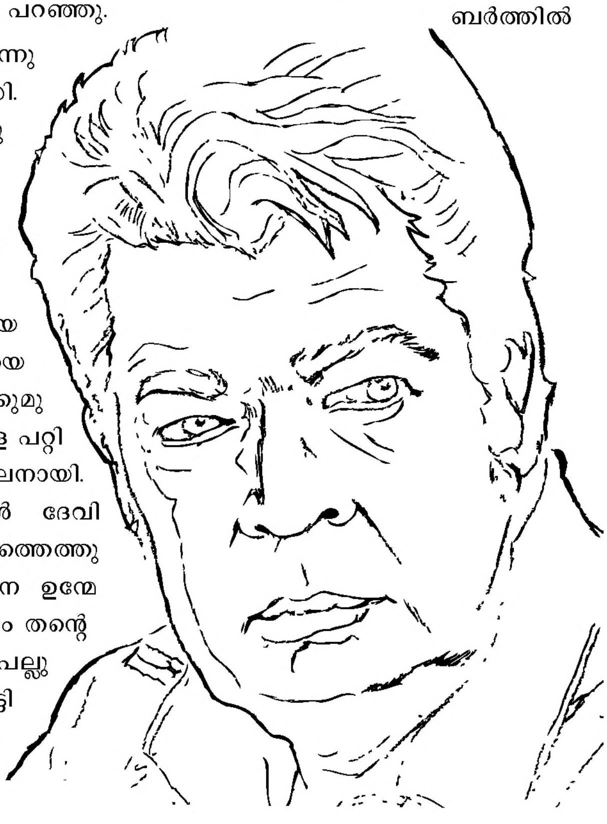

കയറി കിടന്നു. എന്റെ മനസ്സു മുഴുവൻ രംഗസ്വാമിയും ശിവകാമിയും പളനിചാമിയുമായിരുന്നു.

എപ്പോഴാണ് ഒരു മയക്കത്തിലേക്ക് വഴുതി വീണതെന്നറിയില്ല. രംഗസ്വാമിയും ശിവകാമിയും വൃദ്ധനും ദേവീസന്നിധിയിൽ. അസാമാന്യ തേജസ്വിനിയായ ദേവി പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അവരെ കടാക്ഷിക്കുന്നു. സർവ്വാപരാധങ്ങളും ക്ഷമിച്ച് അനുഗ്രഹം ലഭിക്കാൻ എല്ലാം മറന്ന് പ്രാർത്ഥനയിലും പൂജയിലും അവർ മുഴുകുന്നു. കർപ്പൂരത്തിന്റെയും മുല്ലപ്പൂവിന്റെയും മണം. മണിയടിയുടെ ചെകിടടിപ്പിക്കുന്ന ഒച്ച. ദേവിയുടെ മുഖത്ത് എല്ലാം ക്ഷമിക്കാനുള്ള ഒരു സൗമ്യഭാവം. പാദസ്വരങ്ങളുടെ ശബ്ദം അടുത്തുവരുന്നു. അതാ ആ തേജസ്വിനി ശ്രീ കോവിലിൽ നിന്നിറങ്ങി മെല്ലെ മെല്ലെ നടന്നു വരുന്നു. രംഗസ്വാമിയുടെ അടുത്തെത്തി അയാളുടെ മജ്ജയെ ആവാഹിച്ചെടുത്ത് ശുദ്ധീകരിച്ചു. ശ്വേത രക്താണുക്കളുടെ പ്രവാഹം ക്രമീകരിച്ചു.

ഇതെല്ലാം കണ്ടു നിന്ന വൃദ്ധൻ ഉറക്കെ വിളിച്ചു.

''അമ്മേ, ദേവി, എന്നുടെ കൊളന്തയെ കാപ്പാത്തുങ്കെ'

ആ വിളി ദിഗന്തങ്ങളിൽ മാറ്റൊലിക്കൊണ്ടു. ഞാൻ മയക്കത്തിൽ നിന്ന് ഞെട്ടിയുണർന്നു. ചുറ്റും നോക്കി. താഴത്തെ സൈഡ് ബർത്തിൽ വൃദ്ധൻ നന്നായി കൂർക്കം വലിച്ചുറങ്ങുന്നു. ട്രെയിൻ ഏതോ സ്റ്റേഷനിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടാൻ തുടങ്ങുകയാണ്.

വീണ്ടും ഒരു പാതിമയക്കത്തിലേക്ക് ഞാൻ വഴുതി വീണു. രംഗസ്വമിയും ശിവകാമിയും വൃദ്ധനും ദേവിയുടെ മുൻപിൽ, ദേവിയുടെ മുഖത്ത് നേരത്തെ കണ്ട സൗമ്യഭാവം പ്രകടമായില്ല. ക്രൂരമായ ചിരി. ദംഷ്ട്രകൾ പുറത്തുകാട്ടി, ചെകിടടിപ്പിക്കുന്ന ചിലമ്പുകളുടെ ഒച്ചയുമായി കയ്യിൽ ഒരു വടിവാളുമായി ദേവി മുന്നോട്ടുപായുന്നു. കുതിയ്ക്കു വെട്ടുന്ന നായ്ക്കാലികളുടെ ഭയാനകമായ കരച്ചിൽ. പെട്ടെന്നൊരു അലറൽ. കയ്യിലിരുന്ന വടിവാൾ കൊണ്ട് രംഗസ്വാമിയെ ആഞ്ഞുവെട്ടി. ശ്വേത രക്താണുക്കൾ പുറത്തേക്കു ചാടി. അവിടെ മുഴുവൻ വ്യാപിച്ചു. ദേവി ആ മലിനരക്തത്തെ കുടിച്ച് അക്രോശിച്ചു. രംഗസ്വാമി ദേവീസന്നിധിയിൽ വെട്ടിയിട്ട മരംപോലെ വീണു. രക്തം കുടിച്ച് മത്തുപിടിച്ച ദേവി ശിവകാമിയുടെ വലിയ സിന്ദൂരപ്പൊട്ടിനെ രക്തക്കറകൊണ്ട് കഴുകി. ശിവകാമിയുടെ ദിക്കുകളെ ഭേദിക്കുന്ന നിലവിളി. ഞാൻ ഞെട്ടിയുണർന്നു. ചുറ്റും നോക്കി. ശിവകാമിയുടെയും വൃദ്ധന്റേയും ബർത്തുകൾ ഒഴിഞ്ഞു കിടക്കുന്നു. നേരം പുലർച്ചയാവാറായിരിക്കുന്നു. വണ്ടി ദേവീപട്ടണം പിന്നിട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അവർ മൂന്നു പേരും അവിടെ ഇറങ്ങിപ്പോയിരിക്കും.

എന്റെ സ്റ്റേഷനെത്താൻ ഇനി അധികസമയം ആവശ്യമില്ല. എന്റെ മനസ്സ് അസ്വസ്ഥമായി തന്നെയിരുന്നു. രംഗസ്വാമിയെയും ശിവകാമിയെയും പളനിചാമിയേയും ഇനി എപ്പോഴെങ്കിലും കണ്ടുമുട്ടുമോ? ജീവിതയാത്രയിൽ ഇങ്ങനെ എത്ര എത്ര മുഖങ്ങൾ.

'പാന്ഥർ പെരുവഴിയമ്പലം തന്നിലേ

താന്തരായ്കൂടി വിയോഗം വരുമ്പോലെ...'

പലവഴി വരുന്ന യാത്രക്കാർ വഴിയമ്പലത്തിൽ തങ്ങി കുറച്ചുസമയം ഒന്നിച്ചുകഴിയുന്നു. വീണ്ടും അവരവരുടെ വഴികളിലൂടെ വേർപിരിയുന്നു. ജന്മജന്മാന്തരങ്ങളിലെ ഈ വഴിത്താരകളിലൂടെയുള്ള യാത്രയിൽ ആർക്ക് ആരോടാണ് ബന്ധം.

അരമണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്കിറങ്ങേണ്ട സ്റ്റേഷനായി. സൂട്ട് കേസും സഞ്ചിയും തൂക്കി ഞാൻ ഇറങ്ങി. വെറുതെ ഒരു നിമിഷം സ്റ്റേഷനിൽ നിന്നു. തീവണ്ടി വന്ന വഴിയിലേക്ക് ഒന്ന് തിരിഞ്ഞു നോക്കി. എന്നിട്ടു സ്റ്റേഷനു വെളിയിലേക്കു വന്നു. ഈ യാത്ര ഇനി എത്ര ദൂരം.?

Jinesh Thomas
JRF, PFD

ഞാനും എന്റെ ഓർമ്മകളും

കെ.കെ. സജികുമാർ
MFD

മംഗലാപുരം റയിൽവേ സ്റ്റേഷനിലേക്ക് പോകുവാനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പിലാണ് ഞാൻ. നാല് നാൽപ്പത്തിയഞ്ചിനുള്ള മാവിലേക്ക് കൊച്ചിയിലേക്ക് പോകുവാനുള്ളതാ ഇപ്പോൾ തന്നെ സമയം വൈകി. സ്റ്റേഷനിൽ എത്തിയിട്ടുവേണം ടിക്കറ്റ് കൺഫോർമായോ എന്ന് നോക്കുവാൻ... കൺഫോമായില്ലെങ്കിൽ.. ആലോചിക്കാൻ വയ്യ ഇങ്ങോട്ട് വന്നപോലെ തിങ്ങിഞെരുങ്ങി പോവേണ്ടി വരും. വേഗം തന്നെ ഒരു ഓട്ടോയിൽ റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ എത്തി.. ഒരു കയ്യിൽ ബാഗും മറ്റേ കയ്യിൽ ടിക്കറ്റുമായി റിസർവേഷൻ ചാർട്ടിന്റെ മുന്നിലെത്തി. സ്കൂളിൽ പഠിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് വാർഷിക പരീക്ഷയുടെ റിസൽട്ട് നോക്കുന്നപോലെ ചാർട്ടിൽ എന്റെ പേരിനായി പരതി.

ഹാ... ആശ്വാസമായി.. എന്റെ പേര് മുകളിൽത്തന്നെ ഉണ്ട്.

അവിടെ നിന്നുകൊണ്ട് ടിക്കറ്റ് എടുക്കുവാൻ നീണ്ട ക്യൂവിൽ നിൽക്കുന്നവരെ നോക്കി ''പാവങ്ങൾ'' എന്ന ഒരു മുഖഭാവം വരുത്തി... ഷർട്ടിന്റെ കോളറിൽ പിടിച്ച് ഷർട്ട് നേരെയാക്കിയതിനുശേഷം ബാഗും എടുത്തുവേഗം ട്രെയിനിലേക്ക്...

എന്റെ കമ്പാർട്ട്മെന്റിൽ കയറി സീറ്റ് നോക്കിയതും....

ങ്ഹാ...!! ആ പരിസരം മുഴുവൻ നല്ല സുന്ദരികളായ പെൺകുട്ടികൾ. സീറ്റ് മാറിയിട്ടില്ല എന്ന് ഉറപ്പാക്കാൻ സീറ്റ് നമ്പറും ടിക്കറ്റും ഒന്നുകൂടെ നോക്കി. ഇല്ല എന്ന് ഉറപ്പാക്കിയതിനു ശേഷം പതിയെ എന്റെ സീറ്റിൽ ഇരുന്നു. എന്റെ എതിർവശത്തായി ഇരുന്നിരുന്ന അവരെ ഇടയിലേക്ക് എന്റെ കണ്ണ് അനുസരണയില്ലാത്ത വികൃതി പയ്യനെ പോലെ പോയി കൊണ്ടിരുന്നു. ഞാൻ ഓരോരുത്തരെയും മാറി മാറി നോക്കി. എല്ലാം നല്ല ഗോതമ്പിന്റെ നിറമുള്ള സുന്ദരികൾ. അതിനുശേഷം ഞാൻ എന്റെ സമ്പദ്സമൃദ്ധമായ ശരീരത്തിലേക്ക് നോക്കി ''ദൈവമേ'' എന്റെ നിറത്തിനെ ഞാൻ എന്തിനോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തും.. സാരമില്ല... ജനിച്ചതും വളർന്നതുമായ സാഹചര്യം അതിന്റെ കുഴപ്പമാ.. അതൊന്നും ആലോചിച്ചു സമയം കളയേണ്ട... അല്ലേ...?

എങ്ങനെയാ ഇവരോടൊന്നു... സംസാരിക്കുക ഇവരാണെങ്കിൽ ചുറ്റുമുള്ളതൊന്നും ശ്രദ്ധിക്കാത്തമട്ടിൽ സംസാരിക്കുകയും.. പൊട്ടിച്ചിരിക്കുകയും ഒക്കെ ചെയ്യുന്ന.. ഇങ്ങനെയാ ഇവറ്റകൾ അല്ലേലും.. ആരെങ്കിലും ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ പിന്നെ ഭയങ്കര ''ഷോ'' കാണിക്കൽ ആയിരിക്കും... ഇതിനിടയിൽ പച്ച ടീ ഷർട്ട് ഇട്ട ഒരു ഗോതമ്പ് മണി എനിക്കിട്ട് ഒന്ന് നോക്കി ഇവനെയൊക്കെ ആരാടാ ഏസിയിൽ കയറ്റിയത് എന്ന ഭാവത്തിൽ.. എന്റെ നോട്ടത്തിന്റെ തീവ്രതകൊണ്ടാണോ എന്നറിയത്തില്ല, അവളും വേഗം തലതിരിച്ചുകളഞ്ഞു.

ലുക്ക് കൊണ്ട് കാര്യമില്ല എന്ന് മനസിലായസ്ഥിതിക്ക് എന്നെ പോലുള്ള ഒരുവന് ഇവരുടെ ശ്രദ്ധ പിടിച്ചുപറ്റുവാൻ ഇനി ഒരുമാർഗ്ഗമേ ഉള്ളൂ. ഒരു ബുദ്ധി ജീവിയെ പോലെ ഇവിടെ നടക്കുന്നത് ഒന്നും ശ്രദ്ധിക്കാതെ എന്തെങ്കിലും വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാം.. വേഗം ബാഗു തുറന്നു. അതിൽ ഉള്ളതു ഇങ്ങോട്ട് വരുമ്പോൾ ട്രെയിനിൽ നിന്ന് വാങ്ങിയ രണ്ടു ചെറിയ പുസ്ത

കങ്ങൾ ആണ്. അതെടുത്താൽ ഉദ്ദേശിച്ചകാര്യം നടക്കില്ല എന്ന് അറിയാവുന്നതുകൊണ്ട് അതെടുക്കാൻ തുനിഞ്ഞില്ല... ബാഗ് അടച്ചു. പ്ലാറ്റ്ഫോമിലൂടെ ട്രെയിനിലേക്ക് നടക്കുമ്പോൾ ഒരു ബുക്ക്സ്റ്റാൾ കണ്ടിരുന്നു. വേഗം മൊബൈലിൽ സമയം നോക്കി. ട്രെയിൻ പുറപ്പെടാൻ രണ്ടു മിനിറ്റുകൂടി... പിന്നെ ഒന്നും ആലോചിച്ചില്ല വേഗം ബുക്ക്സ്റ്റാളിലേക്ക് ഓടി... ചെന്നപാടെ നല്ല കനമുള്ള ഒന്നു രണ്ടു ഇംഗ്ലീഷ് പുസ്തകങ്ങൾ എടുത്തു... പേര് പോലുംനോക്കിയില്ല.... ഭംഗിയിൽ അടുക്കിവെച്ചിരുന്ന ബുക്കുകൾ അലങ്കോലമാക്കിയുള്ള എന്റെ കനമുള്ള ബുക്ക് നോട്ടം കണ്ട് സ്റ്റാളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന തടിച്ച കാരണോർ മുഖം കറുപ്പിച്ചു രൂക്ഷമായി നോക്കികൊണ്ട്... മംഗലാപുരത്തെ വാക്കിനെ വലിച്ചെറിയുന്ന പോലത്തെ മലയാളം ശൈലിയിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു "എന്നോട് പറഞ്ഞാൽ പോരെ... ഇങ്ങക്ക് ഞാ... അതെടുത്തു... തരൂല്ലേ..."

ഞാൻ ഒന്നും പറയാതെ ചോദിച്ച പൈസ കൊടുത്തിട്ട് വേഗം ട്രെയിനിലേക്ക് ഓടിക്കയറി... ഇതാ ട്രെയിൻ നീങ്ങി തുടങ്ങി... അണപ്പ് മാറ്റാനായി വാതിലിനു സമീപത്തായി അൽപനേരം നിന്ന ശേഷം ഒന്നും സംഭവിക്കാത്തതുപോലെ സീറ്റിൽ ഇരുന്നു... നമ്മുടെ ഗോതമ്പ് മണികൾ അപ്പോഴും... 'കലപില' ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കികൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പതിയെ ചുറ്റുപാടൊക്കെ നോക്കിയശേഷം എന്റെ വായന അഭിനയം തുടങ്ങി. കണ്ണുകൾ മനസ്സിന്റെ കൂടെ ഇടയ്ക്കു അവരുടെ ഇടയിലേക്കു പോകും. അവർ ഇതൊന്നും ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല എന്ന് കാണുമ്പോൾ നിരാശയോടെ വീണ്ടും ബുക്കിലേക്ക് വരും. പിന്നെയും അഭിനയം തുടർന്നു. കണ്ണും മനസ്സുംകൂടി ഒരു പാടുതവണ നിരാശയോടെ തിരിച്ചു വന്നു. വെളുത്ത പഞ്ഞികുഞ്ഞുങ്ങളെ പോലെയുള്ള... ഇവളുമാർ കാരണം ബാക്കിയുള്ളവന്റെ കനമുള്ള ബുക്ക് വാങ്ങിയ കാശുപോയല്ലോ... ഓർക്കുമ്പോൾ സങ്കടം വരുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും അഭിമാനം കളഞ്ഞ് അവളുമാരോട് സംസാരിക്കാനും ഒരു മടി. അങ്ങനെ വായനതുടർന്നു കുറച്ചു കഴിഞ്ഞതും ഒരു ശബ്ദം.

എക്സ് ക്യൂസ്മീ

ഞാൻ പതിയെ തലയുയർത്തി നോക്കി നേരത്തെ പറഞ്ഞ പച്ച ടീഷർട്ട് ഇട്ട ഗോതമ്പ് മണി... എന്റെ കണ്ണ് സന്തോഷം കൊണ്ട് പുറത്തേക്ക് ഇറങ്ങിവന്നു. ഞാൻ കൺപോളകൊണ്ടവനെ അകത്തേക്ക് പിടിച്ചിരുത്തി. എന്നിട്ട് വായന തടസ്സപ്പെടുത്തിയത് ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത പോലെ ഗൗരവഭാവത്തിൽ

ഉം.. എന്താ..?

പച്ച: ചേട്ടാ... ആ... പെട്ടി ഒന്നെടുത്തുതരാമോ...?

മുകളിലിരിക്കുന്ന അത്ര ചെറുതല്ലാത്ത ഒരു പെട്ടി കാണിച്ചുകൊണ്ട് അവൾ ചോദിച്ചു.

ഉടൻതന്നെ ബുക്ക് താഴെ വെച്ച് ഞാൻ ചാടി എഴുന്നേറ്റു. ഇതല്ലേ പെട്ടി എന്ന് ചോദിച്ചുകൊണ്ട് പെട്ടിയുടെ ഹാൻഡിലിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട് വളരെ ലാഘവത്തിൽ വലിച്ചു... അമ്മോ... അത് അനങ്ങുന്നില്ല.. കൈ എടുത്തിട്ട് തിരിഞ്ഞുനോക്കി..

അവൾ (ചിരിച്ചുകൊണ്ട്)... കുറച്ചു കനമുണ്ട്.

അവളുടെ പുഞ്ചിരിയിൽ നിന്ന് ഊർജ്ജം ഉൾക്കൊണ്ട് ഞാൻ പറഞ്ഞു.

അതു.. സാരമില്ല.. ഇതുതന്നെയല്ലേ പെട്ടി... ഇതിനകത്ത്നിന്ന് എന്തെടുക്കാവാനാ...?

അവൾ: ഒന്നും എടുക്കുവാനല്ല.. അടുത്ത സ്റ്റേഷനിൽ ഞങ്ങൾ ഇറങ്ങുകയാണ്.

ദൈവമേ... നിങ്ങളൊക്കെ ഏതു നാട്ടുകാരാ... ഒന്ന്

സംസാരിച്ചുതുടങ്ങിയപ്പോഴെ.. ദാ.. അവർ ഇറങ്ങുകയാണെന്ന്... എങ്കിൽപിന്നെ എന്തിനാ എന്നെ കഷ്ടപ്പെടുത്തിയത്... ഛെ..

ഇനി ഇതെടുക്കണോ... പെട്ടിക്കാണെങ്കിൽ നല്ല കനവുമുണ്ട്.. വീണ്ടും തിരിഞ്ഞുനോക്കി.

അതാ.. വെള്ള പന്നികുഞ്ഞിനെപ്പോലെ.. അവൾ പല്ലുമുഴുവൻ കാണിച്ചുകൊണ്ട് ചിരിക്കുന്നു...

ഇതെടുത്തില്ലെങ്കിൽ.. ഇതെടുക്കാനുള്ള ആരോഗ്യം എനിക്കില്ല എന്ന് ഇവൾക്ക് തോന്നിയാലോ... വേറെ ആരെങ്കിലും എടുത്താലോ... രണ്ടും എനിക്ക് സഹിക്കാൻ പറ്റില്ല അതുകൊണ്ട് വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ട് അത് വലിച്ച് താഴെ ഇറക്കി... സീറ്റിൽ ഇരിക്കാനും അടുത്ത പന്നിക്കുഞ്ഞ്... അതിനും പെട്ടിയെടുക്കണം... അങ്ങനെ ആറുപേരുടെയും പെട്ടി ഇറക്കിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഏതാണ്ട് എന്നെ പെട്ടിയിലേക്ക് എടിക്കാം എന്ന അവസ്ഥയായി. ഞാൻ ക്ഷീണിച്ച് സീറ്റിലേക്ക് ഇരുന്നു.

അവർ ഓരോരുത്തരും അടുത്തുവന്ന് ചിരിക്കുന്നതും, താങ്ക്സ് പറയുന്നതും ഒക്കെ കേട്ടപ്പോൾ... ക്ഷീണമൊക്കെ മാറി ആരെയും സഹായിക്കാൻ സാദാ സന്നദ്ധനായിരിക്കുന്ന ആയിരക്കണക്കിന് ചെറുപ്പക്കാരിൽ ഒരുത്തനായി ഞാനും അപ്പോൾ. വീട്ടിൽ അമ്മ കിണറ്റിൽ നിന്നും അൽപം വെള്ളം എടുത്തു തരാൻ പറഞ്ഞാൽ അടുത്ത ആഴ്ച വാട്ടർമോട്ടോർ വാങ്ങാം എന്ന് പറഞ്ഞ് മുങ്ങുന്ന ആളാണ് ഞാൻ... ആ ഞാൻ ദാ.. ഒരു ലോഡ് സാധനം ഇറക്കി വെച്ചു. വീണ്ടും എന്തിനും തയ്യാറായി നിൽക്കുന്നു. ഇത്രയൊക്കെ ആയെങ്കിലും ഇവറ്റകളെ ഒന്ന് പരിചയപ്പെടാൻ എന്നിലെ അഭിമാനി സമ്മതിക്കുന്നില്ല. ഇത് അഭിമാനമാണോ ദുരഭിമാനമാണോ എനിക്ക

റിയില്ല... എങ്കിലും അവരുടെ ചന്ത മുള്ള മുഖത്തേക്ക് നോക്കി.. വായും പൊളിച്ചു നിൽക്കുന്നതിനു ഒരു അഭിമാനബോധവും തടസ്സവുമായി വന്നില്ല.. അങ്ങനെ നോക്കി ഇരിക്കുമ്പോൾ അതാ ട്രെയിൻ സ്ലോ ആകുന്നു...

ആരോ വിളിച്ചു പറയുന്നു. “കാസർഗോഡ് ആയി....”

ഇത് കേട്ടതും ഗോതമ്പ് മണികൾ തെരക്കിട്ടു പെട്ടിയും ബാഗും ഒക്കെ വലിച്ചുകൊണ്ട് ഡോറിന്റെ അടുക്കലേക്കു പോയി ഞാനും പിന്നാലെ ചെന്നു. ട്രെയിൻ കാസർഗോഡ് സ്റ്റേഷനിൽ നിന്നു... അതാ കുറെ ചെറുപ്പക്കാർ ഡോറിന്റെ അടുത്ത് നിൽക്കുന്നു. ഇവളുമാരെ കൊണ്ടുപോകുവാൻ വന്ന കിങ്കരന്മാർ ആണ് എന്ന് മനസ്സിലായി... കുറച്ചു നേരത്തെ ഞാൻ ചെയ്ത ജോലി അവന്മാർ ഏറ്റെടുത്തു.. പെട്ടികൾ വണ്ടിയിൽ നിന്നും വലിച്ചിറക്കി... ചിരിയോടും കളിയോടും അവർ ഫ്ളാറ്റ്ഫോമിലൂടെ ഇറങ്ങി.... അവർ തിരിഞ്ഞുപോലും നോക്കാതെ നടന്നകന്നു...

നേരം ഏതാണ്ട് സന്ധ്യയായി പ്ലാറ്റ്ഫോമിൽ പക്ഷികൾ കൂടുകൂട്ടിയ മരത്തിനു ചുവട്ടിൽ... പക്ഷികാഷ്ടം കൊണ്ട് ചിത്രപണികൾ ചെയ്ത് ബെഞ്ചിന് സമീപത്തായി ഞാൻ.... ദുഃഖ മൂകനായി നിന്നു.

അയ്യോ... അതാ... ട്രെയിൻ നീങ്ങുന്നു...

ഞാൻ ഓടിച്ചെന്ന് ട്രെയിനിലേക്ക് കയറി.

എന്റെ സീറ്റിൽ ചെന്നിരുന്നു. അതാ കനമുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് പുസ്തകം എന്നെ നോക്കി കളിയാക്കിചിരിക്കുന്നു... വേഗം അതിനെയെടുത്ത് ബാഗിൽ വെച്ചടച്ചു... വാടിയ താമര മൊട്ടുപോലെ വിൻഡോ സൈഡിൽ തലചായ്ച്ചു ഞാൻ ഇരുന്നു... ഓരോ സ്റ്റേഷനിൽ എത്തുമ്പോഴും പൂവൻ കോഴി നോക്കുന്ന പോലെ

തലയുയർത്തിനോക്കും... വീണ്ടും നിരാശയോട്... തലചായ്ക്കും... അങ്ങനെ പതിയെ ഉറങ്ങിപ്പോയി.

കോഴിക്കോട് എത്തിയപ്പോഴാണ് പിന്നെ ഉണർന്നത്... കണ്ണു തുറന്നു നോക്കിയതും... മുന്നിൽ പുതിയ ഒരു അവതാരം ഇരിക്കുന്നു... മെലിഞ്ഞ ശരീരം... നീട്ടി വളർത്തിയ തലമുടി... ഹാ.. പെൺകുട്ടിയാണെന്ന്

ധരിക്കേണ്ട... ആളൊരു... മധ്യവയസ്കനാണ്... ചുവന്നു കുഴഞ്ഞിരിക്കുന്ന കണ്ണുകൾ... കയ്യിൽ പാബ്ലോ നെരൂദയുടെ കവിത... ആകെ മൊത്തം ഒരു ബുദ്ധി ജീവി ലുക്ക്... ഞാൻ നോക്കുന്നപോലെ പുള്ളിക്കാരൻ എനിക്കിട്ടു നോക്കുന്നുണ്ട്.

ഇത്തരം ആളുകളോട് സംസാരിക്കുന്നത് എനിക്ക് വളരെ ഇഷ്ടമാണ്. അതുകൊണ്ട് അങ്ങോട്ട് കയറി മുട്ടി...

ചേട്ടൻ എറണാകുളത്തേക്ക് ആണോ...?

ബുദ്ധിജീവി: (ഗൗരവഭാവത്തിൽ) അല്ല....

ഞാൻ: പിന്നെ കോഴിക്കോട് നിന്നാണോ കയറിയത്..

ജീവി: തൃശൂർക്ക്... അതെ...

ഞാൻ: ഞാൻ എറണാകുളത്തേക്ക് ആണ്... ചേട്ടന്റെ പേരെന്താ...?

ജീവി: ഇയ്യ്.... തെക്കനാ...?

ഞാൻ: എന്ത്... തെക്കനാ..? എനിക്ക് മനസ്സിലായില്ല..

ജീവി: ഇങ്ങളെ.... നാട് എടെയാ...?

ഞാൻ: ഓഹോ... അതാണോ... വൈക്കം... അറിയുമോ...?

ജീവി: അറിയാം... സഖാവിന്റെ നാടല്ലേ...?

ഞാൻ: സഖാവോ... ആരാണ്... അത്?

ജീവി: വൈക്കത്തുകാരനായിട്ട് സഖാവ് കൃഷ്ണപിള്ളയെ അറിയില്ലേ...

കേരളത്തിലെ ആദ്യത്തെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ആയ കൃഷ്ണപിള്ളയെ കുറിച്ചാണ് ബുദ്ധിജീവി പറഞ്ഞതെന്ന് മനസ്സിലായി.. ഉടൻ തന്നെ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

ചേട്ടൻ: കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്....? ഏതു പാർട്ടിയിലാ...?

ജീവി: കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ആണ്... ഒരു പാർട്ടിയിലും ഇല്ലാത്ത യഥാർത്ഥ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്

ഞാൻ: എന്റെ അച്ഛനും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റാ.. പക്ഷേ.. പാർട്ടിയിലുണ്ട്... ചേട്ടനും അമ്പലത്തിലൊക്കെ പോകുന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റാ... അച്ഛനെയൊക്കെ പോലെ...

ജീവി: എന്റെ അമ്പലം... ബാറുകളും, ഷാപ്പുകളും ആണ്.... അവിടെ ഞാൻ പോകാറുണ്ട്... വേദന തോന്നുമ്പോൾ മാത്രം...

ജീവി പറയുന്നത് കേൾക്കുമ്പോൾ എനിക്ക് ചിരി വരുന്നുണ്ട്... പക്ഷേ അത് പുറത്തുകണിക്കാതെ ചോദിച്ചു.... ചേട്ടന്റെ പേരെന്താ...? ബാറിലും, ഷാപ്പിലും ഒക്കെ ദൈവത്തെ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ...? സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ടോ...?

ജീവി: (ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) പേരൊന്നും നീ അറിയേണ്ടാ... കണ്ടിട്ടുണ്ട്... സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്..

ഇത്തവണ എനിക്ക് ചിരിയെ പിടിച്ചു നിർത്താനായില്ല.... അതു കണ്ട ജീവിയും ചിരിക്കുന്നുണ്ട്.... എന്റെ ചോദ്യങ്ങളൊക്കെ പുള്ളിക്കാരൻ ആസ്വദിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് തോന്നിയപ്പോൾ... വീണ്ടും ചോദിച്ചു, ആരെയാ കണ്ടേ....? ഹിന്ദു ദൈവമാണോ അതോ ക്രിസ്തിയനോ... പിന്നെ ഉള്ള ദൈവം ഷാപ്പിൽ വരില്ലല്ലോ... എങ്ങനെയാ... അതൊന്നു പറയാമോ...?

ജീവി ചെറുതായി പുഞ്ചിരിച്ചു

കൊണ്ട് ഇരുന്നിടത്തുനിന്ന് പതിയെ എഴുന്നേറ്റു.. ഷർട്ടിന്റെ ചുളിവുകൾ നേരെയാക്കിയശേഷം ഇരുന്നു എന്നിട്ട് പറഞ്ഞുതുടങ്ങി...

ഒരു ദിവസം ഞാൻ മഹാറാണി ബാറിൽ ചെറുതായി മദ്യപിച്ചുകൊണ്ട്... മറ്റു കുടിയന്മാരുടെ വിക്രിയകൾ കണ്ട് രസിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ നീണ്ടു മെലിഞ്ഞ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ എന്റെ സീറ്റിന്റെ എതിർവശത്തുള്ള സീറ്റിൽ വന്നിരുന്നു. അയാൾ... എന്നോട് ചോദിച്ചു മിസ്റ്റർ സുധീർ ബാബു അല്ലേ...?

ഞാൻ: അതെ.. ആരാണ് നിങ്ങൾ? എനിക്ക് മനസ്സിലായില്ല.

അയാൾ: ഞാൻ ''രാമൻ'' നിങ്ങളുടെ അയൽക്കാരൻ ആണ്. മനസ്സിലായോ...?

ഞാൻ: ഇല്ല എന്റെ അയൽപക്കത്ത് അങ്ങനെ ഒരാൾ ഉള്ളതായി അറിയില്ല. അറിയാവുന്നത് അയോദ്ധ്യയിലെ രാമനെയാണ്.

രാമൻ: അതെ... അതുതന്നെയാണ് ഞാൻ.

പെട്ടെന്നാണ് വീടിന്റെ അടുത്തുള്ള ശ്രീരാമക്ഷേത്രത്തെ കുറിച്ച് ഓർത്തത്.

ഞാൻ: സോറി മിസ്റ്റർ രാമൻ... ഞാൻ നിങ്ങളെ വളരെ ചെറുപ്പത്തിലാണ് കണ്ടിട്ടുള്ളത്... അതുകൊണ്ട് മനസ്സിലായില്ല.. പക്ഷേ നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെയല്ലാലോ കുപ്പായം ധരിക്കുന്നത്?

രാമൻ: ആളുകൾ തിരിച്ചറിയാതിരിക്കാൻ വേണ്ടിയാ ഈ വേഷത്തിൽ വന്നത്. ബാബുവിന് വേണമെങ്കിൽ എന്റെ വിശ്വരൂപം കാണിച്ചുതരാം.

ഞാൻ: വേണ്ട... അതൊക്കെ നിങ്ങളുടെ ഭക്തരെ കാണിച്ചാൽ മതി... എനിക്ക് നിങ്ങളെ ഒന്നും വിശ്വാസമില്ല.. എന്താ നിങ്ങൾ ബാറിൽ... നിങ്ങളൊക്കെ സോമരസം അല്ലേ കുടിക്കുന്നത്.?

രാമൻ: എന്റെ ബാബു, ക്ഷേത്രത്തിൽ ഇരുന്നിട്ട് ഒരു സ്വൈര്യം ഇല്ല... നേരം വെളുക്കുമ്പോൾ തുടങ്ങും... പാട്ടും ബഹളവും... കർണ്ണസുഖം കിട്ടുന്നില്ല... മൈക്ക് വെച്ചും, ചെണ്ട കൊട്ടിയും... എങ്ങനെയൊക്കെ ശല്ല്യപെടുത്താമോ അങ്ങനെയൊക്കെ... ഹാ... ഞങ്ങളുടെയൊക്കെ വിധി....

ഞാൻ: അതിന് നിങ്ങളെന്തിനാണ് ബേജാർ ആവുന്നെ... അവരെല്ലാം നിങ്ങളുടെ ഭക്തരല്ലേ.. അവർ നിങ്ങളെ ആരാധിക്കുകയല്ലേ.. മന്ത്രവും പൂജയും... നിങ്ങളെ പുകഴ്ത്തിയുള്ള പാട്ടുകളും.. ഒക്കെയായി... അങ്ങനെ നിങ്ങൾ അവരുടെ ഇഷ്ടങ്ങൾ ഒക്കെ സാധിച്ചു കൊടുക്കും. എന്നല്ലേ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നത്.

രാമൻ: ഹും... ആരാധന... ആരും എടുക്കാത്ത അഞ്ചിന്റെയും, പത്തിന്റെയും പൈസ കൊണ്ടുവന്ന് കാണിക്കയിൽ ഇട്ടിട്ട്... അടുത്ത വീട്ടിൽ കഞ്ഞിവെക്കരുതേ, അയൽപക്കത്തെ പെണ്ണിന്റെ കല്ല്യാണം നടക്കരുതേ എന്നൊക്കെയാണ് ചില സ്ത്രീ ഭക്തകൾ പറയുന്നത്. പിന്നെ ചില മുതിർന്ന ഭക്തകൾക്ക് അവർ ഇത്രയും നാൾ ചെയ്ത പാപ കർമ്മങ്ങൾ എല്ലാം പൊറുത്തു.. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സീറ്റ് അഡ്വാൻസ് ആയി ബുക്ക് ചെയ്യണം. (രാമ പാദത്തിൽ ചേർക്കണം) ഇനി ചില വിരുദ്ധന്മാർക്ക് അവരുടെ ശത്രുക്കൾക്ക് പണി കൊടുക്കേണ്ട ഗുണ്ടയാണ് ഞാൻ. ഓരോ ദിവസവും അത്താഴപൂജ കഴിഞ്ഞാൽ അടുത്ത ദിവസം പുലരരുതേ എന്നാണ് ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കാറ്. പക്ഷേ... എന്റെ പ്രാർത്ഥന ആരും കേൾക്കാറില്ല...

ഞാൻ: ഹാ.. ഹാ.. നിങ്ങൾക്കും ആവലാതികൾ ഉണ്ടോ? നിങ്ങൾ ഇതൊക്കെ ആരോട് പറയും... ഏതായാലും നിങ്ങളെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്ന ഗ്രൂപ്പിൽ ഇല്ലാ.. പണ്ട് കുട്ടിയായിരിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളെ തൊഴാൻ വന്നിട്ടുണ്ട്. തിരിച്ചറിവ് ഉണ്ടായതിനു ശേഷം ഞാൻ അതിന് തുനിഞ്ഞിട്ടില്ല.

രാമൻ: അത് എനിക്ക് അറിയാവുന്നതുകൊണ്ടാണ്... നിങ്ങളെ കണ്ടപ്പോഴെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുത്തേക്ക് വന്നത്.. എന്റെ ചില ഭക്തന്മാരൊക്കെ ഇവിടെ വന്നു കാണിക്കുന്ന വിക്രിയകൾ കാണാനാണ് ഞാൻ ഇവിടെ വരുന്നത്...

ഞാൻ: ''എന്നാൽ ടെൻഷൻ മാറ്റാൻ ഒന്ന് കഴിക്കട്ടെ...'' എന്ന് പറഞ്ഞു ഞാൻ മുന്നോട്ട് ആഞ്ഞു...

രാമൻ: വേണ്ട... ബാബു... എനിക്ക് ഉടനെ ക്ഷേത്രത്തിൽ എത്തണം... ഞാൻ പോകുന്നു. പിന്നെ കാണാം.. എന്ന് പറഞ്ഞ് ബുദ്ധിജീവി നിർത്തി.

ഞാൻ അദ്ദേഹം പറയുന്നതുകേട്ട് പരിസരം മറന്ന്... ചിരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.. തീർന്നപ്പോൾ ഞാൻ ചോദിച്ചു. ചേട്ടന് അയോദ്ധ്യയിലെ കാര്യമൊക്കെ ഒന്ന് ചോദിച്ചു കൂടായിരുന്നോ...?

ബുദ്ധിജീവി: അത് നീ കാണുമ്പോൾ ചോദിച്ചാ മതി...

ഞാൻ ഒന്നും പറയാതെ... ചിരിച്ചു... ങ്ഹാ... കണ്ടാൽ ചോദിക്കണം.

അങ്ങനെ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ട്രെയിൻ... തൃശ്ശൂർ എത്തി... എന്റെ വിപ്ലവകാരി പതിയെ എഴുന്നേറ്റ് വേച്ച്... വേച്ച്... ട്രെയിനിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്ക് ഇറങ്ങി... ഞാൻ കൈ ഉയർത്തി വീശി കാണിച്ചു. തിരിച്ച് ട്രയിനിലേക്ക് കയറി...

സീറ്റിൽ വന്നിരുന്ന എന്നെ ആ മനുഷ്യന്റെ രൂപവും... പെരുമാറ്റവും... അപ്പോഴും പിന്തുടരുന്നപോലെ തോന്നി... ദൈവങ്ങളെ... ഇനി അയാൾ വല്ല നക്സലോ.. മാവോയിസ്റ്റോ ആണോ!... ആരെങ്കിലും ആകട്ടെ... എന്ന് സ്വയം പറഞ്ഞുകൊണ്ട്... ഞാൻ പഴയപോലെ വിൻഡോ സൈഡിൽ തലചായ്ച്ചു കണ്ണടച്ചിരുന്നു.

English Section

Meditation On Twin Hearts

FOR PEACE AND ILLUMINATION

"tapasvibhyo 'dhiko yogī
jñānibhyo 'pi mato 'dhikah
karmibhyaścādhiko yogī
tasmād yogī bhavārjuna"

A yogi is greater than the ascetic, greater than the empiricist and greater than the fruitive worker. Therefore, O Arjuna, in all circumstances, be a yogi

– **(Bhagavat Gita 6:46)**

P B Ajithkumar
Mariculture Division

Meditation on Twin Hearts is an advanced meditation technique aimed at achieving illumination or universal consciousness. It is also an instrument of world and community service that eventually harmonizes the earth by blessing it with loving-kindness, peace, joy and goodwill.

Meditation on Twin Hearts is a noble tool that hopes to raise one's vibrations toward higher states of awareness and expanded levels of consciousness. This comes under Bhakti Yoga, presently being practiced globally by tens of thousands of people of different religions and backgrounds, the Meditation on Twin Hearts is extraordinary in its simplicity with amazing and dramatic results.

Grand Master ChoaKok Sui, the modern founder of Pranic Healing and Arhatic Yoga and the spiritual teacher and spiritual inspiration to millions of people worldwide introduced this meditation to the public for the first time in the 1980's as a powerful tool for spiritual development. This exceptional meditation is based on an ancient secret only revealed to advanced spiritual aspirants. Grand Master ChoaKok Sui utilized

different advanced meditational techniques and synthesized it into one simple yet powerful meditation.

In this article, a step by step explanation of the meditation is not furnished. Instead, it aims to introduce a meditation technique for spiritual aspirants and to provide a general outline about various aspects of this meditation. It is suggested that beginners should seek guidance from an Acharya.

What is Meditation on Twin Hearts?

Meditation on Twin hearts is based on the principle that some of the major energy centers or chakras are entry points or gateways to certain levels or horizons of consciousness. The Twin Hearts pertain to the heart and crown energy centers. The heart chakra is an energy center in front of a person's chest. It is the energy counterpart to the physical heart. The heart chakra is the center for compassion, joy, affection, consideration, mercy, and other higher refined emotions. The Crown Chakra (also called the spiritual heart) located on the top of the head is the entry point to higher spiritual consciousness. When the crown chakra is highly activated, a halo is produced around the head. To achieve illumination or cosmic consciousness, it is necessary to sufficiently activate the crown chakra. This can be done only when the heartchakra is sufficiently activated. It is only by developing the higher refined emotions that one can possibly experience divine love. To explain what is divine love and illumination to an ordinary person is just like trying to explain what colour is to a blind man. Only by developing the higher refined emotions can one possibly experience divine love. When the crown center is highly developed, one experiences Divine Love and Oneness with All.

One of the most effective and fastest ways to activate these chakras is to do Meditation on Loving-Kindness, or bless the whole earth with loving-kindness. By using the heart and crown chakras in blessing the earth with loving-kindness, they become channels for spiritual energies, thereby becoming activated in the process. By blessing the earth with loving-kindness, you are doing a form of world service. And by blessing the earth with loving-kindness you are in turn, blessed many times. It is in blessing that you are blessed. It is in giving that you receive . This is the law !

What Happens During The Meditation on Twin Hearts?

When a person practices Meditation on Twin Hearts, divine energy flows down to the practitioner; filling him with Divine Light, Love and Power. The practitioner becomes a channel of this Divine energy.

Spiritual aspirants who have practiced this meditation for quite sometime may experience being enveloped by dazzling, sometimes blinding light. In addition, practitioners may experience divine ecstasy and bliss, and a feeling of oneness with all creation. This has been a common experience among advanced yogis and saints of all religions, and can be verified through their holy scriptures.

This blinding, brilliant, and dazzling light is known as Heaven Ki in Taoist yoga, or the Pillar of Light in ancient Jewish Kaballah traditions. To the Indian yogis and saints, they call this pillar of light, the Antakharana, or spiritual bridge of light. The Christians refer to it as the Descent of the Holy Spirit, symbolized by a pillar of light with a descending white dove. The white dove represents the coming down of divine energy. The descent of the divine energy causes the temporary expansion of the practitioner's major chakras and inner aura. When meditation is practiced on a regular basis, the expansion may become permanent.

Benefits of Meditation on Twin Hearts

The Meditation on Twin Hearts is a method used for gaining deep relaxation, eliminating stress, promoting health, increasing creativity and intelligence, and attaining inner happiness and fulfillment. It is practiced by millions of people worldwide and is a simple, natural, effortless technique that takes around 30 to 40 minuts. Some benefits of this meditation include

- Reduces stress.
- Increases contentment, happiness, inner peace and joy in life.
- Improves family and interrelationships.
- Increases physical and inner strength.
- Opens awareness to the infinite reservoir of energy, creativity, and intelligence that lies deep within everyone.
- Cleanses and strengthens the chakras and auras (thereby makes the body on all levels stronger and more dynamic).
- Increases mental clarity. Increases intelligence and comprehension skills
- Removes lower emotions and develops positive thinking
- Clear and sharp mind and develops good intuitions
- Develops the ability to face unexpected events
- Develops charismatic personality

Who Should Not Practice Meditation on Twin Hearts ?

- Persons below 16 years of age.
- Patients with severe heart ailment, hypertension, glaucoma, or kidney and liver problems.
- Pregnant women.
- Heavy smokers.
- Heavy meat eaters (particularly pork).
- Persons with excessive alcohol consumption or use of additive and hallucinogenic drugs

Scientific Studies and Research done on Meditation on Twin Hearts:

- Meditation on Twin Hearts showed measurable changes on the pattern of electrical activity through the brain by electroencephalograph (EEG). Comparing EEG studies before and after meditation, there was a dramatic transition from beta waves to alpha waves and delta-theta waves in 14

meditators and non-meditators.

- There was an observable increase in brain synchrony (alpha-delta-theta waves) between the two hemispheres of the brain after the Meditation on Twin Hearts. There was synchronization of brain waves initially between the same hemisphere and followed by synchrony between the frontal, middle and rear portions of the brain.
- There was a decrease in heart rate and respiratory rate of up to 15-20% and an increase in oxygen saturation after the Meditation on Twin Hearts.
- A positive relationship of skin conductance before and after the Meditation was observed in all subjects.
- The Meditation on Twin Hearts was found to show a dramatic muscle potential measurement through electromyogram (EMG) of the scalene and extensor muscles of the arms.
- There was significant increase in neurohormones serum Serotonin and plasma Melatonin (up to 300%) following Meditation on Twin Hearts in a pilot study of 17 subjects and a follow-up study of 35 subjects.
- No significant relationship between Meditation on Twin Hearts and beta endorphins was noted

A Spiritual Aspirant doing Twin Heart Meditation

As spiritual aspirant (Imelda P. Viloria, M.D. Manila, Philippines) says

…I remember my tears flowing profusely during the meditation…as if I had unburdened something heavy I had been carrying…I have become more understanding of myself and others; more tolerant, and less easily angered…It is easier to smile, to work, and to give. Life is good!

Let us wind up with the prayer of St. Francis of Assisi

To the Supreme God,
Make me an instrument of your peace.
Where there is hatred, let me sow love.
Where there is injury, pardon.
Where there is despair, hope; doubt, faith.
Where there is darkness, light; sadness, joy

May god bless you all to give a new meaning to your life… to live life fully. So be it

---

[1]*Soul-Realization (Self-Realization) is nothing more than the incarnated soul (lower self or personality) realizing that is not the body and is one with the Higher Soul (Higher Self). This is the meaning of yoga (union) or illumination. There are many degrees of illumination. For some people, it may take years before they experience an initial glimpse of illumination or Buddhic consciousness. Others may take months and others may take weeks.*

[2]*An ancient science and art of healing that utilizes prana of life energy to heal physical and mental illnesses.*

[3]*Arhatic Yoga is a comprehensive system of spiritual practices that anyone can follow on a regular basis to rapidly and safely accelerate spiritual evolution and union with their Divine Nature*

[4] *This is why saints of different religions have a halo around their head.*

[5] *Using the prayer of St. Francis of Assisi*

[6] *What you give is what you receive (Galatians 6:7)*

[i]*This article isprimarily based on the book "The Ancient Science and Art of Pranic Healing" written by Master ChoaKok Sui*

SNIPPETS ON MARINE SCIENCE

P. Kaladharan
FEMD

Chlorophyll to forecast earthquakes:

A joint Indo-US team of researchers say, monitoring any increases in concentration of chlorophyll pigments in coastal waters could provide early information on impending coastal earthquakes as blooms of phytoplankton are triggered by the release of thermal energy prior to earthquake (Advances in Space Research, 37 (4): 2006)

Global warming

The population of endangered Irrawaddy Dolphins in Orissa's Chilika Lake has increased from 138 to 146 in one year- reports the latest dolphin census report dt: 17th Feb 2009.

Global warming is slowing the growth of corals on the World's largest reef, the Great Barrier reef. Growth of corals has slowed down to 13 % since 1990. At this rate the corals would stop growing by 2050. As oceans absorb more CO_2 they become more acidic affecting the rate at which corals absorb calcium from seawater to build their skeleton.

Due to global warming and ocean acidification, it is found that Gorgonians (soft corals) in certain pockets of the Caribbean Sea proliferate while their stony counterparts struggle to grow. (Nature, September 10, 2013).

Pollution and sex reversal in fish Chemical pollutants in Washington's Potomac River is believed to cause endocrine disruption among fish, resulting in "inter sex fish".

Cancer cure from seaweeds

A compound extracted from red alga, Kappaphycus alvarezi which is grown widely in coastal Tamilnadu and Gujarat is found more efficient against cervical cancer than regular drugs, claims a study by a team of German and US oncologists.

Biodiversity hotspot

The Bird's Head seascape off Papua province has staked claims of being the world's richest biodiversity area as a research team from the Conservation International, USA claims to have found 24 new species of fish, 20 new spp of corals and 8 new spp of shrimp. Among the curious ones are a shark that walks by its fins and a shrimp that resembles praying mantis.

HAB

Domoic acid (DA), a neurotoxin produced by blooms of Pseudonitzschia along with the silicon coat sinks to the sea floor and settles in the sediment and enters the deep sea food web via benthic feeders. Consumption of DA contaminated food leads to gastrointestinal illness, disorientation, seizures and death. This neurotoxin has been responsible for the death of over 400 Californian sea lions in 1998 and left a trail of 80 sick pelicans off the Southern California coast in 2006.

Red tide and bird kill

Hundreds of seabirds were reportedly found dead on the shores of Monterey Bay, USA between November-December 2007 due to large red tide in the bay caused by Akashiwo sanguine. The slimy protein released by the alga damaged the feather's natural oil glands saturating them with water. It is observed that, since 2004, the red tides are occurring more often and for longer durations at Monterey Bay.

Stealth camouflage from squid

The ability to change colour and texture of pencil squid (Sepioteuthis sepioidea) to hide from their predators has come handy to develop infrared stealth camouflage and biologically inspired optics. A protein known as reflectin helps the squid to form camouflage coating which can reflect the light to make the squid nearly invisible. (Advanced Materials, July 30, 2013).

Solar energy for fishing

Fishermen of Thoothoor probably are the first in the country to use solar energy to fishing vessels with the support from the Ministry of New and renewable energy and the Bay of Bengal Programme (Down to Earth, October 15,2013).

Carbon nanoparticle for mosquito control

Water soluble carbon nanoparticles (WSCNPs at a dose of 3mg/l) are found effective in controlling mosquito larvae as they are capable of arresting the growth of mosquito beyond the larval stage (RSC Advances, September 12, 2013).

Robotic jelly fish for ocean monitoring

Researchers from the Virginia Tech College of Engineering have designed a life -like giant robotic jellyfish length 5.7 feet weighing 170 pounds which was aimed for utilizing them for surveillance and monitoring of aquatic environments, aquatic life, mapping ocean floors and ocean currents.

The other side isn't green

Dr. Shyam S. Salim
SEETTD

The parents' in pursuit of their illustrious career
Are always on the move, setting targets and accomplishing plans
Promotions set the tune, while failing to live for themselves
Holidays are for strategizing to gain over peers and tide over risks
Eventually understanding family….. and need for its extension.
Transpiring into a newer generation - a bundle of life and joy
But struggling to allocate quality time for their kids.

Life of kids revolve around cartoons and maids
Or end up in a fancy day care haven, another reason for parental boast!
Harboured - Early in the morning till late evening
Kept under quarantine and served with etiquette way more for their ages
Leaving them devoid of timely love and consistent care

Leaps and bounds- in physique and psyche the kids grow,
Running from activity to activity - unfelt and passionless
Learning and adopting things faster than they actually would
Intelligence is sought after leaving behind emotions and accommodativeness
Quantity rules the roost side-lining quality
Parents aren't felt more than a ATM machine
Who ravel in trivial thoughts and bask in the Stone age

The parents age and aint busy with their lives
Reaching the pinnacle of career but with repents on the path they traversed
Career pressure and life styles have led to chronic diseases and ailments
Amidst the growth of the kids, who make their heads held high
And expect a safe exit from madness of work to a peaceful settlement with kids

History repeats! Cycle continues…
The yester kids have emerged as a newer generation
With miles to go before they nap; leave alone sleep.
For them the world is going to end today and not tomorrow
The life of parents revolve around in multiple roles
A maid, a nanny ,a security , a care taker and many more.
Marooned within the four walls of a room quiet
the parents have no solace but have to live
Engulfed in loneliness or ending up in old age homes
Yearning for time from their kids - to talk atleast.

The end could be even worse,
Breathing last in specialist hospitals with no bystanders
Absolute cold! There is none, except machines and medications
with silent regretful complaints before the last breath
Should have I? Why did I?What did I?
So then why do we complain? What we gave, we got back.

Fathomless love, unconditional care, boundless affection
Provide more assured meaningful dividends than imparting education and investing money
Kiss your kids, Imbibe and Involve; Try to be like them; Be one of them
For this is the panacea for your future.

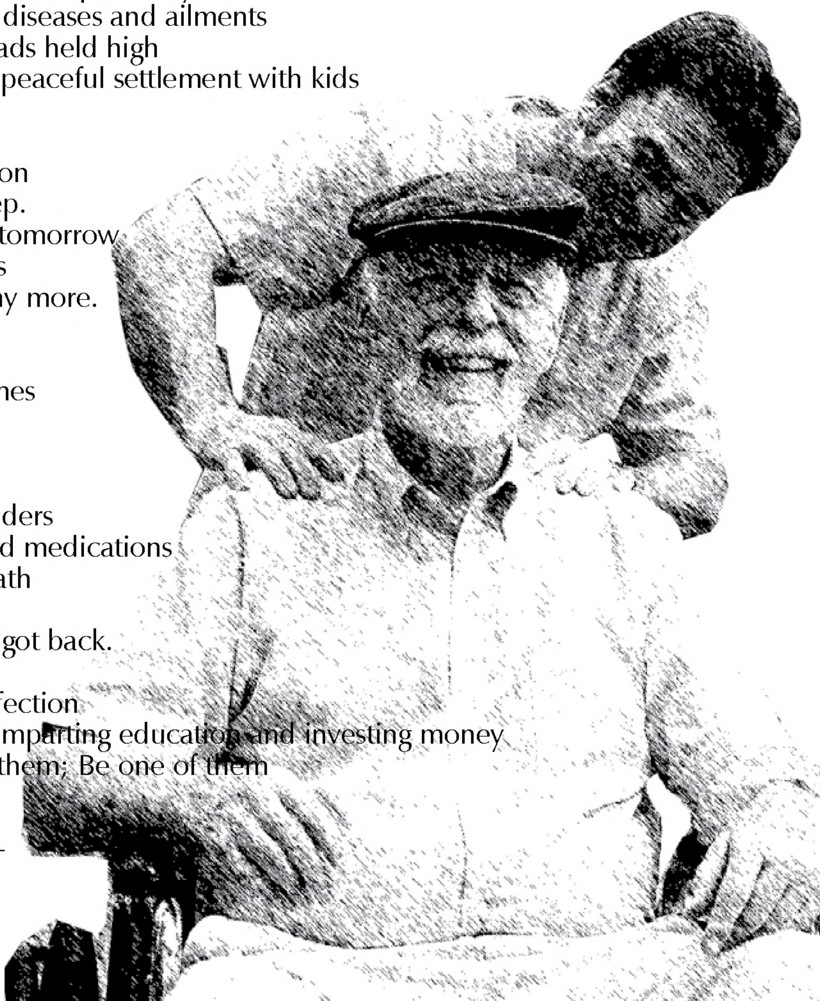

Healthy Packaged Foods ?

Sariga | D/o C. K. Sajeev

Everyone knows that packaged foods in general are not healthy, but how healthy are they? Even that soup in your grocery store that claims to have healthy nutrients required by the body, it is the things they have in excess that cause the problem, the things that are often added to make the soup tastier and last longer.

Being a regular packaged soup drinker, when I was asked to write this article I went researching and was very unpleasantly surprised. I knew soup was not very healthy but I didn't know that soup was responsible for the bloating that I always had and also a major contributor to the tire (of fat) that's growing day by day around my waist and then came in a volley of other problems which I'll tell you as you read on.

Salt

This is the main culprit that is responsible for the unhealthy nature of soup. Added for enhacing taste it causes water retention in the body resulting In bloating apart from that it also damages the kidney in long run, causes high blood pressure increases chances of stroke and the rest I won't mention cause I don't want to cause a scare (Ha!! As if the first words about bloating and fat didn't already scare you).

Cornflour

Another major ingredient that causes a sudden spike in your blood sugar (a yo yo effect) Which is not very healthy for the body.

Fat

Cream and milk powders are often added to give the soup a creamy or silky feel. This adds a lot of unnecessary fat content to the soup and they often tend to be saturated and unhealthy fats

And finally Sugar this is another substance that some say is an addictive poison that needs to be removed entirely from our diet but that may be an excessive measure.

As a famous saying in Malayalam goes "Adhikamayal Amruthum Vishom". Ambrosia in excess is poisonous. Everything in moderation is the axiom that I tend to follow.

So how do we make the packaged soup healthier? There are many methods

1. Use load and loads of vegetables to substitute the lost protein in the soup
2. Stick to the clear variety and if you prefer creamy soups then add oats to the soup, it imparts the soup a creamy and silky texture but also has loads of fiber that slows down the digestion and absorption of sugars . In fact I like to add oats to my soups, curries, Malted drinks (like horlicks) breakfast cereals and even to a pack of instant noodles and then there are the special dishes of Kerala such as puttu

and other indian dishes such as upma, dosa, roti.

3. Don't like the taste of oats there are many other things such as pureed veggies, yoghurt, coconut milk that can be added to thicken the soup while being healthy.
4. Avocado is very often used for its creamy texture but care is to be taken that it is not heated too much as it curdles easily.
5. Of course choosing the healthier soup if you are buying the packaged variety is important
6. And even though you may love salty food it is better to avoid adding salt to your soup instead of that add a dash of lemon juice or vinegar or/ and spices to enhance the flavors of the soup. You may think you cannot eat without enough salt in the soup but trust me once you get over the shock at the lack of salt you will get iised to it and even like it same goes for the sugar.(I'm saying this as a drinker of lemon juice without salt or sugar).

FLYING FISH

FISHING IN THE ISLAND

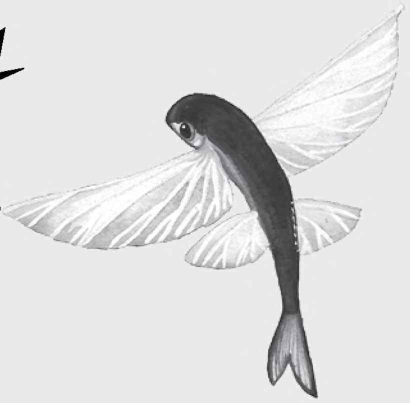

K. Mohammed Koya
Veraval

While the warmth of the mid morn meets the breeze
While the blue of the deep sea meets the peace
I like to row my canoe there playing the tune of gentle waves
My heart craves to forget the world and feel what the fishermen raves

Calm was the sea, like a baby cried all-night save chirping
gulls and drifting weeds for delight; A pod of dolphin moving
slowly but playfully Flying fishes gliding over to escape
awfully

Sight of that coconut tree in the neighboring island bending, swaying
to tell we are in the ground, Soon the line was set go with coconut
lured hook rowing the canoe tunefully, mate whispered fish is a
crook

Pleasure knew no bounds when she gave that heavenly knock at the tip of my
line was she pulling, gliding spreading her frock fishing is my inspiration
my love that no money can buy. A pastime for the daring and treasure for the
weary guy

Worship

S Nandakumar Rao
MBTD

Dividing to the deepest alone of heart
Seeking thy chorale of charismatic Oneness,
I felt the childish innocence depart
As I toss in thought's dark wilderness;
Yet I hear thy faint voice to me, beacons,
Capturing me for a moment, but in vain
As my thoughts fade in thy holy sermon
Still I yield not to thee, but to pain
Such prayerful demeanor for year I put,
Not knowing instead of worship, I did thee insult
Seeing the world as "you and it" did I rebut
Thy Oneness, and from the did I revolt
Now in the using and sadder years do I know
To worship thee is to worship thy oneness in all
Discarding "Therness" is to expand and grow
received they first person in big & small.
I worship thee with fruits and flower of my breath,
Not as THEE but as ME i n ME AND ALL
To divided myself in ME AND ALL with my death,
For this do I bow down kneel and fall

With Best Compliments From

The CMFRI Employees' Co-operative Society Ltd.

No. E 832, Ernakulam North P.O. Kochi 682018

Our Features

- **Attractive Rate of interest on deposits**
- **Loans at Affordable Rate up to Rs. 7 lakhs**
- **Instant Loan upto Rs. 60,000./- without any surety**
- **Conducting MDS (Chitty) for members**

WE ARE ALWAYS WITH YOU

President **Secretary**

The Alcometer

John Bose
FEMD

When I was asked to conduct research on Ocean acidification, I was greatly excited. This excitement started to diminish soon after I started seriously reading about the subject. It was primarily because of the dynamic complexity of the subject and its vastness. It is a well known fact that increasing amount of carbon dioxide (CO_2) in the atmosphere is the major cause of climate change and ocean acidification. So I had several nightmares about the gigantic carbon dioxide (CO_2) train running over me and crushing me. Suddenly I began to consider this apparently colorless, odorless and harmless gas - CO_2, as an eminent villain in my life. It was like a script less movie. I have to scientifically prove that the CO_2 is the culprit and somehow find evidence against this antihero. But how? That was the million dollar question in front of me looking at me like a tough jigsaw puzzle.

Since last five to six months, I had been often preoccupied with the thought of skillfully tackling this villain CO_2. For the better understanding of my personal behavior, I would like to reveal that, whenever I am preoccupied, I often evoke a blank emotion or an unresponsive face even if I am having a conversation with somebody. This is a very seriously bad habit as I am aware. Especially in situations like, where the other person who is on the other side is a genuine friend or even my better half.

As a result my wife started to complain that I had been ignoring and insulting her severely. I was not listening to her requests about renovating the kitchen and toilets at home. My amma also started to criticize me and support her daughter in- law for obvious reasons. Then I started to realize that I was losing peace at home day by day and my situation was only comparable with a political leader consistently facing baseless allegations from both the media and his own party members. I can't blame them because, I myself started to dislike my own behavior on several occasions. All because of CO_2......what a creature.....

This year after Easter I started the procedure for getting a bank loan for renovating my house. The person in charge of the loan section at the bank gave me a long list of documents to produce with the application for the loan. The list was like a menu of a cosmopolitan hotel comprising Indian, Chinese and Continental dishes. Most of the certificates were to be obtained from village office, some from corporation office and others form registrar office, a total of fifteen certificates.

I gathered from friends and newspapers that all the certificates from the village office can be obtained through Akshaya Kendra- through online- as part of the e-district governing program being launched in the Ernakulam district. I came across several news paper articles glorifying the e- district project and splendid

testimonials including the district collector about the project. It is quite a simple procedure, to apply online for a certificate with scanned copy of the documents, and within a matter of hours the village officer will provide a digitally signed certificate which can be easily downloaded from the Net. I was very happy because there was no need for going to the village office and filling up paper application and waiting in the long queue. I Just had go to Akshya kendra and I would get all certificates within hours.

I took a day's leave from the office and started to Akshaya kendra at Edappally. When I said I need eight certificates from the village office, the Akshaya kendra manager was in a great dilemma. After a brief discussion he admitted with a contemptuous face that he had no idea how to deal with my applications. He advised me to go to the village office. It was about four kilometer distance from the Akshaya kendra to village office, but it took me about half an hour because of Kochi metro-rail traffic block.

There I met the village officer and we had brief chat. She concluded that she can approve only online applications. So there was no provision for a direct paper application. The environmentalist inside me whispered that it will at least save trees....The village officer made it clear that I should apply only through Akshaya kendra. Therefore I started my bullet 350cc back to Akshaya Kendra. By that evening, I managed to submit an application for only one of the certificates and soon received a message on my mobile saying that my application was under processing. Thank God...

As a part of my research work, I had to go on cruises off Cochin waters quite regularly. A few days after submitting my application, I was on one of such cruises. In the morning, when I was onboard, I received a text on my mobile from the e-district project, warning me to immediately contact the village officer with original documents. It meant that, I had to jump from the vessel, F.V Silver Pompano, and swim across the Cochin channel then had to take an ambulance to rush to the village office. Bingo.... On that evening after returning to shore I rushed to the village office and met the village officer. To my great astonishment the village officer told me that my application was cancelled or timed out because I was two hours late to produce original documents. Hence I had to redo the whole process again.

Meanwhile at home things were really getting worse. Whenever I made remark about food whether it was salty or less tasty or I demanded for chappathi for supper, my wife and amma attacked me with the demand of a new kitchen. So I had to tolerate and make several compromises in my food habits. Occasionally I satisfied myself by secretly visiting the local restaurants' 'food court' and 'biriyani hut' . Even my liberties to change TV channels were challenged on several occasions. During this time, my reading time at home was greatly reduced to newspapers. Fortunately, at office everything was fine and I had peace. Still CO_2 was not giving me any ray of hope. I was worried and concerned in the thought of taming this villain.

Then the great catastrophe came. Don't mistake it for Phailin storm or Katrina hurricane, it was much more disastrous. One evening, after a day's field work, I was back home and watching India Aussies match on TV. Soon after dinner, before going to bed my wife gave me a packet wrapped with beautiful glitter paper. Then with a sullen face she said that happy wedding anniversary. The instant I heard this, I realized that I was again trapped. Being an 'anti-Zuckerberggist' I am not part of any social networking site including the 'face book'. I always considered such online habits as a waste of time and cause of global warming, but at that instant I realized that I was totally wrong being out of FB. In the next moment I was bombarded with the voice of my wife demanding for her gift. For a second I wished I were Professor Muthukad and had the magical power of creating some beautiful object out of the vacuum. I looked at the wall clock which showed 10:45 pm and I can hear the thundering rain outside. Thus it was nearly impossible to buy a gift or take her on an outing. So my performance rating as a husband suddenly fell

to an abyssal depth in front of my family, like the Indian rupee against US dollar. Because, my wife not only bought a gift for me, she also bought another one for her mother in-law. And here I was like a freak idiot who forgot an important day and bought no gift for anybody. What a creature….. All because of CO_2.

At home, whenever there was an allegation coming in my direction I defend myself by putting the philosophy that the people can easily spot a black dot on a pure white board. It worked extremely well most of the time. But after the wedding anniversary incident I felt that my quiver was empty of arrows to defend myself. By now you might be wondering what is this 'alcometer' stuff on the title is. Yes I am coming to it in a minute.

Subsequently, there were two parallel processes occurring simultaneously in the line of uplifting the personal performance graph of two different individuals, which I was aware. One was by the famous 'malayalee cricketer' and other one was by myself. I devised several calculated moves like the famous 'Vishy' against Magnus Carlsen to regain my previous performance status. These moves included the program like taking the family out for movies, and occasional visit to the new traffic blocking mall at the suburbs of Kochi city. The major highlights among these moves where the announcement of four day trip to Goa on Onam holidays. Here I would like to confess that I had a politician's biased brains in this because I preferred to celebrate Onam here rather than sunbathing in Goa. …So a team of eight adults and three kids, including my two brothers-in-law family, amma and mother-in-law, were formulated to go to Goa. All were greatly excited except me because I am a teetotaler so Goan-feni was not an excitement for me unlike by brothers-in-law. I painstakingly made all arrangements for the trip and booked tickets and hotels etc…….. Everything because of CO_2…

Consequently, things were coming back to normal in a way and I was getting back my liberties on TV channels and food. Similarly, during that time, Indian rupee was also regaining its strength amazingly against the US dollars. What a coincidence….. Still my quest for the certificates for bank loan was continuing with the Akshaya kendra and the village office. Eventually, my sporadic visits enabled me to befriend the Ashaya kendra manager and the Village Officer.

Finally the season of the great harvest festival arrived and the golden rays of the sun wiped out the prolonged dullness of record-breaking rainfall since June. Celebrations were in full swing at office with 'pookkalam' competition (unique art work created with floral designs) and 'Ona sadhya' (the great feast). Tonnes of flowers from Thovalai , a small hamlet in Kanyakumari, were arriving every morning in the city for the festival and I tried to say a temporary farewell to the CO_2 issues but in vain. On the day of the Goa trip, the train was scheduled to be on 7:30 pm. So it was decided that I had to join with all other trip members at Ernakulam junction after office. That afternoon, my brother-in-law had taken my wife and amma with the entire luggage to his house, which was quite near to the station. I left office in the late afternoon and had plenty of time to get ready and to reach the station. So I had a brief nap then had a clean shave and a decent bath…………..

At around 6:00 pm I started my bullet 350cc and raced to join the trip members. In order to avoid the metro traffic congestion I carefully advanced through a by-route to the station. When I took a turn near the ancient temple of lord Siva, it was already dark by that time. In the dim head light I saw in the corner of my eye, a uniformed officer approaching and signaling me to stop. Like a carnivore, concealed behind a bush, springing on its prey. Then I had the most vulnerable experience with this tiny little gadget about the size of a small plastic soapbox called the alcometer. This is the most incredible paraphernalia currently used by the Kerala state police. It is the breath analyzing instrument used to detect the level of alcohol in a person's blood. I am sure that most of you might have come across

this apparatus, especially on the weekends and forced to exhale in to it. As a teetotaler I always had an obvious advantage over this tool whenever I breathed out into it. But this time it turned out to be a bit different…

I opened the face-shield of the helmet and exhaled into the tiny holes of the alcometer. To my utter confusion and dismay the instrument produced the beep buzzing sound…….yes…… I was in deep trouble again !!!!….. But how on earth that happened? I haven't consumed alcohol since ages that I am one hundred percent certain….then how? I pondered this question in the back of my mind for several days until I obtained a convenient and ironic answer.

For an instant I realized that several eyes were staring in my direction. The officer instantly asked me to park aside and took my key. I told him that it might be a malfunction of the instrument and to analyze my breath for one more time, which he denied with a sarcastic smile. The predator caught hold of the prey… He handed me a small printout and asked me to sign. As soon as I received this tiny bit of paper I realized the imminent danger behind it. If I had signed it, it would turn out to be my own death warrant, and I entirely denied. I conveyed him that I am in a hurry and had to catch the Madgoan express and showed him the copy of my tickets. He turned back and chatted with his superior officer. After the discussion the other officer also compelled me to sign that small piece of my death warrant. Without any hesitation I declared that I will never sign and demanded an immediate blood test which they readily agreed.

Time was running out and I know that the Madgaon express will not wait for me an extra minute. My mobile was consistently ringing and I was certain that it was my family eagerly calling from the railway station. I was taken to the district general hospital on the police jeep which came from nowhere. While in the jeep, en-route to the hospital, I called my brother-in-law and explained what had happened. But he didn't believe……….

Half an hour later, instead of enjoying the cozy surroundings of the 2nd AC compartment of the Madgoan Express, I ended up in the wooden bench of a dimly lit corridor of the District general hospital, engulfed with nauseating and stinging smell of antiseptics accompanied by my uniformed detainer. The nurse who took my blood sample looked at me with a grim expression which had an indication that I was the psychopath rapist of the Delhi incident. I asked her how long it will take to get the results. She reluctantly told me that I had to wait. But how long?……. I haven't had the slightest idea. I took several deep breaths and checked my wrist watch. There were only few more minutes left for the Madgoan Exp to leave from the Ernakulam Junction. It was too late to catch up with it. I rang my in-law. There was no answer from the other end.

In the mean time there occurred utter chaos at the railway station because of my delay and phone calls. As far as my family was concerned, me and alcohol were a distant possibility like the Earth and the Uranus or India winning all the gold medals of an Olympic game. They thought that I was diluting the fact in order to ease the situation and envisaged

that I had some sort of serious accident so the police had taken me to the hospital. Good grief!!... Immediately an unanimous decision was taken to cancel the trip and the teams of tourists were guided to the courtyard of general hospital similar to that of the European tourists swarming in the slums in Mumbai. Though everything was because of CO_2. Here I am extremely sorry that I don't want to put that blame on CO_2 anymore... everything because of alcometer.

I was tracked down in the corridor. Everyone had a sigh of relief when they saw me in one piece. The policeman accompanying me was perplexed to see the team of tourists with their backpacks. My in-law's little kids were frightened to see the police and a pin drop silence followed. The nurse brought my test result and it was absolutely negative as I presumed. After making a call the policeman gave back my keys and declared that I am free from custody. But it was too late to catch the Madgoan Express. Everyone was angry and greatly disappointed. The policeman realized the gravity of the situation and suddenly vanished from the sight. That night Madgoan Exp departed from Ernakulam junction with ten vacant seats and berths in the 2nd AC compartment, that I was certain....all because of alcometer. But how?....... Eventually we celebrated Onam with the bitter taste of the alcometer.

After several days, my academic mind started to systematically analyze what went wrong with the alcometer. I researched about the alcometer in the Net and found out this amazing fact that certain antiseptic mouth wash fluids can bring erroneous results. Bingo.... finally I have solved the puzzle.... On the day of the trip, before leaving for the station, when I had a clean shave and a decent bath I used an antiseptic mouthwash to gargle my mouth. Not only that, I also applied a generous amount of aftershave on my face which too had an alcohol base. These caused the alcometer to buzz... what a poor creature..... The paradox was that the mouth wash and the aftershave plus other shaving paraphernalia where from the stuff which my wife had given me as our wedding anniversary gift wrapped with beautiful glitter paper......Alas, the King Magnus had made a breach in the Berlin wall of Vishy's castle and conquered the world title...unbelievable. Yes life is often mingled with such unexpected turn of events which provide certain degree of excitement.

After all these, I don't have the faintest clue that where my performance graph stands. My quest for the bank loan still continues and CO_2 still hasn't given me any ray of hope so far. Therefore I planned for a Christmas holiday in the beautiful valley of the Jim Corbett national park in the foot hills of the great Himalayas. I am certain that I will come across some wonderful incidents to tell you from this expedition as well.

This year I had two unforgettable incidents in my life. One of them was the alcometer and the other one was the retirement of the great legendary hero of cricket world. I would like to part by mentioning something which would be quite interesting for you. My friends were quite amazed and extremely mystified when I mentioned that what I was telling them was 100% true. I felt a sudden feeling of a great doubt arising in the eyes of one of them. The other one was eagerly goggling about what I had just told. I am sure that you might have also evoked the same reaction when you heard what I had told them. It was nothing but the truth that Sachin Tendulkar had not passed the tenth standard!!

Yes it is a fact. I was also amazed and took about a week's time to recover from this reality. I don't know how long you may take. Most often we are reluctant to accept such information. If you are brave enough to explore you will find several more such real life examples in the recent times. Just look in to the details of Steve Jobs, Bill Gates and Mark Zuckerberg. They all do have one thing in common. They are all dropouts from the college which means they don't have a basic academic degree. And sometimes I wish that I was a dropout!! I would like to sign off with warm and heartfelt greetings for the New Year 2014.

Specially For You!!

Tools

Smitha K
Audit Section

I was blind, and with fevered mind,
And through you, saw the shining sun!

Wandered here there to sweety smile,
And through you, bloomed smile in me!

Through you, spilled the droplets of Ganges,
And it lightened the eyes of mine!!

I met the sun, portrayed through u,
And melt completely in his warmth!!

Molded to earth to revolve around,
And it's wo'ful to move around !!

Seeing sun from all dimensions!
And being in his shield and field!!

What else, can I think of it?
And what else can I talk it out?

So many lotus' bloomed in me!
And huge waves arouse in me!

Strong wind blew on me,
And thunder bolt lashed on me!

Dirt and dust dumped me down -
And darkened my face with coal cal black.

Oh! I am safe in his arms !!
And I feel it cozy and Casey.

Faith in him, hold me tight,
And wave of love soothe me in.

Ocean of devotion washed me out-
And his smile brightened my face!

Through you, made me strong, in and out-
And with whole heart bow you down.

Oh! it's he dear, coloured my life,
And it's he the rainbow in my heart!!

Cultivating Community

Speak the truth in love (Honesty)
Admit our weakness (Humility)
Respect our differences (Courtesy)
Not Gossip (Confidentiality)
true feeling (Authenticity)
Encourage each other (Mutuality)
Support each other (Sympathy)
Forgive each other (Mercy)
Make group a priority (Frequency)

Johnson, B.
Mandapam Regional Centre

Ten Commandments

- Give first priority to God
- Honor your Parents
- Do everything in Love
- Respect all the Elders
- Don't speak evil about others
- Be helpful to others
- Have a motto "To Serve" not to be served by others
- Change from selfish nature to selfless nature is the human nature
- A person should be faithful and honest to his work
- Don't be harmful to others

Family Life As Depicted In 'Thirukkural'

G.Gopakumar
Mandpam Regional Centre of C.M.F.R.I

Everybody wants to be happy, but nobody is happy - this is the plight of modern life. We are restlessly toiling to make life happy by amassing more and more wealth. We are building huge houses with air conditioned rooms with all modern amenities for bringing happiness. But the reality is entirely different. Each family has become a battle field. Husband and wife are busy and they have no time to look after their children and their own parents. They get stressed and strained which leads to anger and quarrel. Consequently husband and wife are unhappy, children are unhappy and parents are unhappy, happiness appears to be a mirage and how to attain it? The knowledge that happiness is a state of mind and we have to make our own happiness is the realization which is fundamental to attain happiness. On the contrary, we feel that happiness can be obtained externally and when we fail in this struggle, get disappointed, dejected and depressed. The classic of Tamil literature 'Thirukkural' written by Thiruvalluvar about 2000 years ago is an eye opener to the modern man to lead a sweet, happy and meaningful family life.

The virtue of family life

In Indian scriptures life is divided into four phases - Brahmacharya, Garhastya, Vanaprastha and Sanyasa. Bhramacharya is the phase of life to acquire enough knowledge and education to lead a good life. Grahastya is leading a virtuous family life, Vanaprastha is detaching gradually from the family life after fulfilling one's own duties to family and Sanyasa is the fully detached life in pursuit of'Moksha'.

One day a scholar asked Thiruvalluvar whether Sanyasa is better or Garhastya is better to attain the meaning of life. Then Valluvar called his wife Vasuki who was drawing water from the well. The bucket has reached only half way of the well and as soon as Vasuki heard her huband calling, she left the job in midway and rushed to her husband. The scholar saw that the bucket and rope remained static at the spot where she left. When Vasuki came, Valluvar asked her to bring food for them. Rice which was cooked long time before and

has become very cold only was available in the house. When she served the rice, Valluvar told that the rice is very hot. Immediately she started fanning the rice and steam was coming out profusely from the rice. After taking food Valluvar was engaged is his job of weaving clothes. A role of twine fell to the ground and Valluvar called his wife to bring a lamp to search it. It was midday with very bright sunlight. But Vasuki, without uttering a single word, brought a lamp at once. The scholar was observing all these things; he himself got the answer for the question he asked. That is, if the family life is such a sweet experience, Garhastya in the best and who wants Sanyasa? The story may appear a little exaggerative put the underlying meaning is well illustrated that harmonious family relations elevate the family life to heavenly status.

Garhastya - the Provider to All

The family person is the provider to all his family members and even to saints. A sanyasi also needs food which can be provided only by a family person. But is it true that the present day family life shares materialistic things with others. It never happens and greed has no boundary. Everybody wants to amass wealth by any means, but is never ready to share with others. The more you amass wealth, the more you become greedy, greediness leads to discontentment and disappointment and makes life miserable.

'Thirukkural' heralds the glory of a virtuous family life. A real family life is like a melodious and meaningful song. Valluvar devotes 20 chapters (200 Kurals) for depicting a good family life which is the cornerstone of human life. In chapters 5 to 24, the philosopher poet describes the beauty and meaning of family life which even after two thousand years is remaining very much relevant and valid.

A family person has to perform five important categories of duties ie (i) acquiring real knowledge on how to lead an ideal family life (ii) performing the assigned duties to family as worship to god (iii) Showing hospitality to guests (iv) taking care of parents and (v) protecting our environment and safe guarding other fellow beings of the earth. If the family which is the basic unit of society is following the above duties, Valluvar says that such a family man is envied upon even by a saint.

Qualities of a Housewife

Thiruvalluvar is attaching a lot of importance to the qualities of a house wife. A good house wife is like a lamp which is never burnt out. If the wife is not having good qualities amassing any amount of wealth and comforts will prove to be futile. A good house wife has to control the expenses of home as per the income source; she should protect her chastity, consider her husband as equal to God and has to perform home management effectively.

'Thaivam thozaal kozhunan thozhu thezhuvaal Pai ena paiyyum mazhai"

Valluvar is telling that the ideal house wife has no time to worship God as she is busy from waking up in the early morning till going to bed at night. She gets up by worshipping the feet of her husband and performs her family duties like a sincere prayer. Such a house wife when she tells that let rain come, then rain goddess will bless her by showering rain.

Parents and Children

Parenthood is a divine gift which has to be nurtured and valued. If the parents are bringing forth good children, then it can be considered as their real wealth which they have brought by their good karmas from previous births. The children have to be given enough attention and love. Parents should feel that children are inseparable and part of their own self. Valluvar says

'Thantai magarku aatrum nanthi avayathu Munthi eruppa cheyal'

A parent has done his duty of nicely bringing up his child only if his son/daughter is able to get the front seat among a group of learned people, similarly the best reward a son/daughter can give to the parents is to get a compliment from the people - what good deeds his parents have done to get such a virtuous child.

Love-the Binding Force

The binding force of the world is love it pervades everything

- family, society and each and every aspect of life. In the modern world the word 'love' has lost its real meaning and narrowed down to denote the sexual excitement of young boys and girls. The renowned psycho-analyst Dr. Sigmund Freud has said 'love is the word used to label the sexual excitement of the young, the habituation of the middle aged and the mutual dependence of the old' what a selfish downsizing of love ! Thiruvalluvar's concept of love in very much sublime and is the basis on which all other virtues of the world are bound together, he says that life without love is like a tree in a wasteland which gets dried up in the absence of water.

Hospitality to Guests

Hospitality in a family is like fragrance to a flower. The guests are equal to gods. A home becomes a real home when the family is extending hospitality to guests. If the guests are welcomed with smiling face and food is offered to satisfy their hunger, the family will become prosperous and happiness will prevail. The guest has to be offered food first and then only the family has to take what is left- Valluvar says

'Vithum edal vendum kollo? virunthombi Michil misaivan pulam'

A family who is taking care of guests nicely will be blessed with good harvest of crops, even if they are not sowing the seed in the field. What a profound statement proclaiming the prosperity which hospitality can bring in!

Sweet speech

The modern life is full of tensions, stress and strain. This has led to harshness, anger and abusive speech. Anger is said to be the easiest route to hell. A sweet speech has become very rare and it comes very rarely like water in a desert. Valluvar has emphasized the importance of sweet speech by devoting one entire chapter for it. The face is the mirror of the mind and the kindness and purity of mind is reflected as happiness in the face. Sweet words flow from such a mind which is joyful to others. Valluvar considers sweet and humble speech as the best ornament of a human being. He wonders why people are resorting to harsh words when they know the taste of sweet words.

'Pagai paavam acham pazhi yena naankum Egavaavaam illirappan kann'

Valluvar says that a person who desires others wives invites enmity, fear, sin and defamation. Patience We want everything at our fingertips with the click of a mouse - this is what the computer culture has given us. If the computer is not able to perform a command instantly, we may go for a higher configuration system. However, in real life many things can not be materialized as we expect them to happen. Impatience develops, it leads to anger and anger leads to violence which can result even in murder. We come across many instances of families wrecked by violence. Thiruvalluvar attributes much significance to patience. He tells us to be patient like the mother earth who is bearing the weight of persons who are even trying to damage her. The world will be inflicting many painful wounds to us. But, it is better to forgive the same. Valluvar goes one step ahead and says that the best option is forgetting rather than forgiving. Forgetting removes the idea of taking revenge totally. We can not change another person but we can change ourselves. Hence, we have to learn to absorb the shocks of life without blaming the world.

'Unnaathu norpar periyar pirar chollum Ennachol norpaarin pin' Valluvar is placing the people who are able to forget and forgive on top of even saints and other great persons.

Purity in Speaking

Hypocrisy has become a routine practice of modern man. We praise a person in front of him and speak ill of him from behind. Such a hypocritical praising is done mainly to obtain favours from somebody. Valluvar says that it is better to die out of poverty rather than speaking high of a person in front of him and telling badly about him from behind. Valluvar exclaims why the earth is bearing the weight of such people! Similarly, Valluvar is also cautioning about foolish speech and tall talk. In day-to-day life, we can come across

many people who are indulged in meaningless talk. Any sensible person can easily recognize a person who is uttering meaningless talk. Sometimes, it is also seen that when such a person is encountered how cleverly people try to avoid him. In short, Valluvar attaches a lot of significance to the purity in speech.

Lead a life by following the well accepted values

The world has generally accepted what is good and what is bad. Generally a bad deed is performed not unknowingly but by knowing that it is not good to do the same. However, it is well accepted that crimes are increasing day-by-day. Valluvar says that such deeds have to be feared more than,fire as it can not only burn the present life to ashes but also the prospects of future births. The awareness about the destructive power of sinful deeds and avoiding such acts is crucial in maintaining a good family life. A step forward in this direction is to live by recognizing the accepted values of life and to lead a life which is useful to others. Valluvar says that such a person's wealth is like the delicious fruits of a tree in the middle of a village. In a family life, sharing of our wealth to the deserving is of prime importance. Valluvar feels that the quality of sharing of food by the family man to the hungry people is far superior to the ascetic power of saints which can conquer hunger. A family man who is not sharing part of his wealth to the deserving and eating everything alone is equated to a beggar. The happiness of sharing to the deserving persons is immense.

Attaining Fame through family life

Valluvar through his 200 kurals exposes us how to lead a meaningful family life. The best way of attaining contentment and meaning of life is through such a family life. If we are able to assimilate and practise the same, each home will become a temple and persons living there can be equal to gods and goddesses. The physical body is mortal and will be destroyed by death. But the fame obtained by leading a virtuous family life as depicted by Thiruvalluvar will remain even after his death. Moreover, in the eternal journey of mind and soul from one birth to another, such a meaningful life can add refinement which may cumulatively lead to more and more refined and sublime future births.

(Gratitude: I am thankful to Shri.P.Chidambaram, Technical Officer and Library-In-Charge of Mandapam Regional Centre of CMFRI, who has helped me to take a dip into the vast Oceans of knowledge contained in ' Thirukkural')

Rameez Rahman - SEETTD

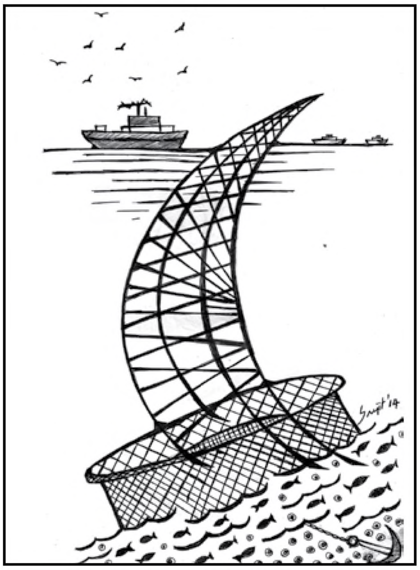

Sujit Sundaram-CMFRI

With Best Complimence from

LABORATORY EQUIPMENT STORES

M.G. Road, North End, Near Seematti, Ernakulam, Cochin - 682 035, India.
Phone : + 91 - 484 - 2360964, 2380423, 2380424. Fax : + 91 - 484 - 2352248.
CHEMICAL DIVISION at Veekshanam Road, Ernakulam, Cochin - 18.
Phone : 2366199, 2366299
E-mail :labequip@eth.net, labequip@vsnl.net, labequip@vsnl.com

LABES

ESTD. 1966

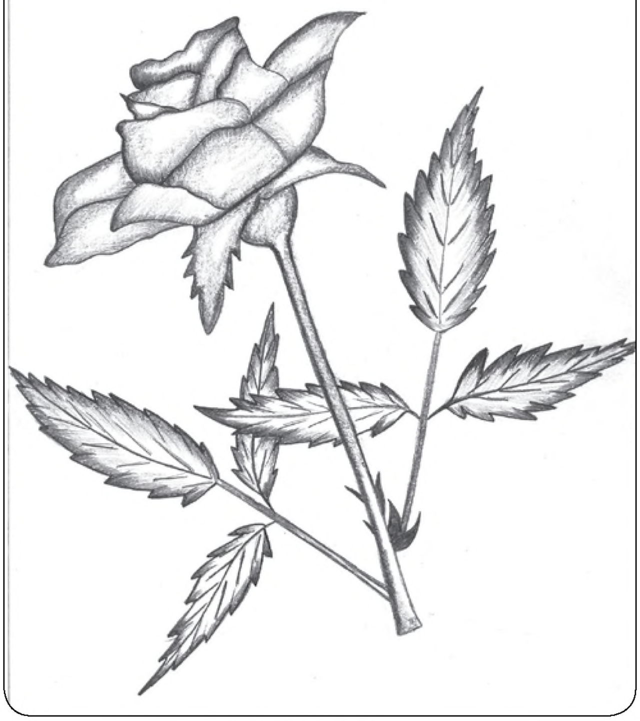

Nimisha C. P.

Sumi Alen
Daughter in law of Christina Joseph

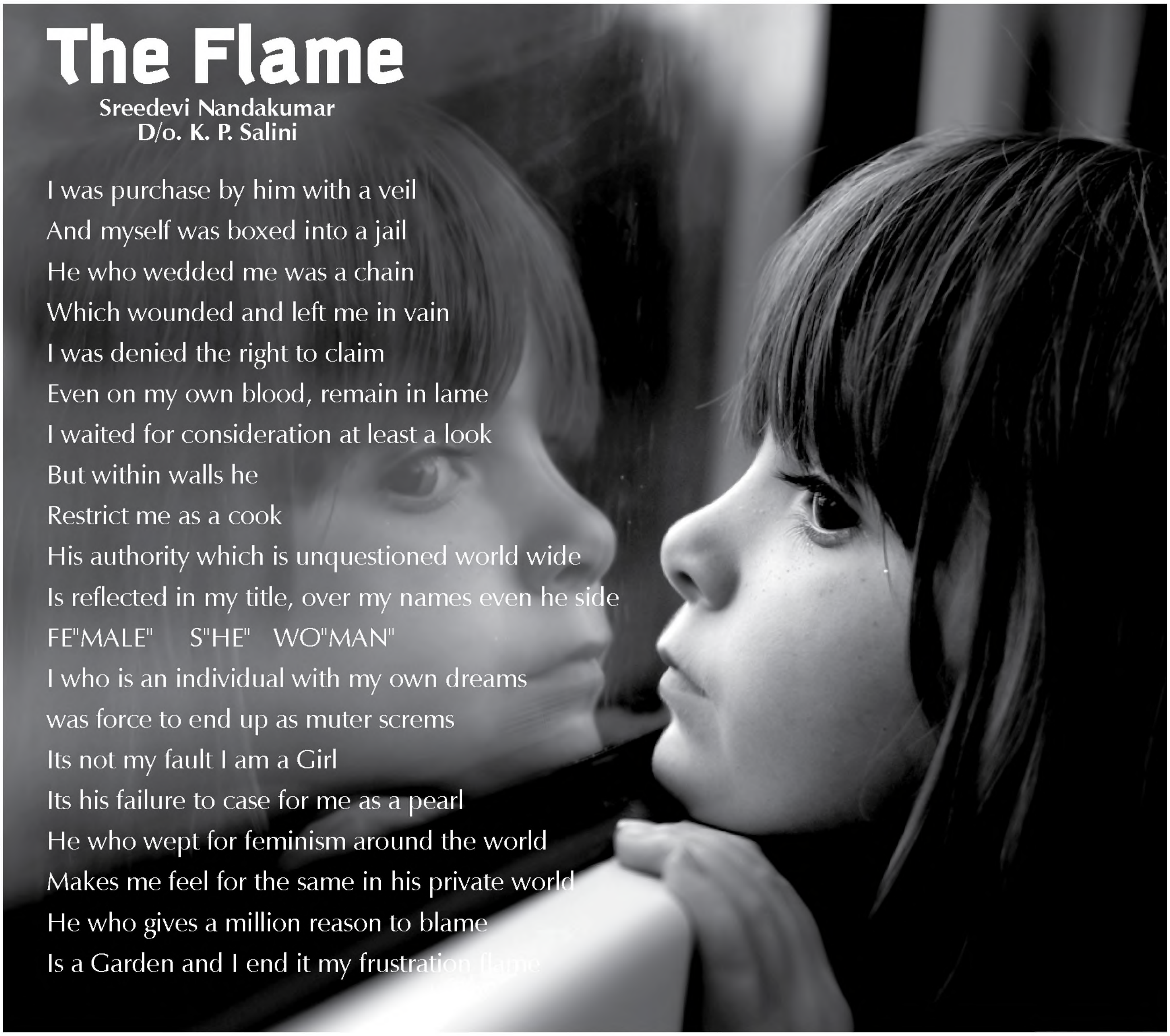

The Flame

Sreedevi Nandakumar
D/o. K. P. Salini

I was purchase by him with a veil
And myself was boxed into a jail
He who wedded me was a chain
Which wounded and left me in vain
I was denied the right to claim
Even on my own blood, remain in lame
I waited for consideration at least a look
But within walls he
Restrict me as a cook
His authority which is unquestioned world wide
Is reflected in my title, over my names even he side
FE"MALE" S"HE" WO"MAN"
I who is an individual with my own dreams
was force to end up as muter screms
Its not my fault I am a Girl
Its his failure to case for me as a pearl
He who wept for feminism around the world
Makes me feel for the same in his private world
He who gives a million reason to blame
Is a Garden and I end it my frustration flame

With Best Compliments From

JAIN METAL ARCADE

Old Railway Station Road, Combara, Ernakulam - 18
Ph: 9037058866

Dealers in: Brass Fancy Items, Sports Cup, Trophies, Medals
Stainless Steel Utensils, White Metals, Black Metals, Photo frames
Flower & Presentation Goods

New girl in the city

Nivedita Shridhar
SEETTD

Every other year when December turns to January, resolutions are made, hopes are built and there is some sort of mystical happiness in the air. It might merely mean another day to many, but to a few like me, every New Year is a new beginning, a beginning- to start afresh, to live one's dreams and to explore life. What could be a better start to the New Year, than to move to a new city? With my bags packed and my heart thumping with enthusiasm and excitement, I was ready to read this new chapter of my life- Cochin.

Being a person who wakes up to the hustle-bustle of a typical metro, Cochin gave me a different sort of welcome. As I boarded the cab from the airport to reach my destination, I noticed that there were no big lorries honking and giving my ears an ache, nor were there any black clouds which would make me gasp for breath. For a while, I wondered if this place was a city at all!The roads felt topsy- turvy, as if I was on a tora-tora ride and were strangely narrow, it even crossed my mind if the cab driver was taking me in the right route. Only days later I realised that Cochin is a city of narrow lanes. As I kept looking out of the window, the cab driver announced that we had reached the destination. Now, this was a real shocker to me, nine in the morning is when large traffic jams happen in cities, and here I was at my place without being trapped in one. Sigh! It sure was a relief.

The new, independent me, was now all ready to head to her work place. And so, I walked up to the nearby auto stand, and with the broken Malayalam I knew, tried to make sense to the auto wala. Words from all possible languages I knew started tumbling out of my mouth! I gave up; I switched to my native language- Tamil. Surprise again! Most people at Cochin not only understand Tamil, but speak the language with decent coherency. As the auto zoomed into the narrow lane, the lane got wider and became a two way road, what caught my attention was the huge mass of water body, so still and serene that I felt a calm settle in me. This magnificent water body was sprinkled with

the Chinese fishing nets, which made it look like a scene right out of a postcard. As I drank through this spellbinding sight, I reached CMFRI. The huge green building, with the beautifully manicured lawns overlooking this serene piece of water body, and of course the smiling watchman, I knew in my heart of heart that I am going to enjoy every bit of my time here.

What really makes a city special, is not just tall skyscrapers, posh malls or even the scintillating landscapes. It is the people. Being the only non-Malayalam speaking person, I was a little sceptical about how people would react to me. I had apprehensions if they would accept me. All this was wiped off the minute I met my team. There was not an ounce of disparity. I could feel the happy vibes afloat. Before I knew, I had made friends with each one of them. As a matter of fact, I have never so far made friends in such a short span. I have no clue to what I can attribute this to, was it me? Or was it them? I would never know, but it doesn't really matter, for I felt at home, safe and secure.

Now that I had got a hang of the city, I was prepared to explore more. To me, Cochin is a quaint place, it would be hard to call it a city, and yet one could never call it a town. One of the most amusing things I noticed here was that,men coming to malls in Mundu, and eating at KFC. I am not sure if I can see such a sight elsewhere or if anyone from here would appreciate this observation. Even as the world of brands is slowly engulfing the place, I find the roots of tradition haven't given away. As I walked through MG road, I notice every brand, both National and International, and yet I find almost equal number of people who wear the traditional mundu to as many who are clad in Levis and Puma.

Of the many things I like about Cochin, there is one thing I love the most- The very blue sea. I've always had a fascination for the oceans. The oceans have always been a sort of inspiration to me, whenever I gaze at the ocean I see things which I have never seen before, I envision things I have never thought before. Here at Cochin, in less than a month's time I had the opportunity to be in midst of this blueness. Sheer bliss! Those are the only words which come to my mind when I think of sailing in our very own "Silver Pompano". The sea birds, the galloping dolphins, the salty smell of the ocean, boats big and small, the gigantic ships, fresh fish catch, the ocean splashing out at me as the vessel navigated its way. There were so many beautiful moments, so beautiful that penning them down would not do justice to them.

Now, now, it's not all praises anymore. I do have some tiny weeny complaints to make. Yes, I do understand that every coin has two sides, and so, here goes my whining. The fact that the place sleeps so early doesn't go well with me, it is eerie to take a walk at nine in the night. I dream of walking along the marine drive on a full moon night, but the chance of it really happening doesn't make me smile. And the obsession with coconut oil! It is as if it's raining coconuts everywhere. I can literally smell the coconut oil at any given place in Cochin. It is not that I am an anti-coconut person or anything close to that, but too much of it is not really my thing. I am just scared that I wouldn't find anything to eat if I stop relishing the coconut oil.

I have just got started with this place- the port city of Cochin and I have already found a comfortable pattern. The ease at the work place, a wonderful boss, animated multi-lingual talks, the evening walks along the water body, eating coconut flavoured food, feeling the warm humid air blow on my face, realising that I have friends instead of colleagues and most importantly living independently and learning so much from every new day.

What would you do if the reality is better than the dream?

I am living it!

PS: The title is inspired from the article written by the protagonist in the Bollywood movie "Wake Up Sid", I somewhere connected with her- The independent girl with tons of dreams in a new city.Ahh! Did I get a little filmy there?

Mother Nature

Jibhy D'cruz
Son in law of Christina Joseph

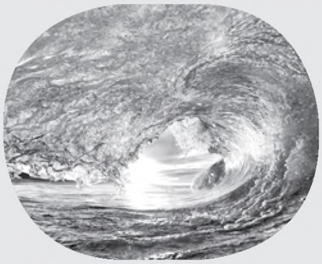

Life is short,
Live it.
There are things in this world that can make it even shorter.
The blessings you receive,
Value it.
Tomorrow might not be there for you to improve.

So,

Don't just look, but observe.
Don't just hear, but listen.
Don't just touch, but feel.

And when you

Stare at the scenes of your homeland,
It's just beautiful.

See the sunlight creeping through the clouds,
It's just blinding.
Have a feeling if this is what satisfies you the most,
Just believe it.

Believe it

When the wind waves at your face,
When the glance of greenery glitter in your eyes,
When the setting sun strokes the orange sky,

Only then will you

See satisfaction in swinging branches,
See restlessness in the rustling leaves,
See silence in still waters...

With Best Compliments From

Searching For Imaging & Presentation Solutions ??

High Growth Infotech

COUNTRYWIDE SERVICE... WORLD CLASS PRODUCTS... SINGLE WINDOW SOLUTION

Laser Printer, All in Ones, Copier/MFDs, Multimedia Projectors, Plasma/LCD TVs Digital Duplictors, Large Format Printers, Interactive White Boards, Video Conferenceing Equipment, Board Room Integration, Hight Brightness Projectors, Screens and Visual Presenters

Call Us Now...

E. Madhavaraj, High Growth Infotech, Kodai Tower, Behind Changampusha Park, Edappally, Kochi - 682024
Phone: 0484 2344256 / 3296765 | Mob No. 9633276091 / 9947311000

A lot of things can happen over tea . . .

Shyam S. Salim
SEETTD

Lot of things could happen over a coffee. That's the"Café Coffe day" punch line for attracting customers but I beg to differ with them that you needn't be there. It can happen to you over a cup of tea and even in your couch.

That's how my morning started. Chechi (Aadikuttan's Pottamma) was on an unannounced leave and couldn't turn up. Chakkara surprisingly craved to be at school amidst monsoon. Rakhy,the homoeopath messiah (god bless) for Parakkadavu (place where she works) feverish populace coupled with health camps for the poor was determined to be with them.

So baby sitting on us was on me…. .I couldn't suddenly come up with TARGETS , MEETS , VISITS , DEADLINES in office .And I was in SOUP. EttintePanikittti….

Even though the mantle is for around five hours it started developing a NEGATIVITY in me…. Will AADI eat, sleep, drink ,be good . The worries increased seeing the bee line on pampering him all the time… by the female of the species around him

To add on to the worries Chakkara left school with a sarcastic remark " Pappa bye and diaper ellam marane", The most affectionate mother(Today it was a bit more) left saying " Food kodukkanetimel and give him a bottle of milk and two dosa as he seems hungry today" and reminded TEN DO and DONYS about Aadi

I have never seen him feed and drink this quantum all these days. Anyway rang up the boss and informed. He replied "Carry on Shyam. Its fine" . He was very happy to hear that it seems,

contrary to the normal bosses who feel that the TODAY IS THE BIG DAY when his colleague is not in office . Then I thought that he might be many a time into this errand and or else he is siding with Rakhy.

The film started……. And the time machine today runs slow….. Because of climate change and my mind set…. I was becoming a bit worried and prayed to the Almighty …….

8.00 am: We had a drove round , went and saw the rain drenched badminton weed field and did some shopping from a nearby department store. He never wanted a KINDERJOY (pampering tool)… Compelled but he didn't budge. Came home and had a walk around the premises. Came up and sat in my lap and drank the milk… after a coupleof successful attempts. I flew a milk bottle (MB) plane, a MB speed car and ended up in a MB train. He was silent and drank and in between he started telling NALLA TASTE UNDU. Took 15 minutes but I had a great feel when was on my lap. Was worth more than spending an hour brooding on a research paper.

When he normally drinks then it is his POTTI time. Came down from my lap and started running 1-2 , 1-2 , 1-2 till a ten count and reached the destination - wash room and came successful. He gave me a lesson on how to wipe off the water post cleaning him. PAPPA ANGANE ALLA A lesson learnt….

Played kikketttt (cricket) with him and he started hitting the ball all around. He told me to hit the ball and I played some shots and he was laughing all over telling SUPER SHOT. Bored in between and he tried and evolved a MESSI. He was laughing everytime when he was hit by the the soft football

Its 9 am and we started cleaning the home. Benevolence of my being at home should provide some solace to the female species also. Cleaned the kitchen vessels and arranged Chakkara's books and dress. I was surprised the way Aadi could help me in arranging things. He is his Itha's bro. He knows where her things are and where to be kept….

09.30 was his breakfast time. Made some innovation in the dosa (Patent will be filed soon) and successfully completed my task by 75 per cent and had the rest was for me as an incentive…

And it is 10 he is glued into TV. I have never watched Doremon … Pogo… and all other funny things for this long… all my life… In between he was telling me about what he gets out of it…. Understands, feel. But I was finding it difficult to understand but had the luxury of having him in my lap all the 30 minutes. My persuasion to watch Wimbledon was turned down. Pappa Tento4 (Tennis) Venda….

The dad started feeling good and tried some unsuccessful attempts in giving him a chocolate…. Venda…….. .Joked with him Monu Schoolil ponde ? ….. He told seriously "Pappa Pani (fever) …. Choma (cough) … and Ksheenam (tired) "

I was successful in giving his IAS lessons expected post October when he turns three and joins kindergarten …. ABCD….. , numbers to which he responded positively. The teacher got his reward. Kettipidichu nallaoru 10 umma (kisses).Pathinonnu ayepozhekkum he told…. Pappa mathi…..

Its 11. We were watching Doremonnon stop……I also started loving it and feeling like a child. I could see how a kid grows up seeing them. I didn't find any reply for a question from my Doremon encyclopaedia.. (Aadi). His battery was DOWN and he fell asleep. This was what I was expecting to happen so early to get on to my office chores. But today I felt that I am lost as I never wanted him to sleep so early and enjoyed being with him and his pranks. Now he is in his bed and I am left all alone and started to pen down the happening of the day day…..

Iam now lost in my thoughts. What is your priority in your life? Its true that you work, earn, excel in your professional life. You could be content in what you have achieved in your personal professional goals as well as social responsibilities. But at the end of the day what matters most is your immediates…… Spend quality time with your family and friend as they long to be with you .

Its 12.30 he woke up. Smart boy. I haven't took for his pre sleep SHOOO SHOO and he hold

on till the destination. He often wakes up happily and talked to me about where his mom and sis had gone…. . I replied and slowly queried about having a 'banana' . He gazed at me .Good opportunity and I grabbed him and mission was completed in 3 minutes.

It is 1 pm "Pallineeraattuu". Something which he enjoys most….A small oil massage and a luke warm bath…. .Came and chose his dress. PAPPA ATHU VENDA….ITHU MATHI and all….. . Felt happy with his choice …..

And he came back to the couch and couldn't miss his friend ….. Spider man… The three (Siblings and Spider man) attack me when I counsel Chakkara on her studies….Changed plots and danced to the tunes of Ishq Shava mushq shava (SRK starrer- Jab tak he jahaan) and told two favourite punchlines "I feel good" and "Oh God".

The bell rang…. Madame.. came and he left running to her Mom and saw and felt what love and affection is…. he was so happy and even me. When Rakhy asked him "Is Pappa good or bad. He screamed "Pappa is guddduu…."

Then the mother lost her relevance…. She told…. "Ikka banana peel isn't left in the trash and the towel is not on the cloth line"….. and "chakkaras sketch pens are being used against her wish" (infact, he never went there).

I dressed up…. Bid bye to both and left to office. Thanks boss for the half day permission, Rakhy for giving me an exercise and Chakkara who is eagerly waiting for all the mess I am gonna make. Rakhy was astonished to see the 10 kiss he gave me when I was about to leave and was pretty eager to come with me and tears rolled down his eyes too.. .I droved down to office and was feeling sad of leaving home…..

But this has been a day when I reinvented myself and found that how much my son misses me when I am off home. And how much he misses playing with me.

Its important to set in priorities in life and I set it

1. Family
2. Family
3. Family……

The day went well. My team in office worked extra time with passion and TARGETS met, REPORTS completed, MEETINGs scheduled and CORREPSONDENCES done and all…..

Lessons learnt

1. Better late than never. I could still PLAY good with my son even ages separate by decades
2. To transform yourself -enter into the others shoes …… See the difference
3. Kitchen is never a feminine stronghold…… But be sure of brickbats amidst your great performances
4. Motherhood is the best of all God's creation….. You needn't reinvest after the seed capital.

Sumi Alen
Daughter in law of Christina Joseph

A Butterfily Nightmare

Brighty
W/o Manu V. K. - FRAD

Lovely was the morning light
Beaming through all branches bright
Hailing it merrily I flew
Far away through the breeze that blew…

But wasn't there my princely garden
Only but a smoky whirl
Lay dead listless could I see
The "beauty queens " who once fed me.

Broken down I looked around
Shocked at sight collapsed down
Heaps of dead all drenched in blood
Looked all eager to make one last wish
I sobbed, I wept, I mourned, I prayed
But nothing brought life back from grave.

Watching I stood the deadly dance
With holding memories beside
I could see the board "Site for Metro"…

Mom's trend setter

Shrieking in your ears , dirtying your cloths
Making you run since the day one,
Scribbling in your books, troubling in your work
Giving you kicks and soon cuddling you up.
Turning you nuts, testing your guts
Making you say life is all fun
So tell me Amma who is the smarty out there
Yes! Yes! It's me your cutie little pie! …

For A Soul So Far Away...

Rajani Jayakumar
SEETTD

Should I start with a 'sorry'? May be not....
That would make us strangers, and anyway,
I did love you dear,
No, I do love you, but I really don't know how to start.
You should be guilty, not me...
I know you loved me as much as I loved you.
But still, you loved your creator more.
He beckoned, you left, divinity's errand boy.
We are at two different horizons now,
I long to see you, to feel your warm breath,
To bring back those days when we shared
One heart beat, one sorrow, one joy,our sweet love.
I tried to search for a different face,
A face that would replace you,
I thought I found one,
But it didn't take long to realise
That that face would never be my own.
You, I loved the most and you alone,
Your wink that would make me smile,
Your touch that would make me blush,
So much time between us now,
Pain rushing in waves, separating us too much;
You remain as a sweet spirit, always with me
You still make me smile and cry,
You still take me to the past,
If any day I meet you again, someplace, sometime,
I'd start with the name I called you,
Then tell you how much you are missed,
I'd thank you for those moments,
I'd tell you're my first, last and only love,
I'd ask you to hold me in your arms once more,
To reassure myself you were never gone.

For a soul who long left this mortal realm,
You do pretty well at staying behind,
In those sepia photographs where we smiled,
In the dog-eared books you left behind,
I can feel your presence in every room I live,
Behind every door I open,
I can see you; almost feel you when I look in a mirror,
Sneaking from behind me, lifting me off,
Sweeping me off my feet,
Painting my days with laughter and understanding;
I smell the springs and autumns we loved,
The sunsets and rains we would never miss,
So I would never say sorry, for I never said ''GOODBYE''
My heart shelters you always, till the end of time,
My tears roll down as you left me
Alone with your memories;that stood with me in pain,
The only treasure now; that I keep in vain.
I do have to let you go...
And it's time to stay apart; Could you hold me back?
For a second, I wish let everything become as earlier it was;
For sweet Love's sake...
For a soul so far away..................

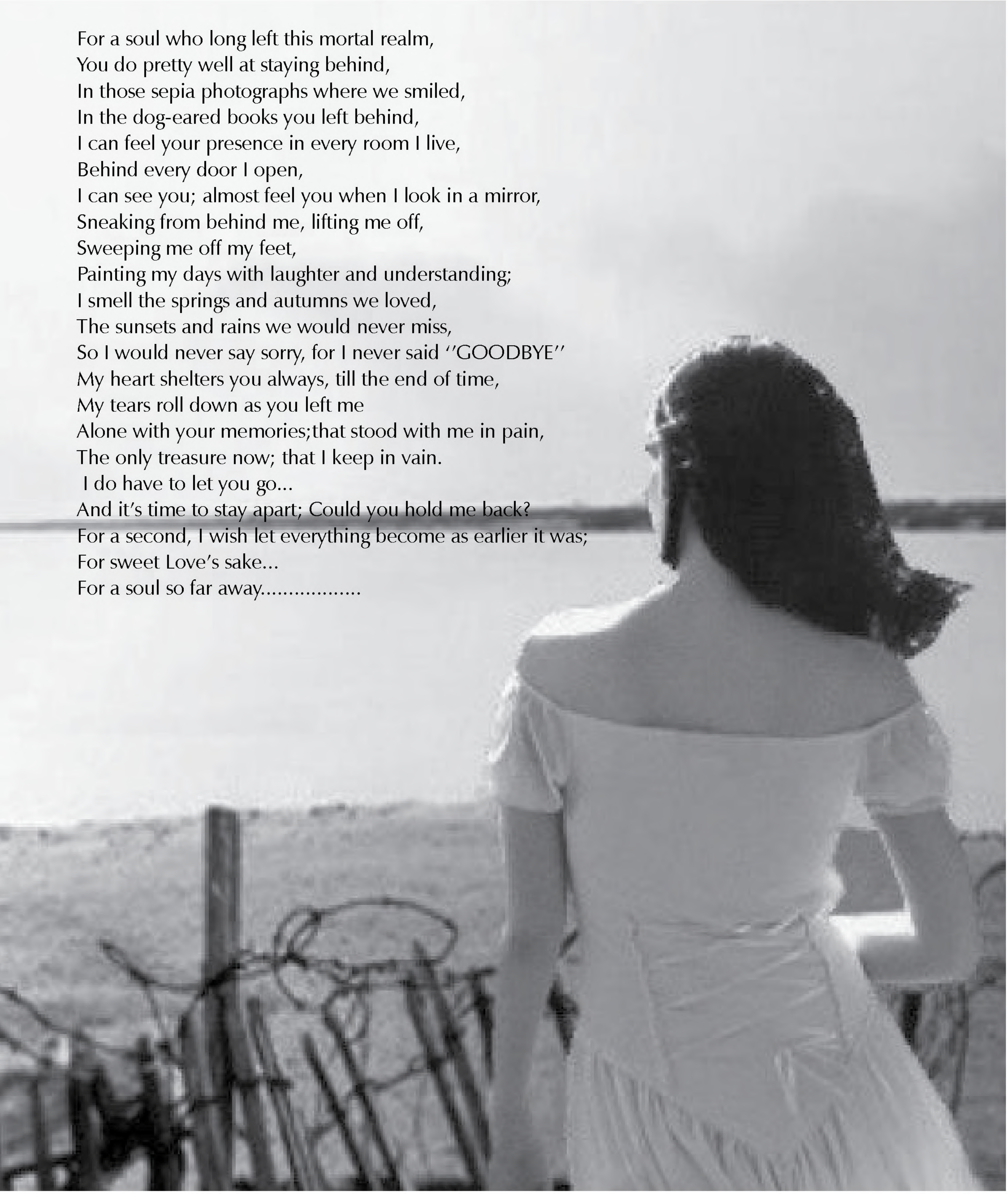

Precision Analytical,

Top Loading

Moisture Balances

pH, Conductivity, Iron

Box Meters, Micro Pipettes

Compound, Inverted

Stereo, Digital Microscopes

Laboratory Water Purification System

Galgon Scientific Co

50/720 T, Vinayaka, L.B.S. Road, Ponekkara, Edappally, Kochi - 26

Tel/Fax: 2802330, email: calgon @dataone.in

हिन्दी विभाग

कला - कल और आज

निम्मी एस. कुमार
सीटेड

'कला' - शब्द सुनते ही हमारे मन में मन बहलाने की चीज़" ऐसा विचार उत्पन्न होता है। बाज़ारी लोगों को और अपने आपको कलाकार कहनेवाले व्यक्तित्व को अपने पेटभरने का एक माध्यम ही है - कला। लेकिन क्या हमने कभी भी सोचा है कि सच्ची कला क्या है, इसका लक्ष्य क्या होना चाहिए,सच्चे कलाकार कैसे होना चाहिए...? शायद इसका जवाब 75% न ही होगा। पुराने ज़माने से हम सुनते आये हैं कि कला या साहित्य समाज का दर्पण है। अगर ऐसा है तो तत्कालीन कला विधाएं समाज का दर्पण है? यह विषय तो चिंतनीय है। क्योंकि तत्कालीन कला विधाओं में, माफ करिएगा New Generation Art Forms में सब कहीं "बीप" सौण्ड ही सुनाई पडते है। आजकल का ट्रेंड ही ऐसा है। जिस कला में अतियथार्थवाद दिखाने के लिए गालियों की बरसात हो, उसे ही श्रेष्ठ "New Generation Art Forms" के रूप में स्वीकारते है।

असली कला तो वह है जो मनुष्य को रोग-शोक-अज्ञान से बचाकर उसमें आत्मबल का संचार करती है और अपने ही संस्कार की जड की ओर ले जाती है। यही सच्ची कला की एकमात्र कसौटी है। इस में कलाकार को अतियथार्थवाद या कल्पना लोक में विचरण करने के बदले ठोस समाज की वास्तविकताओं को जानकर अपने कला को हथियार बनाकर समाज की समस्याओं का हल निकालना चाहिए। हम इस बात से अनभिज्ञ है कि विश्व की तमाम घटनाओं के पीछे "कलम" का महत्वपूर्ण योगदान है। इसलिए कहा जाता है "Pen is mightier than sword"। स्त्री को चार दीवारों के बंधन को तोडकर आगे निकलने की प्रेरणा इसी कलम ने दी है। सच्चे कलाकार जब कलम चलाते है तब वास्तव में रचना का जन्म नहीं बल्कि इतिहास का जन्म होता है। आजकल ज़्यादातर साहित्य में न्यू जेनेरेशन आर्ट के नाम पर सच्ची कला के मूल्य की मारकाट हो रही है।

दृश्य कला के नाम सुनते ही हमारे मन में पहले फिल्म और नाटक ही आते है। जहाँ पहले ज़माने पर फिल्मों में देश प्रेम, भाईचारा, पारिवारिक मूल्य दिखाते थे, वहीं अब की फिल्मों में तो "बीप" सौण्ड के बजाय और किसी को कुछ सुनायी ही देता कहा है...न्यू जेनरेशन फिल्म है न ? स्वतंत्रता संग्राम के दौरान अनपढ लोगों में वास्तविकता का बोध जगाने के लिए कलाकारों ने नाटक का सहारा लिया; जिनसे प्रेरित होकर लोग राष्ट्र के लिए अपनी जान की कुर्बानी देने के लिए तक निकले। वही श्रेष्ठ कला आज युवजनोत्सव या नाटकोत्सव के स्टेज तक सीमित रही है। "सफदर हश्मी" जैसे कलाकार ने "अपहरण भाईचारे का" नामक नाटक के द्वारा किस प्रकार अमरीका जैसा राज्य हमारे भारतीयों की जाति व्यवस्था का दुरुपरोग करके लोगों की भावनाओं को हथियार बनाते है - इसका खुला चित्रण किया है। इनके नाटकों में सच्चाई की इतनी तीव्रता थी कि अंत में नाटक खेलते समय सामूहिक विद्रोहियों ने इनपर गोली चला दी। नृत्य विधा

की हालत भी कुछ कम नहीं है। हमारे देश के प्रत्येक राज्य के लिए प्रत्येक नृत्य का रूप है। पहले सब लोग भक्ति - प्रेम के साथ उनका अध्ययन करते थे। लेकिन अब नृत्य अधिकतर new generation को कला तिलक या प्रतिभा बनने का एक माध्यम ही है। उनका सच्चा प्रेम तो "शीला की जवानी" पर है। कथकलि जैसे परंपरागत कला रूप विदेशियों के मन बहलाने का एक मार्ग बन गया है।

आजकल संगीत और कविता का हाल तो बेहाल हो गया है। 5-6 साल पहले तक हम सिर दर्द या परेशानियों को दूर करने केलिए संगीत सुनते थे और रही अब की बात... अरे! भैया आजकल के गानों को सुनते ही भुली हुई परेशानी भी लौट आती है। अब तो खुद रचनाकार या संगीतकार को भी पता नहीं कि वह क्या गा रहे है या लिख रहे है क्योंकि आजकल के गाने न तो देशी है, न विदेशी... फिर क्या है - ये तो राम जाने। मलयालम संगीत के बारे में कहे तो इसका ज़िम्मेदार जासी गिफ्ट भैया है; उनके "लज्जावती" ने आनेवाले सभी गानों को बिना लज्जा के बना दी।

इन सब मुद्दों में तो एक बात व्यक्त है - "भारतीय संस्कृति, विश्व की सबसे महत्वपूर्ण संस्कृति है।" हमारे कला रूप भी इसी संस्कृति से जुडे है। लेकिन उस अनमोल संस्कृति पर पाश्चात्य संस्कार का प्रभाव भी पडने पड चुका है। सभी संस्कृतियों में बहुत अच्छाइयाँ है। लेकिन इसका यह मतलब नहीं है कि हमारे संस्कार को नीचा दिखाते हुए उनके संस्कृति को ऊपर दिखाये। यह सब कहने का यह मतलब नहीं है कि सारे के सारे कला रूप अपनी पारंपरिक एवं सांस्कृतिक मूल्य को छोडकर कहीं ओर गई बल्कि थोडा बहुत उन मूल्यों से पृथक होने लगी है। इसलिए हम जैसे आस्वादकों को ऐसी कला को प्रोत्साहित करना चाहिए जो मनुष्य के रोग-शोक-अज्ञान से बचायें दे। इसका प्रमाण है कला रूपों को सिर्फ मनोरंजन के लिए न बनाकर जीवन के लिए भी अनिवार्य बना दिया जैसे म्यूसिक तेरापी और शारीरिक स्वास्थ्य के लिए रोज़ सुबह नृत्य करना आदि। इसलिए कलाकारों से हम कह सकते हैं कि :

कल्पना में आज तक उडते रहे तुम।

साधना से सिहरकर मुडते रहे तुम।।

इसलिए अति कल्पना के बिना सच्ची साधना के साथ कला को मनुष्य में मानवीय मूल्य जगाने के लिए, समाज में सामाजिकता जगाने के लिए एवं विश्व में आनन्द भरने हेतु प्रयोग करना चाहिए।

जानकारी

कैसे बनता है इन्द्रधनुष

लता खांबाडकर
एफ.आर.ए.डी

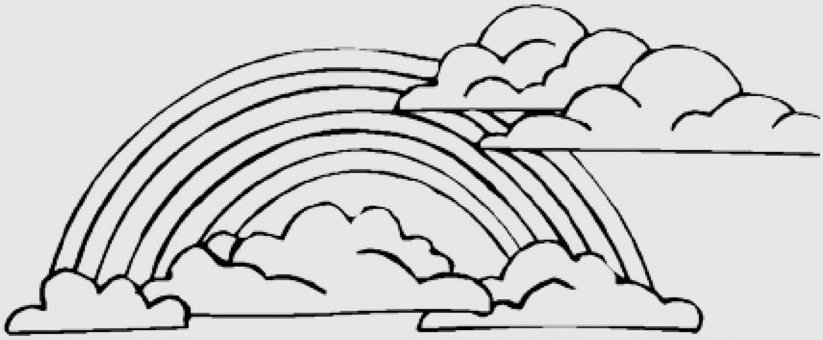

बारिश के दिनों में आकाश में पानी की नन्हीं-नन्हीं बूंदें मौजूद रहती है। इन बूंदों पर जब सूरज की सफेद किरणें पडती है तो वे सात रंगों में बंट जाती है। जब सफेद किरणें विशाल रूप से सतरंगी किरणों में टूटती है तो वह हमें इन्द्रधनुष के रूप में दिखाई देती है। दूसरे शब्दों में यह स्पैक्ट्रम के रंग दिखाने वाला वृतांश है। जिसमें अंदर की ओर बैंगनी तथा बाहर की ओर लाल रंग होता है। इसके सात रंग हमेश एक ही क्रम में होते हैं। बैंगनी, जामुनी, नीला, हरा, पीला, नारंगी, लाल (बैंजानीहपीनाला)। इन्द्रधनुष 180 डिग्री का वृतांश है जो सूर्य की स्थिति क्षितिज पर होने पर दिखाई देता है।

इन्द्रधनुष सदैव सूर्य की विपरीत दिशा में दिखाई देता है। यह प्रायः तब दिखाई देता है जब तेज बारिश के बाद दोपहर ढलने के बाद सूर्य चमकता है। सूरज को देखने वाले की आखें तथा वृतांश का केन्द्र एक सीध में होना चाहिए।

इसकी धार्मिक मन्यता भी है। जल प्रलय के बाद ईश्वर ने मानव को राहत देने का वचन दिया था, इन्द्रधनुष उनकी इसी कृपा दृष्टि का प्रतीक है। इसकी विस्तृत जानकारी 'दि रेन बो फाम मिथ टू मेथेमेटिक्स' नामक पुस्तक से प्राप्त की जा सकती है। यह सी. बी. बॅयर की सन 1959 में छपी एक अच्छी पुस्तक है।

प्रेरक प्रसंग

बापू की सीख

लता खांबाडकर
एफ.आर.ए.डी

सेवाग्राम आश्रम में सुबह से रात तक के काय निश्चित थे। एक दिन प्रात:कालीन कार्य शुरु होने के बाद गांधीजी ने देखा कि कमल नहीं दिख रहा है। पता लगाने पर मालूम हुआ कि वह सो रहा है।

गांधीजी ने स्वयं सेवकों से कहा- उसे अभी जगाना मत। कार्यक्रम के अनुसार सभी घूमने चल दिये।

घूमकर लौटने के बाद सभी ने देखा कि कमल अभी भी सोया हुआ है। पर गांधी जी के आदेशानुसार उसे किसी ने भी नहीं जगाया।

कुछ समय बाद जब कमल उठा तब नौ बजे रहे थे।

शाम को प्रार्थना के समय गांधी जी ने कमल को बुलाया। जब कमल आया तो बापू हँसते हुए बोले - बेटा, सुबह मुझसे मिले नहीं।

बेचारा कमल क्या जवाब देता। उसकी नज़रें तो नीचे झुकी हुई थीं। गांधी जी उसकी मन:स्थिति समझ गये। बोले, जब तुम दिन की शुरुआत ही ठीक ढंग से नहीं कर सकते तो दिन भर के बाकी काम कैसे कर सकोगे ?

बापू की इस बात का कमल पर इतना असर हुआ कि अगले दिन से ही वह ठीक समय पर उठने लग गया।

खूनी है वो कागज़

स्मृतु मोहन

बडी रही है इस दुनिया कि आबादी
साथ ही मानव का लालच।
छोडा स्नेह क साथ
थामा मोह का हाथ
आगे बढ रहा है मनुष्य
पीछे छोडकर अपनी संस्कृति।
क्या है बडा ?
माता पिता के लाड से बडा
भाई बहन के प्यार से भी बडा
बीवि बछों के विश्वास से भी बडा
एक ही उत्तर मिलेगा...पैसा!!!
पैसे की चमक से अंधा है मनुष्य
पैसे की महक से बहरा है मनुष्य
ना कुछ सुनता है, ना दिखता।
एक कागज़ का टुकडा बन गया है भगवान
जिसके लिए छोडा वी सब कुछ पीछे
क्या है वो कागज़...?
खूनी है वो कागज़...
माँ बाप के लाड के खूनी
भाई बहन के प्यार के खूनी
सारे रिश्ते नाते की खूनी
खूनी है वो कागज़...
जिस से होती है बटवारा...
ज़मीन बनी, रिश्तों की...
खूनी है वो कागज़...।।

K.M. David
SEETTD

With Best Compliments From

VISION SCIENTIFIC

2nd Floor, Delta Centre, M C Road, Angamaly

Ernakulam-683572

Ph: 0484 - 2458677, 2458433

Mob: 09744855677, 09539087252

E-mail: visionank@gmail.com

SIGMA-ALDRICH

FINE CHEMICALS

genetix: Fermantas, GE, Perkin Elmer, Amresco, Santacruz, Cayman etc.

Dss Takara, Clontech & Macherey Nagel

Scigenom DNA sequencing Services & NEXT generation sequencing

With Best Compliments From

biogene

T.C 17/271, CRA-217, M.K. Road,
Chadiyara, Poojappura, Thiruvananthapuram – 695035.
Tel. - 0471-3295941, Cell - 9846148345
E-mail: anupbiogene@gmail.com

Authorized Distributors for:

1. AXYGEN, USA – Disposable Plastic wares.
2. ARC, USA- Radio labeled chemicals.
3. FISHER SCIENTIFIC-Life Science – Molecular Biology Reagents Kits, Tissue Culture wares, Instruments etc.
4. THERMO SCIENTIFIC - Micropipettes.
5. NICHIRYO, Japan – Micropipettes.
6. EUROFINS- Custom Primer /Oligo Synthesis, DNA Sequencing, Dual Labeled Probes, Primer Walking, Next Generation Sequencing
7. Quartz Distillation Units.
8. Electrophoresis Systems – HOEFER, USA and CLEAVER, U.K.
9. Instruments for Molecular Biology & Biotechnology labs.

CYBERKING TECHNOLOGIES PVT.LTD

41/3737A2, Near Vidyanikethan College , Providence Road Ernakulam , Kochi-682018

Email: mail@cyberkingebiz.com , cyberkinggold@yahoo.com

Land Line : +91 0484 645324 **Mob: +91 9249400130**

AUTORISED HP BUSINESS PARTNER

- **HP LASER TONER CARTRIDGES& INK CARTRIDGES.**
- **HP COMPUTERS,HP WORKSTATIONS, HP SERVERS, HP LASERJET PRINTERS & HP SCANNERS**

OTHER PRODUCTS WE OFFER

- **ALL TYPES OF COMPUTER PRINTER CONSUMABLES**
- **ALL TYPES OF COMPUTER PERIPHERALS**
- **SUPPLY OF COMPUTERS ,PRINTERS& SCANNERS UNDER DGS&D CONTRACT**

Branch office: Cyberking Technologies Pvt. Ltd, TC.3/629(7), T.K.D Road,
Muttada P.O, Thiruvananthapuram-695025, Mob: 9745200369,
Email: cyberkinggold@yahoo.com, mail@cyberkingebiz.com

LTC PACKAGES AVAILABLE FOR CENTRAL GOVT. EMPLOYEES ON INDIAN AIRLINES

KULU | MANALI | SHIMLA
AMRITSAR | CHANDIGARGH
7NIGHTS 8 DAYS PACKAGE

DELHI | AGRA | JAIPUR
KULU | MANALI
7nights 8 days packge

Pricol
taking you places

COCHIN
Pricol Travel Ltd
Opp. Intl. Stadium,2nd Floor
Mathewsons Trade Centre, Kaloor
Cochin -682017
Ph:0484 4047272, 7676,6464
For tour enquiry: Midhun - +91 - 9847004008
Reghu - +91 - 9895280834

TRIVANDRUM
Pricol Travel Ltd
Krishna Building,Ground Floor,
Room No.-2 TC.26/699(2), Bakery junction,
Trivandrum - 695 001
Ph: 0471 4011707
For tour enquiry: Unni - +91 - 9567799869

2 NIGHTS-JAMMU
VAISHNO DEVI TEMPLEAND
4 NIGHT 5 DAYS SRINAGAR
DELHI |AGRA AND
5 DAYS SRINAGAR

GOA | PORTBLAIR | RAJASTHAN
SIKKIM |ASSAM |NORTH EAST
BEST DEAL & PACKAGES ON
INDIAN AIRLINES & PVT.
AIRLINES AVAILABLE

DELHI | AGRA | JAIPUR
KULU | MANALI
7NIGHTS 8 DAYS PACKGE

INCLUDES PICKUP
DROP AT AIRPORT
QUALITY FOOD
SIGHT SEEING WITH
GOOD AC VEHICLE
GOOD AC ACCOMMODATION

Help line No: Cochin +91 98470 04008, Tvm. 95677 99869

Others

பூமித்தாய்

- ராதா சீனிவாசன்

வைகறையில் **பூபாளமி**சைக்கும்
இன்னிசைத் தென்றல்
பகல்நேர **பிலஹரி** பாடும்
பறவையின் கூட்டங்கள்
ரஞ்சனி என்று கொஞ்சியே
மஞ்சமிட்டேன் மங்கையின் மடியிலே
மாந்தோப்பில் மனமகிழ
அழகான மாலையிலே
மாந்திட்டேன் **மோகனத்தை**
தென்னஞ் சோலையிலே
நான்கேட்டேன் **மேகரஞ்சனி**யை
காடுகளின் காற்றசைவில்
நான்கேட்டேன் **காப்பி**யை
சிந்து பைரவியாய்
சிந்ததுமகள் அலைராகம்
ஆனந்த பைரவியாய்
களிநடம் புரிந்திடும்
கங்கைமகள் காவிரித்தாயின்
கனிந்திடும் இயற்கையில்
யதுகுல காம்போதி
பூமகளின் காற்றசைவில்
அலைமோதும் **அடானா**
ஓசையுடன் புவிசேரும்
அருவிகளின் ஓசையிலே
சாருகேசி கேட்டன்
மலர்மலரும் ஓசையிலே
மலஹரியைக் கேட்டேன்
கல்யாணியாய் களிநடம்
புரிந்திடும் கண்மயக்கும் வசந்தம்
காண்போரைக் காணடா என்று
களிக்கவைக்கும் மண்மகள்
இயற்கை தேவியின் **கானடா**
உன்மனதை என் வசம் தா
என வாஞ்சையுடன் அழைத்திடும்
பூமித்தாயின் பூரிக்கும் இயற்கையில்
பாடிடும் **வசந்தா**

தோப்புத் தோரணங்கள்
தோற்றுவித்த தென்றலிலே
துய்த்திட்ட **தோடி**
அவளை நினைத்தாலே
அமிர்த வர்ஷினியாய்
ஆனந்தம் பொங்கிடும் மனதிலே
கடல் அலையின் ஓசையிலே
காம்போதி யைக்கேட்டேன்
மலைமகளின் மாண்பினிலே
மனமகிழும் இயற்கையிலே
மலய மாருதம் கேட்டேன்
பாகேஸ்வரி பூமித்தாயே
பணிவுடனே உன் அடி
பணிந்தேனே பரிவுடனே
நீலாம்பரி பாடி
மாளாத்துயர் மறந்து
என்னைத் துயிலவைப்பாயே!

दृष्टि

लता खांबाडकर
तकनीकी अधिकारी - एफ.आर.ए.डी

हे जह जे आपण उघडया डोळयांनी बघत असतो अतिशय सुंदर आहे। या जगात विचरनारी प्रत्येक व्यक्ति मग ती स्त्री, पुरुष, म्हातारे किंवा मुल असो खूप छान आहेत।

बघायला दृष्टि हवी पण आंधळयाला तर दृष्टिच नसते मग ते कशे बघतात तर त्यांच्याजवळ मनाची दृष्टि असते। त्यामुळे कोणता व्यक्ति चागला कोणता वाईट हे चेह-याचे भाव बघून त्याला ठरवता येत नाही। म्हणून त्यांच्या मनात कोणाबद्दलही राग- द्वेष नसतो ते मनाने स्वच्छ असतात। हीच मनाची दृष्टि जर प्रत्येक व्येक्ति मध्ये जागृत झाली तर नक्कीच त्यांच्याकारिता हे जग अतिशय सुंदर आहे।

भाव - हातांच्या पाच बोटांपैकी एक बोट जर दुस-याला दाखवतो तेव्हां चारही बोट आपल्याकडे वळतात।

அழிவோம் நாம்

S. Shivaranjani
Sister of Dinesh Kumar, DFD

பொய்களை உண்மையாக்கிய உலகில் மனிதனை பிணங்களாக்கிய உலகில்
வாழ்கிறோம் நாம்

மனிதநேயத்தை மண்ணாக்கிய உலகில் ஆயுதத்தை அழகாக்கிய உலகில்
வாழ்கிறோம் நாம்

மயக்கத்தை உணவாக்கிய உலகில் மாயத்தை உணர்வுகளாக்கியஉலகில்
வாழ்கிறோம் நாம்

இயற்கையை அழிவாக்கிய உலகில் அறிவியலை வளமாக்கியஉலகில்
வாழ்கிறோம் நாம்

ஆசையை போராசையாக்கிய உலகில் போராசையே மனிதனாகியஉலகில்
வாழ்கிறோம் நாம்

காகிதத்தை கரன்சியக்கிய உலகில் கரன்சியைலஞ்சமாக்கிய உலகில்
வாழ்கிறோம் நாம்

லஞ்சத்தை வழக்கமாக்கிய உலகில்வாழ்க்கையை வன்மையாக்கிய உலகில்
அழிவோம் நாம்...

மறுவாய்ப்பு

S. Shivaranjani
Sister of Dinesh Kumar, DFD

மனிதனை நோக்கி இயற்கை தாய்...

என்னைஒதுக்கி எந்திரத்தை தாயாக பெற்ற மனிதா

உன் அழிவை தேடிய பயணத்தை தெரிந்தேஆரம்பித்துள்ளாய்

எல்லை முடிவை அடைந்துவிட்டது அதை முன்பே உணர்த்தினேன்

புரியாத பேதை மகனே மறுவாய்ப்பு கிடைப்பது கடினம்

கொடுக்க முயற்சிக்கிறேன்...

நிம்மதியின் இசை

S. Shivaranjani
Sister of Dinesh Kumar, DFD

அழகிய கைகளில்

ஆசைக் கால்களில்

இனிய மொழியில்

ஈர்க்கும்பார்வையில்

உள்ளச் சிரிப்பில்

ஊமை உறக்கத்தில்

என்னை மறந்தேன் ஏக்கம்கொண்டேன்

ஒரு பிறவியிலும் கிடைக்காத மகிழ்ச்சி

குழந்தையின் கொஞ்சும்புண்ணகையின் ஓசை

மனதை நிறைக்கும் நிம்மதியின் இசை....

அவள் விடுதலை

S. Shivaranjani
Sister of Dinesh Kumar, DFD

கால்கள் கட்டிய நிலையில் விளையாடும் சுதந்திரக் குழந்தைஅவள்

நாவறுபட்டு நசிந்த நிலையில் உண்மையின் உரக்கக் குரல் அவள்

விழிகள்இருண்ட நிலையில் விண்ணின் உடுக்களைத் தொடர்ந்த அவள்

உறக்கம் பிடிங்கியநிலையில் விடுதலை கனவின் கற்பனை அவள்

கூண்டின் கிளியான நிலையில்கிடைக்காத மகிழ்ச்சியின் கீதம் அவள்...

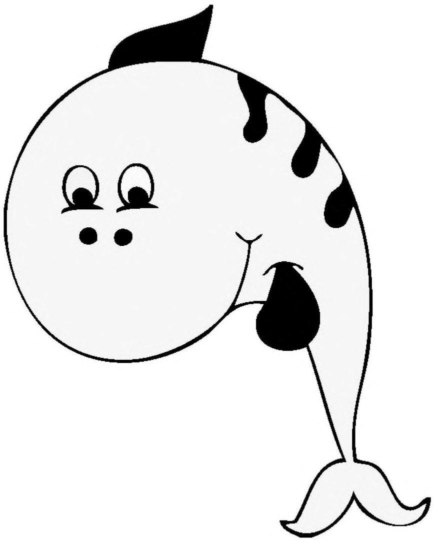

Paintings

Sachin A. S., Std II, S/o Sunil A. T.

Nandita S Ragunath, Std I, D/o Sandhya Sukumaran

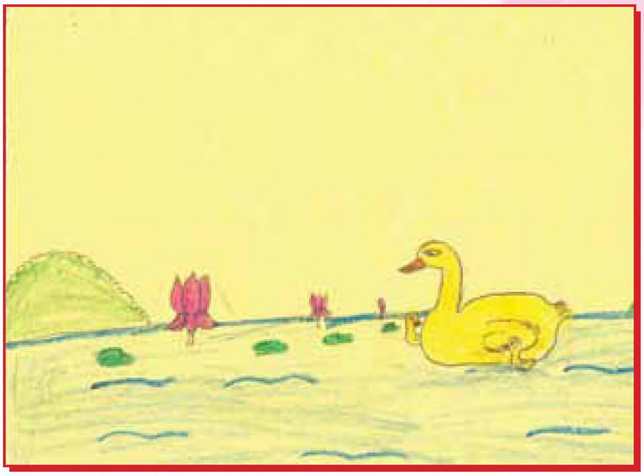

Anamika U. , Std II, D/o Preetha G. Nair

Airin Maria, Std III, G/o E. J. James

V. M. Nivetha, Std VIII, D/o Dr. V. Mohan

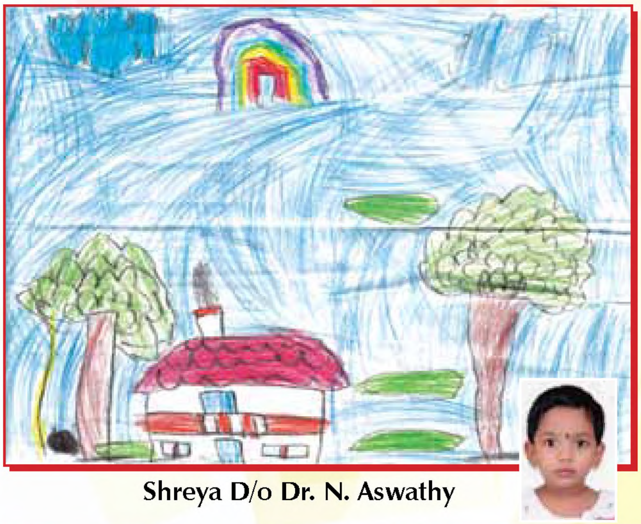

Shreya D/o Dr. N. Aswathy

Paintings

V. Subhadra Amruthavalli
D/o V. Sitaramacharyulu

Adinath S/o Dr. Mini K. G.

Akshadha D/o Dr. Mini K. G.

Jason, IV-B S/o R. Jayabhaskaran

N. Aarthee D/o R. Narayana Kumar

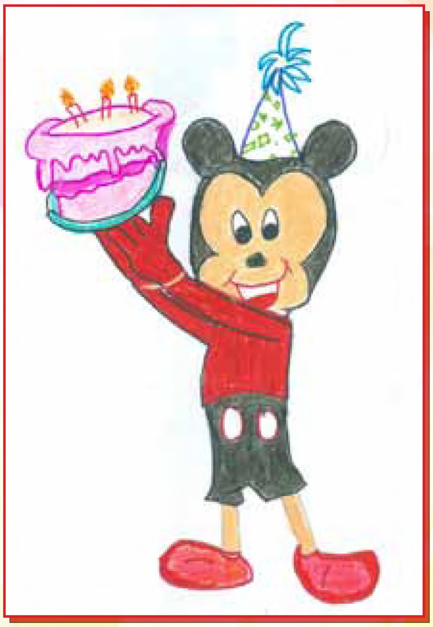

N. Aarthee D/o R. Narayana Kumar

State Bank of India
THE BANKER TO EVERY INDIAN
SBI Car Loan
WALK IN. DRIVE OUT
85% Finance
No
-Payment
Penalty
Longest Repayment Period
Lowest EMI
₹1765*/Lac
HURRY!! CONTACT YOUR NEAREST BRANCH
85% "On Road Price" Financing
Anytime Repayment without Penalty
Interest on Daily Reducing Balance
Longest Repayment - 7 years
No Advance EMI
Free Accident Insurance
details log on to www.statebankofindia.com or call 1800-11-22-11 / 1800-425-38-00 (toll free)
or 7 years

With Best Compliments From

Evergreen Garden Placement Agency

Shri. Biju Antony

Nedumparambil House

X/161B, Kumbalangi, Ernakulam

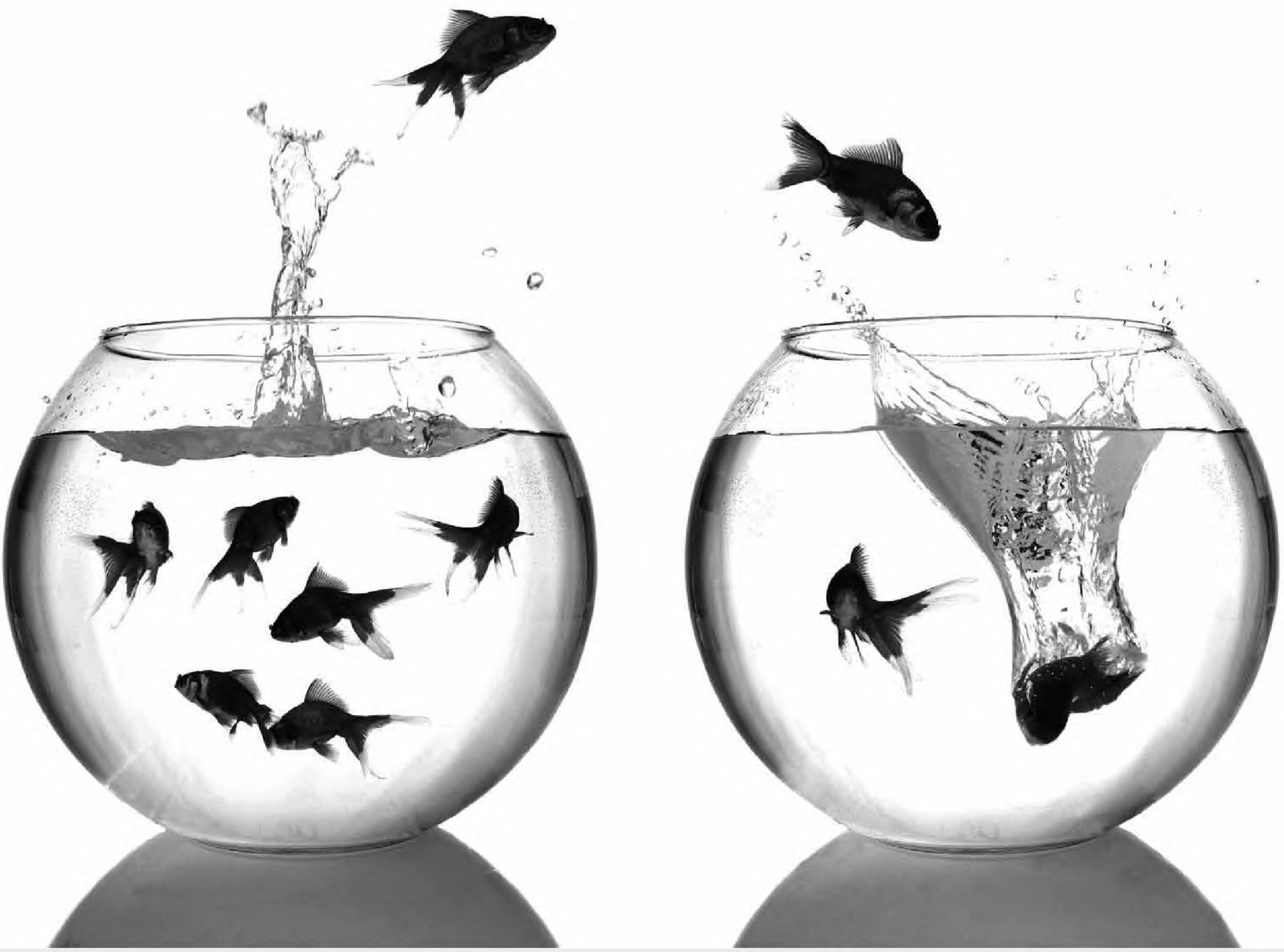

Utilities

Intercom Numbers of CMFRI Staff

CENTRAL MARINE FISHERIES RESEARCH INSTITUTE
(INDIAN COUNCIL OF AGRICULTURAL RESEARCH)
POST BOX NO.1603, ERNAKULAM NORTH P.O., COCHIN-682 018.

Intercom Telephone Numbers

Room No.	Name &Designation/Room	Ext. No.	Room	Name &Designation/Room	Ext. No.
	Watchman Cabin	215		Marine Hatchery	302/ 334
	Departmental Canteen	300	11	Drivers Room	212
1	Reception	216/90		Library Counter/ Staff	326
15	EM Lab	211		Library–in-Charge	218
17	Shri N.K. Sanil, Scientist	205			253
10	OIC, Vehicle, Public Relations Officer	323			

Agricultural Technology Information Centre (ATIC Building)

ATIC Reception		404		Smt. K.P. Salini, Technical Officer & In-Charge, ATIC	405
Technical Staff, ATIC		406		ATIC Store	410
Audio & Video Hall		412			408
ASRB Online Examination Hall		403		Electrical Staff	331
Farmer's Rest Room		411			

First Floor

102	Estate & Maintenance Cell (Staff)	376	104	IJSC Secretary (Staff Side)	329
105	HRD Cell	301	106	Dr. Shoji Joseph, Pr. Scientist	453
107	Estate & Maintenance Cell	500			
109	Smt. P.J. Sheela, Dy. Director (OL)	203	108	Hindi Section	352
111	Shri Wilson T. Mathew, Scientist	310	110	Dr. SomyKuriakose, Sr. Scientist	229
115	Dr. J. Jayasankar, Pr. Scientist & SIC, AKMU	235	112	Dr. Mini K.G., Sr. Scientist	257
117	Dr. T.V. Sathianandan, Pr. Scientist Head-in-Charge, FRAD	233	116	Dr. Grinson George, Sr. Scientist	275
119	FRAD Technicians	209	118	Computer Room	236
121	FRAD Technical Officers	221		Shri V.K Manu , STA (Pro. Asst. –Computer)	601
			120	FRAD Tech. Staff	237
				PA, FRAD	234
			123	Store Issue	217

124	Employee's Co-operative Society	274	125	Dr. T.M. Najmudeen, Sr. Scientist	272
125	Smt. Rekha J. Nair, Sr. Scientist	292	126	Mariculture Lab	315

Second Floor

201	Conference Hall	303	202	Committee Room	304
203	Consultancy Processing Cell (Shri P.S. Anilkumar, TO)	346	204	Dr. P. Kaladharan, Pr. Scientist Marine Mammal Lab	335
205	Editor, IJF	223			
210	Dr. R. Jeyabaskaran, Sr. Scientist	249	206	Marine Pollution Lab	220
211	Emeritus Scientists	311	209	Dr. D. Prema, Sr. Scientist	250
213	Dr. K. Sunil Kumar Mohamed, Head, MFD	320	212	PA, MFD	210
215	Shri V. Venkatesan, Scientist	238	214	MFD Lab	347
			216	Smt. B. Jenni, Technical Officer	324
		456		Shri Mathew Joseph Senior Technical Officer	239
217	MFD Computer Lab	231			
218A	Mariculture Lab	256	218	Shri K.M. Venugopalan, Technical Officer	312
219	Sediment Lab	240	218B	Phytoplankton Stock Culture Lab	325
221	FEMD Scholars Room	454	220		285
223	PA, FEMD	262	222	Climate Change Lab	455
225	CIFRI	383	224	Dr. V. Kripa	
				Pr. Scientist & Head, FEMD	259
			227	Indian Fisheries Forum	555

Third Floor

301	Training Hall	305	302	JMBAI	289
305	Women's Rest Room	361	307	Dr. K. S. Sobhana, Pr. Scientist	276
306	Genetics & Genomics Lab	293			
308	Smt. SandhyaSukumaran, Scientist	388	309	PA, MBTD	273
310	Marine Natural Products Lab	387	311	Dr. M.A. Pradeep Scientist	264
312	Genomics Lab	349			
314	Dr. P.C. Thomas, Pr. Scientist & SIC, HRD Cell	266	313	Dr. Kajal Chakraborty, Sr. Scientist	265
316	SIC, NBFGR	268			
318	Genetics Lab	263	315	NBFGR	267
320	Bio-chemistry Lab	348	316	NBFGR	269
322	Nutrition Lab	271	319	Biotechnology Lab	319

325	MBTD, Computer Lab	278	323	Dr. K.K. Vijayan, Head, MBTD & Public Information Officer	318
327	Referral Lab	327			
329	Cell Cultural Lab	372	326		350
331		359	328	Pathology Lab	328
333		373	330		332
321	Dr. P. Vijayagopal, Pr. Scientist	270	332	MBD Lab	279

Fourth Floor

401	Biology Lab	374	402	Dr. Rekha Devi Chakraborty, Sr. Scientist	280
403	Dr. Joselin Jose		404	PA, CFD	255
	Pr. Scientist	357	407	Dr. (Smt.) U. Ganga,	
405	Tech. Staff, CFD	282		Sr. Scientist	281
408	Tech. Staff, PFD	316	409	Scholars Room, PFD	288
411	PA, DFD	286	412	Dr. R. Narayanakumar,	
413	DFD	321		Sr. Scientist, Head, SEETTD	208
416	Smt. N. Aswathi, Scientist	309	415	Technical Staffs, SEETTD	219
418	Adm. Record Room	291	417	Dr. Shyam S. Salim,	
420	Dr. C. Ramachandran, Sr. Scientist	258		Sr. Scientist	308
			419	Dr. Vipinkumar, Sr. Scientist	290
422	Artists	371	421	DFD Computer Lab	330
			423	DFD Lab	254
424	Computer Room, SEETTD	322	425	PA, SEETTD	245
426	Dr. P.U. Zacharia, Pr. Scientist & Head, DFD	214	427	PFD Wet Lab	459
			428-B	Head I/c, PFD	295
428-A	PA, PFD	307	430	Dr. Lakshmi Pillai,	
429	Dr. E.M. Abdussamad			Sr. Scientist	206
	Pr. Scientist	227	432	Shri C.K. Sajeev	
431	Dr. G. Maheswarudu			Sr. Technical Officer	314
	Pr. Scientist & Head, CFD	213			
433	CFD Lab	261			

Fifth Floor

502	Committee Room	358	503		
504	PS to Director	247	505	Instrumental Room	296
	PA to Director	246			
506	Personnel Section	340/ 341	507	Smt. C.M. Jenny, AAO, Personnel Section	284
508	Cashier	244	509	Smt. PonnammaRadhakrishnan, AAO, Stores	299
510	Smt. Christina Joseph		511	Shri P.V. Devassy, AAO,	
	AAO & DDO	243		Purchase Section	207

512	Co-ordination Section	241	513	Smt. V.K. Sobha, AAO Co-ordination Section	344
514	Central Lab	343			
516	Purchase Section	354	515	Smt. G. Shylaja, Sr.T O In-charge, Central Lab	345
	Stores Section	202/			
355			518	Bills & Cash Section	298/
519	Establishment Section	228/ 342	356		
	Despatch	365	520	Smt. K.N. Meera, AAO, Establishment Section	287
521	Vigilance Cell	339	522	PA to CAO	226
523	Shri V. Mohanan Administrative Officer	333	524	Shri Rakesh Kumar	
				Chief Administrative Officer	230
526	PME Cell	252	527	DIRECTOR	222
	PME Cell I/c.	294			

Sixth Floor

603	Shri P. Krishnakumaran, AFAO, (Audit & Accounts)	225	615	Shri A.V. Joseph, CFACO	251
	Shri Thomas Joy, AFAO (Pension)	338	617	Museum	363
605	Dr. K.K. Joshi, Pr. Scientist In-charge, MBD	277	604	Dr. Imelda Joseph, Pr. Scientist & In-charge , Mariculture	366
			606	Auditorium	362
	Shri V.J. Thomas, T O	297	608	Dr. (Mrs.) Molly Varghese,	
	PA, MBD	336		Sr. Scientist	384
607	Head, MBD	248		Dr. P. Laxmilatha,	
609	Dr. K. Madhu,			Pr. Scientist	204
	Pr. Scientist,	369		Dr. Boby Ignatius,	
		283	610	Pr. Scientist	367
611	Dr. RemaMadhu, Pr. Scientist	370	612	Audit Section	381
			614	Budget/ Accounts	337
		386	616	Smt. P.M. Geetha	
613	Pension Section	382		Technical Officer (Museum)	353
	Smt. K. Smitha, PA to SFAO	224			

To transfer one call to another Extn. F + Extn. No. to which call has to transfer. To take back F + No.

Birthday Calendar

Birthday Calendar of CMFRI Club Members

Birthday Calendar

Sl.No	Name	Birthday
1	P.V.Shajil CIFRI	01-Jan
2	Bineesh K K PFD	01-Jan
3	Annies Mary Paulose	03-Jan
4	V.S.Basheer NBFGR	03-Jan
5	G. Ambika	05-Jan
6	Deepa P.N.	06-Jan
7	S.Manoharan CIFRI	06-Jan
8	Vineesh	08-Jan
9	Manju Jose	11-Jan
10	E.M. Abdusamad	15-Jan
11	Thomas Joy	15-Jan
12	Kishor T. G	17-Jan
13	E.J. James	18-Jan
14	Binny Cherian	19-Jan
15	Jeyabhaskar FEMD	20-Jan
16	Boby Ignatius	20-Jan
17	P.P. Chandrasekharan Nair	20-Jan
18	Anusree Nair MBTD	23-Jan
19	Anil Kumar	27-Jan
20	Dr.Grinson George	29-Jan
21	K.K.Joshi	30-Jan
22	Subin.C.S	30-Jan
23	Shaji. A.K	31-Jan
24	R.Rajendran CIFRI	01-Feb
25	J. Sreenivasan	02-Feb
26	K.T. Prakasini	03-Feb
27	A .Gopalkrishnan NBFGR	05-Feb
28	Anju Antony	05-Feb
29	C. Ramachandran	11-Feb
30	V.C. Subhash	12-Feb
31	Febeena P.A.	16-Feb
32	P.M. Gireesh	16-Feb
33	SomyKuriakose	17-Feb
34	Kripa.V FEMD	21-Feb
35	Rakesh sharma	22-Feb
36	Joseph Mathew,	28-Feb
37	Sindhu K. Augustine	01-Mar
38	A. Padmanabha	01-Mar
39	P.C. Thomas	02-Mar
40	Jenni. B	03-Mar

Sl.No	Name	Birthday
41	M.J. Joseph	08-Mar
42	Imelda Joseph	12-Mar
43	P. Krishnakumaran	13-Mar
44	T.I. Soman	14-Mar
45	Manjusha U FEMD	14-Mar
46	U. Ganga	15-Mar
47	Dhanya	15-Mar
48	Aravindakshan Nair SOC	19-Mar
49	Roopesh E.A	20-Mar
50	BiniThilakan MBTD	20-Mar
51	S. Sreekumar	21-Mar
52	P.M. Geetha	24-Mar
53	V.K.Suresh	25-Mar
54	Rahul G.Kumar	25-Mar
55	Rajesh P A	26-Mar
56	Sreekumar. K.M	26-Mar
57	Pravitha V.P	30-Mar
58	Vijayan. M.T.	31-Mar
59	K. Sunilkumar Mohammed	02-Apr
60	Rekhadevi Chakraborty	03-Apr
61	R Palaniswamy CIFRI	04-Apr
62	P.V. Sunil	06-Apr
63	Tomy Prince M.J	08-Apr
64	Murugan	09-Apr
65	Govindarajan CIFRI	10-Apr
66	C.V. Jayakumar	13-Apr
67	K.C. Rajappan	13-Apr
68	Sheela. P.P	13-Apr
69	V. Rajendran	14-Apr
70	Benny	14-Apr
71	T.M. Najmudeen	15-Apr
72	RemaMadhu	15-Apr
73	PYDI RAJU	15-Apr
74	P.K. Usha	16-Apr
75	P.R. Abhilash	17-Apr
76	V.K. Sobha	19-Apr
77	K.G. Baby	19-Apr
78	P.V.George	22-Apr
79	Rekha J. Nair	23-Apr
80	C.D. Manoharan	23-Apr

Sl.No	Name	Birthday
81	A.K. Kunjipalu	23-Apr
82	Abhilash K.S.	24-Apr
83	P.K. Seetha	25-Apr
84	Vikas	27-Apr
85	S. HajaNajeemudeen	30-Apr
86	K.M. Venugopalan	30-Apr
87	Vijendra Kumar Meena	01-May
88	K. Madhu	01-May
89	T. Sreedharan	04-May
90	K.M. David	05-May
91	Biju George	07-May
92	K.N. Pushkaran	07-May
93	Arunsurendran.P.S	07-May
94	M.D. Suresh	08-May
95	Subaida. K.S	08-May
96	P.K. Mary	09-May
97	P.K. Sujatha	09-May
98	K. Ramadasan	10-May
99	N. Viswanathan	10-May
100	C.K. Sivadas	12-May
101	E. Sasikala	12-May
102	Dr.Kathirvelpandian (NBFGR)	12-May
103	Sijo Paul	13-May
104	NagarajanCIFRI	13-May
105	Leo Antony	13-May
106	PonnammaRadhakrishnan	14-May
107	K.S. Ajith	15-May
108	Uma Sankar	15-May
109	P.K. Anitha	19-May
110	K.C. Hezhakiel	19-May
111	Smitha.K	19-May
112	Leela C.A	20-May
113	P.K. Harikumar	20-May
114	M.B. Seynudeen	20-May
115	N.K. Harshan	20-May
116	Sandhya	20-May
117	K.K.Vijayan	21-May
118	Praveen MBTD	22-May
119	S. Nandakumar Rao	23-May
120	Ratheesh	24-May
121	Molly Varghese	25-May
122	T.K. Sumesh	25-May
123	K.P. Salini	25-May

Sl.No	Name	Birthday
124	J. Sudhadevi	25-May
125	Saritha.L	25-May
126	P.K. Baby	26-May
127	Soudamini CIFRI	26-May
128	Sajikumar K.K	26-May
129	N.R. Lethadevi	27-May
130	V.H. Venu	28-May
131	T.C. Chandrika	28-May
132	Praveen	28-May
133	ShinojSubramanniam	29-May
134	Shoji Joseph	29-May
135	Antony Joseph	29-May
136	R. Narayanakumar	30-May
137	Mini. K.G	30-May
138	John.C.E NBFGR	30-May
139	Wilson T. Mathew	30-May
140	C. Jayakanthan	30-May
141	Lissy Varghese	30-May
142	P.K. Ravindran	30-May
143	P.S. Anilkumar	30-May
144	C. Devaki	31-May
145	Sunil A.T	31-May
146	Bindu Sanjeev	01-Jun
147	S. Yadavayya	01-Jun
148	UshaUnnithan CIFRI	01-Jun
149	Preetha K Shenoy MBTD	01-Jun
150	A. Latha	02-Jun
151	S. Girijakumari	03-Jun
152	Renjith Kumar MBTD	05-Jun
153	Sunil Raj	05-Jun
154	Arunkumar T.V	05-Jun
155	J. Jayasankar	07-Jun
156	V. Mohan	10-Jun
157	K.S. Sobhana	14-Jun
158	C.R. Mohanan	14-Jun
159	K.K. Surendran	15-Jun
160	K.K. Sujatha	17-Jun
161	Jestin Joy. K.M	24-May
162	Dhaneesh K. V	17-Jun
163	Remya R	18-Jun
164	V.P. Vipin Kumar	20-Jun
165	Anoopa	22-Jun
166	Anusree	23-Jun

Sl.No	Name	Birthday
167	T.S.Rajaswaminathan NBFGR	25-Jun
168	Purushothaman .P	26-Jun
169	Tangaraja .R	01-Jul
170	Manjeesh .R	04-Jul
171	K.N. Muraly	06-Jul
172	Shyamala. M.P	06-Jul
173	Maheswarudu, G	09-Jul
174	Deepu Joseph	09-Jul
175	N. Aswathy	13-Jul
176	Sheetal	13-Jul
177	Wilson	13-Jul
178	Sanjay kumar NBFGR	14-Jul
179	V.Venkatesan	15-Jul
180	C.N. Chandrasekharan	15-Jul
181	K.N. Meera	16-Jul
182	K.K. Vijayan	18-Jul
183	P.S.Sumathy	18-Jul
184	Josileen Jose	20-Jul
185	D. Prema	21-Jul
186	K.K. Kousallia	22-Jul
187	P. Vijayagopal	23-Jul
188	P.J. Sheela	23-Jul
189	Christina Joseph	24-Jul
190	Sreelatha P	27-Jul
191	E.K. Uma	30-Jul
192	K. Ramani	31-Jul
193	G. Syda Rao	01-Aug
194	GouriHareendran	01-Aug
195	ManjuSebastain PFD	02-Aug
196	K.G. Radhakrishnan Nair	10-Aug
197	Sheetal	13-Aug
198	L.R. Khambadkar	18-Aug
199	Devassykutty.M.V	20-Aug
200	Jijo C. Joseph	20-Aug
201	PreethaG.Nair	21-Aug
202	Anu Mathew	21-Aug
203	Rani Palaniswamy CIFRI	22-Aug
204	P.U.Zacharaiah	24-Aug
205	Akhilesh K V PFD	25-Aug
206	V. Edwin Joseph	30-Aug
207	Dinesh Kumar S.	01-Sep
208	T.K. Antony	02-Sep
209	P.V. Devassy	03-Sep

Sl.No	Name	Birthday
210	Rajkumar	04-Sep
211	Lata L. Khambadkar	05-Sep
212	S. Prasannakumari	06-Sep
213	K.K. Sankaran	07-Sep
214	Sheeba .K.B NBFGR	08-Sep
215	Esha Arshad	11-Sep
216	Manu .V.K.	12-Sep
217	Jinesh P.T	12-Sep
218	T.V. Sathianandan	14-Sep
219	Sajeev .C.K	15-Sep
220	M.P. Paulton	24-Sep
221	P. Vineetha	26-Sep
222	M.G. Sivadasan	26-Sep
223	Ms.Linu JOY(NBFGR)	27-Sep
224	K.V. Sajitha	28-Sep
225	P.S. Alloycious	29-Sep
226	SoumyaSurendran	29-Sep
227	S.Lakshmi Pillai	30-Sep
228	SujaGangadharan	30-Sep
229	T.V.Velayudhan CIFRI	01-Oct
230	PushparajAnjelo	02-Oct
231	Baby Mathew	04-Oct
232	Reynold peter	05-Oct
233	M.P. Mohandas	07-Oct
234	Vamshikrishna	09-Oct
235	Susmitha	10-Oct
236	Ragesh N MFD	12-Oct
237	M.R. Beena	14-Oct
238	M.G. Chandramathi	19-Oct
239	Mohita C.	21-Oct
240	Geetha Ann george	23-Oct
241	V.T. Ravi	25-Oct
242	SmithaSivadas	27-Oct
243	John.C.E	28-Oct
244	G. Shylaja	03-Nov
245	C.P.Umasankar	03-Nov
246	K.G. Jayaprasad	04-Nov
247	Sajna V. H	4-Nov
248	D. LalithambikaAmma	07-Nov
249	R. ChandrakesaShenoi	08-Nov
250	Usha. S.	08-Nov
251	Sayooj	09-Nov
252	K. Baburajan	10-Nov

Sl.No	Name	Birthday
253	Manjusha G. Menon	10-Nov
254	N. Venugopal	12-Nov
255	P. Geetha	12-Nov
256	Ragesh Mani	12-Nov
257	M. Safiyabi	18-Nov
258	K.V. Rema	18-Nov
259	K. Jerald Raja	19-Nov
260	K. Thankappan	19-Nov
261	V.J. Thomas	20-Nov
262	K.S. Jeeji	22-Nov
263	Sajeela K A (NBFGR)	22-Nov
264	N.P. Mohanan	23-Nov
265	Ajith Kumar	23-Nov
266	N.K. Suseela	27-Nov
267	Shoji Joy Edison	30-Nov
268	K. Parukutty	30-Nov
269	K.P. George	01-Dec
270	Iyyapparaja	01-Dec
271	T. Rajesh Babu	02-Dec

Sl.No	Name	Birthday
272	Shyam S. Salim	07-Dec
273	P.L.Purushan	07-Dec
274	Chinnadurai S.	10-Dec
275	T.R. Kumari	12-Dec
276	R. Ramachandran Nair	13-Dec
277	Mathew Joseph	15-Dec
278	M. Radhakrishnan	15-Dec
279	D. Prakasan	16-Dec
280	SandhyaSukumaran	18-Dec
281	N.K. Sanil	21-Dec
282	Kajal Chakraborty	24-Dec
283	A.Y. Jacob	24-Dec
284	M.A Pradeep	24-Dec
285	K.P. John	25-Dec
286	Rateesh T.B	27-Dec
287	Divya.P.R NBFGR	28-Dec
288	John.C.E NBFGR	28-Dec
289	C.M. Jenny	31-Dec
290	Rakhesh Kumar CAO	

Utility Telephone Numbers

in Cochin

Telephone Directory

GENERAL ENQUIRY

Greater Cochin Development Authority	0484-2205061
EKM Collector	0484-2353001
Police Commissioner (City)	0484-2394770
Police Superintendent	0484-2232354
Kerala Agricultural University(Thrissur)	0487-2370034
Mahatma Gandhi University (Kottayam)	0481-2731050
University of Calicut	0494-2401144
University of Kerala(TVM)	0471-2306634
Cochin University of Science and Technology	0484-2577550
Kannur University	0497-2782351
Sree Sankarachary university of Sanskrit	0484-2463380
Rest House Press Club Road	0484-2361265
Yathri Nivas Mamangalam	0484-2339980
Guest House Shanmugan Road	0484-2360502
All India Radio Thrilakavu	0484-2422543
Accountant General Office	0484-2401895
Central Administrative Tribunal	0484-2401265
Central Bureau of Investigation	0484-2345601
Central Excise & Customs	0484-2390404
Central Institute of Fisheries, Nautical &Engineering Training	0484-2351610
Central Public work Department Civil wing	0484-2423412
Central Public work Department Electrical wing	0484-2293036
Central Water Commission	0484-2314229
Cochin Port	0484-2666592
Coconut Development Board	0484-2377266
Commissioner of Customs	0484-2668061
Controller of Explosives	0484-2393103
Employees Provident Fund Organization	0484-2341579
Export Inspection Agency	0484-2361464
Geological Survey of India	0484-2541302
Indian meterogical Department	0484-2666511
Marine Product Export Development Authority	0484-2311979
National Institute of Oceanography	0484-2390814
Press Information Bureau	0484-2312153
Tea Board	0484-2666523
Corporation of Cochin	0484-2369007
State Bank of India EKM	0484-2363988
Coir Board EKM	0484-2351807
Novika office	0484-2371830
Type of Common Enquiry	0484-28030000

AIRLINES

Cochin International Airport	0484-2610115
Airline Enquires	0484-2610050
Air India Enquires	0484-2611340
Deccan air Enquires	0484-2610288
Go air enquires	1600-1501234
Indian Airline Enquires	0484-2370238
Jet Airways Enquires	0484-2610037
King Fisher Enquires	0484-2610056
Paramount Airways Enquires	1800-222111

AMBULANCE SERVICES

Anugrha ambulance Services	9847121183
Dhanvandhari Services Society	0484-2364815(8)
EKM General Hospital	0484-2361251
EKM medical center	0484-2807101

BLOOD BANK

I M A Voluntary Donor Blood Bank	0484-2361549
E K M General Hospital	0484-2381762
Lakeshore Hospital& Research center	0484-2701032
Amritha Institute of Medical Science	0484-4006315

Telephone Directory

EYE HOSPITAL

Giridhar Eye Institute	0484-2316791
Vasan Eye care	

FIRE RESCUE SERVICES

Club Road EKM	0484-235501
Cochin port fire services	0484-2666556
Gandhinagar	0484-2205550
Aluva	0484-2624101
Kakkinad	0484-2423100

HOSPITALS

Ayurveda College Hospital	0484-2776043
Amritha Institute of Medical Science&Research cener	0484-2801234
Lourdes Hospital	0484-2392547
General Hospital	0484-2381762
Indira Gandhi Co-Hospital	0484-2204110
EKM Medical center	0484-2807101
Medical Trust Hospital	0484-2358009
PNVM Hospital	0484-2390097
PVS Memorial Hospital	0484-2345451
Specialist Cancer Center	0484-2344920
Lissie Hospital	0484-2401102
ESI Hospital	0484-2391479
Lakeshore Hospital& Research center Ltd.	0484-2701032
Sree Sundeendra Medical Mission	0484-2382390

POLICE

EKM City	0484-2359200
Commissioner of Police	0484-2394651
Crime stopper	0484-2382600
Traffic Helpline	0484-1099
Vanitha Police Station	0484-2394250
Central Station	0484-2394500
City Police control Room	0484-2359100

RAILWAYS

EKM Town	0484-2390970
EKM Junction	0484-2375131
Information center	0484-2394902
Reservation	0484-2375431
Aluva	0484-2624141
Angamally	0484-2452340

ROAD TRANSPORT (KSRTC) EKM

(KSRTC) EKM	0484-2372033
Angamaly	0484-2453050
Thodupuzha	04862-222388
Perumbavoor	0484-2523416
Kothamangalam	0485-2862202
Paravoor	0484-2442373
Aluva	0484-2624242

TELECOMMUNICATION SERVICES

General manager	0484-2203600
BSNL Enquiry (Toll Free)	1500
Commercial Enquiry (central)	0484-2369900
Commercial Enquiry (Urban)	0484-2314888
Enquire	197
Trunk Booking	1580
Trunk Booking International	1586

GENERAL

Passport Office Enquiry	0484-2310600, 2315152

POSTAL SERVICES

EKM Head Post Office	0484-2355467
Kochi MG Road	0484-2355464
Press Club Road	0484-2353152
Tourist Information Center	
KTDC Tourist Reception Centre	0484-2353234
Indian Tourism Office	0484-2668352
Water Supply	
EKM Water Works sub Division	0484-2372830
Kaloor	0484-2530844

CENTRAL MARINE FISHERIES RESEARCH INSTITUTE, COCHIN -18

TABLE CALENDAR 2014

WISH YOU A HAPPY NEW YEAR 2014

Milad-un-Nabi 14
Republic Day 26

R.H. 1,14

JANUARY

SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Mahasivarathri 27

R.H. 4,14,16,19,24

FEBRUARY

SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	

R.H. 16,17,31

MARCH

SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
30	31					1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29

Mahavir Jayanthi 13
Good Friday 18

R.H. 8,14,15,17,20

APRIL

SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

Budhapurnima 14

R.H.1,9,13,

MAY

SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

R.H.. 29

JUNE

SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

JULY

Ramzan 29

R.H. 3,26

SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

AUGUST

Independence Day 15
Janmashtami 18
Vinayaka Chaturthi 29

R.H.10,18

SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
31					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

SEPTEMBER

R.H.6,7,8,9,21

SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

OCTOBER

Gandhi jayanthi 02
Dussehra 03
Bakrid 06
Diwali 22

R.H. 1,2,3,8,11,24,29

SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

NOVEMBER

Muharam 04
Guru Nanak's B'day 06

R.H. 24

SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
30						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29

DECEMBER

Christmas Day 25

R.H. 24,31

SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

(grey)	R.H
(black)	Holiday

Tourist Interests

in Ernakulam

Tourist places in Ernakulam

Fort Kochi

Fort Kochi is situated about 13 km from Ernakulam and is famous for Chinese fishing nets, picturesque beaches and architectural style of the buildings. European style is clearly evident and that makes this small town stands apart from other towns in Kerala.

Jew Synagogue and Jew Town

Jew synagogue (Paradesi Synagogue) is built in 1568 and is one of the oldest active synagogues. This synagogue is located in the old part of Mattenchery Town in Kochi known as Jew Town.

Marine Drive

This scenic pathway is built facing the Vembanad lake. The walkway has three recently built bridges; the Rainbowbridge, Chinese Fishing Net Bridge and Kettuvallom Bridge. The sunset view from here is simply awesome!

Dutch Palace

The Dutch Palace (also known as Mattenchery Palace) is very near to the Jew town. It was built in 1555 A.D by the Portuguese and presented to Veera Kerala Varma, Raja of Kochi. It has a huge collection of Kerala Temple murals, portraits and exhibits of the Rajas of Kochi.

Cherai Beach

Located in Vypin Island, Kochi, Cherai Beach is one of the beautiful beaches facing the Arabian sea. It is about 25 Kms from Cochin and is an ideal place to unwind and enjoy the long sandy beach!

Hill Palace Museum

Hill palace museum is the Kerala's first heritage museum and is also the largest archaeological museum in Kerala. It is situated near Tripunithura,

Kochi. It was built in 1865 and was the administrative headquarters of Kochi Rajas.

Bolgatty Palace

This palace was built by the Dutch in 1744 and is one of the oldest existing Dutch palaces outside

Holland. Bolgatty palace is located in Bolgatty Island, Kochi. It is now converted into a heritage resort by the state.

PareekshithThampuran Museum

Pareekshith Thampuran Museum is a very good archeological museum located near the Shiva temple, on the Durbar Hall Road at Ernakulam. This museum boasts of an impressive collection of 19th century paintings, ancient monuments and coins, scriptures made in stone and Plaster of Paris, murals as well as memorabilia belonging to the Cochin royal family.

Wonderla

Wondela is South India's largest amusement park

situated 14 kms from Cochin. The park includes a range of attractions including mini castles, water rides, ferris wheel, slides, shows and fountains. Kids and adults alike enjoy the fun and activities here.

LuLu International Shopping Mall

LuLu International Shopping Mall is the largest shopping mall in the city of Kochi, India. Owned and managed by the EMKE Group, it is built on 17 acres of land with 1,700,000 sqft (160,000 m^2) of gross leasable area. This mall is the second largest shopping mall in India, after the Phoenix Market City located in Mumbai, Maharashtra. A premium five-star, 20-story, 300-room hotel managed by JW Marriott Hotels is also located on the mall premises. The mall contains more than 300 outlets including food courts, restaurants, family entertainment zones, a nine-screen multiplex, ice skating rink and a 12-lane bowling alley.

2014

JANUARY

Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	Su
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

FEBRUARY

Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	Su
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28		

MARCH

Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	Su
31					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

APRIL

Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	Su
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

MAY

Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	Su
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

JUNE

Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	Su
30						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29

JULY

Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	Su
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

AUGUST

Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	Su
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

SEPTEMBER

Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	Su
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

OCTOBER

Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	Su
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

NOVEMBER

Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	Su
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

DECEMBER

Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	Su
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

2015

JANUARY

Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	Su
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

FEBRUARY

Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	Su
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	

MARCH

Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	Su
30	31					1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29

APRIL

Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	Su
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

MAY

Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	Su
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

JUNE

Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	Su
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

JULY

Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	Su
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

AUGUST

Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	Su
31					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

SEPTEMBER

Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	Su
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

OCTOBER

Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	Su
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

NOVEMBER

Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	Su
30						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29

DECEMBER

Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	Su
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Notes

Notes

Notes

CMFRI RECREATION CLUB

Post Box No. 1603, Ernakulam North P.O.,Kochi-682 018.
Mob : 9947663325, Ph:0484-239487 , Fax:91-484-2394909,
Email :cmfriclub@gmail.com

SORT – Cochin Donor Registration Form

The Secretary, SORT
IMA, T.D.Road, Cochin – 682011

Sir,

I,---

/M/F--------------------------------age-------------resident of ---

----

---in the presence of persons mentioned below hereby unequivocally authorize the removal of Eyes /Organs from my body, after my death, which may be used for transplantation and to save life.

Date : ________________________________

Phone : ________________________________ Signature

E-Mail ; ______________________________

Witnesses

1. Name : ____________________________

   Relationship : ________________________

   Phone: ____________________________ Signature

2. Name : ______________________________

   Relationship : ________________________

   Phone: ____________________________ Signature

Colours Dance For Your Likes

Portfolio

Magazines | Catalogues | Journals / Newsletters | Leaflets / Flyers
Packaging Cartons | Direct Mailers | Brochures
Calendars | Posters | Labels | Carry Bags | Corporate Stationery
Raj Note Books

Total Printing Solutions

ST. FRANCIS PRESS

Phone : +91 484 2391456, 2391973, 2392973, 2393973
Mobile : +91 93499 73307
Fax : +91 484 2393575
E-mail : contact@stfrancispressindia.com
stfrancispress@gmail.com
Website : www.stfrancispressindia.com

St. Benedict's Road,
Ernakulam,
Kochi - 682 018,
Kerala, India